

1994
ΕΕΕΔ.ΒΒ

ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΟΝ ΒΑΔΗΣ ΒΥΤΕΜΠΕΡΓΗΣ ο.Σ.
Vereinigung Griechischer Wissenschaftler und Intellektueller Baden-Württemberg
St. D-70195 Stuttgart

1994-2024

Χρόνια *30* Jahre

Φιλοσοφία, Ιστορία, Γενετική, Δικαιοσύνη

Γενετική σύνθεση των Ευρωπαίων:

- (1) Νεάντερταλ: και τα δύο φύλα,
- (2) Homo Sapiens: κυνηγοί-τροφοσυλλέκτες και των δύο φύλων,
- (3) Homo Sapiens: Δυτικοί Μεσοποτάμιοι και των δύο φύλων,
- (4) Homo Sapiens: Βόρειοι Ευρασιάτες (ρωσική στέππα) σχεδόν αποκλειστικά άνδρες,
- (5) Homo Sapiens: Ανατολικοί Μεσοποτάμιοι (πάνω από τις ρωσικές στέπες) σχεδόν αποκλειστικά άνδρες,
- (6) Denisova (ρωσικές στέπες) σχεδόν αποκλειστικά άνδρες.

Γενετική και Κοινωνία

Καταπολέμηση του ρατσισμού και του εθνικισμού με την επιστήμη της γενετικής

Δρ Κωνσταντίνος Καρράς

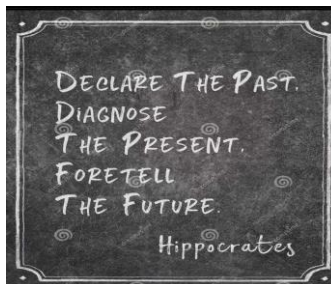
1994
ΕΕΕΔ.ΒΒ

ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΟΝ ΒΑΔΗΣ ΒΥΤΕΜΠΕΡΓΗΣ ο.Σ.
Vereinigung Griechischer Wissenschaftler und Intellektueller Baden-Württemberg
St. D-70195 Stuttgart

1994-2024

Χρόνια *30* Jahre

Philosophie, Geschichte, Genetik, Gerechtigkeit

Genetische Zusammensetzung der Europäer:

- (1) Neandertaler: Beide Geschlechter,
- (2) Homo Sapiens: Jäger und Sammler beider Geschlechter,
- (3) Homo Sapiens: Westmesopotamier beider Geschlechter,
- (4) Homo Sapiens: Nordeurasier (Russische Steppe) fast nur männlich,
- (5) Homo Sapiens: Ostmesopotamier (über russ. Steppen) fast nur männlich,
- (6) Denisova (russ. Steppen) fast nur männlich

Genetik und Gesellschaft

Mit der Genetik-Wissenschaft den Rassismus und Nationalismus bekämpfen

Dr. Konstantin Karras

Philosophie, histoire, génétique, justice

Composition génétique des Européens

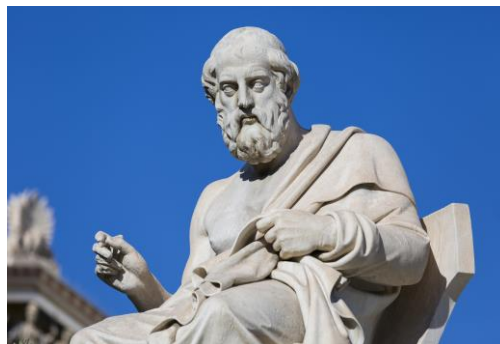
- (1) Néandertaliens : les deux sexes,
- (2) Homo Sapiens : chasseurs-cueilleurs des deux sexes,
- (3) Homo Sapiens : Mésopotamiens occidentaux des deux sexes,
- (4) Homo Sapiens : nord de l'Eurasie (steppe russe) presque exclusivement masculin,
- (5) Homo Sapiens : Mésopotamien de l'Est (sur les steppes russes) presque exclusivement masculin,
- (6) Denisova (steppes russes) presque exclusivement mâle

Génétique et société
Combattre le racisme et le nationalisme
grâce à la science génétique

Dr. Konstantin Karras

Die
ΕΕΕΔ-ΒΒ
Wünscht
Allen schöne
Feiertage und
Einen guten
Rutsch ins
Neue Jahr
2024

Η
ΕΕΕΔ-ΒΒ
εύχεται
σε όλους
χαρούμενες
γιορτές
καθώς και
ένα
ευτυχισμένο
νέο έτος
2024

Πλάτων

Ο μεγαλύτερος φιλόσοφος της ανθρωπότητας

(1.) Όλα τα παιδιά γεννιούνται με άνισες ικανότητες.

(2.) Είναι καθήκον του κράτους να εξισώσει αυτές τις ανισότητες με κατάλληλα μέτρα.

(3.) Οι φιλόσοφοι πρέπει να κυβερνούν.

(4.) Μόνο οι καλά ενημερωμένοι ψηφοφόροι μπορούν να αναγνωρίσουν τους φιλοσόφους και να τους ψηφίσουν.

Αυτό που είπε ο Πλάτωνας πριν από δύο και πλέον χιλιάδες χρόνια εξακολουθεί να είναι επίκαιρο και σήμερα.

Πίσω στον Πλάτωνα για το μέλλον της ανθρωπότητας;
Να τολμήσουμε περισσότερο ελληνισμό;

Platon

Der grösste Philosoph der Menschheit

(1.) Alle Kinder werden mit ungleichen Fähigkeiten geboren.

(2.) Es ist Aufgabe des Staates, diese Ungleichheiten durch geeignete Maßnahmen auszugleichen.

(3.) Philosophen sollen regieren.

(4.) nur gut informierte Wähler können die Philosophen erkennen und sie wählen.

Was Platon vor mehr als zweitausend Jahren sagte, ist auch heute Top aktuell.

Mit Platon zurück in die Zukunft der Menschheit?
Mehr Hellenismus wagen?

laton

Le plus grand philosophe de l'humanité

(1) Tous les enfants naissent avec des capacités inégales.

(2.) Il incombe à l'État de compenser ces inégalités par des mesures appropriées.

(3.) Les philosophes doivent gouverner.

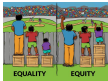
(4.) Seuls les électeurs bien informés peuvent reconnaître les philosophes et les élire.

Ce que Platon a dit il y a plus de deux mille ans est toujours d'actualité aujourd'hui.

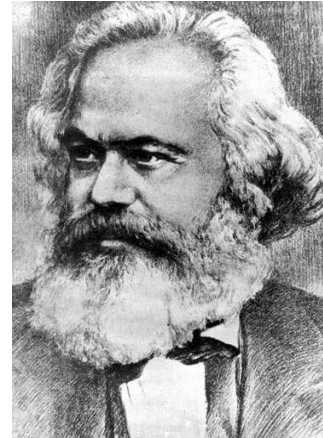
Retourner avec Platon vers l'avenir de l'humanité ?
Oser plus d'hellénisme ?

Ο Καρλ Μαρξ διάβασε τον Πλάτωνα
και τον κατάλαβε.

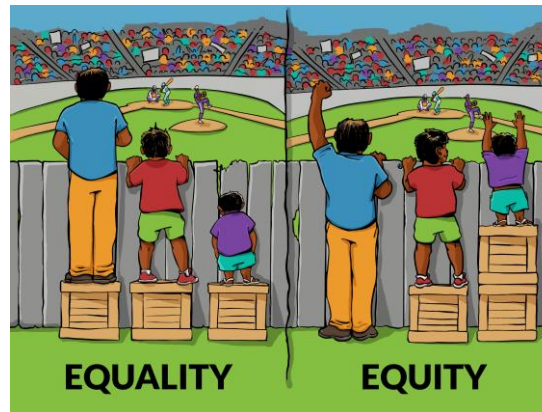

Και
μην ξεχνάτε την ελευθερία του ατόμου

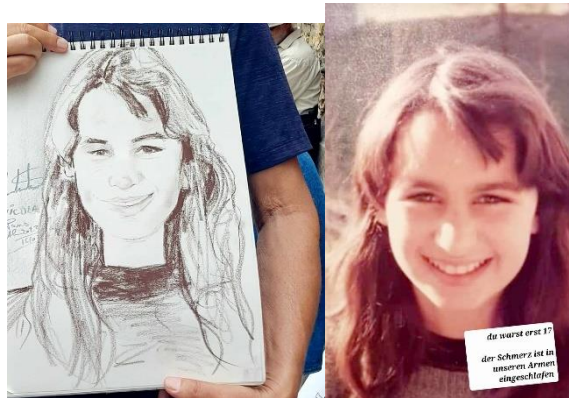
Karl Marx hat Platon
gelesen und verstanden.

Karl Marx a lu Platon
a lu et compris.

Und
die Freiheit des Individuums nicht
vergessen

Et
n'a pas oublié la liberté de l'individu

Πίνακας περιεχομένων

0. Επειδή

«*Verba volant, scripta manent*», "τα λόγια πετούν, τα γραπτά μένουν",.

1. Εισαγωγή

2. Ένας Έλληνας - έφτασε στη Γερμανία

3. Η επιστήμη γεννιέται.

Η θρησκεία αποκτά ανταγωνισμό.

Θαλής της Μιλήτου. Ο πρώτος επιστήμονας
Αρίσταρχος από τη Σάμο. Η γη περιστρέφεται γύρω από τον ήλιο
Επιστήμη - φυλετική ιδεολογία - θρησκεία

4. Η δημιουργία του σύμπαντος.

Στην ελληνική μυθολογία
Στην Παλαιά Διαθήκη
Η επιστημονική προσέγγιση
Υπάρχει μόνο ένα σύμπαν;

5. Η προέλευση της ζωής

Luca
Darwin

6. Η προέλευση της ανθρωπότητας, των πολιτισμών και των θρησκειών

Inhaltverzeichnis

0.Denn

«*Verba volant, scripta manent*», "τα λόγια πετούν, τα γραπτά μένουν",.

1. Einleitung

2. ein Grieche - angekommen in Deutschland

3. Die Wissenschaft entsteht.

Die Religion bekommt Konkurrenz.
Thales von Milet. Der erste Wissenschaftler
Aristarchos von Samos. Die Erde dreht sich um die Sonne
Wissenschaft - Rassenideologie - Religion

4. die Entstehung des Universums.

In der griechischen Mythologie
Im Alten Testament
Der wissenschaftliche Ansatz
Gibt es nur ein Universum?

5. die Entstehung des Lebens

Luca
Darwin

6. Die Entstehung der Menschheit, der Kulturen und Religionen

Table des matières

0.Car

"*Verba volant, scripta manent*", "τα λόγια πετούν, τα γραπτά μένουν",.

1. introduction

2. Un Grec - arrivé en Allemagne

3. la science voit le jour.

La religion a de la concurrence.
Thalès de Milet . Le premier scientifique
Aristarque de Samos. La Terre tourne autour du Soleil.
Science - idéologie raciale - religion

4. La naissance de l'univers.

Dans la mythologie grecque
Dans l'Ancien Testament
L'approche scientifique
N'y a-t-il qu'un seul univers ?

5. L'origine de la vie

Luca
Darwin

6. l'émergence de l'humanité, des cultures et des religions

Ο Homo sapiens είναι το νεότερο είδος Homo.

Excursus Ολυμπιονίκες. Οι μαύροι μαραθωνοδρόμοι

Excursus. Υγιείς λόγω γενετικού ελαττώματος. Η θαλασσαιμία κατά της ελονοσίας

Πώς εξαφανίστηκαν οι Νεάντερταλ;

Η γεωργική επανάσταση στη

Μεσοποταμία

Excursus. 14.550 πόλεμοι σε 3.500 χρόνια.

Γενετική σύνθεση των Ευρωπαίων:

Προέλευση του πολιτισμού

Θεογονία

Θεολόγος Llull: Υπάρχει μόνο ένας Θεός.

Ο σημερινός άνθρωπος

Ταυτότητα.

Ρατσισμός

Ο εθνικισμός μοιάζει με τον ρατσισμό, αλλά δεν είναι το ίδιο.

7 Η γενετική στον αγώνα κατά του εθνικισμού

Κοινή προέλευση

Μερικές φορές το να μην ξέρεις είναι καλύτερο από το να ξέρεις

8. Άνθρωπος - ράτσα - κληρονομικότητα. **Ρατσιστική ιδεολογία.**

Der Homo sapiens ist die jüngste Homo-Art.

Exkurs Olympiasieger. Die schwarzen Marathonläufer

Exkurs. Gesund durch Gendefekt.

Thalassämie gegen Malaria

Wie verschwand der Neandertaler?

Die Agrarrevolution in Mesopotamien

Exkurs. 14.550 Kriege in 3.500 Jahren

Genetische Zusammensetzung der Europäer:

Kultur Entstehung

Theo Genesis

Theologe Llull: Es gibt nur einen Gott.

Der heutige Mensch

Identität.

Rassismus

Nationalismus ist das Gleiche wie

Rassismus, aber es ist nicht dasselbe.

7. Genetik im Kampf gegen Nationalismus

Gemeinsamer Ursprung

Manchmal ist Nichtwissen besser als Wissen

8. Mensch - Rasse - Vererbung. **Rassenideologie.**

L'homo sapiens est la plus jeune espèce d'homo.

Digression sur les champions olympiques.

Les marathoniens noirs

Digression. En bonne santé grâce à un défaut génétique. La thalassémie contre le paludisme

Comment l'homme de Neandertal a-t-il disparu ?

La révolution agricole en Mésopotamie

Digression . 14.550 guerres en 3.500 ans

Composition génétique des Européens :

Origine de la culture

Théo Genèse

Théologien Llull : il n'y a qu'un seul Dieu.

L'homme d'aujourd'hui

L'identité.

Racisme

Le nationalisme, c'est la même chose que le racisme, mais ce n'est pas la même chose.

7. la génétique dans la lutte contre le nationalisme

Origine commune

Parfois, ne pas savoir vaut mieux que savoir

8. l'homme - la race - l'hérédité. **L'idéologie de la race.**

Για παράδειγμα: Immanuel Kant
Για παράδειγμα: άρθρο 3 του γερμανικού
rβασικού νόμου
Ο Homo sapiens στον 21ο αιώνα - γονίδια
- κληρονομικότητα
Ανακαλύψτε το ταξίδι των γονιδίων μας με
την ανάλυση του DNA.
Οι κοινοί πρόγονοι;
Excursus: πλούσιοι-φτωχοί
Γενετικά τεστ για: Καταγωγή, ελαττωματικό
γονίδιο και μπλε μάτια
Πιστοποιητικό καταγωγής.
Η απόδειξη της καταγωγής απλώς μια
πρακτική για την είσπραξη χρημάτων;
Επιγενετική
Οι βραβευμένοι με Νόμπελ του Ισραήλ
Άνθρωποι με εξαιρετικά επιτεύγματα
Και το ερώτημα της ανθρώπινης
αναπαραγωγής;
Ο Πλάτων δεν ήταν γενετιστής. Ή μήπως
ήταν;
Ρίτσαρντ Ντόκινς - Κληρονομείται και η
κουλτούρα;
Excursus: Από το εθνικό κράτος μέσω της
Ευρώπης στο παγκόσμιο κράτος
**9 Το αιγαιοπελαγίτικο εγχείρημα του
homo sapiens**
Η ιστορία των ανθρώπων στην περιοχή
του Αιγαίου
**10. Ανθρώπινες κοινωνίες: η ευθύνη
του ανθρώπου και του πολίτη**
Ο άνθρωπος ως "μεταφορικό μέσο"

Zum Beispiel: Immanuel Kant
Zum Beispiel: Artikel 3 des Grundgesetzes
Homo sapiens im 21. Jahrhundert - Gene
- Vererbung
Entdecken Sie die Reise unserer Gene mit
der DNA-Analyse.
Die gemeinsamen Vorfahren?
Exkurs: Arm-Reich
Gentests für: Abstammung, Defektes Gen
und Blaue Augen
Abstammungsurkunde.
Abstammungsnachweis nur
Geldmacherei?
Epigenetik
Israels Nobelpreisträger
Menschen mit herausragenden
Leistungen
Und die Frage der Menschenzucht?
Platon war kein Genetiker. Oder doch?
Richard Dawkins - Auch Kultur vererbt
sich?
Exkurs: Vom Nationalstaat über Europa
zum Weltstaat

9. Das Ägäis-Homo-sapiens-Projekt
Die Geschichte der Menschen im
ägäischen Raum

**10. Menschliche Gesellschaften:
Verantwortung des Menschen und des
Bürgers**

Par exemple : Emmanuel Kant
Par exemple : article 3 de la loi
fondamentale
Homo sapiens au 21e siècle - Gènes -
Hérédité
Découvrir le voyage de nos gènes grâce à
l'analyse de l'ADN.
Les ancêtres communs ?
Digression : riches-pauvres
Tests génétiques pour : Ascendance,
Gène défectueux et Yeux bleus
Certificat d'ascendance.
La preuve de l'ascendance, une affaire de
gros sous ?
Épigénétique
Les lauréats israéliens du prix Nobel
Des personnes aux performances
exceptionnelles
Et la question de la sélection humaine ?
Platon n'était pas un généticien. Ou bien si
?
Richard Dawkins - La culture aussi est
héréditaire ?
Digression : de l'État-nation à l'État
mondial en passant par l'Europe
9. le projet homo-sapiens égéen
L'histoire des hommes dans la région
égéenne

**10. sociétés humaines : responsabilité
de l'homme et du citoyen**
L'homme comme "véhicule de transport"

Ο άνθρωπος και ο συνάνθρωπος
Η εξέλιξη από τις απαρχές στο εθνικό
κράτος
Ο άνθρωπος, το εθνικό κράτος, η
Ευρωπαϊκή Ένωση

Der Mensch als "Transportwagen
Mensch und Mitmensch
Entwicklung von den Anfängen bis zum
Nationalstaat
Der Mensch, der Nationalstaat, die
Europäische Union

L'homme et son semblable
Évolution des origines à l'État-nation
L'homme, l'État-nation, l'Union
européenne

11. Ο ρόλος των Ισοκράτειων Ελλήνων στη διαμόρφωση της κοινωνίας

11. Die Rolle der Isokrates-Griechen bei der Gestaltung der Gesellschaft

11 Le rôle des Grecs d'Isocrate dans l'organisation de la société

12. Βιβλιογραφία και παράρτημα.

12. Literatur und Anhang

12. littérature et annexe

0. Επειδή

0.Denn

0.Car

«*Verba volant, scripta manent*», "τα
λόγια πετούν, τα γραπτά μένουν",

«*Verba volant, scripta manent*», "τα
λόγια πετούν, τα γραπτά μένουν",.

"*Verba volant, scripta manent*", "τα
λόγια πετούν, τα γραπτά μένουν",.

Τι έκανε ο Παππούς όλα αυτά τα πολλά
χρόνια; Ίσως κάποιο από τα εγγόνια μου
θα ήθελε να μάθει κάποια μια μέρα. Και
δεν ήθελα να περιμένω πολύ γι' αυτή τη
κάποια μέρα. Αν και ίσως δεν υπάρχει
λόγος να βιαστώ, καθώς ο πατέρας μου
έγινε 103 ετών και η γιαγιά μου 106. Έτσι
θα μπορούσα να δώσω την απάντηση
προφορικά κάποια στιγμή. Αλλά
αποφάσισα να τη γράψω. Αφού "*Verba
volant, scripta manent*", "τα λόγια πετούν,
τα γραπτά μένουν", η απόφασή μου να
γράψω είναι σίγουρα η σωστή. Θέλω να
προσπαθήσω να εξηγήσω στα εγγόνια μου
και σε όλους τους άλλους γιατί η γενετική

*Was hat der Παππούς Pappous all die
Jahre gemacht? Könnte vielleicht eines
meiner Enkelkinder einmal wissen wollen.
Und auf dieses Irgendwann wollte ich
nicht lange warten. Wobei Eile vielleicht
gar nicht nötig ist, denn mein Vater ist 103
und meine Großmutter 106 Jahre alt
geworden. Irgendwann könnte ich die
Antwort also mündlich geben. Aber ich
beschloss, sie aufzuschreiben. Da «Verba
volant, scripta manent», "τα λόγια πετούν,
τα γραπτά μένουν", ist meine
Entscheidung zu schreiben auf jeden Fall
richtig. Ich will versuchen, meinen Enkeln
und allen anderen zu erklären, warum die*

Qu'a fait le Παππούς Pappous toutes ces
années ? Peut-être qu'un jour, l'un de mes
petits-enfants voudra le savoir. Et je ne
voulais pas attendre trop longtemps ce
moment. Alors que l'urgence n'est peut-
être pas nécessaire, puisque mon père a
fêté ses 103 ans et ma grand-mère ses
106 ans. Un jour, je pourrais donc donner
la réponse oralement. Mais j'ai décidé de
l'écrire. Comme "*Verba volant, scripta
manent*", "τα λόγια πετούν, τα γραπτά
μένουν", ma décision d'écrire est en tout
cas la bonne. Je veux essayer d'expliquer
à mes petits-enfants et à tous les autres
pourquoi la génétique avec l'analyse de

και η ανάλυση του DNA είναι τόσο σημαντικές για την επίλυση των σημερινών κοινωνικών προβλημάτων και για τη διεθνή κατανόηση. Και ιδιαίτερα για τους λαούς της Γερμανίας, της Ελλάδας και της Τουρκίας. Και γι' αυτό το λόγο αυτό το φυλλάδιο εκδίδεται σε τρεις γλώσσες: GR-DE-TR.

Τα καλά νέα δεν λέγονται σχεδόν ποτέ. Αντίθετα, τα κακά νέα επαναλαμβάνονται x φορές.

Έλληνες και Γερμανοί. Τούρκοι και Έλληνες. Γερμανοί και Τούρκοι. Μια ιστορία αιώνων. Οι ιστορικοί έχουν γράψει πολλά γι' αυτήν. Αλλά ο καθένας με τα γυαλιά της Αθήνας, του Βερολίνου και της Άγκυρας.

Υπάρχει όμως και μια άλλη πιο σύντομη ιστορία. Αυτή των φιλοξενούμενων εργατών. Wir, biz, εμείς ζούμε μαζί για πάνω από 60 χρόνια. Διαμορφώσαμε μαζί μια νέα κοινωνία. Περάσαμε καλά; Δεν περάσαμε καλά; Γιατί δεν το λέμε στον κόσμο;

Και έτσι άρχισα πριν από τρία χρόνια να το κάνω. Δεν είμαι ιστορικός. Είμαι γενετικός επιστήμονας και συγκεκριμένα από την αποκωδικοποίηση του γονιδιώματος (2003) και μετά, είμαι ερασιτέχνης αρχαιογενετιστής. Δεν φοράω

Genetik mit der DNA-Analyse und der Epigenetik, so wichtig für die Lösung der heutigen gesellschaftlichen Probleme und für die Völkerverständigung sind. Insbesondere für die Völker Deutschlands, Griechenlands und der Türkei. Und deshalb erscheint dieses Büchlein in drei Sprachen: GR-DE-TR.

Die guten Nachrichten werden kaum erzählt. Dafür werden die schlechten x-mal wiederholt.

Griechen und Deutsche. Türken und Griechen. Deutsche und Türken. Eine jahrhundertealte Geschichte. Historiker haben viel darübergeschrieben. Aber alle durch die Brille von Athen, Berlin und Ankara.

Aber es gibt auch eine kürzere Geschichte. Die der Gastarbeiter. Wir, biz, εμείς leben seit mehr als 60 Jahren zusammen. Wir haben zusammen eine neue Gesellschaft geformt. Hatten wir gute oder schlechte Zeiten? Warum erzählen wir das den Menschen nicht?

So habe ich vor drei Jahren angefangen. Ich bin kein Historiker. Ich bin Genetiker, und seit der Entschlüsselung des Genoms (2003) bin ich Amateur-Archäogenetiker. Ich trage keine Brille. Und doch. Der

l'ADN et l'épigénétique, sont si importantes pour la résolution des problèmes de société actuels et pour l'entente entre les peuples. En particulier pour les peuples d'Allemagne, de Grèce et de Turquie. Et c'est pourquoi ce livret est publié en trois langues: GR-DE-TR.

Les bonnes nouvelles sont à peine racontées. En revanche, les mauvaises sont répétées x fois.

Les Grecs et les Allemands. Les Turcs et les Grecs. Des Allemands et des Turcs. Une histoire vieille de plusieurs siècles. Les historiens ont beaucoup écrit sur le sujet. Mais tous à travers le prisme d'Athènes, de Berlin et d'Ankara.

Mais il y a aussi une histoire plus courte. Celle des travailleurs immigrés. Nous, biz, εμείς, vivons ensemble depuis plus de 60 ans. Ensemble, nous avons façonné une nouvelle société. Avons-nous eu de bons ou de mauvais moments ? Pourquoi ne pas le dire aux gens ?

C'est ainsi que j'ai commencé il y a trois ans. Je ne suis pas historien. Je suis généticien, et depuis le décryptage du génome (2003), je suis archéogénéticien amateur. Je ne porte pas de lunettes. Et

γυαλιά. Και όμως. Ο προσεκτικός αναγνώστης θα βρει ίχνη από τα ελληνικά μου σχολικά χρόνια. Δεν είναι εύκολο να διορθώσει κανείς στη μετέπειτα ζωή του όλα όσα έμαθε λάθος στο σχολείο. Ζητώ προκαταβολικά συγγνώμη.

Και κάτι ακόμα. Η γενετική επιστήμη έχει αμαυρωθεί πολύ άσχημα από τους Ναζί στο παρελθόν. Είναι καθήκον κάθε επιστήμονα, και ιδιαίτερα κάθε γενετιστή, να προσπαθήσει να την καθαρίσει και να την κάνει χρήσιμη για την επίλυση κοινωνικών προβλημάτων. Στόχος μου ήταν να συμβάλω κι εγώ λίγο σε αυτό. Τα κατάφερα;

Ο πόλεμος της Γάζας.

Δεν είχα τελειώσει ακόμα την εργασία μου και ο επόμενος πόλεμος ξεκίνησε. Το να προσποιούμαι ότι δεν έχει συμβεί τίποτα δεν ανταποκρίνεται στην αντίληψή μου για την ανθρωπότητα. Εδώ είναι η γνώμη μου:

Το φαινόμενο του πολέμου

Αγαπητές κοσμοπολίτισσες και κοσμοπολίτες,
Σε αυτές τις μέρες, μέρες με τους πολλούς πολέμους στην γειτονιά μας και με τον υπαρκτό κίνδυνο ενός τρίτου παγκοσμίου

aufmerksame Leser wird Spuren meiner griechischen Schulzeit finden. Es ist nicht leicht, im späteren Leben zu korrigieren, was man in der Schule falsch gelernt hat. Dafür entschuldige ich mich im Voraus.

Eine Sache noch. Die Wissenschaft der Genetik wurde in der Vergangenheit sehr stark durch die Nazis befleckt. Es ist die Pflicht eines jeden Wissenschaftlers, insbesondere eines jeden Genetikers, zu versuchen, sie zu reinigen und sie für die Lösung gesellschaftlicher Probleme nutzbar zu machen. Mein Ziel war es, dazu einen kleinen Beitrag zu leisten. Ist mir das gelungen?

Der Krieg in Gaza.

Ich hatte meine Arbeit noch nicht beendet, als der nächste Krieg begann. So zu tun, als wäre nichts gewesen, ist nicht mein Verständnis von Menschlichkeit. Hier ist meine Meinung:

Das Phänomen Krieg

Liebe Kosmopolitinnen und Kosmopoliten, in diesen Tagen, in denen es in unserer Nachbarschaft viele Kriege gibt und die reale Gefahr eines dritten Weltkrieges besteht, fällt es sehr schwer, sich mit anderen Themen zu beschäftigen.

pourtant. Le lecteur attentif trouvera des traces de ma scolarité grecque. Il n'est pas facile de corriger plus tard dans la vie ce que l'on a mal appris à l'école. Je m'en excuse par avance.

Une dernière chose. La science de la génétique a été très fortement entachée par les nazis dans le passé. Il est du devoir de tout scientifique, et en particulier de tout généticien, d'essayer de la purifier et de la rendre utile à la résolution des problèmes de société. Mon objectif était d'apporter une petite contribution à cet égard. Y suis-je parvenu ?

La guerre à Gaza.

Je n'avais pas encore terminé mon travail que la guerre suivante a commencé. Faire comme si de rien n'était, ce n'est pas ma conception de l'humanité. Voici ce que j'en pense :

Le phénomène de la guerre

Chères cosmopolites, chers cosmopolites, En ces jours où les guerres sont nombreuses dans notre voisinage et où il existe un risque réel de troisième guerre mondiale, il est très difficile de s'occuper d'autres sujets. C'est pourquoi, quel que

πολέμου, είναι πολύ δύσκολο να ασχολείται κανείς με άλλα θέματα. Γι' αυτό το λόγο, ανεξάρτητα με ποιο θέμα προς το παρόν ασχολούμεθα, πρέπει στο «φαινόμενο πόλεμος» να έχουμε μια σαφή θέση. Ως υπεύθυνοι συλλόγων και οργανώσεων αλλά και ως απλοί επιστήμονες. Στην τοποθέτησή μου λαμβάνω υπόψη τα επιστημονικά επιτεύγματα της Επιγενετικής για να εξηγήσω την συνεχή ύπαρξη του πολέμου στην ιστορία του Homo Sapiens. Το κακό παράγει νέο κακό. Και μόνο η Παιδεία, η Φιλία και η Δικαιοσύνη μπορούν να σπάσουν, σε κάποια από τις επόμενες γενεές, αυτήν την αλυσίδα του κακού. Φαίνεται ως άπιαστος στόχος; Ναι. Αλλά εφικτός. Και χωρίς εναλλακτική επιλογή. Ο δρόμος είναι μακρύς. Και στην αρχή του δρόμου στέκεται ένα μεγάλο εμπόδιο. Η απειλή ενός 3^{ου} Παγκοσμίου Πολέμου. Πως θα το ξεπεράσουμε; Μήπως το μίσος μεταδίδεται με τα γονίδιά μας; Έν μέρει, ναι. Σύμφωνα με την επιγενετική

"Ο πόλεμος στο Ισραήλ δεν είναι ένας νέος πόλεμος, αλλά απλώς μια νέα μάχη. Μια μάχη ενός πολέμου που ξεκίνησε πριν από 70 χιλιάδες χρόνια, όταν ο Homo Sapiens έφυγε από την Αφρική για να κατακτήσει ολόκληρο τον πλανήτη", ήταν η

Deshalb müssen wir, egal mit welchem Thema wir uns gerade beschäftigen, eine klare Position zum "Phänomen Krieg" beziehen. Als Verantwortliche in Verbänden und Organisationen, aber auch als Wissenschaftler. In meiner Stellungnahme berücksichtige ich die wissenschaftlichen Errungenschaften der Epigenetik, um die Persistenz des Krieges in der Geschichte des Homo Sapiens zu erklären. Böses erzeugt neues Böses. Und nur Bildung, Freundschaft und Gerechtigkeit können diese Kette des Bösen in einer zukünftigen Generation durchbrechen. Klingt das nach einem schwer erreichbaren Ziel? Ja, das ist es. Aber es ist erreichbar. Und es gibt keine Alternative. Der Weg ist lang. Und am Anfang des Weges steht ein großes Hindernis. Die Gefahr eines dritten Weltkrieges. Wie können wir ihn überwinden? Liegt der Hass in unseren Genen? Teilweise, ja. Laut Epigenetik.

"Der Krieg in Israel ist kein neuer Krieg, sondern nur eine neue Schlacht. Eine Schlacht eines Krieges, der vor 70.000 Jahren begann, als der Homo Sapiens Afrika verließ, um den ganzen Planeten zu erobern", war meine Antwort auf eine Frage, die mir vor ein paar Tagen

soit le sujet dont nous nous occupons actuellement, nous devons prendre une position claire sur le "phénomène guerre". En tant que responsables d'associations et d'organisations, mais aussi en tant que scientifiques. Dans ma prise de position, je tiens compte des acquis scientifiques de l'épigénétique pour expliquer la persistance de la guerre dans l'histoire d'Homo Sapiens. Le mal engendre de nouveaux maux. Et seules l'éducation, l'amitié et la justice peuvent briser cette chaîne du mal dans une génération future. Cela ressemble-t-il à un objectif difficile à atteindre ? Oui, c'est le cas. Mais il est réalisable. Et il n'y a pas d'alternative. Le chemin est long. Et au début du chemin, il y a un obstacle majeur. Le risque d'une troisième guerre mondiale. Comment pouvons-nous le surmonter ? La haine est-elle inscrite dans nos gènes ? En partie, oui. Selon l'épigénétique.

"La guerre en Israël n'est pas une nouvelle guerre, mais seulement une nouvelle bataille. Une bataille d'une guerre qui a commencé il y a 70.000 ans, lorsque l'Homo Sapiens a quitté l'Afrique pour conquérir la planète entière", telle était ma réponse à une question qui m'a été posée

απάντησή μου σε μια ερώτηση που μου τέθηκε πριν από λίγες ημέρες (21.10.23) στη συνάντηση Doktoraden Uni-Hohenheim.

Επιγενετική και πόλεμος.

Αυτές τις μέρες διαβάζουμε στον Τύπο, ακούμε στο ραδιόφωνο και δυστυχώς βλέπουμε στην τηλεόραση ειδήσεις και εικόνες φρίκης. Βλέπουμε μικρά παιδιά να φωνάζουν για βοήθεια. Αλλά κανείς δεν τα ακούει. Και έτσι δημιουργείται μίσος. Και αυτό το μίσος τραυματίζει τα παιδιά. Καταστρέφει τα γονίδια των παιδιών. Το συναίσθημα του μίσους παραμένει στα γονίδια. Και όταν αυτά τα παιδιά μεγαλώνουν, το πρώτο πράγμα που κάνουν είναι να πάρουν τα όπλα. Για να πάρουν εκδίκηση. Και αν καταφέρουν να επιβιώσουν, να παντρευτούν και να αποκτήσουν απογόνους, θα μεταδώσουν ένα μεγάλο κομμάτι μίσους στα παιδιά τους.

Αυτό λέει η νέα επιστήμη. Επιγενετική. Σήμερα στη Γάζα βρίσκονται δύο τραυματισμένοι λαοί αντιμέτωποι. Ο ένας λαός δεν έχει ακόμη γιατρευτεί από το Ολοκαύτωμα, ο άλλος από την απώλεια της πατρίδας του. Και αυτό παρά το γεγονός ότι έχουν περάσει τόσα χρόνια. Επομένως, δεν πρέπει να κατηγορούμε μόνο τους Ισραηλινούς ή τους Παλαιστίνιους για ό,τι συμβαίνει σήμερα

(21.10.23) beim Doktoranden-Treffen Uni-Hohenheim gestellt wurde.

Epigenetik und Krieg.

In diesen Tagen lesen wir in der Presse, hören im Radio und sehen leider auch im Fernsehen Nachrichten und Bilder des Grauens. Wir sehen kleine Kinder, die um Hilfe schreien. Aber niemand hört sie. Und so entsteht Hass. Und dieser Hass traumatisiert die Kinder. Er schädigt die Gene der Kinder. An den Genen haftet das Gefühl des Hasses. Und wenn diese Kinder erwachsen werden, greifen sie als erstes zu den Waffen. Um sich zu rächen. Und wenn sie es schaffen, zu überleben, zu heiraten und Nachkommen zu haben, geben sie ein großes Stück Hass an ihre Kinder weiter.

Das sagt die neue Wissenschaft. Die Epigenetik. (Wir können unsere GEN kontrollieren! Die Möglichkeiten der Epigenetik, 2020 Isabelle M. Mansuy u.a.). Heute stehen sich in Gaza zwei traumatisierte Völker gegenüber. Das eine ist noch nicht vom Holocaust geheilt, das andere vom Verlust seiner Heimat. Und das, obwohl so viele Jahre vergangen sind. Deshalb sollten wir die Schuld für das, was heute in Gaza geschieht, nicht

il y a quelques jours (21.10.23) lors de la réunion des doctorants de l'Uni-Hohenheim.

L'épigénétique et la guerre.

Ces jours-ci, nous lisons dans la presse, écoutons à la radio et voyons malheureusement aussi à la télévision des nouvelles et des images d'horreur. Nous voyons des petits enfants qui crient à l'aide. Mais personne ne les entend. Et c'est ainsi que naît la haine. Et cette haine traumatise les enfants. Elle endommage les gènes des enfants. Le sentiment de haine s'accroche aux gènes. Et quand ces enfants deviennent adultes, la première chose qu'ils font, c'est de prendre les armes. Pour se venger. Et s'ils parviennent à survivre, à se marier et à avoir une descendance, ils transmettent une grande part de haine à leurs enfants.

C'est ce que dit la nouvelle science. L'épigénétique. (Nous pouvons contrôler notre GEN ! Les possibilités de l'épigénétique, 2020 Isabelle M. Mansuy et autres). Aujourd'hui, deux peuples traumatisés s'affrontent à Gaza. L'un n'est pas encore guéri de l'holocauste, l'autre de la perte de sa patrie. Et ce, malgré les nombreuses années qui se sont écoulées. C'est pourquoi nous ne devrions pas

στη Γάζα. Γιατί την κύρια ευθύνη φέρουν αυτοί που έβαλαν τους Εβραίους στους φούρνους και αυτοί που έδιωξαν τους Παλαιστίνιους από την πατρίδα τους.

Μπορεί να σπάσει η αλυσίδα του κακού;

Η απάντηση ενός γενετιστή είναι σαφής. Αυτή η αλυσίδα μπορεί να σπάσει από τη στιγμή που τα παιδιά γεννιούνται χωρίς μίσος. Και ίσως αυτό μπορεί να συμβεί όταν εξαφανιστούν οι άδικες ανισότητες που υπάρχουν στις κοινωνίες στις οποίες ζούμε. Σε τελική ανάλυση, αυτές είναι οι αιτίες του πολέμου και της φυγής. Μόνο μια καλή εκπαίδευση μπορεί να "σβήσει" από τα γονίδιά μας το μίσος που κληρονομήσαμε από τους γονείς μας. Αλλά το μεγαλύτερο και καλύτερο φάρμακο είναι να αναπτύξουμε καλές σχέσεις με αυτούς που υποτίθεται ότι είναι εχθροί μας. Κάτι που κατάφεραν να κάνουν οι Έλληνες και οι Τούρκοι στη Γερμανία. Υπάρχει λοιπόν ελπίδα.

nur den Israelis und den Palästinensern zuschieben. Denn die Hauptverantwortung liegt bei denen, die die Juden in die Öfen gesteckt haben, und bei denen, die die Palästinenser aus ihrer Heimat vertrieben haben.

Kann die Kette des Bösen unterbrochen werden?

Die Antwort des Genetikers ist eindeutig. Die Kette kann durchbrochen werden, wenn Kinder ohne Hass geboren werden. Und vielleicht kann dies geschehen, wenn die ungerechten Ungleichheiten in den Gesellschaften, in denen wir leben, verschwinden. Denn das sind schließlich die Ursachen für Krieg und Flucht. Nur eine gute Erziehung kann den Hass, den wir von unseren Eltern geerbt haben, aus unseren Genen "löschen". Aber das größte und beste Heilmittel ist die Entwicklung guter Beziehungen zu denen, die angeblich unsere Feinde sind. Das ist den Griechen und Türken in Deutschland gelungen. Es gibt also Hoffnung.

rejeter la responsabilité de ce qui se passe aujourd'hui à Gaza uniquement sur les Israéliens et les Palestiniens. Car la responsabilité principale incombe à ceux qui ont mis les Juifs dans les fours et à ceux qui ont chassé les Palestiniens de chez eux.

La chaîne du mal peut-elle être interrompue ?

La réponse du généticien est claire. La chaîne peut être brisée si les enfants naissent sans haine. Et cela peut peut-être se produire si les inégalités injustes disparaissent dans les sociétés dans lesquelles nous vivons. Car ce sont finalement les causes de la guerre et de la fuite. Seule une bonne éducation peut "effacer" de nos gènes la haine que nous avons héritée de nos parents. Mais le plus grand et le meilleur remède est de développer de bonnes relations avec ceux qui sont censés être nos ennemis. C'est ce qu'ont réussi à faire les Grecs et les Turcs en Allemagne. Il y a donc de l'espoir.

Στουτγάρδη, 17 Νοεμβρίου 2023.

Μια ιστορική ημερομηνία.
Σαν σήμερα πριν από 50 χρόνια, στις 17
Νοεμβρίου 1973,
ξεκίνησε η πτώση της ελληνικής
δικτατορίας

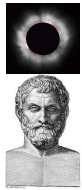
Stuttgart, 17 November 2023.

Ein historisches Datum.
Heute vor 50 Jahren,
am 17. November 1973,
begann im Polytechnikum von Athen
der Sturz der griechischen Diktatur

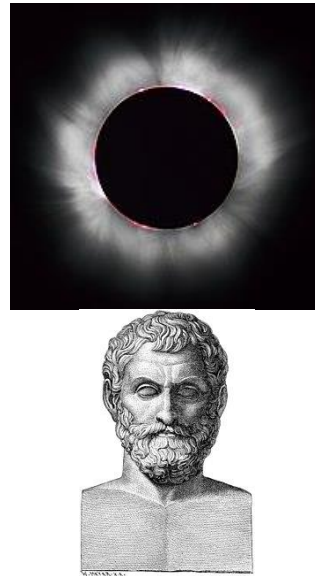
Stuttgart, le 17 novembre 2023.

Une date historique.
Il y a 50 ans aujourd'hui,
le 17 novembre 1973,
a commencé à l'École polytechnique
d'Athènes
la chute de la dictature grecque

ΓΕΝΕΤΙΚΗ και Κοινωνία
Καταπολέμηση του ρατσισμού και του
εθνικισμού με την επιστήμη της γενετικής

Genetik und Gesellschaft
Mit der Genetik-Wissenschaft den
Rassismus und Nationalismus bekämpfen

Génétique et société
Combattre le racisme et le nationalisme
grâce à la science génétique

Ηλιακή έκλειψη
Θαλήστης Μιλήτου

Ο πρώτος επιστήμονας. Θαλής ο
Μιλήσιος πρόβλεψε την ολική έκλειψη
του Ηλίου. Αυτή έγινε στις 28 Μαΐου του
585 π.Χ.

Sonnenfinsternis
Thales von Milet

Der erste Wissenschaftler. Thales von
Milet kündigte die Sonnenfinsternis an.
Sie fand am 28. Mai 585 v. Chr. statt.

Éclipse solaire
Thalès de Milet

Le premier scientifique. Thalès de Milet a
annoncé l'éclipse de soleil. Elle a eu lieu le
28 mai 585 avant Jésus-Christ.

Εκδήλωση που διοργανώθηκε από την DiEM25, την Attac και ακτιβιστές για το κλίμα

Στουτγάρδη, 20.02.2020

Έδωσα μια ομιλία για το ρατσισμό σε αυτή την εκδήλωση. Η ομιλία αυτή έχει έκτοτε επικαιροποιηθεί και επεκταθεί σημαντικά.

Η 20η Φεβρουαρίου είναι μια ξεχωριστή ημερομηνία για μένα. Το ελληνικό μου διαβατήριο έδειχνε μόνο το έτος γέννησής μου. Όταν μου ζητήθηκε η πλήρης ημερομηνία γέννησής μου στο γραφείο δήλωσης κατοικίας της Στουτγάρδης το 1964, είπα στον υπάλληλο: "Αυτή την ερώτηση την έκανα και στη γιαγιά μου". Η απάντησή της ήταν: "Ξέρω ακριβώς. Την ημέρα που γεννήθηκες, πετούσαν πολλά αεροπλάνα και το χιόνι στα βουνά είχε ήδη φύγει. Ο αξιωματούχος γέλασε και στη συνέχεια μαζί, λαμβάνοντας υπόψη τις πληροφορίες της γιαγιάς μου, καθορίσαμε την ημερομηνία γέννησής μου ως 10 Μαρτίου 1945. Σύμφωνα με ένα νεότερο επίσημο έγγραφο, γεννήθηκα στις 20 Φεβρουαρίου 1945.

Δεν είπα τίποτα στους συμμετέχοντες στη διάλεξη από την DiEM25, την Attac και τους ακτιβιστές του κλίματος για αυτή την ιστορία. Το είπα όμως στον φίλο μου Κώστα Γιαννακάκο. "Μπορείς να μας το

Veranstaltung von DiEM25, Attac und Klimaaktivisten

Stuttgart, 20.02.2020

Auf dieser Veranstaltung habe ich einen Vortrag zum Thema Rassismus gehalten. Dieser Vortrag wurde inzwischen aktualisiert und stark ergänzt.

Der 20. Februar ist ein besonderes Datum für mich. In meinem griechischen Pass stand nur mein Geburtsjahr. Als ich 1964 beim Wohnungsamt in Stuttgart nach meinem vollständigen Geburtsdatum gefragt wurde, sagte ich zu dem Beamten: „Das habe ich meine Oma auch gefragt“. Sie antwortete: „Ich weiß es genau. An deinem Geburtstag sind viele Flugzeuge geflogen und der Schnee auf den Bergen war schon weg“. Der Beamte lachte, und dann legten wir gemeinsam unter Berücksichtigung der Angaben meiner Oma mein Geburtsdatum auf den 10. März 1945 fest. Laut einer neuen offiziellen Urkunde wurde ich am 20.02.1945 geboren.

Diese Geschichte erzählte ich den Teilnehmern der DiEM25, Attac und Klimaaktivisten nicht. Aber meinem Freund Costas Giannacacos. „Das kannst du uns in München auch erzählen“, hat er

Manifestation organisée par DiEM25, Attac et des activistes climatiques.

Stuttgart, 20.02.2020

Lors de cette manifestation, j'ai donné une conférence sur le thème du racisme. Cette conférence a depuis été actualisée et largement complétée.

Le 20 février est une date particulière pour moi. Sur mon passeport grec ne figurait que mon année de naissance. Lorsqu'en 1964, on m'a demandé ma date de naissance complète à l'office du logement de Stuttgart, j'ai dit au fonctionnaire : "J'ai demandé la même chose à ma grand-mère". Elle m'a répondu : "Je le sais exactement. Le jour de ton anniversaire, beaucoup d'avions ont volé et la neige sur les montagnes avait déjà disparu". Le fonctionnaire a ri, puis nous avons fixé ensemble, en tenant compte des indications de ma grand-mère, ma date de naissance au 10 mars 1945. Selon un nouveau document officiel, je suis né le 20 février 1945.

Je n'ai pas raconté cette histoire aux participants de la DiEM25, à Attac et aux activistes climatiques. Mais à mon ami Costas Giannacacos. "Tu pourras nous la raconter à Munich", m'a-t-il demandé. Et le

πεις και στο Μόναχο;", με ρώτησε. Και θα το είχα κάνει στις 26 Μαρτίου 2020, αν δεν είχε μεσολαβήσει η Corona. Από τότε έχω επικαιροποιήσει τα ερευνητικά στοιχεία και έχω προσθέσει στο «γενετικό δένδρο», που είναι ο κορμός αυτής της εργασίας, περισσότερα κλωνάρια. Αρκετό υλικό για ένα βιβλιαράκι. Για τα εγγόνια μου, σκέφτηκα αρχικά. Αλλά τώρα είμαι βέβαιος ότι αυτή η εργασία μπορεί να παίξει ένα θετικό ρόλο στην διαμόρφωση πολυπολιτισμικών κοινωνιών και να γίνει ένα χρήσιμο εργαλείο για όλους αυτούς που ασχολούνται επαγγελματικά ή εθελοντικά για την επίλυση των προβλημάτων αυτών των κοινωνιών

«Τι έκανε ο Παππούς όλα αυτά τα πολλά χρόνια;» πιθανόν να ρωτήσει κάποιο από τα εγγόνια μου την μάνα τους. Αλλά όταν τα εγγόνια μου κάνουν κάποτε μια τέτοια ερώτηση η γενετική επιστήμη θα έχει προχωρήσει πολύ. Κάθε μήνα, κάθε βδομάδα ανακαλύπτονται και δημοσιεύονται νέα στοιχεία και επικαιροποιούνται τα παλιά. Η γενετική και η ανάλυση του DNA είναι τόσο σημαντικές για την επίλυση των σημερινών κοινωνικών προβλημάτων και για τη διεθνή κατανόηση. Και ιδιαίτερα για τους λαούς της Γερμανίας, της Ελλάδας και της

mich gefragt. Und am 26.03.20 hätte ich es getan, wäre nicht das Coronavirus dazwischengekommen. Jetzt ist alles verschoben und viel mehr geworden. Vielleicht reicht es für ein Büchlein. So habe ich mir vorgenommen, aus dieser damaligen Vortragsidee das bereits Geschriebene zu veröffentlichen. Dabei dachte ich zunächst an eine kleine, spezielle Zielgruppe. Meine Enkelkinder. Aber jetzt bin ich sicher, dass dieses Werk eine positive Rolle bei der Gestaltung der multikulturellen Gesellschaften spielen und zu einem nützlichen Instrument für all diejenigen werden kann, die sich beruflich oder ehrenamtlich mit der Lösung der Probleme dieser Gesellschaften befassen.

Was hat Opa all die vielen Jahre gemacht?" wird eines meiner Enkelkinder wahrscheinlich seine Mutter fragen. Aber wenn meine Enkelkinder eines Tages eine solche Frage stellen, wird die Genetik einen langen Weg zurückgelegt haben. Jeden Monat, jede Woche werden neue Erkenntnisse entdeckt und veröffentlicht, und alte Daten werden aktualisiert. Genetik und DNA-Analyse sind so wichtig für die Lösung heutiger gesellschaftlicher Probleme und für die Völkerverständigung. Und ich interessiere mich besonders für die Völker in

26.03.20, je l'aurais fait si le coronavirus n'était pas intervenu. Maintenant, tout a été déplacé et est devenu beaucoup plus. Peut-être que cela suffira pour un petit livre. J'ai donc décidé de publier ce que j'avais déjà écrit à partir de cette idée de conférence. J'ai d'abord pensé à un petit groupe cible spécifique. Mes petits-enfants. Mais maintenant, je suis sûr que cet ouvrage peut jouer un rôle positif dans la construction des sociétés multiculturelles et devenir un instrument utile pour tous ceux qui s'occupent, professionnellement ou bénévolement, de résoudre les problèmes de ces sociétés.

Qu'a fait papy pendant toutes ces années ?" demandera probablement l'un de mes petits-enfants à sa mère. Mais si mes petits-enfants posent un jour une telle question, la génétique aura parcouru un long chemin. Chaque mois, chaque semaine, de nouvelles découvertes sont découvertes et publiées, et d'anciennes données sont mises à jour. La génétique et l'analyse de l'ADN sont si importantes pour la résolution des problèmes sociaux actuels et pour l'entente entre les peuples. Et je m'intéresse particulièrement aux peuples d'Allemagne, de Grèce et de

Τουρκίας. Και γι' αυτό το λόγο αυτό το βιβλίο εκδίδεται σε τρεις γλώσσες: GR-DE-TR. Το μέλλον της ανθρωπότητας εξαρτάται κατά πολύ από την συμφιλίωση των Χριστιανών, των Μουσουλμάνων και των Εβραίων, είναι η πρόβλεψη του συγγραφέα *Στυλιανός-Γεώργιος Πρεβελάκης*. Έτσι μια έκδοση στα αραβικά και εβραϊκά δεν θα αργήσει να ακολουθήσει.

Deutschland, Griechenland und der Türkei. Und deshalb erscheint dieses Buch in drei Sprachen. GR-DE-TR Die Zukunft der Menschheit hängt weitgehend von der Versöhnung von Christen, Muslimen und Juden ab, so die Prognose des Autors Stylianos-Georgios Prevelakis. So wird eine arabische und hebräische Version nicht lange auf sich warten lassen.

Turquie. Et c'est pourquoi ce livre est publié en trois langues. GR-DE-TR L'avenir de l'humanité dépend en grande partie de la réconciliation des chrétiens, des musulmans et des juifs, selon les prévisions de l'auteur Stylianos-Georgios Prevelakis. Ainsi, une version arabe et hébraïque ne se fera pas attendre longtemps.

1 Εισαγωγή

Η οικονομική κρίση του 2008 έπληξε σοβαρά το όνομα της Ελλάδας. Οι Έλληνες, και ιδιαίτερα οι Έλληνες που ζουν στο εξωτερικό, δεν μπορούσαν και δεν μπορούν να το αποδεχθούν αυτό. Οι οργανώσεις τους προσπάθησαν να αποκρυπτογραφήσουν τον οικονομικό λαβύρινθο προκειμένου να κατανοήσουν γιατί η Ελλάδα έπεσε σε αυτή την παγίδα. Αλλά χωρίς το νήμα της Αριάδνης, οι περισσότεροι από εμάς έχουν κολλήσει στον οικονομικό λαβύρινθο.

Η ΕΕΕΔ.BBB ιδρύθηκε το 1994 από τον Νίκο Δημάδη, τον τότε Έλληνα Γενικό Γραμματέα του Απόδημου Ελληνισμού. Στόχος τότε ήταν να μεταφέρει την ελληνική άποψη για τα εθνικά θέματα στο γερμανικό κοινό. Αφορμή ήταν τότε το Μακεδονικό ζήτημα. Από το 2008 και μετά, η παγκόσμια οικονομική κρίση έγινε ξαφνικά ελληνικό και σχεδόν αποκλειστικά ελληνικό εθνικό θέμα και πρόβλημα. Η ΕΕΕΔ.BB αισθάνθηκε υποχρεωμένη να καταστήσει το θέμα αυτό κύριο έργο του συλλόγου, γνωρίζοντας πολύ καλά ότι δεν είχε ούτε το νήμα της Αριάδνης.

Εδώ και 30 χρόνια, ο σύλλογός μας ΕΕΕΕΔ.BB προσπαθεί να βρει εξηγήσεις για σημαντικά θέματα και να τις

1. Einleitung

Die Wirtschaftskrise von 2008 hat den Namen Griechenlands schwer beschädigt. Die Griechen, insbesondere die im Ausland lebenden Griechen, konnten und können dies nicht einfach hinnehmen. Ihre Organisationen haben versucht, das Finanzlabyrinth zu entschlüsseln, um zu verstehen, warum ausgerechnet Griechenland in diese Falle geraten ist. Aber ohne den Ariadnefaden sind die meisten von uns im Finanzlabyrinth stecken geblieben.

Die ΕΕΕΔ.BB wurde 1994 vom damaligen Generalsekretär der Auslandsgriechen, Nikos Dimadis, ins Leben gerufen. Ziel war es damals, der deutschen Öffentlichkeit die griechische Sicht auf nationale Themen zu vermitteln. Anlass war damals die Mazedonienfrage. Ab 2008 wurde die globale Finanzkrise plötzlich zu einem griechischen und fast ausschließlich griechischen nationalen Thema und Problem. Die ΕΕΕΔ.BB fühlte sich verpflichtet, dieses Thema zur Hauptaufgabe des Vereins zu machen, wohl wissend, dass auch sie keinen Ariadnefaden hatte.

1. introduction

La crise économique de 2008 a gravement terni le nom de la Grèce. Les Grecs, en particulier ceux qui vivent à l'étranger, ne pouvaient et ne peuvent pas l'accepter sans réagir. Leurs organisations ont tenté de décrypter le labyrinthe financier afin de comprendre pourquoi c'est précisément la Grèce qui est tombée dans ce piège. Mais sans le fil d'Ariane, la plupart d'entre nous sont restés coincés dans le labyrinthe financier.

ΕΕΕΕΔ.BB a été créé en 1994 par Nikos Dimadis, alors secrétaire général des Grecs de l'étranger. L'objectif était alors de faire connaître au public allemand le point de vue grec sur les questions nationales. L'occasion était alors la question de la Macédoine. A partir de 2008, la crise financière mondiale est soudainement devenue un thème et un problème national grec et presque exclusivement grec. L'ΕΕΕΕΔ.BB s'est sentie obligée de faire de ce thème la mission principale de l'association, tout en sachant qu'elle non plus n'avait pas de fil d'Ariane.

Or, pendant 30 ans, ΕΕΕΕΔ.BB, notre association, s'est efforcée de trouver des

κοινοποιήσει στο γερμανικό κοινό και στους Έλληνες που ζουν εδώ. Αυτή η προσπάθεια έχει επιτύχει στις περισσότερες περιπτώσεις. Τώρα ήρθε η ώρα να ασχοληθούμε με τον Homo sapiens από την περιοχή της Μεσογείου. Πολλοί από αυτούς ζουν στη Γερμανία. Θα θέλαμε να ξεκινήσουμε με τους Homo sapiens από την περιοχή του Αιγαίου.

Υπάρχουν ακόμα πολλά να κάνουμε στο δρόμο μας διαμέσου της Ευρώπης προς μια κοινή παγκόσμια κυβέρνηση. Αυτό σημαίνει δουλειά για αρκετές γενιές που θα έρθουν. Και το μέσο που θα μας βοηθήσει να το πετύχουμε αυτό είναι η δημοκρατία. Για το σκοπό αυτό, οι Έλληνες του εξωτερικού πρέπει να εκπληρώσουν το ιστορικό τους καθήκον και να κάνουν ό,τι μπορούν για να προστατεύσουν την "περίφημη Ελληνίδα του εξωτερικού". Με τον όρο Έλληνες εδώ εννοούμε αυτούς κατά τον ορισμό του Ισοκράτη. Ο καθένας μπορεί να γίνει Έλληνας.

Το παρόν κείμενο προορίζεται ως κείμενο συζήτησης και ως βάση για περαιτέρω εργασίες. Η υψηλή αξία της επιστήμης και ο λόγος για τον οποίο η επιστήμη πρέπει να είναι το μέτρο των πάντων - για παράδειγμα σε συζητήσεις, πολιτικές

Nun hat sich die EEEΔ.BB, unser Verein, 30 Jahre lang bemüht, Erklärungen für wichtige Themen zu finden und diese der deutschen Öffentlichkeit und den hier lebenden Griechen zu vermitteln. Ein Anliegen, das in den meisten Fällen erfolgreich war.

Nun ist es an der Zeit, sich auch mit den Homo sapiens aus dem Mittelmeerraum zu befassen. Viele von ihnen leben in Deutschland. Beginnen wir mit den Homo sapiens der Ägäisregion.

Auf dem Weg über Europa zu einer gemeinsamen Weltregierung gibt es noch viel zu tun. Das bedeutet Arbeit für viele kommende Generationen. Und das Instrument, das uns dabei helfen wird, heißt Demokratie. Dazu müssen die Auslandsgriechen ihre historische Verpflichtung wahrnehmen und alles tun, um die „berühmte Auslandsgriechin“ zu schützen. Mit Griechen sind hier die Griechen im Sinne von Isokrates gemeint. Jeder kann Grieche werden.

Die vorliegende Arbeit ist als Diskussionspapier und als Grundlage für weitere Arbeiten zu verstehen. Der hohe Stellenwert der Wissenschaft und der Grund, warum die Wissenschaft das Maß aller Dinge sein sollte - z.B. bei

explications sur des sujets importants et de les communiquer au public allemand et aux Grecs vivant ici. Un effort qui a été couronné de succès dans la plupart des cas.

Il est maintenant temps de s'intéresser également aux Homo sapiens du bassin méditerranéen. Beaucoup d'entre eux vivent en Allemagne. Commençons par les Homo sapiens de la région égéenne.

Il y a encore beaucoup à faire sur le chemin qui mène, via l'Europe, à un gouvernement mondial commun. Cela signifie du travail pour de nombreuses générations à venir. Et l'instrument qui nous y aidera s'appelle la démocratie. Pour cela, les Grecs de l'étranger doivent assumer leur obligation historique et tout faire pour protéger la "fameuse Grecque de l'étranger". Par Grecs, on entend ici les Grecs au sens d'Isocrate. Tout le monde peut devenir grec.

Le présent travail doit être considéré comme un document de discussion et une base pour d'autres travaux. La grande importance de la science et la raison pour laquelle la science devrait être la mesure de toute chose - par exemple lors de

αποφάσεις, συνέδρια - τονίζονται σαφώς σε αυτές τις επισημάνσεις. Για παράδειγμα, το γεγονός ότι όλοι οι άνθρωποι, εκτός από μερικές γονιδιακές μεταλλάξεις, φέρουν τα ίδια γονίδια σε ατομικούς συνδυασμούς γονιδίων εξηγείται επίσης με σαφήνεια εδώ. Δεν υπάρχει επίσης κανένα ρατσιστικό γονίδιο που θα μπορούσε να δικαιολογήσει τον ρατσισμό. Αυτό είναι καλό να το γνωρίζουμε. Αλλά δυστυχώς τους ρατσιστές δεν τους ενδιαφέρει. Συνιστώ τα βιβλία που διάβασα για την εργασία αυτή. Το βιβλίο "Το ταξίδι των γονιδίων μας" είναι ένας ύμνος στην ανάλυση του DNA. Παρέχει απαντήσεις σε όλα τα ερωτήματα σχετικά με τον ρατσισμό που τεκμηριώνονται από την ανάλυση DNA. Συνιστάται ανεπιφύλακτα για όποιον είχε την ατυχία να ανατραφεί εθνικιστικά. Επομένως, για όλους μας. Οι όροι ρατσισμός και εθνικισμός χρησιμοποιούνται συχνά με την ίδια αναπνοή. Πρόκειται για δύο προσβλητικούς όρους με σχεδόν πανομοιότυπο περιεχόμενο και αποτέλεσμα. Ενώ η γενετική και η επιστήμη γενικότερα δεν αναγνωρίζουν γενετική βάση για την ύπαρξη ρατσών, η ανάγκη των ανθρώπων να ζουν σε μια διαχειρίσιμη ομάδα μπορεί να εξηγηθεί από την γενετική εξέλιξη. Η γκρούπα

Diskussionen, politischen Entscheidungen, Konferenzen - wird in diesen Ausführungen deutlich herausgestellt. So wird z.B. deutlich, dass alle Menschen bis auf wenige Genmutationen die gleichen Gene in individuellen Genkombinationen in sich tragen. Es gibt auch keine Rassengene, die den Rassismus begründen könnten. Das ist gut zu wissen. Aber leider interessiert das die Rassisten nicht. Ich empfehle die Bücher, die ich für diese Arbeit gelesen habe. Das Buch „Die Reise unserer Gene“ ist ein Loblied auf die DNA-Analyse. Auf alle Fragen zum Thema Rassismus gibt es eine durch DNA-Analyse dokumentierte Antwort. Sehr empfehlenswert für alle, die das Pech hatten, nationalistisch erzogen worden zu sein. Also für uns alle. Die Begriffe Rassismus und Nationalismus werden oft in einem Atemzug genannt. Es sind zwei Schimpfwörter mit fast identischem Inhalt und gleicher Wirkung. Während die Genetik und die Wissenschaft im Allgemeinen keine genetische Grundlage für die Existenz von Rassen kennen, ist das Bedürfnis des Menschen, in einer überschaubaren Gruppe zu leben, evolutionär erklärbar. Die Gruppe muss ständig wachsam sein, um zu überleben. Hier müssen Lösungen gefunden werden,

discussions, de décisions politiques, de conférences - sont clairement mises en évidence dans ces explications. Il apparaît par exemple clairement qu'à l'exception de quelques mutations génétiques, tous les êtres humains portent en eux les mêmes gènes dans des combinaisons génétiques individuelles. Il n'existe pas non plus de gènes raciaux qui pourraient justifier le racisme. C'est bien de le savoir. Mais malheureusement, cela n'intéresse pas les racistes. Je recommande les livres que j'ai lus pour ce travail. Le livre "Le voyage de nos gènes" est un éloge de l'analyse ADN. Toutes les questions sur le racisme y trouvent une réponse documentée par l'analyse ADN. Fortement recommandé pour tous ceux qui ont eu la malchance d'être élevés dans le nationalisme. Donc pour nous tous. Les termes racisme et nationalisme sont souvent mis dans le même sac. Ce sont deux gros mots au contenu et à l'effet presque identiques. Alors que la génétique et la science en général ne connaissent pas de base génétique à l'existence de races, le besoin de l'homme de vivre dans un groupe gérable s'explique par l'évolution. Pour survivre, le groupe doit être constamment sur ses gardes. Dans ce cas, il faut trouver des solutions qui assurent la

πρέπει να επαγρυπνεί διαρκώς για την επιβίωσή της. Πρέπει να βρεθούν λύσεις που να δίνουν στην ομάδα ένα αίσθημα ασφάλειας. Αλλά τα μέσα που θα χρησιμοποιηθούν πρέπει να αντιμετωπιστούν με προσοχή. Το να σώσω τη δική μου ομάδα δεν σημαίνει ότι πρέπει να καταστρέψω μια άλλη. Ο πολιτισμός, η κουλτούρα, η εκπαίδευση, η δικαιοσύνη, η ειρήνη και πολλά άλλα μπορούν να διορθώσουν τη γενετική ξενοφοβική προδιάθεση.

2 Ένας Έλληνας - έφτασε στη Γερμανία

Μόλις στα 19 μου χρόνια είδα για πρώτη φορά στη ζωή μου έναν Τούρκο στο Πανεπιστήμιο του Hohenheim. "Είναι ακριβώς σαν κι εμάς", απόρησα. "Αλλά ίσως είναι μια εξαίρεση", σκέφτηκα. Λίγο αργότερα, συνάντησα επίσης για πρώτη φορά φοιτητές από όλο τον κόσμο. Είχα παρόμοιες σκέψεις για τους Πέρσες. Αφού οι Πέρσες ήταν οι μεγαλύτεροι εχθροί της Ελλάδας στην αρχαιότητα. Και όταν ο Μάικ, ο φοιτητής από τη Γκάνα, μου είπε ότι ο Πλάτωνας και ο Σωκράτης ήταν μαύροι Γκανέζοι που είχαν μεταναστεύσει στην Αθήνα, συνειδητοποίησα το παράδοξο. Το σχολείο και η εκπαίδευση επικεντρώνονται στο έθνος του καθενός: σε όλες σχεδόν τις χώρες, οι πολιτικοί

die der Gruppe Sicherheit geben. Aber die Mittel müssen sorgfältig eingesetzt werden. Meine Gruppe zu retten bedeutet nicht, eine andere zu zerstören. Zivilisation, Kultur, Bildung, Gerechtigkeit, Frieden und vieles mehr können die genetische Veranlagung zur Fremdenfeindlichkeit korrigieren.

2. ein Grieche - angekommen in Deutschland

Erst mit 19 Jahren sah ich an der Universität Hohenheim zum ersten Mal in meinem Leben einen Türken. „Der ist ja wie wir“, staunte ich. „Aber vielleicht ist er eine Ausnahme“, dachte ich. Bald darauf lernte ich auch zum ersten Mal Studierende aus aller Welt kennen. Ähnliche Gedanken kamen mir bei den Persern. Schließlich waren die Perser in der Antike die größten Feinde Griechenlands. Und als mir Mike, der Student aus Ghana, erzählte, dass Platon und Sokrates schwarze Ghanaer waren, die nach Athen ausgewandert waren, wurde mir das Paradoxon klar. In fast allen Ländern wird die Wahrheit geopfert,

sécurité du groupe. Mais les moyens doivent être utilisés avec précaution. Sauver mon groupe ne signifie pas en détruire un autre. La civilisation, la culture, l'éducation, la justice, la paix et bien d'autres choses encore peuvent corriger la prédisposition génétique à la xénophobie.

2. Un Grec - arrivé en Allemagne

Ce n'est qu'à l'âge de 19 ans que j'ai vu pour la première fois de ma vie un Turc à l'université de Hohenheim. "Il est comme nous", m'étonnais-je. "Mais c'est peut-être une exception", me suis-je dit. Peu de temps après, j'ai également rencontré pour la première fois des étudiants du monde entier. Des pensées similaires me sont venues à propos des Perses. Après tout, les Perses étaient les plus grands ennemis de la Grèce dans l'Antiquité. Et lorsque Mike, l'étudiant ghanéen, m'a dit que Platon et Socrate étaient des Ghanéens noirs qui avaient émigré à Athènes, j'ai compris le paradoxe. Dans presque tous les pays, la vérité est

θυσιάζουν την αλήθεια προκειμένου να ενισχύσουν την εθνική τους ταυτότητα και τη συνοχή του έθνους - και να καθησυχάσουν τον εαυτό τους ότι ανήκουν στον δικό τους έθνος, επαναλαμβάνοντας ξανά και ξανά τέτοιες αναλήθειες.

Εμπειρίες στην Ελλάδα και το Χόενχαϊμ
Ευτυχώς, όμως, υπάρχουν και πράγματα που αναγνωρίζονται εξίσου σε όλο τον κόσμο. Δύο και δύο είναι τέσσερα- η γη περιστρέφεται γύρω από τον ήλιο- H₂O είναι ο χημικός τύπος του νερού. Δεν φαίνεται όμως να είναι τόσο ξεκάθαρα τα πράγματα, όταν εξετάζουμε την έννοια της "ράτσας" - με κριτήριο το έθνος ή την εθνικότητά σας.

Το ζήτημα της ύπαρξης ανθρώπινων φυλών δεν έπαιξε ρόλο στο Hohenheim, το alma mater μου, τη δεκαετία του 1960. Στο Χόενχαϊμ, προπύργιο των Ναζί κατά τη διάρκεια του εθνικοσοσιαλισμού, όλοι οι πρυτάνεις των πανεπιστημίων εκείνη την εποχή ήταν πρώην μέλη του NSDAP, των SA ή των SS. Για παράδειγμα, ο καθηγητής Günther Franz. Κατά τη διάρκεια του Τρίτου Ράιχ, έπαιξε πολύ ενεργό και ουσιαστικό ρόλο στη διαμόρφωση των σχεδίων του Χίτλερ για την εξόντωση των Εβραίων. Κανένας από αυτούς τους ρατσιστές ιδεολόγους δεν

um die nationale Identität und den Zusammenhalt der Nation zu stärken - und um sich durch die Wiederholung solcher Unwahrheiten immer wieder der eigenen Zugehörigkeit zu versichern.

Erfahrungen aus Griechenland und Hohenheim. Glücklicherweise gibt es aber auch Dinge, die auf der ganzen Welt gleichermaßen anerkannt werden. Zwei plus zwei ist vier; die Erde dreht sich um die Sonne; H₂O ist die chemische Formel für Wasser. Weniger eindeutig scheint es jedoch zu sein, wenn man sich - ausgehend von der eigenen Nation oder Nationalität - mit dem Begriff „Rasse“ auseinandersetzt.

In Hohenheim, meiner Alma Mater, spielte die Frage nach der Existenz von Menschenrassen in den 1960er Jahren keine Rolle. In Hohenheim, in der Zeit des Nationalsozialismus eine Hochburg des Nationalsozialismus, waren damals alle Rektoren der Universität ehemalige Mitglieder der NSDAP, SA oder SS. So auch Prof. Günther Franz. Er war während des Dritten Reiches sehr aktiv und massiv an der Formulierung von Hitlers Vernichtungsplänen gegenüber den Juden beteiligt. Keiner dieser Rassenideologen wurde nach Kriegsende bestraft. Keiner

sacrifiée pour renforcer l'identité nationale et la cohésion de la nation - et pour s'assurer sans cesse de sa propre appartenance en répétant de telles contre-vérités.

Heureusement, il y a aussi des choses qui sont reconnues de la même manière dans le monde entier. Deux et deux font quatre ; la terre tourne autour du soleil ; H₂O est la formule chimique de l'eau. En revanche, cela semble moins évident lorsqu'on aborde - en partant de sa propre nation ou nationalité - la notion de "race".

À Hohenheim, mon alma mater, la question de l'existence de races humaines ne jouait aucun rôle dans les années 1960. A Hohenheim, haut lieu du national-socialisme à l'époque, tous les recteurs de l'université étaient alors d'anciens membres du NSDAP, de la SA ou de la SS. C'était également le cas du professeur Günther Franz. Il a été très actif pendant le Troisième Reich et a participé massivement à la formulation des plans d'extermination des juifs par Hitler. Aucun de ces idéologues raciaux n'a été puni après la fin de la guerre. Aucun n'a vu sa

τιμωρήθηκε μετά το τέλος του πολέμου. Κανείς δεν υπέστη διακοπή της καριέρας του. Ο καθηγητής Günther Franz εξελέγη μάλιστα πρύτανης του Πανεπιστημίου του Hohenheim το 1963. Δεν μπορεί να ειπωθεί αλλιώς, προήχθη στα υψηλότερα αξιώματα χωρίς να χρειαστεί να δεχθεί διακοπή της καριέρας του λόγω του εθνικοσοσιαλιστικού του παρελθόντος. Εγώ, ένας φοιτητής από την Ελλάδα, η οποία είχε προηγουμένως καταληφθεί από τους εθνικοσοσιαλιστές, έδωσα τον όρκο μου ως φοιτητής σε αυτόν και έλαβα το εισαγωγικό μου πιστοποιητικό από αυτόν. Ωστόσο, έμαθα για το ναζιστικό παρελθόν του πολύ αργότερα. Υπήρχαν επίσης καθηγητές στο Hohenheim που δεν ήταν αφοσιωμένοι στον εθνικοσοσιαλισμό. Θα ήθελα να αναφέρω τον καθηγητή Walter Rentschler. Αναγκάστηκε να εγκαταλείψει το Hohenheim το 1936 επειδή το αντικείμενό του, η Φυσική, αφαιρέθηκε από το πρόγραμμα σπουδών και επέστρεψε μετά τον πόλεμο το 1946. Έγινε πρύτανης το 1965 και αγωνίστηκε για τα συμφέροντα των φοιτητών, π.χ. για την παροχή φοιτητικών εστιών. Λόγω της εμφάνισής του, του δώσαμε το παρατσούκλι "Θεός" (βλέπε φωτογραφία). Ο πρύτανης του Πανεπιστημίου του Hohenheim, καθηγητής Walter Rentschler, απονέμει σε μένα, τον αρχηγό της

erlebte einen Karriereknick. Prof. Günther Franz wurde 1963 sogar zum Rektor der Universität Hohenheim gewählt. Er wurde, man kann es nicht anders sagen, ohne einen Karriereknick wegen seiner nationalsozialistischen Vergangenheit in höchste Ämter befördert. Bei ihm habe ich, ein Student aus dem ehemals nationalsozialistisch besetzten Griechenland, meinen Studieneid abgelegt und von ihm meine Immatrikulationsurkunde erhalten. Von seiner NS-Vergangenheit erfuhr ich erst viel später. Auch in Hohenheim gab es Lehrende, die dem Nationalsozialismus nicht erlegen waren. Erwähnen möchte ich Professor Walter Rentschler. Er hatte Hohenheim 1936 verlassen müssen, weil sein Fach Physik aus dem Lehrplan gestrichen worden war, und kehrte nach dem Krieg 1946 zurück. Er wurde 1965 Rektor und setzte sich für die Belange der Studentenschaft ein, z.B. für die Bereitstellung von Studentenwohnheimen. Wegen seiner äußeren Erscheinung wurde er „Gott“ genannt (siehe Foto).

Der Rektor der Universität Hohenheim, Herr Prof. Walter Rentschler, überreicht mir, dem Kapitän der siegreichen

carrière brisée. Le professeur Günther Franz a même été élu recteur de l'université de Hohenheim en 1963. On ne peut pas dire le contraire, il a été promu aux plus hautes fonctions sans que sa carrière ne soit brisée à cause de son passé national-socialiste. C'est auprès de lui que moi, étudiant originaire de la Grèce anciennement occupée par les nazis, j'ai prêté serment et reçu de lui mon certificat d'immatriculation. Ce n'est que bien plus tard que j'ai appris son passé nazi. Il y avait aussi à Hohenheim des enseignants qui n'avaient pas succombé au national-socialisme. Je voudrais mentionner le professeur Walter Rentschler. Il avait dû quitter Hohenheim en 1936 parce que sa matière, la physique, avait été supprimée du programme scolaire, et il y est revenu après la guerre en 1946. Il est devenu recteur en 1965 et s'est engagé pour les intérêts des étudiants, par exemple pour la mise à disposition de résidences universitaires. En raison de son apparence extérieure, on l'appelait "Dieu" (voir photo).

Le recteur de l'université de Hohenheim, le professeur Walter Rentschler, me remet la coupe de basket-ball, à moi, le capitaine

νικήτριας ελληνικής φοιτητικής ομάδας, το τρόπαιο μπάσκετ (Hohenheim, 1966).

Ανάμεσα σε εμάς τους ξένους φοιτητές, μερικοί από τους οποίους ήταν έγχρωμοι, δεν υπήρχαν τότε συζητήσεις στις οποίες ο όρος "ράτσα", ο οποίος ιεραρχεί την αξία των ανθρώπων, βρισκόταν σε πρώτο προσκήνιο. Για να το πούμε απλά, μας έλειπαν οι σχετικές γνώσεις. Αλλά οι άνθρωποι με λευκό χρώμα δέρματος υπέθεταν ήδη από τον 17ο αιώνα την ύπαρξη διαφορετικών φυλών με

διαφορετικές αξίες. Ωστόσο, η λέξη "ράτσα" είχε φυσικά αρνητική χροιά όταν οι άνθρωποι μιλούσαν για μια άλλη φυλή εκτός της δικής τους λευκής φυλής. Για εμάς τους μαθητές, ωστόσο, ο όρος "ράτσα" δεν είχε αρνητικές υπονοήσεις. Οι όροι "φασισμός", "εθνικισμός", "αποικιοκρατία", "καπιταλισμός" και "κομμουνισμός" γέμισαν με περιεχόμενο κατά τη διάρκεια του κινήματος του 1968 και απέκτησαν κοινωνική σημασία - το ίδιο και ο όρος "ράτσα". Σε αυτό το πλαίσιο, αποφεύγαμε να συζητάμε για τη σχέση μεταξύ των "φυλών" από καλοπροαίρετο σεβασμό προς τους Αφρικανούς συμφοιτητές μας. Το οποίο με τη σειρά του δεν σήμαινε τίποτα άλλο από το ότι

griechischen Studentenmannschaft den Basketballpokal (Hohenheim, 1966).

Unter uns ausländischen, zum Teil farbigen Studenten gab es damals keine

Diskussionen über den Begriff „Rasse“, der den Wert von Menschen hierarchisiert. Uns fehlte, vereinfacht gesagt, das entsprechende Wissen. Aber schon im 17. Jahrhundert gingen die Menschen weißer Hautfarbe von der Existenz verschiedener Rassen mit unterschiedlichem Wert aus. Wobei das Wort „Rasse“ natürlich negativ besetzt war, wenn man von einer anderen als der eigenen weißen Rasse sprach. Für uns Studenten war der Begriff „Rasse“ jedoch nicht negativ besetzt. Die Begriffe „Faschismus“, „Nationalismus“, „Kolonialismus“, „Kapitalismus“ und

de l'équipe étudiante grecque victorieuse (Hohenheim, 1966).

Parmi nous, étudiants étrangers, en partie de couleur, il n'y avait à l'époque aucune discussion sur le terme "race", qui hiérarchise la valeur des personnes. Pour simplifier, nous n'avions pas les connaissances nécessaires. Mais déjà au XVIIe siècle, les personnes à la peau blanche partaient du principe qu'il existait différentes races avec des valeurs différentes. Le mot "race" avait bien sûr une connotation négative lorsqu'on parlait d'une autre race que la sienne, blanche. Pour nous, étudiants, le terme "race" n'avait cependant pas de connotation négative. Les termes "fascisme", "nationalisme", "colonialisme", "capitalisme" et "communisme" ont été remplis de contenu pendant le mouvement de 68 et ont gagné en importance dans la société - et donc aussi le terme "race". Dans ce contexte, par respect bien intentionné pour nos camarades africains, nous avons évité les discussions sur la relation entre les "races". Ce qui signifie tout simplement que nous étions désolés pour les "Noirs". Par conséquent, nous, les "Blancs", nous pensions que nous étions meilleurs.

αισθανόμασταν λύπη για τους "μαύρους".
Συνεπώς, εμείς οι "λευκοί" πιστεύαμε ότι
ήμασταν καλύτεροι από αυτούς.

Ήρθα στο Χόενχαϊμ ως απόφοιτος ενός
ελληνικού γυμνασίου σε ηλικία 19 ετών.
Στις αποσκευές μου είχα την εξής ιδέα: Η
ΕΛΛΑΔΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΦΑΛΟΣ ΤΟΥ
ΚΟΣΜΟΥ! Ποτέ δεν μου πέρασε από το
μυαλό ότι ενδεχομένως οι άλλοι να μην
συμμερίζονταν αυτή την άποψη. Στις
συζητήσεις, ένιωθα μια διάχυτη
απογοήτευση όταν και άλλοι συμμαθητές
μου ισχυρίζονταν την ίδια πρωτοτυπία για
το έθνος τους και την ίδια ανωτερότητα για
τους ίδιους ως πολίτες του. Όσο
εκνευρισμένος κι αν ήμουν, ωστόσο, δεν
έβλεπα τον εαυτό μου ως ρατσιστή. Και
αυτό γιατί απλώς δεν ήξερα τι ακριβώς
ήταν ο ρατσισμός.

Είχα ανατραφεί εθνικιστικά, ως Έλληνας.
Επειδή όμως στην Πελοπόννησο, εκείνη

„Kommunismus“ wurden während der
68er-Bewegung mit Inhalt gefüllt und
gewannen an gesellschaftlicher
Bedeutung - und damit auch der Begriff
„Rasse“. In diesem Zusammenhang
vermieden wir aus gut gemeinter
Rücksichtnahme auf unsere afrikanischen
Kommilitonen Diskussionen über das
Verhältnis der „Rassen“ zueinander. Was
nichts anderes heißt, als dass uns die
„Schwarzen“ leid taten. Ergo hielten wir
„Weißen“ uns für etwas Besseres.

Als Abiturient eines griechischen
Gymnasiums kam ich mit 19 Jahren nach
Hohenheim. In meinem Gepäck hatte ich
folgende Vorstellung: GRIECHENLAND
IST DER NABEL DER WELT! Dass
andere diese Meinung nicht teilen
könnten, kam mir nicht in den Sinn. In
Gesprächen stellte sich dann eine diffuse
Enttäuschung bei mir ein, wenn andere
Kommilitonen die gleiche Überlegenheit
ihrer Nation und die gleiche Überlegenheit
für sich als deren Bürger wie
selbstverständlich in Anspruch nahmen.
Irritiert wie ich war, fühlte ich mich aber
nicht als Rassist. Das lag daran, dass ich
einfach nicht genau wusste, was
Rassismus ist.

En tant que bachelier d'un lycée grec, je
suis arrivé à Hohenheim à l'âge de 19 ans.
J'avais dans mes bagages l'idée suivante :
LA GRECE EST LE NABEL DU MONDE !
L'idée que d'autres puissent ne pas
partager cette opinion ne m'a pas effleuré.
Dans les conversations, je ressentais une
déception diffuse lorsque d'autres
camarades d'université revendiquaient la
même supériorité de leur nation et la
même supériorité pour eux-mêmes en tant
que citoyens, comme si cela allait de soi.
Irrité comme je l'étais, je ne me sentais
pourtant pas raciste. C'est tout simplement
parce que je ne savais pas exactement ce
qu'était le racisme.

J'ai certes reçu une éducation nationaliste,
en tant que Grec. Mais comme il n'y avait
à l'époque que des Grecs dans mon
enfance et mon adolescence dans le
Péloponnèse, on ne pouvait pas faire
preuve de nationalisme ou de racisme,
c'était une société homogène. Ce n'est
qu'en Allemagne que j'ai compris qu'on
pouvait avoir une pensée nationale.
Accepter d'avoir été éduqué en tant que
nationaliste était déjà difficile. Mais il est
bien plus difficile, d'une manière générale,
de se débarrasser de la pensée
nationaliste, de s'en libérer. La pensée
nationaliste a une demi-vie sacrément

την εποχή, ζούσαν μόνο Έλληνες στα παιδικά και νεανικά μου χρόνια δεν ήταν δυνατόν να υπάρξει ούτε εθνικισμός ούτε ρατσισμός- ήταν μια ομοιογενής κοινωνία. Μόνο στη Γερμανία συνειδητοποίησα ότι μπορείς να σκέφτεσαι εθνικά. Ήταν αρκετά δύσκολο για μένα να αποδεχτώ ότι είχα ανατραφεί ως εθνικιστής. Ωστόσο, είναι πολύ πιο δύσκολο, γενικά μιλώντας, να απαρνηθείς την εθνικιστική νοοτροπία, δηλαδή να απελευθερωθείς από αυτήν. Η εθνικιστική νοοτροπία έχει πολύ μεγάλο χρόνο ημιζωής. Δεν μπορώ να πω πού βρίσκομαι σε αυτή την καμπύλη υποβάθμισης αυτή τη στιγμή - και δεν είμαι πια τόσο νέος. Νομίζω ότι για να θεραπευτεί κανείς πλήρως, θα πρέπει να ζήσει τρεις φορές, όπως είπε ο Γκρέγκορ Γκίζι. Η διαδικασία της αποσύνθεσής μου ξεκίνησε με πολύ μικρά βήματα κατά τη διάρκεια των σπουδών μου. Για παράδειγμα, δεχόμουν διορθώσεις όταν χρησιμοποιούσα το γνωστό από τα σχολικά μου χρόνια "νέγρος" αντί για "ο μαύρος". Τώρα διορθώνω τους άλλους ως προς αυτό το θέμα.

Πολλοί από εμάς συνειδητοποιήσαμε την ανάγκη να προσπαθήσουμε να απελευθερωθούμε από αυτόν τον ρατσισμό, που μας εμφυσήθηκε ως παιδιά

Ich bin zwar nationalistisch erzogen worden, als Grieche. Aber da in meiner Kindheit und Jugend auf dem Peloponnes damals nur Griechen lebten, konnte man weder Nationalismus noch Rassismus ausleben, es war eine homogene Gesellschaft. Erst in Deutschland habe ich begriffen, dass man national denken kann. Zu akzeptieren, dass man als Nationalist erzogen wurde, war schwer genug. Aber viel schwieriger ist es, allgemein gesprochen, das nationalistische Denken abzubauen, sich davon zu befreien. Nationalistisches Denken hat eine verdammt lange Halbwertszeit. Ich kann nicht sagen, wo ich mich gerade auf dieser Abbaukurve befinde - und ich bin nicht mehr so jung. Ich glaube, um ganz geheilt zu werden, müsste ich dreimal leben, wie Gregor Gysi gesagt hat. Mein Heilungsprozess hat schon während des Studiums mit ganz kleinen Schritten begonnen. Ich habe mich zum Beispiel korrigiert, wenn ich statt „der Schwarze“ das mir aus der Schulzeit vertraute „der Neger“ benutzte. Jetzt korrigiere ich andere in dieser Hinsicht.

Viele von uns haben spät, andere viel zu spät und wieder andere bis heute nicht begriffen, dass es notwendig ist, sich von diesem Rassismus, der uns in der

longue. Je ne peux pas dire où je me trouve actuellement sur cette courbe de dégradation - et je ne suis plus si jeune. Je pense que pour être complètement guéri, je devrais vivre trois fois, comme l'a dit Gregor Gysi. Mon processus de guérison a déjà commencé pendant mes études, par de toutes petites étapes. Je me corrigeais par exemple lorsque j'utilisais "le nègre" au lieu de "le Noir", un terme qui m'était familier depuis l'école. Maintenant, je corrige les autres sur ce point.

Beaucoup d'entre nous ont compris tardivement, d'autres beaucoup trop tard et d'autres encore aujourd'hui, qu'il était nécessaire de se libérer de ce racisme qui

και νέοι, αργά, άλλοι πολύ αργά και άλλοι δεν το έχουν συνειδητοποιήσει ακόμη και σήμερα. Λίγοι από εμάς βρίσκονται σε καλό δρόμο προς τη θεραπεία. Ωστόσο, η βλάβη που προκλήθηκε από μια έντονα εθνικιστική ανατροφή είναι ανυπολόγιστη. Και θα μπορούσαμε να είχαμε γλιτώσει αυτή τη ζημιά αν είχαμε μάθει στο σχολείο στην Ελλάδα ότι δεν υπάρχει λαός εκλεκτός από τον Θεό και ότι οι Έλληνες δεν έχουν ιδιαίτερα καλά γονίδια που τους καθιστούν εκλεκτούς και ευγενείς ανθρώπους. Αυτό σημαίνει ότι αν όλα τα σχολεία στον κόσμο ήταν προσηλωμένα στην επιστήμη αντί να αναμειγνύουν εθνικές φαντασιώσεις με επιστημονικά αποδεδειγμένα γεγονότα για πολιτικούς λόγους, η ανθρωπότητα θα γλίτωνε από πολύ πόνο και δυστυχία.

Η γενετική και οι πολιτικές και κοινωνικές αλληλεξαρτήσεις της

Η επιστήμη της γενετικής μας διδάσκει ότι ο γενετικός ρατσισμός δεν υπάρχει. Τίθεται λοιπόν το ερώτημα: πότε και πώς προέκυψε αυτό που σήμερα κακώς αποκαλούμε ρατσισμό;

Η επιστήμη της γενετικής χρησιμοποιήθηκε καταχρηστικά κατά τη διάρκεια της ναζιστικής εποχής. Απλά σκεφτείτε τη ναζιστική φυλετική υγιεινή ως

Kindheit und Jugend eingepflegt wurde, zu befreien. Einige wenige von uns sind auf dem Weg der Heilung. Aber der Schaden, den eine stark national orientierte Erziehung angerichtet hat, ist unermesslich. Und dieser Schaden hätte uns erspart bleiben können, wenn wir in Griechenland in der Schule gelernt hätten, dass es kein von Gott auserwähltes Volk gibt und dass die Griechen keine besonders guten Gene haben, die sie zu auserwählten und edlen -ευγενείς- Menschen machen. Das heißt, wenn alle Schulen der Welt sich der Wissenschaft verpflichtet fühlten, statt aus politischen Gründen nationale Phantasien mit wissenschaftlich überprüfbaren Fakten zu vermischen, bliebe der Menschheit viel Leid und Elend erspart.

Genetik und ihre politischen und gesellschaftlichen Implikationen

Die Wissenschaft der Genetik lehrt uns, dass es keinen genetischen Rassismus gibt. Das wirft die Frage auf: Wann und wie entstand das, was wir heute fälschlicherweise als Rassismus bezeichnen?

Die Wissenschaft der Genetik wurde im Nationalsozialismus missbraucht. Man denke nur an die NS-Rassenhygiene als

nous a été inculqué dans l'enfance et l'adolescence. Quelques-uns d'entre nous sont sur la voie de la guérison. Mais les dégâts causés par une éducation fortement orientée vers la nation sont incalculables. Et ces dommages auraient pu nous être épargnés si nous avions appris à l'école en Grèce qu'il n'y a pas de peuple élu par Dieu et que les Grecs n'ont pas de gènes particulièrement bons qui feraient d'eux des personnes élues et nobles -ευγενείς-. En d'autres termes, si toutes les écoles du monde s'engageaient à respecter la science au lieu de mélanger, pour des raisons politiques, des fantasmes nationaux avec des faits scientifiquement vérifiables, l'humanité s'épargnerait bien des souffrances et des misères.

La génétique et ses implications politiques et sociales

La science de la génétique nous apprend que le racisme génétique n'existe pas. Cela soulève la question : Quand et comment est apparu ce que nous appelons aujourd'hui à tort le racisme ?

La science de la génétique a été détournée par le national-socialisme. Il suffit de penser à l'hygiène raciale nazie comme variante de l'eugénisme. Mais il

μια παραλλαγή της ευγονικής. Ωστόσο, πρέπει να σημειωθεί ότι μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, οι επιστήμονες δεν ερεύνησαν εντατικά το θέμα των ανθρώπινων φυλών. Εργάζομαι ως γενετιστής πληθυσμών εδώ και σχεδόν 40 χρόνια και για ηθικούς λόγους αισθάνομαι υποχρεωμένος να επισημαίνω τους πολλούς κινδύνους που μπορεί να εκπορεύονται από τη γενετική σε όλες τις πιθανές περιπτώσεις. Τι εννοώ με αυτό; Θα ήθελα να περιγράψω τις ευλογίες και τις κατάρεις της χρήσης της ανάλυσης του DNA με ένα παράδειγμα. Με την ανάλυση του DNA μπορούμε να αποδείξουμε ότι δεν υπάρχουν διαφορετικές φυλές ανθρώπων. Αυτή η επιστημονική απόδειξη θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για τη διαφώτιση και την επίλυση κοινωνικών προβλημάτων. Ωστόσο, η ίδια μέθοδος DNA θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για τη δημιουργία ανθρώπινων γραμμών αναπαραγωγής - π.χ. μέσω της στοχευμένης αναπαραγωγής υπερανθρώπων - αν δεν είμαστε σε επαγρύπνηση και δεν αναλάβουμε κοινωνική και πολιτική δράση για να το αποτρέψουμε. Όπως σχεδόν κάθε επιστημονικό εύρημα μπορεί να εφαρμοστεί τόσο θετικά όσο και αρνητικά (βλ. πυρηνική ενέργεια), αυτό ισχύει εξίσου και για τη γενετική του DNA. Είναι

Variante der Eugenik. Festzuhalten ist aber, dass sich die Wissenschaft nach dem Zweiten Weltkrieg nicht mehr intensiv mit der Frage der menschlichen Rassen beschäftigt hat. Ich habe fast 40 Jahre als Populationsgenetiker gearbeitet und fühle mich aus ethischen Gründen verpflichtet, bei jeder Gelegenheit auf die vielfältigen Gefahren hinzuweisen, die von der Genetik ausgehen können. Was meine ich damit? An einem Beispiel möchte ich Segen und Fluch der Anwendung der DNA-Analyse skizzieren. Mit Hilfe der DNA-Analyse können wir nachweisen, dass es keine unterschiedlichen Menschenrassen gibt. Mit diesem wissenschaftlichen Nachweis könnten gesellschaftliche Probleme aufgeklärt und gelöst werden. Mit der gleichen DNA-Methode könnten aber auch Menschenrassen - z.B. durch die gezielte Züchtung von Übermensch - geschaffen werden, wenn wir nicht aufpassen und gesellschaftlich und politisch dagegen vorgehen. Wie fast jede wissenschaftliche Erkenntnis sowohl positiv als auch negativ genutzt werden kann (siehe Kernenergie), so gilt dies auch für die DNA-Genetik. Es ist unsere Pflicht - und vor allem die Pflicht jedes Wissenschaftlers und hier in erster Linie des Genetikers - die Genetik vor Missbrauch zu schützen. So wie sich jeder

faut retenir qu'après la Seconde Guerre mondiale, la science ne s'est plus intéressée de près à la question des races humaines. J'ai travaillé pendant près de 40 ans comme généticien des populations et je me sens obligé, pour des raisons éthiques, d'attirer l'attention à chaque occasion sur les multiples dangers que peut représenter la génétique. Qu'est-ce que je veux dire par là ? Je voudrais esquisser, à l'aide d'un exemple, les bienfaits et les méfaits de l'utilisation de l'analyse de l'ADN. Grâce à l'analyse de l'ADN, nous pouvons prouver qu'il n'existe pas de races humaines différentes. Cette preuve scientifique permettrait d'éclaircir et de résoudre des problèmes de société. Mais cette même méthode de l'ADN pourrait également permettre de créer des races humaines - par exemple par l'élevage ciblé de surhommes - si nous n'y prenons pas garde et si nous ne nous y opposons pas socialement et politiquement. Comme presque toute connaissance scientifique peut être utilisée de manière positive ou négative (voir l'énergie nucléaire), il en va de même pour la génétique de l'ADN. Il est de notre devoir - et surtout du devoir de chaque scientifique, et ici en premier lieu du généticien - de protéger la génétique contre les abus. Tout comme chacun

καθήκον μας - και πάνω απ' όλα καθήκον κάθε επιστήμονα, και στην προκειμένη περίπτωση πρωτίστως του γενετιστή - να προστατεύσουμε τη γενετική από την κατάχρηση. Ακριβώς όπως ο καθένας από εμάς θα πρέπει να αισθάνεται υποχρεωμένος να υπερασπιστεί μια αποτελεσματική δημοκρατία. Οι Έλληνες, και ιδιαίτερα οι Έλληνες του εξωτερικού, θα μπορούσαν να συμβάλουν ιδιαίτερα στην τελευταία, δηλαδή στην προστασία του σημαντικότερου εξαγωγίμου προϊόντος της Ελλάδας, της δημοκρατίας.

Τα επιχειρήματα που παρατίθενται σε αυτή την εργασία βασίζονται στις ακόλουθες πηγές: Richard David Precht, Harald Lesch, Yuval Noah Harari, Stephen Hawking, Richard Dawkins, Στυλιανός-Γεώργιος Πρεβελάκης, Μάκης Καραγιάννης, Johannes Krause με τον Thomas Trappe και το περιοδικό ZEIT-Wissen. Η επιλεγμένη δομή της παρουσίασής μου έχει ως στόχο να προσφέρει περαιτέρω προσανατολισμό και σαφήνεια.

Οι σπουδές μου στη γενετική και η πολυετής κοινωνικοπολιτική μου δράση με βοήθησαν και συνεχίζουν να με βοηθούν να κατανοώ και να ερμηνεύω τις σημερινές παγκόσμιες εξελίξεις. Αυτές οι εξελίξεις,

von uns verpflichtet fühlen sollte, für eine funktionierende Demokratie einzutreten. Zu letzterem könnten die Griechen, und hier vor allem die Auslands griechen, einen besonders großen Beitrag leisten, nämlich den wichtigsten Exportartikel Griechenlands, die Demokratie, zu schützen.

Die folgenden Ausführungen beziehen sich auf folgende Quellen: Richard David Precht, Harald Lesch, Yuval Noah Harari, Stephen Hawking, Richard Dawkins, Stylianos-Georgios Prevelakis, Makis Karagiannis, Johannes Krause mit Thomas Trappe und das ZEIT-Wissen Magazin. Die gewählte Gliederung meines Vortrags soll der weiteren Orientierung und Übersichtlichkeit dienen.

Mein Studium der Genetik und meine langjährige gesellschaftspolitische Tätigkeit halfen und helfen mir, die aktuellen globalen Entwicklungen zu verstehen und zu interpretieren. Diese

d'entre nous devrait se sentir obligé de défendre le bon fonctionnement de la démocratie. Les Grecs, et en particulier les Grecs de l'étranger, pourraient apporter une contribution particulièrement importante à ce dernier point, à savoir protéger le principal article d'exportation de la Grèce, la démocratie.

Les explications suivantes se réfèrent aux sources suivantes : Richard David Precht, Harald Lesch, Yuval Noah Harari, Stephen Hawking, Richard Dawkins, Stylianos-Georgios Prevelakis, Makis Karagiannis, Johannes Krause avec Thomas Trappe et le magazine ZEIT-Wissen. La structure choisie pour mon exposé doit servir à une orientation supplémentaire et à une meilleure vue d'ensemble.

Mes études de génétique et ma longue activité sociopolitique m'ont aidé et m'aident encore à comprendre et à interpréter les évolutions mondiales actuelles. Ces évolutions, qu'elles soient

ανεξάρτητα από τη φύση τους, είτε είναι επιστημονικές, είτε οικονομικές, είτε κοινωνικές, θα πρέπει να είναι κατανοητές για όλους. Καθώς δεν έχουν όλοι το ίδιο μορφωτικό επίπεδο, όλα τα εμπλεκόμενα μέρη θα πρέπει να φροντίζουν ώστε τόσο τα επιστημονικά πορίσματα όσο και οι πολιτικές αποφάσεις να παρουσιάζονται με τρόπο κατανοητό σε όλους τους ανθρώπους, για να μπορούν να καταλάβουν τι ωφελεί αυτή ή εκείνη η εξέλιξη ή απόφαση. Μόνο τότε θα υπάρξει κατανόηση και προθυμία για ανάληψη δράσης, αν - όπως περιέγραψε το όραμά του ο Γερμανός καγκελάριος Willy Brand το 1969 με τις λέξεις "Θέλουμε να τολμήσουμε περισσότερη δημοκρατία" - ζητείται η συμμετοχή των πολιτών. Μόνο τότε οι πολίτες θα καθοδηγούνται από τα επιστημονικά δεδομένα και όχι από τα λεγόμενα "εναλλακτικά δεδομένα", όταν επιστήμονες όπως ο Harald Lesch, για παράδειγμα, αναλύουν ακόμη και πολύ σύνθετα και πολύπλοκα ζητήματα με τέτοιο τρόπο ώστε όλοι να μπορούν να επωφεληθούν από την κατανόησή τους και να μάθουν από αυτά. Με αυτόν τον τρόπο, νομίζω ότι θα βρούμε διαχειρίσιμες και κατανοητές λύσεις στα σημερινά τεράστια κοινωνικά προβλήματα, όπως ο ρατσισμός και ο εθνικισμός ή η κοινωνική ανισότητα, αλλά και σε αναδυόμενα

Entwicklungen, seien sie wissenschaftlicher, wirtschaftlicher oder gesellschaftlicher Natur, sollten für alle Menschen nachvollziehbar sein. Da nicht alle Menschen über den gleichen Bildungsstand verfügen, sollten alle Beteiligten dafür Sorge tragen, dass sowohl wissenschaftliche Erkenntnisse als auch politische Entscheidungen für alle Menschen so verständlich aufbereitet werden, dass sie nachvollziehen können, wozu diese oder jene Entwicklung oder Entscheidung gut sein soll. Nur dann stößt man auf Verständnis und Handlungsbereitschaft, wenn man - wie z.B. Bundeskanzler Willy Brand 1969 seine Vision mit den Worten „Wir wollen mehr Demokratie wagen“ umschrieb - bürgerschaftliches Engagement einfordert. Nur wenn Wissenschaftler wie Harald Lesch auch hochkomplexe Sachverhalte so herunterbrechen, dass es jedem Spaß macht, sie zu verstehen und daraus zu lernen, orientieren sich die Bürger an wissenschaftlichen Fakten und nicht an so genannten „alternativen Fakten“. Auf diese Weise, so glaube ich, werden wir für die immensen gesellschaftlichen Probleme der Gegenwart, wie Rassismus und Nationalismus oder soziale Ungleichheit, aber auch für die Probleme der Zukunft, wie die Angst um den Arbeitsplatz durch

de nature scientifique, économique ou sociale, devraient être compréhensibles pour tous. Étant donné que tout le monde n'a pas le même niveau d'éducation, toutes les parties prenantes devraient veiller à ce que les connaissances scientifiques et les décisions politiques soient présentées de manière compréhensible pour tous, afin que chacun puisse comprendre l'utilité de telle ou telle évolution ou décision. Ce n'est qu'à cette condition que l'on rencontrera de la compréhension et une volonté d'agir si l'on exige - comme le chancelier allemand Willy Brand a par exemple décrit sa vision en 1969 par les mots "Nous voulons oser plus de démocratie" - un engagement citoyen. Ce n'est que lorsque des scientifiques tels que Harald Lesch décomposent des faits, même très complexes, de manière à ce que chacun ait plaisir à les comprendre et à en tirer des enseignements, que les citoyens s'orientent vers des faits scientifiques et non vers des soi-disant "faits alternatifs". C'est ainsi, je crois, que nous trouverons des solutions compréhensibles et intelligibles aux immenses problèmes de société actuels, comme le racisme et le nationalisme ou les inégalités sociales, mais aussi aux problèmes de demain, comme la peur de perdre son emploi à

προβλήματα, όπως το άγχος για την εργασία λόγω της χρήσης ρομπότ, ο φόβος για την τεχνητή νοημοσύνη σε σχέση με την επιτήρηση και τα δικαιώματα του πολίτη, ο υπερπληθυσμός ή οι μεταναστευτικές ροές.

den Einsatz von Robotern, die Angst vor künstlicher Intelligenz im Zusammenhang mit Überwachung und Bürgerrechten, Überbevölkerung oder Migrationsströmen, verständliche und nachvollziehbare Lösungen finden..

cause de l'utilisation de robots, la peur de l'intelligence artificielle liée à la surveillance et aux droits civils, la surpopulation ou les flux migratoires...

3 Γεννήθηκε η επιστήμη. ***Η θρησκεία έχει ανταγωνισμό***

Ο σκοπός της επιστήμης είναι η διατύπωση υποθέσεων και μοντέλων και η αναζήτηση και η έρευνα για την επιβεβαίωσή τους. Γενικά, οι υποθέσεις και τα μοντέλα δεν γίνονται αποδεκτά χωρίς αποδείξεις, δηλαδή απορρίπτονται. Στόχος της επιστήμης είναι επομένως να δημιουργήσει σαφήνεια και διαχειρισσιμότητα. Πράγμα που μας φέρνει στη γένεση της επιστήμης:

Θαλής της Μιλήτου. Ο πρώτος φυσικός επιστήμονας

Ήταν 28 Μαΐου του έτους 585 π.Χ. Εκείνη την ημέρα, μια ολική ηλιακή έκλειψη έφτασε στη Μικρά Ασία. Ο Θαλής ο Μιλήσιος την είχε προβλέψει παρατηρώντας τις φυσικές εξελίξεις. Κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ένας

3. Die Wissenschaft entsteht. **Die Religion bekommt Konkurrenz.**

Die Aufgabe der Wissenschaft ist es, Hypothesen und Modelle aufzustellen und nach deren Bestätigung zu suchen und zu forschen. Hypothesen und Modelle ohne Beweise werden in der Regel nicht akzeptiert, d.h. sie werden verworfen. Das Ziel der Wissenschaft ist es also, Klarheit und Übersichtlichkeit zu schaffen. Womit wir bei der Entstehung der Episteme wären:

Thales von Milet. Der erste Wissenschaftler

Es war der 28. Mai des Jahres 585 vor Christus. An diesem Tag erreichte eine totale Sonnenfinsternis Kleinasien. Thales von Milet hatte sie vorhergesagt, indem er die Vorgänge in der Natur beobachtete. Er kam zu dem Schluss, dass durch eine

3. la science voit le jour. **La religion est concurrencée.**

Le rôle de la science est d'établir des hypothèses et des modèles, de chercher à les confirmer et de faire des recherches. Les hypothèses et les modèles sans preuves ne sont généralement pas acceptés, c'est-à-dire qu'ils sont rejetés. L'objectif de la science est donc d'apporter de la clarté et de la visibilité. Ce qui nous amène à la naissance de l'épistémè :

Thalès de Milet. Le premier scientifique

C'était le 28 mai de l'année 585 avant Jésus-Christ. Ce jour-là, une éclipse totale de soleil atteignit l'Asie Mineure. Thalès de Milet l'avait prédite en observant ce qui se passait dans la nature. Il était arrivé à la conclusion qu'en raison d'une constellation du soleil, de la terre et de la

αστερισμός ήλιου-γης-σελήνης θα μετέτρεπε τη μέρα σε νύχτα. Ο Ηρόδοτος έγραψε 100 χρόνια αργότερα: Ο Θαλής υπολόγισε την ακριβή ημέρα. Όχι βέβαια την ακριβή ημέρα. Αυτό δεν ήταν δυνατό εκείνη την εποχή. Αλλά η ανακοίνωση μιας υπόθεσης με την επακόλουθη επιβεβαίωση σηματοδότησε την αρχή της φυσικής επιστήμης. Ο Θαλής έδειξε στους ανθρώπους έναν διαφορετικό τρόπο να απαντήσουν στο ερώτημα "από πού προερχόμαστε;". Δηλαδή τον τρόπο μελέτης της φύσης. Η ηλιακή έκλειψη επιβεβαίωσε την υπόθεσή του και έτσι ο Θαλής από τη Μίλητο έμεινε στην ιστορία ως ο πρώτος φυσικός επιστήμονας.

Αρίσταρχος της Σάμου. Η γη περιστρέφεται γύρω από τον ήλιο.

Ο συνάδελφός του, ο αστρονόμος Αρίσταρχος από τη Σάμο, είχε λιγότερη επιτυχία το 310 π.Χ. Παρόλο που προέβλεψε τον ήλιο και όχι τη γη στο κέντρο του σύμπαντος και προσδιόρισε μάλιστα σωστά τη σειρά των πλανητών, δεν μπόρεσε να αποδείξει την υπόθεσή του. Γι' αυτό η υπόθεσή του δεν έγινε αποδεκτή - και από τη σημερινή επιστημονική άποψη, αυτό ήταν το σωστό. Καμία αποδοχή χωρίς απόδειξη. Ωστόσο, η τυφλή αποδοχή του γεωκεντρικού συστήματος αποδείχθηκε λανθασμένη,

Konstellation von Sonne, Erde und Mond der Tag zur Nacht wird. Herodot schreibt 100 Jahre später: "Thales hat den genauen Tag berechnet. Natürlich nicht den genauen Tag. Das war damals nicht möglich. Aber mit der Ankündigung einer Hypothese, die dann bestätigt wurde, begann die Naturwissenschaft. Thales hat den Menschen einen anderen Weg gezeigt, um die Frage "Woher kommen wir? Nämlich den Weg der Naturforschung. Die Sonnenfinsternis bestätigte seine Hypothese und Thales von Milet ging als erster Naturforscher in die Geschichte ein.

Aristarchos von Samos. Die Erde dreht sich um die Sonne

Weniger Erfolg hatte sein Fachkollege, der Astronom Aristarchos von Samos, 310 v. Chr. Er sah zwar die Sonne und nicht die Erde im Zentrum des Universums und bestimmte sogar die Reihenfolge der Planeten richtig, konnte seine Hypothese aber nicht beweisen. Deshalb wurde seine Hypothese nicht akzeptiert - und aus heutiger wissenschaftlicher Sicht war das auch richtig so. Ohne Beweis keine Akzeptanz. Die blinde Akzeptanz des geozentrischen Systems, nur weil diese Hypothese von den übermächtigen

lune, le jour se transformait en nuit. Hérodote écrit cent ans plus tard : "Thalès a calculé le jour exact. Bien sûr, pas le jour exact. Ce n'était pas possible à l'époque. Mais en annonçant une hypothèse qui a ensuite été confirmée, les sciences naturelles ont commencé. Thalès a montré aux hommes une autre voie pour répondre à la question "d'où venons-nous ? A savoir la voie de la science naturelle. L'éclipse solaire a confirmé son hypothèse et Thalès de Milet est entré dans l'histoire comme le premier naturaliste.

Aristarque de Samos. La terre tourne autour du soleil

Son collègue spécialiste, l'astronome Aristarque de Samos, 310 av. J.-C., a eu moins de succès. Bien qu'il ait vu le soleil et non la terre au centre de l'univers et qu'il ait même déterminé correctement l'ordre des planètes, il n'a pas pu prouver son hypothèse. C'est pourquoi son hypothèse n'a pas été acceptée - et d'un point de vue scientifique actuel, c'était bien ainsi. Sans preuve, pas d'acceptation. L'acceptation aveugle du système géocentrique, uniquement parce que cette hypothèse a été propagée par

απλώς και μόνο επειδή η υπόθεση αυτή είχε διαδοθεί από τους παντοδύναμους επιστήμονες Πλάτωνα, Αριστοτέλη και Πτολεμαίο. Και οι τρεις δεν ήταν σε θέση να παράσχουν καμία απόδειξη. Αυτή ήταν μια καταστροφική λανθασμένη εκτίμηση που εμπόδιζε και επιβράδυνε την ανάπτυξη της αστρονομίας για πάνω από 1800 χρόνια. Μόνο ο Νικόλαος Κοπέρνικος απέδειξε και επιβεβαίωσε την υπόθεση του Αρίσταρχου της Σάμου γύρω στο 1500 μ.Χ. Τώρα πια γνωρίζουμε ότι ακόμη και διάσημοι επιστήμονες μπορεί να κάνουν λάθος και γι' αυτό πρέπει και αυτοί να αποδεικνύουν επιστημονικά τις υποθέσεις τους.

Επιστήμη - φυλετική ιδεολογία - θρησκεία

Αυτά τα δύο παραδείγματα που μόλις αναφέρθηκαν δείχνουν τι μπορεί να συμβεί όταν η επιστήμη αντικαθίσταται από τη φαντασία και τις υποθέσεις. Όσον αφορά τη φυλετική θεωρία, μπορεί επομένως να ειπωθεί ότι πρόκειται για μια σκόπιμη και εσκεμμένη λανθασμένη εκτίμηση, όπως θα εξηγήσω στη συνέχεια. Πολλοί σπουδαίοι διανοούμενοι, όπως ο Immanuel Kant, χρησιμοποίησαν το χρώμα του δέρματος ως κριτήριο αξιολόγησης χωρίς να μπορούν να παράσχουν καμία απόδειξη γι' αυτό.

Gelehrten Platon, Aristoteles und Ptolemäus propagiert wurde, erwies sich jedoch als falsch. Keiner von ihnen konnte den Beweis erbringen. Eine verheerende Fehleinschätzung, die die Entwicklung der Astronomie über 1800 Jahre lang behinderte und bremste. Erst Nikolaus Kopernikus hat um 1500 n. Chr. die Hypothese des Aristarchos von Samos nachgewiesen und bestätigt. Heute wissen wir, dass sich auch berühmte Wissenschaftler irren können und daher auch ihre Hypothesen wissenschaftlich belegen müssen.

Wissenschaft - Rassenideologie - Religion

Die beiden eben genannten Beispiele zeigen, was passieren kann, wenn Wissenschaft durch Phantasie und Vermutungen ersetzt wird. Was die Rassentheorie betrifft, so kann man sagen, dass es sich um eine bewusste und gewollte Fehleinschätzung handelt, wie ich noch weiter ausführen werde. Viele große Denker, wie z.B. Immanuel Kant, haben die Hautfarbe als Bewertungskriterium herangezogen, ohne dafür einen Beweis liefern zu können.

les savants surpuissants que sont Platon, Aristote et Ptolémée, s'est toutefois révélée erronée. Aucun d'entre eux n'a pu en apporter la preuve. Une erreur d'appréciation dévastatrice qui a entravé et freiné le développement de l'astronomie pendant plus de 1800 ans. Ce n'est que vers 1500 après J.-C. que Nicolas Copernic a démontré et confirmé l'hypothèse d'Aristarque de Samos. Aujourd'hui, nous savons que même des scientifiques célèbres peuvent se tromper et qu'ils doivent donc également prouver leurs hypothèses de manière scientifique.

Science - idéologie raciale - religion

Les deux exemples que nous venons de citer montrent ce qui peut arriver lorsque la science est remplacée par l'imagination et les suppositions. En ce qui concerne la théorie raciale, on peut dire qu'il s'agit d'une erreur d'appréciation consciente et voulue, comme je l'expliquerai plus loin. De nombreux grands penseurs, comme Emmanuel Kant, ont utilisé la couleur de peau comme critère d'évaluation, sans pouvoir en apporter la preuve.

Στην πρόσφατη τρομερή περίοδο του εθνικοσοσιαλισμού, ολόκληρο το επιστημονικό στρώμα της Γερμανίας απέτυχε. Και όχι από λάθος, αλλά σκόπιμα. Όχι μόνο οι "ερευνητές των προγόνων" της εποχής, αλλά όλοι όσοι θέλησαν να στηρίξουν με ψευδο-εργαλεία τη φυλετική ιδεολογία των Ναζί. Οι "γιατροί" ξέχασαν και τον όρκο του Ιπποκράτη. Η ναζιστική εποχή ήταν η πιο σκοτεινή περίοδος της ανθρωπότητας. Προκάλεσε επίσης μεγάλη κακοπιστία στην επιστήμη και ιδιαίτερα στη γενετική. Και οι φυλετικοί ιδεολόγοι παρέμειναν ενεργοί με τη μία ή την άλλη μορφή ακόμη και μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Η επιστήμη της γενετικής συνέχισε να γίνεται αντικείμενο κατάχρησης από τη Δεξιά. Έκτοτε, επιστήμονες από όλους τους κλάδους, κυρίως βιολόγοι, ανθρωπολόγοι, γενετιστές και κυρίως παλαιογενετιστές, προσπάθησαν να ξεπλύνουν τη γενετική από τη ναζιστική βρωμιά χρησιμοποιώντας την πολύ διαφανή και επιστημονική μέθοδο της ανάλυσης DNA. Αυτό το θεωρώ και εγώ ως καθήκον μου. Επιδιώκω επίσης να καταστήσω τη γενετική χρήσιμη για την κοινωνία. Για παράδειγμα, στον αγώνα κατά του ρατσισμού και του εθνικισμού και για τη

In der jüngeren, schrecklichen Zeit des Nationalsozialismus hat die gesamte Schicht der deutschen Wissenschaft versagt. Und zwar nicht aus Versehen, sondern vorsätzlich. Nicht nur die damaligen „Ahnenforscher“, sondern alle, die mit Pseudoargumenten die Rassenideologie der Nazis untermauern wollten. Auch den Eid des Hippokrates haben die „Ärzte“ vergessen. Die Nazizeit war die dunkelste Zeit der Menschheit. Sie hat auch der Wissenschaft und insbesondere der Genetik großen Schaden zugefügt. Und die Rassenideologen waren auch nach dem Ende des Zweiten Weltkrieges in der einen oder anderen Form aktiv. Die Wissenschaft der Genetik wurde weiterhin von den Rechten missbraucht. Bis zur Entschlüsselung des menschlichen Genoms im Jahr 2003. Seitdem bemühen sich Wissenschaftler aller Disziplinen, vor allem Biologen, Anthropologen, Genetiker und insbesondere Paläogenetiker, mit der sehr präzisen und wissenschaftlichen Methode der DNA-Analyse die Genetik vom Nazischmutz zu reinigen. Das sehe ich auch als meine Aufgabe an. Ich versuche auch, die Genetik für die Gesellschaft nutzbar zu machen. Zum Beispiel im Kampf gegen Rassismus und Nationalismus und für die

Au cours de la récente et terrible période du national-socialisme, toute la couche de la science allemande a échoué. Et ce non pas par erreur, mais délibérément. Pas seulement les "généalogistes" de l'époque, mais tous ceux qui voulaient étayer l'idéologie raciale des nazis avec des pseudo-arguments. Les "médecins" ont également oublié le serment d'Hippocrate. L'époque nazie a été la période la plus sombre de l'humanité. Elle a également causé de grands dommages à la science et en particulier à la génétique. Et les idéologues raciaux sont restés actifs sous une forme ou une autre après la fin de la Seconde Guerre mondiale. La science de la génétique a continué à être détournée par la droite. Jusqu'au décryptage du génome humain en 2003. Depuis lors, des scientifiques de toutes les disciplines, notamment des biologistes, des anthropologues, des généticiens et surtout des paléogénétiens, s'efforcent de nettoyer la génétique de la souillure nazie à l'aide de la méthode très précise et scientifique de l'analyse de l'ADN. C'est aussi ce que je considère comme ma mission. J'essaie aussi de faire en sorte que la génétique soit utile à la société. Par exemple dans la lutte contre le racisme et le nationalisme et pour l'entente entre les peuples, en

διεθνή κατανόηση, ιδίως μεταξύ Ελλήνων και Γερμανών και μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων.

Φυσικά, η επιστήμη δεν είναι απαλλαγμένη από λάθη. Αλλά προσπαθεί συνεχώς να τα διορθώνει. Φυσικά, η επιστήμη ασχολείται και με το φαινόμενο της θρησκείας. Σύμφωνα με τα επιστημονικά ευρήματα, διαπιστώνεται ότι πολλές απόψεις για τη θρησκεία μπορούν εύκολα να αναιρεθούν από την επιστήμη. Η επιστήμη υποστηρίζει ότι πιθανότατα τα πάντα ξεκίνησαν με μια μεγάλη έκρηξη πριν από 13,8 δισεκατομμύρια χρόνια. Αλλά η επιστήμη δεν γνωρίζει ΠΟΙΟΣ έφτιαξε και ενεργοποίησε τη βόμβα. Οι άνθρωποι που επινόησαν τον Θεό εμφανίστηκαν μόλις πριν από 2 εκατομμύρια χρόνια. Ποιο είναι λοιπόν το σωστό - το μοντέλο της επιστήμης ή αυτό της θρησκείας; Ή μήπως και τα δύο; Η θρησκεία δεν είναι επιστήμη. Αλλά πολλοί άνθρωποι την έχουν ανάγκη. Και γιατί οι άνθρωποι χρειάζονται τη θρησκεία; Επειδή δεν καταλαβαίνουν την επιστήμη. Και τι θα απογίνει η θρησκεία όταν όλοι οι άνθρωποι κατανοήσουν την επιστήμη, δηλαδή μορφωθούν; Εγώ θα έλεγα. Δεν θα φτάσουμε σε αυτό το σημείο.

Völkerverständigung, hier speziell zwischen Griechen und Deutschen und zwischen Griechen und Türken.

Natürlich ist auch die Wissenschaft nicht frei von Fehlern. Aber sie bemüht sich ständig, sie zu korrigieren. Natürlich beschäftigt sich die Wissenschaft auch mit dem Phänomen Religion. Wissenschaftliche Erkenntnisse zeigen, dass viele religiöse Vorstellungen durch die Wissenschaft leicht widerlegt werden können. Die Wissenschaft sagt, dass sehr wahrscheinlich alles mit einem großen Knall vor 13,8 Milliarden Jahren begonnen hat. Aber WER die Bombe gebaut und gezündet hat, weiß auch die Wissenschaft nicht. Die Menschen, die Gott erfunden haben, sind erst vor 2 Millionen Jahren aufgetaucht. Was ist also richtig - das Modell der Wissenschaft oder das der Religion? Oder vielleicht beides? Religion ist keine Wissenschaft. Aber viele Menschen brauchen sie. Und warum brauchen sie die Religion? Weil sie die Wissenschaft nicht verstehen. Und was wird aus der Religion, wenn alle Menschen die Wissenschaft verstehen, also gebildet sind? Ich würde sagen. So weit wird es nicht kommen.

particulier entre Grecs et Allemands et entre Grecs et Turcs.

Bien sûr, la science n'est pas non plus exempte d'erreurs. Mais elle s'efforce constamment de les corriger. Bien sûr, la science s'occupe aussi du phénomène religieux. Les connaissances scientifiques montrent que de nombreuses idées religieuses peuvent être facilement réfutées par la science. La science affirme que tout a très probablement commencé par un grand bang il y a 13,8 milliards d'années. Mais QUI a construit et allumé la bombe, la science ne le sait pas non plus. Les hommes qui ont inventé Dieu ne sont apparus qu'il y a deux millions d'années. Qu'est-ce qui est donc juste - le modèle de la science ou celui de la religion ? Ou peut-être les deux ? La religion n'est pas une science. Mais beaucoup de gens en ont besoin. Et pourquoi ont-ils besoin de la religion ? Parce qu'ils ne comprennent pas la science. Et que deviendra la religion quand tous les hommes comprendront la science, c'est-à-dire seront instruits ? Je dirais On n'en arrivera pas là.

4 Η προέλευση του σύμπαντος.

"Από πού είσαι;". Όλοι όσοι ζουν στο εξωτερικό έχουν αναγκαστεί να απαντήσουν πολλές φορές σε αυτή την ερώτηση. Κάποιοι την βρίσκουν ενοχλητική. Θεωρούν την ερώτηση διακριτική. Σαν να λέει ο ερωτών: "Δεν ανήκεις εδώ". Αυτό μπορεί να ισχύει σε μεμονωμένες περιπτώσεις. Εξαρτάται όμως από τη συνολική πορεία της συζήτησης.

Τι θα γινόταν όμως αν θέταμε στον εαυτό μας αυτή την ερώτηση και προσπαθούσαμε να την απαντήσουμε; Ίσως όλοι μας να προερχόμαστε με κάποιο τρόπο από το ίδιο μέρος και να μην το ξέρουμε.

Ας προσπαθήσουμε λοιπόν. Ας ξεκινήσουμε με τη δημιουργία της γης, ή ίσως και λίγο νωρίτερα. Το ερώτημα της προέλευσης του κόσμου και της ανθρωπότητας απασχολεί τους ανθρώπους από τότε που μπορούν να θυμηθούν. Οι Έλληνες, για παράδειγμα, απάντησαν στο ερώτημα αυτό μυθολογικά με μια κατανοητή φαντασία.

4. die Entstehung des Universums.

"Woher kommst du? Diese Frage hat jeder, der im Ausland lebt, schon x-mal beantworten müssen. Manche ärgert sie. Sie empfinden die Frage als diskriminierend. Als wolle der Fragende sagen: „Du gehörst nicht hierher“. Das mag im Einzelfall so sein. Aber es kommt auf den gesamten Gesprächsverlauf an. Aber wie wäre es, wenn wir uns selbst diese Frage stellen und versuchen, sie zu beantworten? Vielleicht kommen wir alle irgendwie vom selben Ort und wissen es nur nicht.

Versuchen wir es also. Fangen wir mit der Entstehung der Erde an, oder vielleicht ein bisschen früher. Die Frage nach dem Ursprung der Welt und der Menschheit beschäftigt die Menschen, seit sie denken können. Die Griechen zum Beispiel beantworteten diese Frage mythologisch mit einer nachvollziehbaren Phantasievorstellung.

4. L'origine de l'univers.

"D'où viens-tu ? Tous ceux qui vivent à l'étranger ont déjà dû répondre x fois à cette question. Elle agace certains. Ils considèrent cette question comme discriminatoire. Comme si celui qui pose la question voulait dire : "Tu n'es pas d'ici". C'est peut-être le cas dans certains cas. Mais cela dépend de l'ensemble de la conversation.

Mais que se passerait-il si nous nous posions nous-mêmes cette question et que nous essayions d'y répondre ? Peut-être que nous venons tous, d'une manière ou d'une autre, du même endroit et que nous ne le savons simplement pas.

Essayons donc de le faire. Commençons par l'origine de la Terre, ou peut-être un peu plus tôt. La question de l'origine du monde et de l'humanité préoccupe les hommes depuis qu'ils sont capables de penser. Les Grecs, par exemple, ont répondu à cette question de manière mythologique, avec un imaginaire compréhensible.

Στην ελληνική μυθολογία

Στην αρχή ήταν το Χάος. Από αυτό προήλθαν η Γαία (γη) και ο Έρωτας (αγάπη). Η Γαία γέννησε τον Πόντο (θάλασσα) και τον Ουρανό (ουρανός). Η ένωση της Γαίας και του Ουρανού γέννησε τους Τιτάνες (έξι γιους και έξι κόρες). Από το ζευγάρι των αδελφών των Τιτάνων γεννήθηκαν πολλά παιδιά, μεταξύ των οποίων και ο πατέρας θεός Δίας. Οι θεοί ζούσαν στον Όλυμπο. Έξι θεοί και έξι θεές. Με άλλα λόγια, ισάριθμοι. Οι άνθρωποι χωρίζονταν σε Έλληνες και βαρβάρους. Αυτό παραπέμπει σε ρατσισμό.

Αλλά εδώ πρέπει να γνωρίζουμε τα εξής: Σύμφωνα με τον Ισοκράτη, Έλληνες θεωρούνταν όλοι όσοι αισθάνονταν έλξη για τον ελληνικό πολιτισμό. Και όλοι όσοι μιλούσαν διαφορετική γλώσσα χαρακτηρίζονταν ως βάρβαροι (Βάρβαρος = μη ελληνόφωνος). Με την πάροδο του χρόνου, ο όρος βάρβαρος άρχισε να χρησιμοποιείται για τις πολιτισμικά καθυστερημένα φύλα (Φυλές). Μια προσέγγιση που, κατά τη γνώμη μου, είναι έντονα χρωματισμένη από τον ρατσισμό.

Στην Παλαιά Διαθήκη

Η θρησκευτική απάντηση είναι σύντομη και λιτή. Όλοι κατάγομαστε από τον Αδάμ και την Εύα και είμαστε όλοι ίσα πλάσματα

In der griechischen Mythologie

Am Anfang war das Chaos. Daraus entstand Gaia (Erde) und Eros (Liebe). Gaia gebär Pontos (Meer) und Uranos (Himmel). Aus der Vereinigung von Gaia und Uranos entstanden die Titanen (sechs Söhne und sechs Töchter). Aus den Geschwisterpaaren der Titanen gingen viele Kinder hervor, darunter auch der Gottvater Zeus. Die Götter wohnten auf dem Olymp. Sechs Götter und sechs Göttinnen. Paritätische Besetzung also. Die Menschen waren aufgeteilt in Griechen und Barbaren. Das deutet auf Rassismus hin.

Aber hier muss man wissen: Als Griechen galten nach Isokrates alle, die sich zur griechischen Kultur hingezogen fühlten. Und als Barbaren etikettierte man alle Anderssprachigen (Βάρβαρος = μη ελληνόφωνος). Mit der Zeit wurde der Begriff Barbaren für kulturell zurückgebliebene Stämme verwendet (Φυλές). Eine Vorgehensweise, die meines Erachtens doch stark rassistisch gefärbt ist.

Im Alten Testament

Kurz und bündig lautet die religiöse Antwort. Wir stammen alle von Adam und Eva ab und sind alle gleichwertige

Dans la mythologie grecque

Au commencement était le chaos. De là sont nés Gaïa (la terre) et Eros (l'amour). Gaïa donna naissance à Pontos (mer) et Uranos (ciel). De l'union de Gaïa et d'Uranos naquirent les Titans (six fils et six filles). Les fratries de Titans donnèrent naissance à de nombreux enfants, dont Zeus, le dieu-père. Les dieux vivaient sur l'Olympe. Six dieux et six déesses. Une occupation paritaire donc. Les hommes étaient divisés en Grecs et en Barbares. Cela suggère le racisme.

Mais ici, il faut savoir : Selon Isocrate, tous ceux qui se sentaient attirés par la culture grecque étaient considérés comme des Grecs. Et on étiquetait comme barbares tous ceux qui parlaient une autre langue (Βάρβαρος = μη ελληνόφωνος). Avec le temps, le terme barbare a été utilisé pour désigner des tribus culturellement arriérées (Φυλές). Une approche qui, à mon sens, est tout de même fortement teintée de racisme.

Dans l'Ancien Testament

En bref, la réponse religieuse est la suivante. Nous descendons tous d'Adam et Ève et sommes tous des créatures de

του Θεού. Επομένως, εξ ορισμού, δεν πρέπει να υπάρχουν ράτσες και ρατσισμός. Ωστόσο, η πεποίθηση ότι οι Εβραίοι είναι ο εκλεκτός λαός του Θεού έρχεται σε αντίθεση με το θέλημα του Θεού, ο οποίος έχει δημιουργήσει όλα τα πλάσματα ίσα. Επομένως, μπορεί να συμπεράνει κανείς ότι η ιδέα της ανωτερότητας υπάρχει και στην Παλαιά Διαθήκη και ότι συνεπώς είναι δυνατή μια ρατσιστική ερμηνεία.

Η επιστημονική προσέγγιση

Στο βιβλίο του "Μια σύντομη ιστορία της ανθρωπότητας", ο συγγραφέας Yuval Noah Harari βασίζεται στα πιο πρόσφατα επιστημονικά ευρήματα, την ανάλυση του DNA. Ο συγγραφέας κατάφερε να εδραιώσει τη γενετική στη συνείδηση του κοινού ως μέσο αποσαφήνισης κοινωνικών και εθνικών προβλημάτων και να την αξιοποιήσει έτσι αποτελεσματικά για τη διεθνή συνεννόηση. Αυτό με ενέπνευσε να ακολουθήσω το συγκεκριμένο ερώτημα: "Τι κοινό έχουν οι άνθρωποι από την περιοχή της Μεσογείου με την ευρύτερη έννοια και από την περιοχή του Αιγαίου με τη στενότερη έννοια;" και να το απαντήσω επίσης με τη μέθοδο του DNA. Στόχος μου είναι να

Geschöpfe Gottes. Danach dürfte es per definitionem keine Rassen und auch keinen Rassismus geben. Aber der Glaube, dass die Juden das auserwählte Volk Gottes sind, widerspricht dem Willen Gottes, der alle Geschöpfe gleich gemacht hat. Daraus lässt sich schließen, dass auch im Alten Testament der Gedanke der Höherwertigkeit existiert und somit eine rassistische Interpretation möglich ist.

Der wissenschaftliche Ansatz

Der Autor Yuval Noah Harari greift in seinem Buch „Eine kurze Geschichte der Menschheit“ auf die neuesten wissenschaftlichen Erkenntnisse, die DNA-Analyse, zurück. Dem Autor ist es gelungen, die Genetik als Mittel zur Klärung gesellschaftlicher und nationaler Probleme im öffentlichen Bewusstsein zu verankern und damit wirksam für die Völkerverständigung einzusetzen. Dies hat mich dazu inspiriert, der speziellen Frage „Welche Gemeinsamkeiten haben die Menschen aus dem Mittelmeerraum im weiteren Sinne und aus der Ägäisregion im engeren Sinne“ nachzugehen und diese ebenfalls mit der DNA-Methode zu beantworten. Mein Ziel ist es, diese

Dieu de même valeur. Par définition, il ne devrait donc pas y avoir de races ni de racisme. Mais la croyance selon laquelle les Juifs sont le peuple élu de Dieu va à l'encontre de la volonté de Dieu, qui a rendu toutes les créatures égales. On peut donc en conclure que l'idée de supériorité existe aussi dans l'Ancien Testament et qu'une interprétation raciste est donc possible.

L'approche scientifique

Dans son livre "Une brève histoire de l'humanité", l'auteur Yuval Noah Harari a recours aux dernières découvertes scientifiques, à savoir l'analyse de l'ADN. L'auteur est parvenu à ancrer dans la conscience publique la génétique comme moyen de clarifier les problèmes sociaux et nationaux et à l'utiliser ainsi efficacement pour la compréhension entre les peuples. Cela m'a inspiré à me pencher sur la question spécifique "Quels sont les points communs entre les personnes originaires de la région méditerranéenne au sens large et celles originaires de la région égéenne au sens étroit ?" et à y répondre également par la méthode de l'ADN. Mon objectif est

επισημάνω σε αυτούς τους ανθρώπους τους κοινούς τους προγόνους.

Για να κατανοήσουμε καλύτερα το πρόβλημα του ρατσισμού ως τέτοιο, πρέπει να ανατρέξουμε μαζί μερικά δισεκατομμύρια χρόνια πίσω. Πώς ξεκίνησαν όλα; Τι λέει η επιστήμη;

Menschen auf ihre gemeinsamen Vorfahren aufmerksam zu machen.

Um das Rassismus Problem als solches besser zu verstehen, müssen wir gemeinsam einige Milliarden Jahre zurückblicken. Wie hat alles angefangen? Was sagt die Wissenschaft dazu?

d'attirer l'attention de ces personnes sur leurs ancêtres communs.

Pour mieux comprendre le problème du racisme en tant que tel, nous devons revenir ensemble quelques milliards d'années en arrière. Comment tout a-t-il commencé ? Qu'en dit la science ?

Η Μεγάλη Έκρηξη

Η Μεγάλη Έκρηξη συνέβη πριν από περίπου 13,8 δισεκατομμύρια χρόνια. Αν και δεν μπορεί να αποδειχθεί εκατό τοις εκατό, όλα δείχνουν ότι συνέβη. Τι συνέβη μετά τη Μεγάλη Έκρηξη; Δημιουργήθηκε ένα τεράστιο νέφος σκόνης και αερίων. Στο βιβλίο του "Τι σχέση έχει το σύμπαν με μένα;", ο Harald Lesch περιγράφει τις φυσικές και χημικές επιδράσεις που έλαβαν σταδιακά χώρα. Σύμφωνα με αυτά, δημιουργήθηκαν η ύλη και η ενέργεια, ο χρόνος και ο χώρος. Σήμερα, αντιλαμβανόμαστε τη φυσική ως τη μελέτη αυτών των πραγμάτων. Λίγο αργότερα, τα άτομα και τα μόρια σχηματίστηκαν από τη σκόνη της Μεγάλης Έκρηξης. Έτσι γεννήθηκε η επιστήμη της χημείας.

Der Urknall

Vor etwa 13,8 Milliarden Jahren gab es den Urknall. Man kann ihn zwar nicht hundertprozentig nachweisen, aber alles deutet darauf hin. Was geschah nach dem Urknall? Es entstand eine riesige Wolke aus Staub und Gas. Harald Lesch beschreibt in seinem Buch "Was hat das Universum mit mir zu tun" die physikalischen und chemischen Prozesse, die nach und nach abliefen. So entstanden Materie und Energie, Raum und Zeit. Die Beschäftigung mit diesen Dingen ist das, was wir heute unter Physik verstehen. Wenig später bildeten sich aus dem Staub des Urknalls Atome und Moleküle. Damit war die Wissenschaft der Chemie geboren.

Le big bang

Il y a environ 13,8 milliards d'années, le big bang a eu lieu. On ne peut certes pas le prouver à 100 %, mais tout porte à le croire. Que s'est-il passé après le big bang ? Un énorme nuage de poussière et de gaz s'est formé. Harald Lesch décrit dans son livre "Was hat das Universum mit mir zu tun" les processus physiques et chimiques qui se sont progressivement déroulés. C'est ainsi que sont nés la matière et l'énergie, l'espace et le temps. L'étude de ces choses est ce que nous entendons aujourd'hui par physique. Peu de temps après, les atomes et les molécules se sont formés à partir de la poussière du big bang. La science de la chimie était ainsi née.

Αυτό το τεράστιο νέφος αερίων και σκόνης ήταν υπεύθυνο για το σχηματισμό των άστρων και των γαλαξιών.

Συμπεριλαμβανομένου του δικού μας άστρου, του ήλιου, και του γαλαξία μας, που αποτελείται από αρκετές εκατοντάδες δισεκατομμύρια άστρα με τους πλανήτες τους και πολλή σκόνη και αέριο. Ωστόσο, καθώς στο σύμπαν υπάρχουν εκατοντάδες δισεκατομμύρια γαλαξίες όπως ο Γαλαξίας μας, ο αριθμός των άστρων στο σύμπαν είναι το 10 στη δύναμη του 22.

Το ένα με 22 μηδενικά!

10.000.000.000.000.000.000.000.

Και έπειτα υπάρχει ο τεράστιος αριθμός πλανητών και φεγγαριών. Το σύμπαν είναι μια τεράστια σφαίρα με διάμετρο περίπου 45 δισεκατομμύρια έτη φωτός (1 δευτερόλεπτο φωτός = περίπου 300.000 χιλιόμετρα). Μέσα σε αυτό βρίσκεται και ο ήλιος μας. Η κοντινότερη ομάδα αστέρων στον ήλιο μας, ο Κένταυρος, απέχει από αυτόν περίπου 4.244 έτη φωτός.

Ο ήλιος μας σχηματίστηκε πριν από περίπου 4,5 δισεκατομμύρια χρόνια, δηλαδή περίπου 9 δισεκατομμύρια χρόνια μετά τη Μεγάλη Έκρηξη, μαζί με όλους τους πλανήτες του, συμπεριλαμβανομένης

In dieser riesigen Wolke aus Gas und Staub haben sich Sterne und Galaxien gebildet. Dazu gehört unser Stern, die Sonne, und unsere Galaxie, die Milchstraße, die aus mehreren hundert Milliarden Sternen mit ihren Planeten und viel Staub und Gas besteht. Da es aber Hunderte von Milliarden Galaxien wie die Milchstraße im Universum gibt, ergibt sich für die Anzahl der Sterne im Universum die Zahl 10 hoch 22.

Eine Eins mit 22 Nullen!

10.000.000.000.000.000.000.000.

Dazu kommen noch die ungeheure Zahl der Planeten und Monde. Das Universum ist eine riesige Kugel mit einem Durchmesser von ca. 45 Milliarden Lichtjahren (1 Lichtsekunde = ca. 300.000 km). Mittendrin steht auch unsere Sonne. Der nächste Stern, Centauri, ist etwa 4.244 Lichtjahre von unserer Sonne entfernt.

Vor etwa 4,5 Milliarden Jahren, also etwa 9 Milliarden Jahre nach dem Urknall, entstand unsere Sonne mit all ihren Planeten, darunter auch unsere Erde. Ein Himmelskörper, etwa so groß wie der

C'est dans cet immense nuage de gaz et de poussière que se sont formées les étoiles et les galaxies. Notre étoile, le Soleil, en fait partie, ainsi que notre galaxie, la Voie lactée, qui se compose de plusieurs centaines de milliards d'étoiles avec leurs planètes et beaucoup de poussière et de gaz. Mais comme il existe des centaines de milliards de galaxies comme la Voie lactée dans l'univers, le nombre d'étoiles dans l'univers est égal à 10 puissance 22.

Un 1 avec 22 zéros !

10.000.000.000.000.000.000.000.

A cela s'ajoute l'immense nombre de planètes et de lunes. L'univers est une sphère géante d'un diamètre d'environ 45 milliards d'années-lumière (1 seconde de lumière = environ 300.000 km). Notre soleil se trouve au milieu. L'étoile la plus proche, le Centaure, se trouve à environ 4.244 années-lumière de notre soleil.

Il y a environ 4,5 milliards d'années, soit environ 9 milliards d'années après le big bang, notre soleil s'est formé avec toutes ses planètes, dont notre Terre. Un corps céleste à peu près aussi grand que Mars a

της Γης μας. Ένα ουράνιο σώμα με μέγεθος περίπου όσο ο Άρης χτύπησε τη Γη - και σχεδόν τα όλα θα τελειώνανε. Όμως δημιουργήθηκε "μόνο" το φεγγάρι και η Γη ανέκαμψε.

Υπάρχει μόνο ένα σύμπαν;

Η επιστήμη δεν μπορεί ακόμη να πει αν υπάρχει μόνο ένα ή περισσότερα σύμπαντα. Ούτε μπορεί η επιστήμη να πει αν το σύμπαν μας υπήρχε ήδη πριν από πολλά δισεκατομμύρια χρόνια και στη συνέχεια διαλύθηκε, έγινε στάχτη και στη συνέχεια ξαναγεννήθηκε από τη στάχτη. Ίσως μια μέρα η υπόθεση της μεγάλης έκρηξης να αντικατασταθεί από την υπόθεση του φοίνικα. Γνωρίζουμε πολλά για την προέλευση του σύμπαντος, αλλά όχι τα πάντα. Πολλοί από εμάς πιστεύουν ότι μόνο ο Θεός γνωρίζει.

Αυτά που ήδη γνωρίζουμε για την προέλευση του σύμπαντος μάς επιτρέπουν να έχουμε μια γενική εικόνα του. Βρίσκομαι εδώ στη γη, στη Στουτγάρδη, το Μόναχο απέχει περίπου 200 χιλιόμετρα, η κόρη μου Αλεξάνδρα είναι περίπου 800 χιλιόμετρα μακριά στο Αμβούργο και η Ντανιέλα είναι περίπου 200 χιλιόμετρα μακριά στο Ντάρμστατ. Ο Άγιος Πέτρος μου στην Αρκαδία είναι περίπου 2.500 χιλιόμετρα μακριά στην Πελοπόννησο. Η απόσταση από τη γη

Mars, traf die Erde - und fast wäre alles vorbei gewesen. Doch es entstand „nur“ der Mond, und die Erde erholte sich.

Gibt es nur ein Universum?

Die Wissenschaft kann noch nicht sagen, ob es nur ein oder mehrere Universen gibt. Die Wissenschaft kann auch nicht sagen, ob unser Universum vor vielen Milliarden Jahren schon einmal existierte, sich dann auflöste, zu Asche wurde und aus der Asche wieder entstand. Vielleicht wird eines Tages die Urknallhypothese durch die Phönix-Hypothese ersetzt. Wir wissen viel über die Entstehung des Universums, aber nicht alles. Das weiß nur Gott, meinen viele.

Das, was wir bereits über die Entstehung des Kosmos wissen, erlaubt es uns, den Kosmos zu überblicken. Ich stehe auf der Erde hier in Stuttgart, München ist ca. 200 km entfernt, meine Tochter Alexandra ist ca. 800 km entfernt in Hamburg und die Daniela ca. 200 km entfernt in Darmstadt. Mein Agios Petros in Arkadien liegt ca. 2.500 km entfernt auf dem Peloponnes. Von der Erde bis zum Mond sind es 384.400 km. Von der Erde zur Sonne sind es fast 150.000.000 km oder ca. 8,3

heurté la Terre - et tout a failli se terminer. Mais "seule" la Lune s'est formée et la Terre s'est rétablie.

N'y a-t-il qu'un seul univers ?

La science ne peut pas encore dire s'il n'y a qu'un seul ou plusieurs univers. La science ne peut pas non plus dire si notre univers a déjà existé il y a plusieurs milliards d'années, s'il s'est ensuite dissous, s'il est devenu des cendres et s'il est né à nouveau de ces cendres. Peut-être qu'un jour, l'hypothèse du big bang sera remplacée par l'hypothèse du phénix. Nous savons beaucoup de choses sur l'origine de l'univers, mais pas tout. Seul Dieu le sait, pensent beaucoup de gens.

Ce que nous savons déjà sur la formation du cosmos nous permet d'avoir une vue d'ensemble du cosmos. Je suis sur terre ici à Stuttgart, Munich est à environ 200 km, ma fille Alexandra est à environ 800 km à Hambourg et la Daniela à environ 200 km à Darmstadt. Mon Agios Petros en Arcadie se trouve à environ 2 500 km, dans le Péloponnèse. De la Terre à la Lune, il y a 384 400 km. De la Terre au Soleil, il y a presque 150.000.000 km ou environ 8,3 minutes-lumière. Et je me

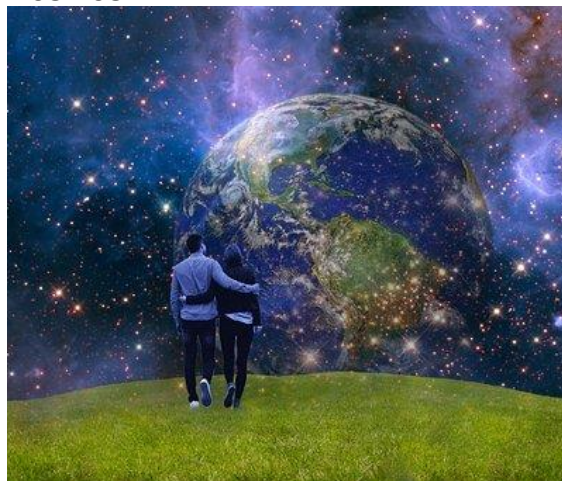
μέχρι το φεγγάρι είναι 384.400 χιλιόμετρα. Από τη γη μέχρι τον ήλιο είναι σχεδόν 150.000.000 χιλιόμετρα ή περίπου 8,3 λεπτά φωτός. Και εγώ βρίσκομαι μέσα σε αυτό το ανυπολόγιστα μεγάλο σύμπαν. Έτσι, προσανατολίζομαι πλήρως, όλες οι γνώσεις γι' αυτό είναι κατανοητές και αισθάνομαι ασφαλής στο περιβάλλον μου. Ergo! Με στοιχεία, όπως εικόνες από το σύμπαν, υπολογισμούς ή σχηματικές αναπαραστάσεις, ακόμη και ο μη αστρονόμος καταλαβαίνει πώς να κατηγοριοποιήσει τη θέση του και τη θέση της γης στο διάστημα.

Στέκομαι εδώ και θαυμάζω το σύμπαν.

Lichtminuten. Und ich befinde mich in diesem unermesslichen Universum. Ich bin also bestens orientiert, alles ist verständlich und ich fühle mich in meiner Umgebung sicher. Ergo! Mit Beweisen wie Bildern aus dem Weltall, Berechnungen oder schematischen Darstellungen kann auch der Nicht-Astronom seine Position und die der Erde im Weltall einordnen.

Hier stehe ich und bewundere den Kosmos.

trouve dans cet univers incommensurable. Je suis donc parfaitement orienté, tout est compréhensible et je me sens en sécurité dans mon environnement. Ergo ! Avec des preuves comme des images de l'espace, des calculs ou des représentations schématiques, même le non-astronome peut situer sa position et celle de la Terre dans l'espace.

C'est ici que je me tiens et que j'admire le cosmos.

5 Η προέλευση της ζωής

Θα πρέπει να τονιστεί εκ των προτέρων ότι δεν θα παρουσιάσω και δεν μπορώ να παρουσιάσω μια ακριβή αναπαραγωγή της υπάρχουσας στάθμης των γνώσεων. Ωστόσο, αυτό το παράδειγμα, "η προέλευση της ζωής", έχει σκοπό να καταδείξει την ικανότητα του ανθρώπινου εγκεφάλου και να ενισχύσει έτσι την εμπιστοσύνη μας στην επιστήμη. Στόχος μου είναι να καταστήσω την επιστήμη, ιδίως τη γενετική, χρήσιμη για την επίλυση κοινωνικών προβλημάτων. Σε πολλά μέρη, σαφή επιστημονικά ευρήματα αγνοούνται ή ίσως δεν γίνονται κατανοητά, όπως το γεγονός ότι ένας γιος γεννιέται μόνο αν ο πατέρας του μεταβιβάσει το χρωμόσωμα Υ. Και όμως πολλοί πατέρες χωρίζουν επειδή οι γυναίκες τους δεν τους χαρίζουν γιο. Το πρόβλημα του ρατσισμού είναι ακόμη πιο σύνθετο. Εκτός από τους έντονα θρησκευόμενους ανθρώπους που ξέρουν ακριβώς ΠΟΙΟΝ πρέπει να ευχαριστήσουν για τη δημιουργία του σύμπαντος, υπάρχουν και οι φυλετικοί ιδεολόγοι που έχουν εντοπίσει την καταγωγή των λευκών όχι στην Αφρική αλλά κάπου στη βόρεια Ευρώπη. Επομένως, οι άνθρωποι δεν θέλουν να πιστέψουν την επιστήμη. Το να εξηγήσεις το πρόβλημα του ρατσισμού στους

5. die Entstehung des Lebens

Es sei vorweggenommen, dass ich hier keine exakte Wiedergabe des heutigen Wissensstandes geben will und kann. Es geht mir aber darum, am Beispiel „Entstehung des Lebens“ die Leistungsfähigkeit des menschlichen Gehirns aufzuzeigen und damit das Vertrauen in die Wissenschaft zu stärken. Mein Anliegen ist es, die Wissenschaft, insbesondere die Genetik, für die Lösung gesellschaftlicher Probleme nutzbar zu machen. Vielerorts werden eindeutige wissenschaftliche Erkenntnisse ignoriert oder vielleicht auch nicht verstanden, wie zum Beispiel, dass ein Sohn nur dann geboren wird, wenn der Vater sein Y-Chromosom weitergibt. Trotzdem lassen sich viele Väter scheiden, weil ihre Frauen ihnen keinen Sohn schenken. Das Problem des Rassismus ist noch komplexer. Neben den sehr religiösen Menschen, die genau wissen, WER das Universum erschaffen hat, gibt es auch die Rassenideologen, die den Ursprung der Weißen nicht in Afrika, sondern irgendwo in Nordeuropa verorten. Sie wollen der Wissenschaft nicht glauben. Es ist nicht einfach, den Menschen das Problem des Rassismus zu erklären. Aber es zu versuchen, sollte die Aufgabe von

5. L'origine de la vie

Il convient de préciser d'emblée que je ne veux ni ne peux donner ici une représentation exacte de l'état actuel des connaissances. Il s'agit toutefois pour moi de montrer, à travers l'exemple de "l'origine de la vie", les capacités du cerveau humain et de renforcer ainsi la confiance dans la science. Mon souhait est de rendre la science, et en particulier la génétique, utile à la résolution des problèmes de société. En de nombreux endroits, des connaissances scientifiques évidentes sont ignorées ou peut-être mal comprises, comme par exemple le fait qu'un fils ne naît que si son père lui transmet son chromosome Y. Malgré cela, de nombreux pères divorcent parce que leur femme ne leur a pas donné de fils. Le problème du racisme est encore plus complexe. Outre les personnes très religieuses qui savent exactement QUI a créé l'univers, il y a aussi les idéologues raciaux qui situent l'origine des Blancs non pas en Afrique, mais quelque part en Europe du Nord. Ils ne veulent pas croire la science. Il n'est pas facile d'expliquer aux gens le problème du racisme. Mais essayer de le faire devrait être la tâche de chacun d'entre nous. Pour les généticiens, cela doit même être un devoir évident.

ανθρώπους δεν είναι εύκολο. Αλλά η προσπάθεια θα πρέπει να είναι καθήκον του καθενός από εμάς. Για τους γενετιστές, θα έπρεπε να είναι ακόμη και αυτονόητο καθήκον. Τι μας λείπει λοιπόν η επιστήμη για την προέλευση της ζωής; Εδώ τα επιστημονικά αποτελέσματα εξηγούν το πώς όλα ξεκίνησαν. Και για να γίνει σύγκριση με το αλφάβητο, ας ξεκινήσουμε με το άλφα

Luca

Η μετάβαση από τη μη-ζωή στη ζωή αναφέρεται ως Luca. Η προέλευση των ανθρώπων, που είναι πλέον σε θέση να υπολογίσουν όλα αυτά τα στοιχεία για την προέλευση του σύμπαντος, πηγαίνει απρόσκοπτα πίσω σε μια εποχή που τα άτομα και τα μόρια "έπαιζαν μεταξύ τους", δηλαδή πραγματοποιούσαν βιολογικές-χημικές διεργασίες, στα βάθη του αρχέγονου ωκεανού σε υποθαλάσσιους θερμοπίδακες και θερμά φρεάτια που αναδύονται από τον πυθμένα της θάλασσας. Η αρχή της ζωής έχει χρονολογηθεί πριν από περίπου 3,8 δισεκατομμύρια χρόνια, αν και αυτό δεν έχει ακόμη αποσαφηνιστεί με ακρίβεια. Το πρώτο πρωτόζωο με την ονομασία Luca αναπτύχθηκε από αυτό το "παιχνίδι" στα βάθη της θάλασσας. Σημαίνει τελευταίος παγκόσμιος κοινός πρόγονος (last

uns allen sein. Für Genetiker muss es sogar eine selbstverständliche Pflicht sein.

Was sagt uns also die Wissenschaft über den Ursprung des Lebens? Die wissenschaftlichen Ergebnisse sagen uns, wie alles begann. Und um es mit dem Alphabet zu vergleichen, fangen wir am besten mit dem Buchstaben A an.

Luca

Der Übergang vom Nichtleben zum Leben heißt Luca. Der Ursprung des Menschen, der heute in der Lage ist, all diese Zahlen über die Entstehung des Universums zu errechnen, geht nahtlos in eine Zeit zurück, in der Atome und Moleküle in den Tiefen des Urmeeres an unterseeischen Geysiren und heißen Schloten, die aus dem Meeresboden auftauchten, miteinander „spielten“, d.h. biologisch-chemische Prozesse durchführten. Auf etwa 3,8 Milliarden Jahre, das ist noch nicht genau geklärt, datiert man den Beginn des Lebens. Aus diesem „Spiel“ in der Tiefsee entwickelte sich der erste Einzeller namens Luca. Er steht für last universal common ancestor (letzter universeller gemeinsamer Vorfahre) und damit für den Ausgangspunkt aller pflanzlichen und tierischen Lebewesen,

Que nous dit donc la science sur l'origine de la vie ? Les résultats scientifiques nous disent comment tout a commencé. Et pour comparer avec l'alphabet, le mieux est de commencer par la lettre A.

Luca

Le passage de la non-vie à la vie s'appelle Luca. L'origine de l'homme, qui est aujourd'hui en mesure de calculer tous ces chiffres sur la naissance de l'univers, remonte sans transition à une époque où les atomes et les molécules "jouaient" entre eux dans les profondeurs de l'océan primitif, au niveau de geysers sous-marins et de cheminées chaudes émergeant du fond de l'océan, c'est-à-dire qu'ils effectuaient des processus biologiques et chimiques. On date le début de la vie à environ 3,8 milliards d'années, ce qui n'a pas encore été déterminé avec précision. C'est à partir de ce "jeu" dans les profondeurs de la mer que s'est développé le premier organisme unicellulaire appelé Luca. Il signifie last universal common ancestor (dernier ancêtre commun universel) et représente ainsi le point de

universal common ancestor) και συνεπώς το σημείο εκκίνησης όλης της φυτικής και ζωικής ζωής που έζησε ή θα ζήσει ποτέ στη Γη. Πρόκειται για ακίνητο πρωτόπλασμα χωρίς δικό του περίβλημα (μεμβράνη). Το πρωτόπλασμα βρήκε καταφύγιο σε πόρους βράχων στο βυθό της θάλασσας σε θερμοκρασία νερού σχεδόν 100 βαθμούς Κελσίου. Σχηματίστηκε από ενώσεις άνθρακα. Πώς συνέβη αυτό; Η επιστήμη δεν έχει ακόμη βρει μια πειστική απάντηση σε αυτό το ερώτημα. Ωστόσο, είναι γνωστό ότι ο Luca ήταν σε θέση να δημιουργήσει γονίδια που κωδικοποιούν πρωτεΐνες. Ο Λούκα πρέπει να είχε τουλάχιστον 355 γονίδια. Έχουν επίσης εντοπιστεί ριβοσώματα. Αυτά είναι τα εργοστάσια για τη σύνθεση πρωτεϊνών και ενζύμων από τα συνήθη 20 αμινοξέα. Η ενέργεια για τη σύνθεση των πρωτεϊνών παρέχόταν από μια βαθμίδα pH. Στο εσωτερικό των βραχωδών πόρων, δηλαδή στο προστατευτικό περίβλημα του Lucas, υπήρχε αλκαλικό περιβάλλον (pH 9), ενώ στο εξωτερικό υπήρχε όξινο περιβάλλον (pH 6). Αυτό προκάλεσε τη ροή ηλεκτρικού φορτίου, το οποίο χρησιμοποιήθηκε για τη δημιουργία μοριακού καυσίμου, του ATP.

Τα γονίδια που συνέθεσε ο Λούκα πριν από περίπου 3,8 δισεκατομμύρια χρόνια βρίσκονται ακόμη και σήμερα στον καθένα

die jemals auf der Erde gelebt haben oder leben werden. Es handelt sich um unbewegliches Protoplasma ohne eigene Hülle (Membran). In Gesteinsporen am Meeresgrund fand das Protoplasma bei Wassertemperaturen von fast 100 Grad Celsius Schutz. Es bildete sich aus Kohlenstoffverbindungen. Wie das geschah? Darauf hat die Wissenschaft noch keine schlüssige Antwort gefunden. Dass Luca in der Lage war, proteincodierende Gene zu produzieren, weiß man jedoch. Luca muss mindestens 355 Gene gehabt haben. Auch Ribosomen wurden gefunden. Das sind die Fabriken für die Synthese von Proteinen und Enzymen aus den üblichen 20 Aminosäuren. Die Energie für die Proteinsynthese lieferte ein pH-Gradient. Im Inneren der Gesteinsporen, also in Lucas' Schutzhülle, herrschte ein basisches Milieu (pH 9), außen dagegen ein saures (pH 6). Dadurch floss eine elektrische Ladung, die zur Bildung des molekularen Treibstoffs ATP genutzt wurde.

Die Gene, die Luca vor etwa 3,8 Milliarden Jahren zusammengebastelt hat, trägt heute noch jeder von uns in sich. Ein

départ de tous les êtres vivants végétaux et animaux qui ont vécu ou vivront un jour sur la Terre. Il s'agit d'un protoplasme immobile sans enveloppe propre (membrane). Le protoplasme a trouvé refuge dans des pores de roche au fond de l'océan, à des températures d'eau de près de 100 degrés Celsius. Il s'est formé à partir de composés carbonés. Comment cela s'est-il passé ? La science n'a pas encore trouvé de réponse concluante à cette question. On sait toutefois que Luca était capable de produire des gènes codant pour des protéines. Luca devait avoir au moins 355 gènes. Des ribosomes ont également été trouvés. Ce sont les usines de synthèse des protéines et des enzymes à partir des 20 acides aminés habituels. L'énergie nécessaire à la synthèse des protéines était fournie par un gradient de pH. À l'intérieur des pores de la roche, c'est-à-dire dans l'enveloppe protectrice de Lucas, il régnait un milieu basique (pH 9), tandis qu'à l'extérieur, il y avait un milieu acide (pH 6). De ce fait, une charge électrique circulait et était utilisée pour former le carburant moléculaire ATP.

Aujourd'hui encore, chacun d'entre nous porte en lui les gènes que Luca a bricolés il y a environ 3,8 milliards d'années. Une

από εμάς. Μια αδιανόητη σκέψη! Αλλά και μια συναρπαστική ιστορία. Όλα αυτά μας τα διδάσκει η επιστήμη της γενετικής.

Η αρχή της ζωής, που σκιαγραφείται από την εμφάνιση του Luca, ήταν εξαιρετικά χαοτική. Φυσικά, δεν έχουν ερευνηθεί ακόμη όλες οι λεπτομέρειες. Αλλά μετά τον Luca, τα πράγματα συνέχισαν να εξελίσσονται αργά, αλλά με έναν απλό και κατανοητό τρόπο.

Ο Λούκα σχημάτισε κυτταρικές μεμβράνες και άφησε τους πόρους του βράχου. Οι πρώτοι άμεσοι απόγονοι του Λούκα ήταν οι δύο προκαρυώτες: Τα βακτήρια και τα αρχαία. Πλημμύρισαν ήδη τη γη πριν από 3,4 δισεκατομμύρια χρόνια. Οι προκαρυώτες δεν διέθεταν χρωμοσωμικό πυρήνα. Και πρέπει να σημειωθεί ότι χρειάστηκαν σχεδόν 1,5 δισεκατομμύριο χρόνια για να αναπτυχθούν τα κύτταρα των ανώτερων οργανισμών, των ευκαρυωτών.

Δαρβίνος

Το επόμενο πράγμα που πρέπει να σημειωθεί σε αυτό το πλαίσιο είναι ότι τα μόρια DNA των προκαρυωτών βρίσκονταν χαλαρά στο κυτταρόπλασμα. Όμως η θεωρία του Δαρβίνου για την εξέλιξη -η αρχή των αλλαγών και των προσαρμογών των ατόμων- θα μπορούσε να εφαρμοστεί

unvorstellbarer Gedanke! Aber auch eine spannende Geschichte. Das lehrt uns die Wissenschaft der Genetik.

Die Anfänge des Lebens, wie sie in der Entstehung von Luca skizziert sind, waren ausgesprochen chaotisch. Natürlich sind noch nicht alle Details erforscht. Aber nach Luca ging es zwar langsam, aber in nachvollziehbaren Schritten und ohne Komplikationen weiter.

Die Lucas bildeten Zellmembranen und verließen die Gesteinsporen. Die ersten direkten Nachkommen von Luca waren die beiden Prokaryoten: Bakterien und Archaeen. Sie bevölkerten die Erde vor 3,4 Milliarden Jahren. Die Prokaryonten besaßen keine Chromosomenkerne. Bis zur Entwicklung der Zellen für die höheren Lebewesen, die Eukaryoten, dauerte es noch fast 1,5 Milliarden Jahre.

Darwin

Als nächstes ist in diesem Zusammenhang festzuhalten, dass die DNA-Moleküle der Prokaryonten lose im Zellplasma herumlagen. Aber die Darwinsche Evolutionstheorie - das Prinzip der Veränderung und Anpassung von Individuen - konnte auch auf die

idée inimaginable ! Mais aussi une histoire passionnante. C'est ce que nous apprend la science de la génétique.

Les débuts de la vie, tels qu'ils sont esquissés dans la genèse de Luca, étaient particulièrement chaotiques. Bien sûr, tous les détails n'ont pas encore été étudiés. Mais après Luca, les choses ont continué, certes lentement, mais par étapes compréhensibles et sans complications. Les Lucas ont formé des membranes cellulaires et ont quitté les spores de la roche. Les premiers descendants directs de Luca furent les deux procaryotes : Les bactéries et les archées. Ils ont peuplé la Terre il y a 3,4 milliards d'années. Les procaryotes ne possédaient pas de noyaux chromosomiques. Il a fallu encore près de 1,5 milliard d'années pour que les cellules des êtres vivants supérieurs, les eucaryotes, se développent.

Darwin

La prochaine chose à retenir dans ce contexte est que les molécules d'ADN des procaryotes se trouvaient en vrac dans le cytoplasme des cellules. Mais la théorie de l'évolution de Darwin - le principe de modification et d'adaptation des individus - a pu être appliquée aux procaryotes sans

και στους προκαρυώτες χωρίς πυρήνα. Το παρακάτω είναι ένα παράδειγμα που θεωρώ καλό για να εξηγήσω τη θεωρία του Δαρβίνου χρησιμοποιώντας την προσαρμογή των βακτηρίων:

Κάποια στιγμή πριν από περίπου 2 δισεκατομμύρια χρόνια, ένας προκαρυώτης απέκτησε την ικανότητα να χρησιμοποιεί το ηλιακό φως ως πηγή ενέργειας μέσω της χλωροφύλλης. Η φωτοσύνθεση εφευρέθηκε.

$(\text{CO}_2 + \text{H}_2\text{O} + \text{ηλιακό φως} = \text{γλυκόζη} + \text{O}_2)$.

Η παρενέργεια της φωτοσύνθεσης ήταν η συσσώρευση οξυγόνου στην ατμόσφαιρα και στο νερό. Ένας άλλος προκαρυώτης προσαρμόστηκε σε αυτή τη νέα κατάσταση. "Εφηύρε" την αναπνοή, δηλαδή την παραγωγή ενέργειας (ATP) με την καύση ουσιών με οξυγόνο.
($\text{Γλυκόζη} + \text{O}_2 = \text{CO}_2 + \text{H}_2\text{O} + \text{ATP}$)

Η καύση αυτή λαμβάνει χώρα στα μιτοχόνδρια των κυττάρων. Προκύπτουν τα εξής αποτελέσματα: Προκαρυώτες χωρίς χλωροπλάστες, προκαρυώτες με χλωροπλάστες και

kernlosen Prokaryoten angewendet werden. Hier ist ein Beispiel, das ich für ein gutes Beispiel halte, um die Darwinsche Theorie anhand der Anpassung von Bakterien zu erklären:

Irgendwann vor ca. 2 Milliarden Jahren erwarb ein Prokaryon die Fähigkeit, mit Hilfe von Chlorophyll Sonnenlicht als Energiequelle zu nutzen. Die Photosynthese war erfunden.

$(\text{CO}_2 + \text{H}_2\text{O} + \text{Sonnenlicht} = \text{Glukose} + \text{O}_2)$.

Der Nebeneffekt der Photosynthese war die Anreicherung der Atmosphäre und des Wassers mit Sauerstoff. An diese neue Situation passte sich ein anderes Prokaryon an. Es „erfand“ die Atmung, d.h. die Energiegewinnung (ATP) durch Verbrennung von Stoffen mit Sauerstoff.
($\text{Glukose} + \text{O}_2 = \text{CO}_2 + \text{H}_2\text{O} + \text{ATP}$)

Diese Verbrennung findet in den Mitochondrien der Zellen statt. Das Ergebnis: Prokaryoten, ohne Chloroplasten, Prokaryonten mit Chloroplasten und

noyau. Voici un exemple que je considère comme un bon exemple pour expliquer la théorie de Darwin à travers l'adaptation des bactéries :

Quelque part, il y a environ 2 milliards d'années, un procaryote a acquis la capacité d'utiliser la lumière du soleil comme source d'énergie à l'aide de la chlorophylle. La photosynthèse était inventée.

$(\text{CO}_2 + \text{H}_2\text{O} + \text{lumière du soleil} = \text{glucose} + \text{O}_2)$.

L'effet secondaire de la photosynthèse a été l'enrichissement de l'atmosphère et de l'eau en oxygène. Un autre procaryote s'est adapté à cette nouvelle situation. Il a "inventé" la respiration, c'est-à-dire la production d'énergie (ATP) par la combustion de substances avec de l'oxygène.
($\text{Glucose} + \text{O}_2 = \text{CO}_2 + \text{H}_2\text{O} + \text{ATP}$).

Cette combustion a lieu dans les mitochondries des cellules.

Le résultat :

Procaryotes, sans chloroplastes, procaryotes avec chloroplastes et procaryotes avec des mitochondries respiratoires.

προκαρυώτες με αναπνευστικά
μιτοχόνδρια.

Από τις συγχωνεύσεις τους προέκυψαν
αυτοί οι οργανισμοί πριν από περίπου 2
δισεκατομμύρια χρόνια:

- (1.) το προσωρινό ζωικό ευκάρυο με
χρωμοσωμικό πυρήνα, ριβοσώματα και
μιτοχόνδρια και
- (2.) το προκαταρκτικό φυτικό ευκάρυον με
χρωμοσωμικό πυρήνα, ριβοσώματα,
μιτοχόνδρια και χλωροπλάστες.

Έτσι ολοκληρώνεται η πρώτη φάση της
εμφάνισης της ζωής πριν από περίπου 1,4
δισεκατομμύρια χρόνια. Η δεύτερη φάση
οδήγησε στην ανάπτυξη του ανθρώπου.
Το είδος Homo. Βρίσκεται ακόμη σε
εξέλιξη. Εν τω μεταξύ, έχουμε φτάσει στον
Homo sapiens. Το τι θα συμβεί στη
συνέχεια δεν είναι γραμμένο στα άστρα,
αλλά είναι και θα είναι πάντα το
αντικείμενο της εξέλιξης. Οι άνθρωποι και
όλα τα ζώοντα όντα δεν έχουν μια τελική
κατάσταση. Συνεχίζουν να αναπτύσσονται
και να προσαρμόζονται στις εκάστοτε
περιβαλλοντικές συνθήκες. Ο εγκέφαλός
μας εξελίσσεται επίσης συνεχώς. Για
παράδειγμα, με νέα νευρικά κύτταρα. Τα
βακτήρια και οι ιοί είναι οι μόνιμοι
σύντροφοί μας. Σύμφωνα με τον Δαρβίνο,
προσαρμόζονται στις νέες

Prokaryoten mit respiratorischen
Mitochondrien.

Aus ihren Verschmelzungen entstanden
vor etwa 2 Milliarden Jahren

- (1.) das tierische Eukaryon mit
Chromosomenkern, Ribosomen und
Mitochondrien und
- (2.) das vorläufige pflanzliche Eukaryon
mit Chromosomenkern, Ribosomen,
Mitochondrien und Chloroplasten.

Damit ist die erste Phase der Entstehung
des Lebens vor etwa 1,4 Milliarden Jahren
abgeschlossen. Die zweite Phase führte
zur Entwicklung des Menschen. Die
Homo-Art. Sie ist noch im Gange.
Inzwischen sind wir beim Homo sapiens
angekommen. Wie es weitergeht, steht
nicht in den Sternen, sondern ist und
bleibt Gegenstand der Evolution. Der
Mensch und alle Lebewesen haben
keinen Endzustand. Sie entwickeln sich
weiter und passen sich den jeweiligen
Umweltbedingungen an. Auch unser
Gehirn entwickelt sich weiter. Zum
Beispiel mit neuen Nervenzellen.
Bakterien und Viren sind unsere ständigen
Begleiter. Sie passen sich, frei nach
Darwin, an neue Umweltbedingungen an.
Pest, Lepra, Typhus, Tuberkulose und

De leurs fusions sont nés, il y a environ 2
milliards d'années

- (1.) l'eucaryote animal avec noyau
chromosomique, ribosomes et
mitochondries et
- (2) l'eucaryon végétal provisoire avec
noyau chromosomique, ribosomes,
mitochondries et chloroplastes.

Ainsi s'achève la première phase de
l'apparition de la vie, il y a environ 1,4
milliard d'années. La deuxième phase a
conduit au développement de l'être
humain. Il s'agit de l'espèce Homo. Elle
est toujours en cours. Entre-temps, nous
sommes arrivés à l'Homo sapiens. La
suite n'est pas écrite dans les étoiles, elle
est et reste l'objet de l'évolution. L'homme
et tous les êtres vivants n'ont pas d'état
final. Ils continuent à se développer et à
s'adapter aux conditions
environnementales du moment. Notre
cerveau aussi évolue. Par exemple avec
de nouvelles cellules nerveuses. Les
bactéries et les virus sont nos
compagnons permanents. Ils s'adaptent,
selon la formule de Darwin, à de nouvelles
conditions environnementales. L'homme a

περιβαλλοντικές συνθήκες. Οι άνθρωποι έχουν νικήσει την πανούκλα, τη λέπρα, τον τύφο, τη φυματίωση και πολλές άλλες επιδημίες. Ωστόσο, όπως δείχνει ο σημερινός κοροναϊός, δεν μπορούν να αποτρέψουν την εμφάνιση νέων επιδημιών ξανά και ξανά. Και αν οι άνθρωποι συνεχίσουν να χρησιμοποιούν ανεύθυνα τα αντιβιοτικά, οι παλιές επιδημίες θα επιστρέψουν.

viele andere Seuchen hat der Mensch besiegt. Aber er kann nicht verhindern, dass immer wieder neue Epidemien entstehen, wie das aktuelle Coronavirus zeigt. Und wenn der Mensch weiterhin so verantwortungslos mit Antibiotika umgeht, werden die alten Seuchen zurückkehren.

vaincu la peste, la lèpre, le typhus, la tuberculose et bien d'autres épidémies. Mais il ne peut pas empêcher que de nouvelles épidémies apparaissent sans cesse, comme le montre l'actuel coronavirus. Et si l'homme continue à utiliser les antibiotiques de manière aussi irresponsable, les anciennes épidémies reviendront.

6 Η προέλευση της ανθρωπότητας, των πολιτισμών και των θρησκειών

Μόλις 6 εκατομμύρια χρόνια πριν, ένας ανθρωπίκος πίθηκος γέννησε δύο κόρες. Όλοι οι χιμπαντζήδες κατάγονται από τη μία και το γένος Homo με τα πολλά είδη κατάγεται από την άλλη. Όλα τα είδη Homo ήταν τριχωτά σε ολόκληρο το σώμα τους και το δέρμα τους ήταν λευκό. Τέσσερα εκατομμύρια χρόνια αργότερα, δηλαδή πριν από περίπου 2 εκατομμύρια χρόνια, το γένος Homo είχε αναπτύξει τις ικανότητές του σε τέτοιο βαθμό που άρχισαν τα πρώτα κύματα κατακτήσεων. Από την Ανατολική Αφρική, οι πρώτοι άνθρωποι, οι Homo erectus, αποίκισαν ολόκληρη την Ευρασία. Προσαρμόστηκαν στις εκάστοτε περιβαλλοντικές συνθήκες και συνέχισαν να αναπτύσσονται. Για πάνω από 1,5 εκατομμύριο χρόνια, διαφορετικά είδη Homo ζούσαν σε διαφορετικά μέρη παράλληλα το ένα με το άλλο και μερικές φορές μαζί στον ίδιο τόπο. Ο Homo erectus εξελίχθηκε σε Νεάντερταλ στην Ευρώπη και σε Ντενίσοβαν στην Ασία. Ο Homo sapiens αναπτύχθηκε από τον Homo erectus που παρέμεινε στην Αφρική

6. Die Entstehung der Menschheit, der Kulturen und Religionen

Vor knapp 6 Millionen Jahren brachte eine Menschenäffin zwei Töchter zur Welt. Von der einen stammen alle Schimpansen ab, von der anderen die Gattung Homo mit den vielen Homo-Arten. Alle Homo-Arten waren am ganzen Körper behaart und hatten eine weiße Haut. Vier Millionen Jahre später, also vor etwa zwei Millionen Jahren, war die Gattung Homo so weit entwickelt, dass die ersten Eroberungszüge beginnen konnten. Von Ostafrika aus besiedelten die ersten Menschen, Homo Erectus, ganz Eurasien. Sie passten sich den Umweltbedingungen an und entwickelten sich weiter. Mehr als 1,5 Millionen Jahre lang lebten verschiedene Homo-Arten an verschiedenen Orten parallel zueinander, manchmal auch am selben Ort. Aus dem Homo erectus entwickelten sich in Europa die Neandertaler und in Asien die Denisova. Aus dem in Afrika verbliebenen Homo Erectus entwickelte sich der Homo Sapiens.

6. L'émergence de l'humanité, des cultures et des religions

Il y a près de six millions d'années, une guenon humaine a donné naissance à deux filles. De l'une descendent tous les chimpanzés, de l'autre le genre Homo avec ses nombreuses espèces d'Homo. Toutes les espèces d'Homo avaient des poils sur tout le corps et une peau blanche. Quatre millions d'années plus tard, il y a donc environ deux millions d'années, le genre Homo était suffisamment développé pour que les premières conquêtes puissent commencer. Partis d'Afrique de l'Est, les premiers hommes, Homo Erectus, ont colonisé toute l'Eurasie. Ils se sont adaptés aux conditions environnementales et ont continué à évoluer. Pendant plus de 1,5 million d'années, différentes espèces d'Homo ont vécu en parallèle dans différents endroits, parfois au même endroit. L'Homo erectus a donné naissance à l'homme de Neandertal en Europe et à la Denisova en Asie. L'Homo Erectus resté en Afrique a donné naissance à l'Homo Sapiens.

Ο Homo sapiens είναι το νεότερο είδος Homo.

Σήμερα, αυτό το είδος Homo είναι σε θέση να αναπαράγει νέες ζωικές σειρές. Και ο κίνδυνος μιας αυτοαναπαραγόμενης ανθρώπινης αναπαραγωγικής γραμμής είναι μεγάλος.

Ο Homo sapiens. Εμείς λοιπόν. Οι σοφοί. Λέγεται ότι εξελιχθήκαμε πριν από 150.000 χρόνια, ίσως και πολύ νωρίτερα. Οι ημερομηνίες αυτές επιδιορθώνονται συνεχώς με βάση τα νέα ευρήματα. Οι γενετικές μεταλλάξεις επέτρεψαν σε αυτό το είδος να σκέφτεται και να μιλάει. Το κατά πόσον οι Νεάντερταλ και ακόμη και ο Homo Erectus ήταν επίσης σε θέση να μιλήσουν ερευνάται ακόμη. Ωστόσο, οι Homo sapiens άρχισαν το κύμα κατακτήσεων μόλις πριν από 70.000 χρόνια. Οι Homo sapiens ταξίδεψαν βορειότερα σε μικρές ομάδες των 100 - 150 ατόμων. Φυσικά, οι Homo sapiens ήταν επίσης μαύροι πριν φύγουν από την Αφρική. Είχαν προ πολλού χάσει την ολόσωμη τριχοφυΐα τους λόγω της εξέλιξης και το λευκό δέρμα έπρεπε να προστατεύεται από τις υπεριώδεις ακτίνες. Έτσι έγινε μαύρο.

Der Homo sapiens ist die jüngste Homo-Art.

Diese Homo-Art ist heute in der Lage, neue Tierlinien zu züchten. Und die Gefahr einer selbstgezüchteten Menschenlinie ist groß.

Der Homo sapiens. Also wir. Die Weisen. Wir sollen vor etwa 150.000 Jahren entstanden sein, vielleicht auch viel früher. Diese Zeitangaben werden aufgrund neuer Erkenntnisse ständig korrigiert. Genmutationen ermöglichten dieser Spezies das Denken und Sprechen. Ob auch der Neandertaler und sogar der Homo erectus sprechen konnten, wird noch erforscht. Die Eroberungswelle des Homo Sapiens begann aber erst vor 70.000 Jahren. In kleinen, immer überschaubaren Gruppen von 100 bis 150 Menschen zogen die Homo Sapiens weiter nach Norden. Natürlich waren auch die Homo Sapiens schwarz, bevor sie Afrika verließen. Ihre Körperbehaarung hatten sie evolutionsbedingt längst verloren, und die weiße Haut musste vor UV-Strahlen geschützt werden. Also wurde sie schwarz.

L'Homo sapiens est l'espèce d'Homo la plus récente.

Cette espèce d'Homo est aujourd'hui capable d'engendrer de nouvelles lignées d'animaux. Et le danger d'une lignée humaine auto-crée est grand.

L'homme sapiens. C'est-à-dire nous. Les sages. Nous serions apparus il y a environ 150 000 ans, peut-être même beaucoup plus tôt. Ces données chronologiques sont constamment corrigées en fonction des nouvelles découvertes. Des mutations génétiques ont permis à cette espèce de penser et de parler. Des recherches sont encore en cours pour savoir si l'homme de Neandertal et même l'Homo erectus pouvaient également parler. La vague de conquête d'Homo Sapiens n'a toutefois commencé qu'il y a 70 000 ans. En petits groupes toujours gérables de 100 à 150 personnes, les Homo Sapiens ont continué à se déplacer vers le nord. Bien sûr, les Homo Sapiens étaient également noirs avant de quitter l'Afrique. Pour des raisons liées à l'évolution, ils avaient perdu depuis longtemps leurs poils corporels et leur peau blanche devait être protégée des rayons UV. Elle est donc devenue noire.

Excursus. Χρώμα δέρματος: υπεριώδεις ακτίνες και διατροφή

Η τριχοφυΐα σε όλο το σώμα, εκτός από λίγα σημεία του σώματος, όπως το κεφάλι ή οι μασχάλες, αποδείχθηκε δυσμενής στην εξέλιξη, γι' αυτό και δεν επικράτησαν οι τριχωτοί άνθρωποι. Αντί για τις ρίζες των τριχών αναπτύχθηκαν ιδρωτοποιοί αδένες. Ωστόσο, χωρίς την προστασία των μαλλιών, το δέρμα ήταν εκτεθειμένο στις επικίνδυνες υπεριώδεις ακτίνες του ήλιου.

Οι άνθρωποι προσαρμόστηκαν στη νέα κατάσταση αναπτύσσοντας μαύρο δέρμα και έτσι σώθηκαν. Πώς μπορούμε να απεικονίσουμε αυτή τη διαδικασία; Η μελανίνη, η χρωστική ουσία, παράγεται από τα μελανοκύτταρα στο κατώτερο στρώμα του δέρματος. Στην παραγωγή της μελανίνης εμπλέκονται πολλά γονίδια (πολυγονιδιακότητα), δηλαδή όχι μόνο ένα γονίδιο με τα αλληλόμορφα: Μαύρο - Λευκό. Υποθέτοντας ότι τρία γονίδια με τα αλληλόμορφα εμπλέκονται στο χρώμα του δέρματος: Aa, Bb και Cc, τότε 27 γενετικές διαβαθμίσεις χρώματος θα ήταν δυνατές με ενδιάμεση κληρονομικότητα. AA, BB, CC σημαίνει υψηλή παραγωγή μελανίνης, δηλαδή μαύρο χρώμα δέρματος- aa, bb, cc σημαίνει πολύ χαμηλή παραγωγή

Exkurs Hautfarbe: UV-Strahlen und Ernährung

Die Behaarung des ganzen Körpers mit Ausnahme weniger Körperteile wie Kopf oder Achselhöhlen erwies sich in der Evolution als ungünstig. Weshalb sich behaarte Menschen nicht durchsetzen können. An die Stelle der Haarwurzel haben traten Schweißdrüsen. Ohne den Schutz der Haare war die Haut jedoch der gefährlichen UV-Strahlung der Sonne ausgesetzt.

Der Mensch passte sich der neuen Situation durch eine schwarze Haut an und war gerettet. Wie kann man sich diesen Vorgang vorstellen? In der untersten Hautschicht produzieren Melanozyten das Pigment Melanin. An der Melaninproduktion sind mehrere Gene beteiligt (Polygenie), also nicht nur ein Gen mit den Allelen: Schwarz - Weiß. Nehmen wir an, an der Hautfarbe sind drei Gene mit den Allelen beteiligt: Aa, Bb und Cc, dann sind bei intermediärem Erbgang 27 genetische Farbabstufungen möglich. AA, BB, CC bedeutet eine hohe Melaninproduktion, also eine schwarze Hautfarbe; aa, bb, cc bedeutet eine sehr niedrige Melaninproduktion, also eine weiße Hautfarbe.

Digression sur la couleur de la peau : les rayons UV et l'alimentation

La pilosité de l'ensemble du corps, à l'exception de quelques parties comme la tête ou les aisselles, s'est révélée défavorable au cours de l'évolution. C'est pourquoi les personnes poilues n'ont pas réussi à s'imposer. La racine des poils a été remplacée par des glandes sudoripares. Sans la protection des poils, la peau était toutefois exposée aux dangereux rayons UV du soleil. L'homme s'adapta à cette nouvelle situation en se dotant d'une peau noire et fut sauvé. Comment peut-on se représenter ce processus ? Dans la couche la plus profonde de la peau, les mélanocytes produisent le pigment mélanine. Plusieurs gènes sont impliqués dans la production de mélanine (polygénie), il n'y a donc pas qu'un seul gène avec les allèles : Noir - Blanc. Supposons que trois gènes avec des allèles soient impliqués dans la couleur de la peau : Aa, Bb et Cc, alors 27 nuances de couleurs génétiques sont possibles en cas d'hérédité intermédiaire. AA, BB, CC signifie une production élevée de mélanine, donc une couleur de peau noire ; aa, bb, cc signifie une production très

μελανίνης, δηλαδή λευκό χρώμα δέρματος.

Ο μηχανισμός παραγωγής μελανίνης είναι ο ίδιος για όλους τους ανθρώπους. Το πόση μελανίνη παράγεται εξαρτάται αποκλειστικά από την ένταση της υπεριώδους ακτινοβολίας, δηλαδή από τη γεωγραφική θέση. Στην κεντρική Αφρική η ακτινοβολία είναι υψηλή, στην Ευρώπη δεν είναι τόσο υψηλή και στον μακρινό βορρά είναι σχεδόν μηδενική. Από τη μία πλευρά, το δέρμα προστατεύεται από την υπεριώδη ακτινοβολία στην Αφρική, αλλά σε άλλα μέρη θα ήταν απαραίτητο να εισχωρήσουν στο δέρμα ανάλογες ποσότητες υπεριωδών ακτίνων λόγω της παραγωγής βιταμίνης D. Οι άνθρωποι με μαύρο χρώμα δέρματος, οι οποίοι μπορεί να έφτασαν και στην Ευρώπη, δεν επέζησαν. Ίσως εξαιτίας της έλλειψης βιταμίνης D. Όποια και αν είναι η αιτία, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι το χρώμα του δέρματος δεν μπορεί να εξηγηθεί από γενετικά αίτια, αλλά μόνο από γεωγραφικά. Παράγοντες όπως οι αλλαγές στη διατροφή και η βελτίωση της υγιεινής παίζουν πολύ σημαντικό ρόλο στους φαινότυπους πολλών χαρακτηριστικών, όπως το χρώμα του δέρματος και το ύψος. Παραδείγματα: Οι χορτοφάγοι χρειάζονται ανοιχτόχρωμο δέρμα για να εξασφαλίσουν

Der Mechanismus der Melaninproduktion ist bei allen Menschen gleich. Die Menge des produzierten Melanins hängt nur von der Intensität der UV-Strahlung ab, d.h. von der geographischen Lage. In Zentralafrika ist die Strahlung hoch, in Europa nicht so hoch und ganz im Norden ist sie fast gleich null. Einerseits ist die Haut in Afrika vor UV-Strahlung geschützt, andererseits ist es an anderen Orten notwendig, dass genügend UV-Strahlung die Haut durchdringen kann, um Vitamin D zu bilden. Die dunkelhäutigen Menschen, die vielleicht Europa erreicht haben, haben nicht überlebt. Vielleicht wegen Vitamin-D-Mangel. Was auch immer der Grund sein mag, man kann daraus schließen, dass die Hautfarbe nicht genetisch, sondern ausschließlich geographisch bedingt ist. In diesem Zusammenhang spielen Faktoren wie die Veränderung der Ernährung und die Verbesserung der Hygiene eine sehr wichtige Rolle für den Phänotyp vieler Merkmale wie Hautfarbe und Körpergröße. Beispiele: Vegetarier brauchen eine helle Hautfarbe, um Vitamin D durch UV-Strahlen zu erhalten. Oder: Durch die verbesserten

faible de mélanine, donc une couleur de peau blanche.

Le mécanisme de production de mélanine est le même chez tous les individus. La quantité de mélanine produite dépend uniquement de l'intensité du rayonnement UV, c'est-à-dire de la situation géographique. En Afrique centrale, le rayonnement est élevé, en Europe, il ne l'est pas et tout au nord, il est presque nul. D'une part, en Afrique, la peau est protégée des rayons UV, mais d'autre part, dans d'autres endroits, il est nécessaire que suffisamment de rayons UV puissent traverser la peau pour former de la vitamine D. Les personnes à la peau foncée qui ont peut-être atteint l'Europe n'ont pas survécu. Peut-être à cause d'une carence en vitamine D. Quelle qu'en soit la raison, on peut en conclure que la couleur de la peau n'est pas génétique, mais exclusivement géographique. Dans ce contexte, des facteurs tels que le changement de régime alimentaire et l'amélioration de l'hygiène jouent un rôle très important dans le phénotype de nombreuses caractéristiques telles que la couleur de la peau et la taille. Exemples : Les végétariens ont besoin d'une couleur de peau claire pour obtenir de la vitamine D grâce aux rayons UV. Ou encore : grâce

τη βιταμίνη D μέσω των υπεριωδών ακτίνων. Ή: Λόγω της βελτίωσης των συνθηκών διαβίωσης, το ύψος των ανθρώπων σε όλες τις χώρες έχει αυξηθεί κατά μέσο όρο κατά περίπου 15 εκατοστά τα τελευταία 100 χρόνια. Με τα ίδια γονίδια! Φυσικά, το ύψος του ευρωπαϊκού πληθυσμού είναι υψηλότερο από εκείνο του πληθυσμού της Ανατολικής Ασίας, όπως ακριβώς ήταν και πριν από 100 χρόνια. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι οι συχνότητες των γονιδιακών παραλλαγών που είναι υπεύθυνες για το ύψος είναι διαφορετικές. Αν υποθέσουμε ότι τα γονίδια του ύψους είναι μεταφορικά ένα είδος "ζαριού" με έξι πλευρές (γονιδιακές παραλλαγές) από το 1 έως το 6, τότε κατά τη διάρκεια της εξέλιξης έχουν συσσωρευτεί περισσότερα 5άρια και 6άρια στον ευρωπαϊκό πληθυσμό και περισσότερα 1άρια και 2άρια στον πληθυσμό της Ανατολικής Ασίας, οδηγώντας σε διαφορετικές αναμενόμενες τιμές. Αλλά τα γονίδια είναι τα ίδια σε όλους τους πληθυσμούς. Δηλαδή, τα "ζάρια"...

Excursus. Ολυμπιονίκες. Οι μαύροι μαραθωνοδρόμοι

Είναι πιο εύκολο να γίνεις καλός παίκτης του μπέιζμπολ αν έχεις ύψος πάνω από 1,90 μέτρα. Αλλά ο διάσημος παίκτης του

Lebensbedingungen ist die Körpergröße der Menschen in allen Ländern in den letzten 100 Jahren im Durchschnitt um ca. 15 cm gewachsen. Mit den gleichen Genen! Natürlich ist die europäische Bevölkerung wie schon vor 100 Jahren größer als die ostasiatische. Das liegt daran, dass die Häufigkeiten der Genvarianten, die für die Körpergröße verantwortlich sind, unterschiedlich sind. Angenommen, die Körpergrößengene sind bildlich gesprochen eine Art „Würfel“ mit sechs Würfelseiten (Genvarianten) von 1 bis 6, dann haben sich im Laufe der Evolution bei der europäischen Bevölkerung mehr 5er und 6er Würfelseiten angesammelt und bei der ostasiatischen Bevölkerung mehr 1er und 2er Würfelseiten, was zu unterschiedlichen Erwartungswerten führt. Die Gene sind aber in allen Populationen gleich. Also "Würfel

Exkurs Olympiasieger. Die schwarzen Marathonläufer

Es ist leichter, ein guter Baseballspieler zu werden, wenn man über 1,90 m groß ist. Aber der berühmte NBA-Spieler Muggsy

à l'amélioration des conditions de vie, la taille des personnes a augmenté d'environ 15 cm en moyenne dans tous les pays au cours des 100 dernières années. Avec les mêmes gènes ! Bien sûr, comme il y a 100 ans, la population européenne est plus grande que celle d'Asie de l'Est. Cela s'explique par le fait que les fréquences des variantes de gènes responsables de la taille sont différentes. Supposons que les gènes de la taille corporelle soient, au sens figuré, une sorte de "cube" à six faces (variantes de gènes) de 1 à 6, alors, au cours de l'évolution, la population européenne a accumulé plus de faces de cubes de 5 et de 6 et la population d'Asie de l'Est plus de faces de cubes de 1 et de 2, ce qui entraîne des valeurs attendues différentes. Les gènes sont cependant les mêmes dans toutes les populations. Donc "cube".

Digression sur les champions olympiques. Les marathoniens noirs

Il est plus facile de devenir un bon joueur de baseball si l'on mesure plus d'1,90 mètre. Mais le célèbre joueur de la NBA

NBA Muggsy Bogues είχε ύψος μόλις 1,60 μέτρα και έπαιζε μαζί με τον Manute Bol, ο οποίος είχε ύψος 2,29 μέτρα. Μέσω της προπόνησης, είχε ένα εξαιρετικά υψηλό ποσοστό ευστοχίας. Οι εκπληκτικά συχνές επιτυχίες αθλητών από ορισμένες περιοχές -όπως οι μαραθωνοδρόμοι από την Κένυα και την Αιθιοπία- δεν μπορούν να εξηγηθούν από τα μοναδικά γονίδια τους, αλλά ο θρίαμβός τους είναι καθαρά αποτέλεσμα της προπόνησης. Φυσικά, οι Ευρωπαίοι μπορούν επίσης να γίνουν ολυμπιονίκες σε αγώνες μαραθωνίου. Αρκεί να προπονούνται κάτω από παρόμοιες συνθήκες με τους Κενυάτες. Ergo, τότε θα πετύχουν επίσης πιο αποτελεσματική παραγωγή ενέργειας (ATP) από το γλυκογόνο και την καύση λίπους με 32 και 100 ATP ανά μόριο αντίστοιχα. Δεν υπάρχει καμία απόδειξη για ένα ειδικό μυϊκό γονίδιο (μυϊκή μάζα) ή ένα γονίδιο οξυγόνου (παροχή οξυγόνου στους μυς που τρέχουν) που θα είχαν μόνο οι Κενυάτες ή οι Αιθίοπες και για το λόγο αυτό θα έπρεπε να σχηματίσουν ξεχωριστή φυλή. Ο Σουηδός φυσιολόγος Bengt Saltin αναφέρει υψηλότερη συγκέντρωση ενζύμων, αλλά όχι ενζύμου ή πρωτεΐνης (υπόθεση γονιδίου-ενζύμου), την οποία διαθέτουν μόνο οι Κενυάτες. Η υψηλότερη συχνότητα συγκέντρωσης είναι το αποτέλεσμα της προπόνησης. Οι μη

Bogues war nur 1,60 m groß und spielte neben Manute Bol, der 2,29 m groß war. Durch das Training hat er eine enorm hohe Trefferquote. Auch die überraschend häufigen Erfolge von Sportlern aus bestimmten Regionen - etwa von Marathonläufern aus Kenia und Äthiopien - lassen sich nicht mit ihren einzigartigen Genen erklären, sondern sind das Ergebnis von Training. Natürlich können auch Europäer Olympiasieger im Marathon werden. Sie müssten nur unter ähnlichen Bedingungen trainieren wie die Kenianer. Dann würden sie auch eine effizientere Energiegewinnung (ATP) aus Glykogen- bzw. Fettverbrennung mit 32 bzw. 100 ATP pro Molekül erreichen. Ein spezielles Muskelgen (Muskulatur) oder Sauerstoffgen (Sauerstoffversorgung der Laufmuskulatur), das nur die Kenianer oder Äthiopier aufweisen und sie deshalb zu einer eigenen Rasse machen soll, ist nicht nachgewiesen. Der schwedische Physiologe Bengt Saltin berichtet von einer höheren Konzentration von Enzymen, aber nicht von einem Enzym oder Protein (Gen-Enzym-Hypothese), das nur die Kenianer besitzen. Eine höhere Konzentration ist das Ergebnis von Training. Untrainierte Kenianer ermüden genauso schnell wie untrainierte Europäer, denn beide verbrauchen

Muggsy Bogues ne mesurait que 1,60 m et jouait aux côtés de Manute Bol, qui mesurait 2,29 m. Il n'a donc pas eu besoin de s'entraîner. L'entraînement lui a permis d'atteindre un taux de réussite énorme. De même, les succès étonnamment fréquents des athlètes de certaines régions - comme les marathoniens du Kenya et d'Éthiopie - ne s'expliquent pas par leurs gènes uniques, mais sont le résultat de l'entraînement. Bien sûr, les Européens peuvent aussi devenir champions olympiques de marathon. Il leur suffirait de s'entraîner dans des conditions similaires à celles des Kényans. Ils obtiendraient alors également une production d'énergie (ATP) plus efficace à partir de la combustion du glycogène ou des graisses, avec respectivement 32 et 100 ATP par molécule. L'existence d'un gène musculaire (musculature) ou d'un gène d'oxygénation (oxygénation des muscles de la course) spécial, que seuls les Kényans ou les Éthiopiens présenteraient et qui en ferait donc une race à part, n'est pas prouvée. Le physiologiste suédois Bengt Saltin fait état d'une concentration plus élevée d'enzymes, mais pas d'une enzyme ou d'une protéine (hypothèse gène-enzyme) que seuls les Kényans possèdent. Une concentration plus élevée est le résultat de l'entraînement. Les

προπονημένοι Κενυάτες κουράζονται εξίσου γρήγορα με τους μη προπονημένους Ευρωπαίους, επειδή και οι δύο καταναλώνουν γλυκόζη αίματος με ενεργειακή απόδοση μόνο 2 ATP και πολύ γαλακτικό, γεγονός που κάνει "βαριά πόδια".

"Αλλά η καλύτερη απόδοση δεν προκύπτει μόνο από την προπόνηση. Φυσικά, μέσα σε (σχετικά) απομονωμένες κοινότητες συζεύξεων, η παρέκκλιση και η φυσική επιλογή οδηγούν σε μετατοπίσεις της συχνότητας των αλληλομόρφων που οδηγούν σε διαφορετικές αναμενόμενες τιμές στα χαρακτηριστικά. Κάθε άτομο έχει τα ίδια γονίδια, αλλά υπάρχουν διαφορετικές παραλλαγές. Δεν υπάρχουν "τυπικές γονιδιακές παραλλαγές" που καθιστούν, για παράδειγμα, έναν Ινδό, έναν Κινέζο ή έναν Αφρικανό σαφώς αναγνωρίσιμο. Οι μόνες γενετικές διαφορές μεταξύ των πληθυσμών είναι ότι ορισμένες παραλλαγές εμφανίζονται πιο συχνά ή λιγότερο συχνά", λέει ο Kay-Uwe Götz, ο Βαυαρός γενετιστής πληθυσμών. Τα αλληλόμορφα είναι παραλλαγές ενός και του αυτού γονιδίου που δημιουργούνται από μετάλλαξη. Αυτό σημαίνει ότι οι γενετικές διαφορές που εντοπίζονται σε διάφορα χαρακτηριστικά δεν οφείλονται σε άλλα πρόσθετα γονίδια, αλλά σε μετατοπίσεις της συχνότητας των

Blutzucker mit einer Energieausbeute von nur 2 ATP und viel Laktat, was zu „schweren Beinen“ führt.

„Bessere Leistungen entstehen aber nicht nur durch Training. Natürlich kommt es in (relativ) isolierten

Paarungsgemeinschaften durch Drift und natürliche Selektion zu

Allelfrequenzverschiebungen, die zu unterschiedlichen Erwartungswerten in den Eigenschaften führen. Jeder Mensch hat die gleichen Gene, aber es gibt verschiedene Varianten davon. Es gibt keine "typischen Genvarianten", die z.B.

einen Inder, Chinesen oder Afrikaner eindeutig erkennbar machen. Genetische Unterschiede zwischen Populationen bestehen lediglich darin, dass bestimmte Varianten häufiger oder seltener vorkommen“, sagt der bayerische Populationsgenetiker Kay-Uwe Götz.

Allele sind durch Mutation entstandene Varianten ein und desselben Gens.

Genetische Unterschiede bei verschiedenen Merkmalen werden also nicht durch andere, zusätzliche Gene verursacht, sondern eben durch Frequenzverschiebungen der Allele.

Dieser kleine, feine Unterschied ist wichtig für das Verständnis der aktuellen Diskussion, insbesondere um den Begriff „Rasse“. „Du selbst kommst aus einer

Kényans non entraînés se fatiguent aussi vite que les Européens non entraînés, car tous deux consomment du sucre sanguin avec un rendement énergétique de seulement 2 ATP et beaucoup de lactate, ce qui entraîne des "jambes lourdes".

"De meilleures performances ne résultent toutefois pas uniquement de l'entraînement. Bien sûr, dans des communautés d'accouplement (relativement) isolées, la dérive et la sélection naturelle entraînent des décalages de fréquence allélique qui aboutissent à des valeurs attendues différentes dans les caractéristiques. Chaque individu possède les mêmes gènes, mais il en existe différentes variantes. Il n'existe pas de "variantes génétiques typiques" qui permettraient de reconnaître clairement un Indien, un Chinois ou un Africain, par exemple. Les différences génétiques entre les populations résident uniquement dans le fait que certaines variantes sont plus fréquentes ou plus rares", explique le généticien des populations bavarois Kay-Uwe Götz.

Les allèles sont des variantes d'un seul et même gène obtenues par mutation. Les différences génétiques pour différents caractères ne sont donc pas causées par d'autres gènes supplémentaires, mais

αλληλομόρφων. Αυτή η μικρή, λεπτή διαφορά είναι σημαντική για την κατανόηση της τρέχουσας συζήτησης, ιδίως σχετικά με την έννοια της "ράτσας". "Εσύ ο ίδιος προέρχεσαι από μακρόβια οικογένεια", λέει ο Kay-Uwe Götz, ο οποίος γνωρίζει την ηλικία του πατέρα μου (103 ετών) και της γιαγιάς μου (106 ετών). Ο λόγος είναι οι μετατοπίσεις της συχνότητας των αλληλομόρφων που πιθανότατα συνέβησαν στον απομονωμένο μικρό πληθυσμό των ζωοτρόφων στα βουνά της Πελοποννήσου.

Excursus. Υγιής λόγω γενετικού ελαττώματος.

Η θαλασσαιμία κατά της ελονοσίας

Ένα ελαττωματικό γονίδιο που προκαλείται από μετάλλαξη εμποδίζει το σχηματισμό ερυθρών αιμοσφαιρίων. Θαλασσαιμία (μεσογειακή αναιμία) ονομάζεται η ασθένεια που κάνει τους ανθρώπους σωματικά αδύναμους. Ωστόσο, οι φορείς αυτής της γονιδιακής μετάλλαξης έχουν μια παρενέργεια που τους δίνει ένα εξελικτικό πλεονέκτημα. Είναι ανθεκτικοί στην ελονοσία. Η δυσανεξία στη λακτόζη, η δυσανεξία στο αλκοόλ και άλλες δυσανεξίες εξηγούνται ομοίως από γενετικές μεταλλάξεις και όχι από την κατοχή διαφορετικών γονιδίων.

langlebigen Familie“, sagt Kay-Uwe Götz, der das Alter meines Vaters (103) und meiner Großmutter (106) kennt. Der Grund dafür sind die Allelfrequenzverschiebungen, die sich höchstwahrscheinlich in der kleinen isolierten Hirtenpopulation in den Bergen des Peloponnes abgespielt haben.

Exkurs. Gesund durch Gendefekt. Thalassämie gegen Malaria

Ein durch Mutation defektes Gen verhindert die Bildung roter Blutkörperchen. Thalassämie (Mittelmeeraanämie) heißt die Krankheit, die Menschen körperlich schwach macht. Träger dieser Genmutation haben jedoch einen evolutionären Vorteil. Sie sind resistent gegen Malaria. Auch Laktoseintoleranz, Alkoholunverträglichkeit und andere Unverträglichkeiten werden durch Genmutationen und nicht durch den Besitz unterschiedlicher Gene erklärt.

justement par des décalages de fréquence des allèles. Cette petite différence subtile est importante pour la compréhension du débat actuel, notamment autour du terme "race". "Toi-même, tu viens d'une famille qui vit longtemps", dit Kay-Uwe Götz, qui connaît l'âge de mon père (103) et de ma grand-mère (106). La raison en est les décalages de fréquence allélique qui se sont très probablement produits dans la petite population de bergers isolés dans les montagnes du Péloponnèse.

Digression. En bonne santé grâce à un défaut génétique. La thalassémie contre le paludisme

Un gène défectueux suite à une mutation empêche la formation de globules rouges. La thalassémie (anémie méditerranéenne) est le nom de la maladie qui rend les gens physiquement faibles. Les porteurs de cette mutation génétique ont toutefois un avantage évolutif. Ils sont résistants à la malaria. L'intolérance au lactose, l'intolérance à l'alcool et d'autres intolérances s'expliquent également par des mutations génétiques et non par la possession de gènes différents.

Πώς εξαφανίστηκαν οι Νεάντερταλ;

Ο Homo sapiens έφτασε στην Ευρώπη πριν από περίπου 45.000 χρόνια. Οι Νεάντερταλ που ζούσαν ήδη εκεί δέχτηκαν έναν επισκέπτη. Το ζευγάρι μεταξύ Homo sapiens και Νεάντερταλ έχει αποδειχθεί. Το γονιδίωμα του σημερινού Homo sapiens περιέχει γονίδια του Νεάντερταλ (περίπου 2-3% γονιδιακή περιεκτικότητα). Στην Ασία, ο Homo sapiens συνάντησε τους ανθρώπους της Ντενισόβα που ζούσαν εκεί. Το ζευγάρι μεταξύ Homo Sapiens και Denisova έχει επίσης αποδειχθεί εκεί (περίπου 3-4 % γονιδιακή αναλογία). Δυστυχώς, η επίσκεψη του Homo sapiens δεν έφερε κάτι καλό μαζί της, γιατί 15.000 χρόνια αργότερα οι τελευταίοι Νεάντερταλ εξαφανίστηκαν. Μήπως οι Homo sapiens χρησιμοποίησαν βία ή έφεραν μαζί τους ιούς; Πολλά είναι ακόμη ασαφή. Οι Cosimo Posth και Johannes Krause (2023) αναφέρουν μια ηφαιστειακή καταστροφή πριν από 39.000 χρόνια. Ένα υπερηφαίστειο κοντά στο σημερινό όρος Βεζούβιος λέγεται ότι ήταν η αιτία της καταστροφής των Νεάντερταλ και των Homo sapiens της Κεντρικής Ευρώπης. Το ίδιο ισχύει και για την καταστροφή ολόκληρου του ιταλικού πληθυσμού. Ο επαναποικισμός της Κεντρικής Ευρώπης

Wie verschwand der Neandertaler?

Der Homo sapiens kam vor etwa 45.000 Jahren nach Europa. Die bereits dort lebenden Neandertaler bekamen sozusagen Besuch. Paarungen zwischen Homo sapiens und Neandertalern sind belegt. Das Genom des heutigen Homo sapiens enthält Gene des Neandertalers (ca. 2-3% Genanteil). In Asien traf der Homo Sapiens auf die dort lebenden Denisova-Menschen. Auch hier sind Paarungen zwischen Homo Sapiens und Denisova nachgewiesen (ca. 3-4 % Genanteil).

Leider brachte der Besuch des Homo Sapiens nichts Gutes, denn 15.000 Jahre später waren die letzten Neandertaler ausgestorben. Hatte der Homo Sapiens Gewalt angewendet oder Viren mitgebracht? Vieles ist noch ungeklärt. Cosimo Posth und Johannes Krause (2023) berichten von einer Vulkankatastrophe vor 39.000 Jahren. Ein Supervulkan in der Nähe des heutigen Vesuvs soll die Auslöschung der Neandertaler und des mitteleuropäischen Homo Sapiens verursacht haben. Gleiches gilt für die Vernichtung der gesamten italienischen Bevölkerung. Die Neubesiedlung Mitteleuropas erfolgte

Comment l'homme de Neandertal a-t-il disparu ?

L'Homo sapiens est arrivé en Europe il y a environ 45 000 ans. Les Néandertaliens qui y vivaient déjà ont pour ainsi dire reçu de la visite. Des accouplements entre Homo sapiens et Néandertal sont attestés. Le génome de l'Homo sapiens actuel contient des gènes de l'homme de Neandertal (environ 2 à 3 % de gènes). En Asie, Homo sapiens a rencontré les hommes de Denisova qui y vivaient. Là aussi, des accouplements entre Homo Sapiens et Denisova sont attestés (environ 3-4 % de gènes). Malheureusement, la visite d'Homo Sapiens n'a rien apporté de bon, car 15 000 ans plus tard, les derniers Néandertaliens s'étaient éteints. L'Homo Sapiens avait-il eu recours à la violence ou avait-il apporté des virus ? Beaucoup de choses restent encore inexplicables. Cosimo Posth et Johannes Krause (2023) évoquent une catastrophe volcanique survenue il y a 39.000 ans. Un supervolcan situé à proximité de l'actuel Vésuve aurait provoqué l'extinction des Néandertaliens et de l'Homo Sapiens d'Europe centrale. Il en va de même pour l'anéantissement de toute la population italienne. Le repeuplement de l'Europe

πραγματοποιήθηκε μετά το τέλος της τελευταίας παγετώδους περιόδου από μετανάστες από τη νότια Γαλλία και την Ιβηρική Χερσόνησο. Δηλαδή μετά από 20.000 χρόνια πριν. Η Ιταλία επαναποικίστηκε, επίσης κατά τη διάρκεια της εποχής των παγετώνων, από μετανάστες από τη σημερινή Ελλάδα και ολόκληρη την περιοχή των Βαλκανίων. Εκείνη την εποχή, ήταν δυνατή η διάσχιση της Αδριατικής με τα πόδια. Οι "νέοι Ιταλοί" εξαπλώθηκαν αργότερα στη βόρεια και δυτική Ευρώπη.

Οι πρώτοι πολιτισμοί Homo Sapiens στην Ευρώπη

Οι Homo sapiens σε όλη την Ευρώπη ζούσαν ως κυνηγοί-συλλέκτες. Οι σημαντικότεροι πολιτισμοί τους με τα πολιτιστικά χαρακτηριστικά τους, παρατίθενται χρονολογικά: Aurignacian (40.000-28.000), Gravettian (28.000-21.000) ειδώλια Αφροδίτης, Solutréen (22.000-18.000) φύλλα και Magdalenian (18.000-12.000) μικρολιθικές αιχμές

nach dem Ende der letzten Kaltzeit durch Einwanderer aus Südfrankreich und von der Iberischen Halbinsel. Also vor 20.000 Jahren. Die Neubesiedlung Italiens erfolgte, ebenfalls während der Eiszeit, durch Einwanderer aus dem heutigen Griechenland und dem gesamten Balkanraum. Damals konnte man die Adria zu Fuß überqueren. Die „Neuitaliener“ breiteten sich später nach Nord- und Westeuropa aus.

Erste Homo-Sapiens-Kulturen in Europa

In ganz Europa lebte der Homo Sapiens als Jäger und Sammler. Ihre wichtigsten Kulturen mit Kulturmerkmalen, chronologisch geordnet: Aurignacien (40.000-28.000) Felszeichnungen, Gravettien (28.000-21.000) Venusfiguren, Solutréen (22.000-18.000) Blattspitzen und Magdalénien (18.000-12.000) Mikrolith-Spitzen.

centrale a eu lieu après la fin de la dernière période froide par des immigrants venus du sud de la France et de la péninsule ibérique. Il y a donc 20 000 ans. Le repeuplement de l'Italie s'est fait, également pendant la période glaciaire, par des immigrants venus de l'actuelle Grèce et de toute la région des Balkans. À l'époque, il était possible de traverser l'Adriatique à pied. Les "néo-italiens" se sont ensuite répandus vers le nord et l'ouest de l'Europe.

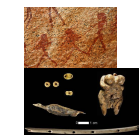
Les premières cultures d'homo sapiens en Europe

Dans toute l'Europe, les Homo Sapiens vivaient en tant que chasseurs-cueilleurs. Ses principales cultures avec leurs caractéristiques culturelles, classées par ordre chronologique : Aurignacien (40.000-28.000) Gravures rupestres, Gravettien (28.000-21.000) figurines de Vénus, Solutréen (22.000-18.000) pointes de feuilles et Magdalénien (18.000-12.000) pointes de microlithes.

(

(<https://de.wikipedia.org/wiki/Faustkei>)

Γεωργική επανάσταση στη Μεσοποταμία

Μετά το τέλος της τελευταίας εποχής των παγετώνων στην Ευρώπη (115.000-11.000), πραγματοποιείται η γεωργική επανάσταση. Αυτή έλαβε χώρα στην περιοχή της ημισελήνου, στην γύρω περιοχή της σημερινής Μεσοποταμίας. Η καλύτερη και ασφαλέστερη παραγωγή τροφίμων οδήγησε επίσης σε μεγαλύτερη αύξηση του πληθυσμού. Και κάποια στιγμή δεν υπήρχαν πλέον αρκετά τρόφιμα για κατανάλωση. Επομένως, ένα μέρος του πληθυσμού αναζήτησε νέα μέρη για να ζήσει. Υπήρξαν δύο μεγάλα κύματα μετανάστευσης. Το πρώτο γύρω στο 6.000 π.Χ. και το δεύτερο γύρω στο 3.000 π.Χ.

(<https://de.wikipedia.org/wiki/Faustkei>)

Die Agrarrevolution in Mesopotamien

Nach dem Ende der letzten Eiszeit in Europa (115.000-11.000) fand die landwirtschaftliche Revolution statt. Dies geschah in der Halbmondregion, im Gebiet des heutigen Mesopotamiens. Die bessere und sicherere Nahrungsmittelproduktion führte auch zu einem stärkeren Bevölkerungswachstum. Und irgendwann gab es nicht mehr genug zu essen. Deshalb suchte sich ein Teil der Bevölkerung neue Lebensräume. Es gab zwei große Wanderungswellen. Die erste um 6.000 vor Christus und die zweite um 3.000 vor Christus. Diese beiden letzten Einwanderungswellen nach dem Ende der Eiszeit beschreibt Johannes Krause in seinem Buch „Die Reise unserer Gene“.

<https://de.wikipedia.org/wiki/Faustkei>

La révolution agricole en Mésopotamie

Après la fin de la dernière période glaciaire en Europe (115.000-11.000), la révolution agricole a eu lieu. Cela s'est produit dans la région du Croissant, sur le territoire de l'actuelle Mésopotamie. Une production alimentaire meilleure et plus sûre a également entraîné une plus forte croissance démographique. Et à un moment donné, il n'y avait plus assez à manger. C'est pourquoi une partie de la population a cherché de nouveaux espaces de vie. Il y a eu deux grandes vagues de migration. La première vers 6.000 avant Jésus-Christ et la deuxième vers 3.000 avant Jésus-Christ. Ces deux dernières vagues d'immigration après la fin de la période glaciaire sont décrites par Johannes Krause dans son

Ο Johannes Krause περιγράφει αυτά τα δύο πιο πρόσφατα κύματα μετανάστευσης μετά το τέλος της Εποχής των Παγετώνων στο βιβλίο του "Το ταξίδι των γονιδίων μας". Είναι τεκμηριωμένα με αναλύσεις DNA και επομένως είναι πολύ κοντά στην αλήθεια:

-Γύρω στο 6.000 π.Χ., αγρότες (άνδρες και γυναίκες) από το δυτικό τμήμα της Μεσοποταμίας ήρθαν στην Ευρώπη μέσω της βαλκανικής οδού και συναντήθηκαν με τους εκεί από καιρό εγκατεστημένους κυνηγούς-συλλέκτες. Οι άνθρωποι στη δυτική και ανατολική Μεσοποταμία είχαν διαφορετικές συχνότητες γονιδιακών παραλλαγών.

-Από το ανατολικό τμήμα της Μεσοποταμίας, οι γεωργοί μετανάστευσαν προς τα βόρεια και συναντήθηκαν με τους κυνηγούς-συλλέκτες της βόρειας Ευρασίας στην περιοχή της στέπας, βορειοανατολικά της Μαύρης Θάλασσας.

Μεταξύ 6.000 και 3.000 π.Χ., οι άνθρωποι αξιοποίησαν τα νέα επιτεύγματα της γεωργικής επανάστασης και αύξησαν την ευημερία τους. Την περίοδο αυτή συνέβησαν επίσης πολλά πολιτιστικά. Πολλά είναι γνωστά για τους ευρωπαϊκούς πολιτισμούς της εποχής και οι γνώσεις αυτές διευρύνονται και συμπληρώνονται

Sie sind mit DNA-Analysen dokumentiert und daher sehr realitätsnah:

--Um 6.000 v. Chr. kamen Bauern (Männer und Frauen) aus dem westlichen Mesopotamien über die Balkanroute nach Europa und trafen dort auf die alteingesessenen Jäger und Sammler. Die Menschen in West- und Ostmesopotamien hatten unterschiedliche Genvariantenhäufigkeiten.

--Aus dem östlichen Teil Mesopotamiens wanderten die Bauern und Bäuerinnen nach Norden und trafen in der Steppenregion nordöstlich des Schwarzen Meeres auf die nordeurasische Jäger und Sammler.

Zwischen 6.000 und 3.000 v. Chr. nutzten die Menschen die neuen Erkenntnisse der Agrarrevolution und steigerten ihren Wohlstand. Auch kulturell geschah in dieser Zeit viel. Über die europäischen Kulturen dieser Zeit ist viel bekannt, und die neuen technischen Mittel und

livre "Le voyage de nos gènes". Elles sont documentées par des analyses ADN et sont donc très proches de la réalité :

--J.-C., des agriculteurs (hommes et femmes) de l'ouest de la Mésopotamie sont arrivés en Europe par la route des Balkans, où ils ont rencontré les chasseurs-cueilleurs établis de longue date. Les populations de l'ouest et de l'est de la Mésopotamie avaient des fréquences de variantes génétiques différentes.

-de la partie orientale de la Mésopotamie, les agriculteurs et agricultrices ont migré vers le nord et ont rencontré les chasseurs-cueilleurs nord-eurasiens dans la région des steppes au nord-est de la mer Noire.

Entre 6.000 et 3.000 avant J.-C., les hommes ont profité des nouvelles connaissances de la révolution agricole et ont augmenté leur prospérité. Il s'est également passé beaucoup de choses sur le plan culturel à cette époque. On sait beaucoup de choses sur les cultures européennes de cette époque, et les

με τα νέα τεχνολογικά μέσα και τις βιολογικές μεθόδους.

-Γύρω στο 3.000 π.Χ., οι ιππείς μετανάστευσαν από την περιοχή της στέπας στην Ευρώπη με τα ζώα τους - σχεδόν αποκλειστικά άνδρες, όπως δείχνουν οι αναλύσεις του μιτοχονδριακού DNA. Αυτοί οι βοσκοί είναι απόγονοι των ανθρώπων (γεωργών) και των ιθαγενών της Βόρειας Ευρασίας που μετανάστευσαν εκεί από την ανατολική Μεσοποταμία γύρω στο 6.000 π.Χ. Ήρθαν και στην Ελλάδα, αλλά όχι στην Κρήτη. Έφεραν επίσης μαζί τους και τους θεούς τους και το πατριαρχικό κοινωνικό σύστημα. Το μητριαρχικό σύστημα της εποχής αντικαταστάθηκε. Όσον αφορά την Ελλάδα, οι βόρειοι Ευρασιάτες ήταν πολιτισμικά κατώτεροι από τον γηγενή προελληνικό πληθυσμό, τους Πελασγούς. Και ήταν πολεμοχαρείς. Μια σύγκριση των μινωικών και μυκηναϊκών ανακτόρων δείχνει, για να υπερβάλλουμε, τη διαφορά μεταξύ ενός πατριαρχικού και ενός μητριαρχικού συστήματος. Μεγάλα κάστρα προστατευμένα από πέτρινα τείχη στις Μυκήνες, ωραία και ανοιχτά ανάκτορα στην Κνωσό.

biologischen Methoden erweitern und vervollständigen dieses Wissen.

--Um 3.000 v. Chr. wanderten Reiter mit ihren Nutztieren - fast ausschließlich Männer, wie mitochondriale DNA-Analysen zeigen - aus der Steppenregion nach Europa ein. Diese Hirten sind Nachkommen der um 6.000 v. Chr. aus Ostmesopotamien eingewanderten Menschen (Bauern und Bäuerinnen) und der einheimischen Nordeurasier. Sie kamen auch nach Griechenland, aber nicht nach Kreta. Sie brachten ihre Götter und das patriarchalische Gesellschaftssystem mit. Das alte matriarchalische System wurde abgelöst. In Griechenland waren die Nordeurasier der einheimischen vorgriechischen Bevölkerung, den Pelasgern, kulturell unterlegen. Und sie waren kriegerisch. Ein Vergleich der minoischen und mykenischen Paläste zeigt, überspitzt formuliert, den Unterschied zwischen einem patriarchalischen und einem matriarchalischen System. Große, von Steinmauern geschützte Burgen in Mykene, feine, offene Paläste in Knossos.

nouveaux moyens techniques et les méthodes biologiques élargissent et complètent ces connaissances.
-vers 3.000 avant J.-C., des cavaliers accompagnés de leurs animaux de rente - presque exclusivement des hommes, comme le montrent les analyses d'ADN mitochondrial - ont migré de la région des steppes vers l'Europe. Ces bergers sont les descendants des hommes (agriculteurs et agricultrices) qui ont migré de Mésopotamie orientale vers 6.000 avant J.-C. et des autochtones d'Eurasie du Nord. Ils sont également venus en Grèce, mais pas en Crète. Ils ont apporté avec eux leurs dieux et le système social patriarcal. L'ancien système matriarcal a été remplacé. En Grèce, les Eurasiens du Nord étaient culturellement inférieurs à la population autochtone pré-grecque, les Pélasges. Ils étaient également belliqueux. Une comparaison des palais minoens et mycéniens montre, en forçant le trait, la différence entre un système patriarcal et un système matriarcal. De grands châteaux protégés par des murs de pierre à Mycènes, des palais fins et ouverts à Cnossos.

Excursus. 14.550 πόλεμοι τα τελευταία 3.500 χρόνια

Από τον Τρωικό Πόλεμο μέχρι σήμερα έχουν διεξαχθεί 14.550 πόλεμοι. Αυτό σημαίνει 415 ανά αιώνα ή 4-5 ανά έτος. Οι αρχαιολόγοι δεν μιλούν πλέον για τον Homo Sapiens, τον σοφό άνθρωπο, αλλά για τον Homo Necans, τον δολοφόνο άνθρωπο.

Σχετίζεται αυτό με την εισαγωγή του πατριαρχικού συστήματος; Και αν ναι, δεν είναι ένας επαρκής λόγος για να σκεφτούμε την επαναφορά του μητριαρχικού συστήματος;

Συνοψίζοντας, ο ανθρώπινος αποικισμός της Ευρασίας (Ευρώπη και Ασία) μπορεί να περιγραφεί ως εξής:

-Πρώτα ήρθε ο Homo Erectus. Περίπου 1,5 εκατομμύριο χρόνια πριν. Από αυτούς προέκυψαν οι Νεάντερταλ στην Ευρώπη και οι Ντενίσοβαν στην Ασία.

-Ο Homo Erectus ζούσε επίσης στην Αφρική την ίδια εποχή. Ο Homo sapiens αναπτύχθηκε από αυτούς.

-Ο Homo sapiens έφτασε στη Μεσοποταμία (περιοχή της ημισελήνου) πριν από περίπου 70.000 χρόνια και από

Exkurs. 14.550 Kriege in 3.500 Jahren

Seit dem Trojanischen Krieg wurden 14.550 Kriege geführt. Das sind 415 pro Jahrhundert oder 4-5 pro Jahr. Die Archäologen sprechen nicht mehr vom Homo Sapiens, dem weisen Menschen, sondern vom Homo Necans, dem mörderischen Menschen.

Hängt das mit der Einführung des patriarchalischen Systems zusammen? Und wenn ja, ist das nicht Grund genug, über die Wiedereinführung des matriarchalen Systems nachzudenken?

Zusammenfassend lässt sich die menschliche Besiedlung Eurasiens (Europa und Asien) wie folgt darstellen:

-Zuerst kam der Homo Erectus. Vor etwa 1,5 Millionen Jahren. Aus ihnen entwickelten sich die Neandertaler in Europa und die Denisova in Asien.

-Zur gleichen Zeit lebten in Afrika die Homo Erectus. Aus ihnen entwickelte sich der Homo Sapiens.

-Der Homo Sapiens kam vor ca. 70.000 Jahren nach Mesopotamien (Halbmondregion) und von dort vor ca. 45.000 Jahren nach Europa und Asien.

Digression. 14.550 guerres en 3.500 ans

Depuis la guerre de Troie, 14.550 guerres ont été menées. Cela fait 415 par siècle ou 4-5 par an. Les archéologues ne parlent plus d'Homo Sapiens, l'homme sage, mais d'Homo Necans, l'homme meurtrier.

Est-ce lié à l'introduction du système patriarcal ? Et si oui, n'est-ce pas une raison suffisante pour réfléchir à la réintroduction du système matriarcal ?

En résumé, le peuplement humain de l'Eurasie (Europe et Asie) peut être présenté comme suit :

-L'Homo Erectus est arrivé en premier. Il y a environ 1,5 million d'années. Ils ont donné naissance à l'homme de Neandertal en Europe et à la Denisova en Asie.

-A la même époque, l'Homo Erectus vivait en Afrique. C'est à partir d'eux que s'est développé l'Homo Sapiens.

-L'Homo Sapiens est arrivé en Mésopotamie (région du Croissant) il y a environ 70.000 ans et de là, il est arrivé en

εκεί στην Ευρώπη και την Ασία πριν από περίπου 45.000 χρόνια.

-Μετά την άφιξη του Homo sapiens, χρειάστηκαν περίπου 15.000 χρόνια για να εξαφανιστούν εντελώς οι Νεάντερταλ.

-Από 30.000 χρόνια πριν, μόνο ο Homo sapiens ζει στη γη. Ως κυνηγοί-τροφοσυλλέκτες, ανέπτυξαν τους ακόλουθους πολιτισμούς μεταξύ 40.000 και 10.000 π.Χ.: Aurignacian, Gravettian, Solutrean και Magdalenian.

-Η γεωργική επανάσταση έλαβε χώρα γύρω στο 10.000 π.Χ.

-Γύρω στο 6.000 π.Χ., αγρότες από τη δυτική Μεσοποταμία ήρθαν στην Ευρώπη.
-Γύρω στο 6.000 π.Χ., αγρότες από την ανατολική Μεσοποταμία μετανάστευσαν μέχρι την Ινδία και τη Ρωσία.

-Οι Βόρειοι Ευρασιάτες έφτασαν στην Ευρώπη γύρω στο 3.000 π.Χ. Κυρίως άνδρες.

Η γενετική σύνθεση των Ευρωπαίων:

(1) Νεάντερταλ και των δύο φύλων,
(2) Homo Sapiens: κυνηγοί-συλλέκτες και των δύο φύλων,

-Nach der Ankunft des Homo Sapiens dauerte es etwa 15.000 Jahre, bis die Neandertaler vollständig verschwanden.

-Vor 30.000 Jahren lebte nur noch der Homo Sapiens auf der Erde. Als Jäger und Sammler entwickeln sie zwischen 40.000 und 10.000 v. Chr. folgende Kulturen: Aurignacien, Gravettien, Solutréen und Magdalénien.

-Um 10.000 v. Chr. fand die landwirtschaftliche Revolution statt.

-Um 6.000 v. Chr. kamen Bäuerinnen und Bauern aus Westmesopotamien nach Europa. -Um 6.000 v. Chr. wanderten Bauern und Bäuerinnen aus Ostmesopotamien nach Indien und Russland aus.

-Um 3.000 v. Chr. kamen Nordeurasier nach Europa. Überwiegend männlich.

Genetische Zusammensetzung der Europäer:

(1) Neandertaler: Beide Geschlechter,
(2) Homo Sapiens: Jäger und Sammler beider Geschlechter,

Europe et en Asie il y a environ 45.000 ans.

-Après l'arrivée de l'Homo Sapiens, il a fallu environ 15.000 ans pour que les Néandertaliens disparaissent complètement.

-Il y a 30.000 ans, seul l'Homo Sapiens vivait encore sur Terre. Chasseurs-cueilleurs, ils développent les cultures suivantes entre 40.000 et 10.000 av. J.-C. : Aurignacien, Gravettien, Solutréen et Magdalénien.

Vers 10.000 av. J.-C., la révolution agricole a lieu.

Vers 6.000 av. J.-C., des paysans et des paysannes de Mésopotamie occidentale sont arrivés en Europe. Vers 6.000 av. J.-C., des paysans et des paysannes de Mésopotamie orientale ont émigré en Inde et en Russie.

Vers 3.000 avant J.-C., des Eurasiens du Nord sont arrivés en Europe. Majoritairement de sexe masculin.

Composition génétique des Européens :

(1) Néandertaliens : les deux sexes,
(2) Homo Sapiens : chasseurs-cueilleurs des deux sexes,

(3) Homo Sapiens: Δυτικοί Μεσοποτάμιοι και των δύο φύλων,
(4) Homo Sapiens: Βόρειοι Ευρασιάτες (ρωσικές στέπες) σχεδόν αποκλειστικά άνδρες και
(5) Homo Sapiens: Ανατολικοί Μεσοποτάμιοι (πάνω από τις ρωσικές στέπες) σχεδόν αποκλειστικά άνδρες.
(6) Denisova από τις ρωσικές στέπες σχεδόν αποκλειστικά άνδρες.

Η γενετική σύνθεση των Ευρωπαίων δεν έχει αλλάξει σχεδόν καθόλου τα τελευταία χίλια χρόνια. Βέβαια, οι πόλεμοι και οι ανθρωπίνες μεταναστεύσεις οδήγησαν σε νέες αναμειξεις εντός της Ευρώπης. Εκτός από την αραβική επιρροή, η οποία έφερε κάποιες νέες γενετικές παραλλαγές στην Ιβηρική Χερσόνησο, δεν έχουν προστεθεί πολλά νέα. Η επιρροή των Οθωμανών, οι οποίοι έφθασαν μέχρι τη Βιέννη, μπορεί να αγνοηθεί. Οι Οθωμανοί ήταν, εκτός από ένα μικρό ποσοστό, γενετικά κυρίως Ευρωπαίοι. Οι λίγες εκατοντάδες χιλιάδες Κεντροασιάτες που νίκησαν τους βυζαντινούς λαούς στις αρχές της προηγούμενης χιλιετίας (1071) δεν μπορούν να είχαν σημαντική επίδραση στη γενετική σύνθεση του πολυεθνικού πληθυσμού της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας που αριθμούσε 18 εκατομμύρια άτομα.

(3) Homo Sapiens: Westmesopotamier beider Geschlechter,
(4) Homo Sapiens: Nordeurasier (Russische Steppe) fast nur männlich,
(5) Homo Sapiens: Ostmesopotamier (über russ. Steppen) fast nur männlich,
(6) Denisova (russ. Steppen) fast nur männlich.

Die genetische Zusammensetzung der Europäer hat sich in den letzten Jahrtausenden kaum verändert. Sicherlich haben Kriege und Völkerwanderungen zu neuen Vermischungen innerhalb Europas geführt. Abgesehen vom arabischen Einfluss, der einige neue genetische Varianten auf die Iberische Halbinsel brachte, ist nicht viel Neues hinzugekommen. Der Einfluss der Osmanen, die bis nach Wien kamen, kann vernachlässigt werden. Die Osmanen waren bis auf wenige Prozent genetisch überwiegend Europäer. Die wenigen hunderttausend Zentralasiaten, die zu Beginn des letzten Jahrtausends (1071) die byzantinischen Völker besiegten, können keinen nennenswerten Einfluss auf die genetische Zusammensetzung der 18 Millionen starken polyethnischen

(3) Homo Sapiens : Mésopotamiens occidentaux des deux sexes,
(4) Homo Sapiens : nord de l'Eurasie (steppe russe) presque exclusivement masculin,
(5) Homo Sapiens : Mésopotamien de l'Est (sur les steppes russes) presque exclusivement masculin,
(6) Denisova (steppes russes) presque exclusivement masculin.

La composition génétique des Européens n'a guère changé au cours des derniers millénaires. Certes, les guerres et les migrations ont entraîné de nouveaux mélanges au sein de l'Europe. Hormis l'influence arabe, qui a apporté quelques nouvelles variantes génétiques dans la péninsule ibérique, il n'y a pas eu beaucoup de nouveautés. L'influence des Ottomans, qui sont arrivés jusqu'à Vienne, peut être négligée. Les Ottomans étaient, à quelques pour cent près, majoritairement européens sur le plan génétique. Les quelques centaines de milliers d'Asiatiques centraux qui ont vaincu les peuples byzantins au début du dernier millénaire (1071) n'ont pas pu avoir d'influence notable sur la composition génétique de la population polyethnique de l'Empire byzantin, forte de 18 millions de personnes.

Γενικά, μπορεί να ειπωθεί ότι οι στρατιωτικές κατακτήσεις οδηγούν στη υποδούλωση των λαών. Οι κατακτημένοι λαοί χάνουν την ελευθερία τους και ίσως τη θρησκεία και τη γλώσσα τους. Ποτέ όμως δεν χάνουν την προέλευσή τους. Την καταγωγή τους. Πριν από εκατό χρόνια, η πλαστογράφηση της καταγωγής ήταν οργανωμένη και πραγματοποιούνταν από το κράτος. Η ανταλλαγή πληθυσμών μεταξύ Τουρκίας και Ελλάδας ήταν μια τέτοια αλλοίωση της ταυτότητας. Η διόρθωσή της θα εξυπηρετούσε την ειρήνη στην περιοχή του Αιγαίου. Η διόρθωση είναι δυνατή σήμερα. Χάρη στην ανάλυση του DNA. Με βάση την εξέλιξη, ο καθένας έχει έντονη την ανάγκη να γνωρίζει από πού προέρχεται και ποιοι είναι οι γονείς και οι πρόγονοί του. Γνωρίζουμε τις επιθυμίες πολλών υιοθετημένων παιδιών. Τι γίνεται λοιπόν τώρα; Πώς αντιμετωπίζουμε εμείς, Έλληνες και Τούρκοι, το πρόβλημα της ανταλλαγής πληθυσμών; Δεν θέλουμε να μάθουμε τι ακριβώς συνέβη τότε;

Γένεση του πολιτισμού

Η πολιτισμική ιστορία της ανθρωπότητας αρχίζει επίσης με τη δημιουργία μικρών

Bevölkerung des Byzantinischen Reiches gehabt haben.

Generell kann man sagen, dass militärische Eroberungen zur Unterwanderung von Völkern führen. Die Besiegten verlieren ihre Freiheit, vielleicht ihre Religion und ihre Sprache. Aber niemals ihre Herkunft. Ihre Abstammung. Vor 100 Jahren wurden Abstammungsfälschungen staatlich organisiert und durchgeführt. Der Bevölkerungsaustausch zwischen der Türkei und Griechenland war eine solche Identitätsfälschung. Sie zu korrigieren würde dem Frieden in der Ägäis dienen. Eine Korrektur ist heute möglich. Dank der DNA-Analyse. Evolutionsbedingt hat jeder Mensch ein starkes Bedürfnis zu wissen, woher er kommt und wer seine Eltern und Vorfahren sind. Wir kennen die Wünsche vieler Adoptivkinder. Was nun? Wie gehen wir, Griechen und Türken, mit der Problematik des Bevölkerungsaustausches um? Wollen wir nicht wissen, was damals geschah?

Kultur Entstehung

Die Kulturgeschichte der Menschheit beginnt mit dem Zusammenschluss in

De manière générale, on peut dire que les conquêtes militaires conduisent à l'infiltration des peuples. Les vaincus perdent leur liberté, peut-être leur religion et leur langue. Mais jamais leur origine. Leur ascendance. Il y a cent ans, la falsification des origines était organisée et réalisée par l'État. L'échange de population entre la Turquie et la Grèce était une telle falsification d'identité. La corriger servirait la paix dans la mer Égée. Une correction est aujourd'hui possible. Grâce à l'analyse de l'ADN. Du fait de l'évolution, chaque être humain a un fort besoin de savoir d'où il vient et qui sont ses parents et ses ancêtres. Nous connaissons les souhaits de nombreux enfants adoptés. Que faire maintenant ? Comment gérons-nous, Grecs et Turcs, la problématique de l'échange de population ? Ne voulons-nous pas savoir ce qui s'est passé à l'époque ?

Origine de la culture

L'histoire culturelle de l'humanité commence par l'association en petits

ομάδων. Σε μια ενιαία ομάδα αναπτύχθηκε η αίσθηση της συντροφικότητας. Ωστόσο, οι ανθρώπινες ομάδες ως τέτοιες δεν εμπιστεύονταν η μία την άλλη. Κάθε ομάδα έβλεπε την άλλη με καχυποψία και θεωρούσε την άλλη ως πιθανό κίνδυνο. Ως αποτέλεσμα, προσπάθησαν να προστατευτούν θέτοντας όρια. Η αντιμετώπιση του άλλου ως επικίνδυνου ονομάζεται ξενοφοβία. Ωστόσο, αποδείχθηκε ότι οι ξενοφοβικοί *Homo sapiens* είχαν περισσότερες πιθανότητες επιβίωσης. Επομένως, η ξενοφοβία έχει γενετικά αίτια. Εντούτοις, μπορεί να ελαχιστοποιηθεί με εξωτερικές επιδράσεις, όπως η καλύτερη ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των ομάδων.

Οι *Homo sapiens* πέρασαν πάνω από 20.000 χρόνια στην εύφορη περιοχή της "ημισελήνου", μια εκτεταμένη περιοχή γύρω από τη Μεσοποταμία, πριν φτάσουν στην Ευρώπη. Εκεί εγκαταστάθηκαν. Όλα όσα χρειάζονταν για να ζήσουν μπορούσαν να βρεθούν σε κοντινή απόσταση. Το κυνήγι και η συλλογή δεν έπαιζαν πλέον τόσο σημαντικό ρόλο. Όμως, οι άνθρωποι βρέθηκαν τώρα αντιμετώπιζοι με την ανάγκη να προσαρμοστούν στη ζωή ως άνθρωποι με μόνιμη κατοικία. Αυτό σήμαινε ότι έπρεπε να μάθουν να ζουν μαζί με τους άλλους.

kleinen Gruppen. Innerhalb einer Gruppe bildete sich ein Zusammengehörigkeitsgefühl heraus. Aber die Menschengruppen als solche trauten einander nicht. Jede Gruppe beäugte die andere mit Misstrauen und sah im Fremden eine potentielle Gefahr. Durch Abgrenzung versuchte man sich zu schützen. Den Anderen als Gefahr zu sehen, ist Fremdenfeindlichkeit. Es zeigte sich jedoch, dass der xenophobe *Homo sapiens* bessere Überlebenschancen hatte. Fremdenfeindlichkeit hat also genetische Ursachen. Sie kann aber durch äußere Einflüsse, wie zum Beispiel einen besseren Informationsaustausch zwischen den Gruppen, geringgehalten werden.

Mehr als 20.000 Jahre lang lebte der *Homo sapiens* im fruchtbaren Halbmondgebiet um Mesopotamien, bevor er sich auf den Weg nach Europa machte. Dort wurden sie sesshaft. Alles, was man zum Leben brauchte, war in der Nähe. Jagen und Sammeln spielten keine große Rolle mehr. Die Menschen sahen sich nun aber mit der Notwendigkeit konfrontiert, sich an das Leben als Sesshafte anzupassen. Das bedeutete, das Zusammenleben mit anderen zu lernen. Das bedeutete, dass Regeln der Ordnung eingehalten werden mussten, wie die

groupes. Au sein d'un groupe, un sentiment d'appartenance s'est formé. Mais les groupes humains en tant que tels ne se faisaient pas confiance. Chaque groupe regardait l'autre avec méfiance et voyait dans l'étranger un danger potentiel. On essayait de se protéger en se démarquant. Voir l'autre comme un danger, c'est de la xénophobie. Il s'est toutefois avéré que l'*homo sapiens* xénophobe avait de meilleures chances de survie. La xénophobie a donc des causes génétiques. Mais elle peut être réduite par des influences extérieures, comme par exemple un meilleur échange d'informations entre les groupes.

Pendant plus de 20.000 ans, les *Homo sapiens* ont vécu dans la région fertile du croissant autour de la Mésopotamie avant de se mettre en route vers l'Europe. C'est là qu'ils se sont sédentarisés. Tout ce dont ils avaient besoin pour vivre se trouvait à proximité. La chasse et la cueillette ne jouaient plus un grand rôle. Mais les hommes se voyaient désormais confrontés à la nécessité de s'adapter à la vie de sédentaire. Cela impliquait d'apprendre à vivre avec les autres. Cela signifiait que des règles d'ordre devaient être respectées, comme le montrent les

Με άλλα λόγια, έπρεπε να τηρούνται κανόνες τάξης, όπως δείχνουν τα ακόλουθα παραδείγματα: Δεν πρέπει να πετάτε τα σκουπίδια σας στον κήπο του γείτονα ή να κλέβετε από άλλους ανθρώπους. Πρέπει να συνεισφέρετε στο κοινό καλό (π.χ. να καθαρίζετε μαζί το δάσος, να χτίζετε καλύβες).

Γένεση Θεού

Αυτοί οι κανόνες τάξης είχαν δημιουργηθεί από έναν έξυπνο θνητό, αλλά για να εξασφαλιστεί η εφαρμογή και η εποπτεία τους, έπρεπε να εφευρεθεί μια υπεράνθρωπη, φοβίζουσα δύναμη ως δημιουργός τους. Κατά συνέπεια, ο άνθρωπος επινόησε τη μορφή του Θεού: μια αόρατη δύναμη που ακούει και βλέπει τα πάντα και κρίνει και καταδικάζει τους ανθρώπους ανάλογα με τις πράξεις τους. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα την ευλογία του Θεού για τα λειτουργικά μέλη της ομάδας, αλλά και την τιμωρία του Θεού για τα μη λειτουργικά μέλη της ομάδας. Από μόνη της, η εφεύρεση μιας υπερφυσικής δύναμης που ρυθμίζει την ανθρώπινη συνύπαρξη ήταν μια καλή ιδέα. Θα μπορούσε κανείς να τη σκεφτεί ως ένα είδος "συντάγματος για την ομάδα". Ωστόσο, όταν αργότερα προστέθηκαν η κόλαση και ο παράδεισος ως σύστημα τιμωρίας και ανταμοιβής, αυτό το σύστημα

folgenden Beispiele zeigen: Du darfst deinen Müll nicht in Nachbars Garten werfen oder andere bestehlen. Du musst deinen Beitrag zum Gemeinwohl leisten (z.B. gemeinsam den Wald roden, Hütten bauen).

Theo Genesis

Diese Ordnungsregeln hatte zwar ein kluger Sterblicher aufgestellt, aber um ihre Durchsetzung und Überwachung zu gewährleisten, musste man sich - jetzt ganz pauschal gesprochen - eine übermenschliche, furchterregende Kraft als Urheber ausdenken. Der Mensch erfand also die Figur Gottes: eine unsichtbare Macht, die alles hört und sieht und die Menschen nach ihren Taten beurteilt und verurteilt. Die Folge war der Segen Gottes für die funktionierenden Gruppenmitglieder, aber auch die Strafe Gottes für die nicht funktionierenden Gruppenmitglieder. An sich war die Erfindung einer überirdischen Macht, die das Zusammenleben der Menschen regelt, eine gute Idee. Man könnte an eine Art „Gruppenverfassung“ denken. Doch als später Hölle und Paradies als Bestrafungs- und Belohnungssystem hinzukamen, bekam dieses Regelsystem

exemples suivants : Tu ne dois pas jeter tes ordures dans le jardin du voisin ni voler les autres. Tu dois apporter ta contribution au bien commun (p. ex. défricher la forêt ensemble, construire des cabanes).

Théo Genesis

Ces règles d'ordre avaient certes été établies par un mortel avisé, mais pour en assurer l'application et la surveillance, il fallait imaginer - en parlant maintenant de manière très globale - une force surhumaine et redoutable comme auteur. L'homme a donc inventé la figure de Dieu : une puissance invisible qui entend et voit tout et qui juge et condamne les hommes en fonction de leurs actes. La conséquence était la bénédiction de Dieu pour les membres du groupe qui fonctionnaient, mais aussi la punition de Dieu pour les membres du groupe qui ne fonctionnaient pas. En soi, l'invention d'une force surnaturelle régissant la cohabitation des hommes était une bonne idée. On pouvait penser à une sorte de "constitution de groupe". Mais lorsque, plus tard, l'enfer et le paradis ont été ajoutés comme système de punition et de récompense, ce système de règles a pris

κανόνων πήρε μια διαφορετική διάσταση. Η δικαιοσύνη κρίνεται στο όνομα των κρίσεων του Θεού, π.χ. της έσχατης κρίσης. Οι προσαρμοστές, δηλαδή οι πιστοί, ανταμείβονται με την είσοδο στον παράδεισο, ενώ οι μη προσαρμοστές, δηλαδή οι παραβάτες των κανόνων, είναι πολύ πιθανό να καταλήξουν στην κόλαση. Από τότε, οι άνθρωποι στη γη υπομένουν κάθε αδικία και παρηγορούνται με την πεποίθηση ότι θα βιώσουν τη δικαιοσύνη στον παράδεισο.

Όπως έχω ήδη πει, τα παραπάνω σχόλιά μου για την προέλευση της θρησκείας είναι πολύ γενικευμένα. Το αν όλες οι θρησκείες προήλθαν με αυτόν τον τρόπο είναι πέρα από τις γνώσεις μου και θα ήταν υπερβολικό σε αυτό το πλαίσιο. Αλλά δεν υπάρχει καμία αμφιβολία, τουλάχιστον για μένα ως επιστήμονα, ότι οι άνθρωποι δημιούργησαν μια θεϊκή, υπερφυσική δύναμη και ότι οι άνθρωποι δεν προέκυψαν από μια δημιουργική διαδικασία.

Θεολόγος Llull: Υπάρχει μόνο ένας Θεός.

Ο Καταλανός φιλόσοφος και θεολόγος Ramon Llull (1232-1316) χρησιμοποίησε την επιστήμη και τη μέθοδο του

eine andere Dimension. Im Namen göttlicher Gerichte, z.B. des Jüngsten Gerichts, wird über Gerechtigkeit geurteilt. Die Konformen, also die Gläubigen, werden mit dem Eintritt ins Paradies belohnt, die Nichtkonformen, also die Regelbrecher, landen mit großer Wahrscheinlichkeit in der Hölle. Seit dieser Zeit ertragen die Menschen auf Erden jede Ungerechtigkeit und trösten sich mit dem Glauben, im Himmel Gerechtigkeit zu erfahren.

Wie gesagt, meine obigen Ausführungen zur Entstehung von Religion sind sehr allgemein gehalten. Ob alle Religionen so entstanden sind, entzieht sich meiner Kenntnis und würde in diesem Zusammenhang auch zu weit führen. Aber dass der Mensch eine göttliche, überirdische Macht geschaffen, also erschaffen hat, und nicht umgekehrt der Mensch aus einem Schöpfungsprozess hervorgegangen ist, daran gibt es zumindest für mich als Naturwissenschaftler keinen Zweifel.

Theologe Llull: Es gibt nur einen Gott.

Der katalanische Philosoph und Theologe Ramon Llull (1232-1316) kam mit Hilfe der Wissenschaft und seiner Methode des Syllogismus zu der Erkenntnis, dass die

une autre dimension. Au nom des jugements divins, par exemple du Jugement dernier, on juge de la justice. Les conformes, c'est-à-dire les croyants, sont récompensés par l'entrée au paradis, les non-conformes, c'est-à-dire ceux qui enfreignent les règles, ont de fortes chances de se retrouver en enfer. Depuis cette époque, les hommes supportent sur terre toute injustice et se consolent en croyant qu'ils trouveront la justice au ciel.

Comme je l'ai dit, mes explications ci-dessus sur l'origine de la religion sont très générales. La question de savoir si toutes les religions sont nées de cette manière m'échappe et m'entraînerait trop loin dans ce contexte. Mais que l'homme ait créé, c'est-à-dire créé, une puissance divine, supraterrrestre, et non pas, à l'inverse, que l'homme soit issu d'un processus de création, il n'y a aucun doute à ce sujet, du moins pour moi en tant que scientifique.

Le théologien Llull : il n'y a qu'un seul Dieu.

Le philosophe et théologien catalan Ramon Llull (1232-1316) est arrivé à la conclusion, à l'aide de la science et de sa

συλλογισμού για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι τρεις μονοθεϊστικές θρησκείες τιμούν τον ίδιο Θεό. Έμαθε αραβικά και εβραϊκά και θέλησε να προσηλυτίσει μουσουλμάνους και εβραίους στον καθολικισμό. Δεν τα κατάφερε. Στην Τύνιδα λέγεται μάλιστα ότι τον λιθοβόλησαν μέχρι θανάτου επειδή επέκρινε το Ισλάμ. Αλλά η ιδέα ότι όλοι οι πιστοί τιμούν τον ίδιο Θεό θα μπορούσε να μας φέρει πιο κοντά. Διότι και η σημερινή επιστήμη θα συμφωνούσε με αυτό. Η επιστήμη έχει αποδείξει ότι όλα άρχισαν να κυλούν με μια μεγάλη έκρηξη πριν από περίπου 13,8 δισεκατομμύρια χρόνια, αλλά ΠΟΙΟΣ πυροδότησε τη βόμβα παραμένει μυστήριο ακόμη και για την επιστήμη. Οι αρχαίοι Έλληνες μάς οφείλουν και σε αυτό το θέμα μια απάντηση. Είπαν: "Στην αρχή ήταν το χάος. Από αυτό προέκυψαν η Γαία και ο Έρως... κ.λπ.". Αλλά ΠΟΙΟΣ δημιούργησε το χάος; Όσο η επιστήμη δεν μπορεί να απαντήσει σε αυτό το ερώτημα, δεν θα πρέπει να κάνει μεγάλο θόρυβο για την ύπαρξη ή ανυπαρξία του Θεού. Η επιστήμη πρέπει να παρέχει αποδείξεις. Ο πιστός δεν το κάνει. Θα ήθελα όμως να θέσω στους πιστούς μια ερώτηση: Γιατί δεν μείναμε στον Δία;

drei monotheistischen Religionen denselben Gott verehren. Er lernte Arabisch und Hebräisch und versuchte, Muslime und Juden zum Katholizismus zu bekehren. Das gelang ihm nicht. In Tunis soll er wegen seiner Kritik am Islam sogar gesteinigt worden sein. Aber der Gedanke, dass alle Gläubigen denselben Gott verehren, könnte uns weiterbringen. Denn auch die heutige Wissenschaft würde dem zustimmen. Denn die Wissenschaft hat zwar festgestellt, dass alles vor ca. 13,8 Milliarden Jahren mit einem großen Knall begann, aber WER die Bombe gezündet hat, bleibt auch für die Wissenschaft (noch) ein Rätsel. Auch die alten Griechen bleiben hier eine Antwort schuldig. Sie sagten: „Am Anfang war das Chaos. Aus ihm entstanden Gaia und Eros usw.“. Aber WER hat das Chaos geschaffen?

Solange die Wissenschaft diese Frage nicht beantworten kann, sollte sie sich nicht mit der Frage nach der Existenz oder Nichtexistenz Gottes aufhalten. Die Wissenschaft hat Beweise zu liefern. Der Gläubige nicht. Aber eine Frage möchte

méthode du syllogisme, que les trois religions monothéistes vénéraient le même Dieu. Il apprit l'arabe et l'hébreu et tenta de convertir les musulmans et les juifs au catholicisme. Il n'y parvint pas. On dit même qu'il a été lapidé à Tunis pour avoir critiqué l'islam. Mais l'idée que tous les croyants vénèrent le même Dieu pourrait nous faire avancer. Car la science actuelle serait également d'accord avec cette idée. Car la science a certes établi que tout a commencé il y a environ 13,8 milliards d'années avec un grand bang, mais QUI a fait exploser la bombe reste (encore) une énigme, même pour la science. Même les Grecs de l'Antiquité restent sans réponse. Ils disaient : "Au commencement était le chaos. De lui sont nés Gaïa et Eros, etc. Mais QUI a créé le chaos ?

Tant que la science ne peut pas répondre à cette question, elle ne devrait pas s'attarder sur la question de l'existence ou de la non-existence de Dieu. C'est à la science de fournir des preuves. Ce n'est pas le cas du croyant. Mais j'aimerais poser une question aux croyants : Pourquoi ne sommes-nous pas restés avec Zeus ?

ich den Gläubigen stellen: Warum sind wir nicht bei Zeus geblieben?

Ο σημερινός άνθρωπος

Ο καλύτερος άνθρωπος θα ήθελε να είναι ο κάθε άνθρωπος. Όπως η γη χωρίζεται σε διαφορετικές ηπείρους, έτσι και οι άνθρωποι χωρίζονται: σε Ευρωπαίους, Αφρικανούς, Ασιάτες κ.ο.κ. Επιπλέον, οι ήπειροι υποδιαιρούνται σε κράτη με τους συγκεκριμένους κατοίκους τους. Ωστόσο, αυτή η "αθώα" κατηγοριοποίηση έχει τις παγίδες της. Οι Ευρωπαίοι, για παράδειγμα, ισχυρίζονται ότι είναι καλύτεροι από τους Αφρικανούς. Σχεδόν κάθε έθνος -αν όχι όλα- ισχυρίζεται ότι είναι πιο πολύτιμο και ανώτερο από οποιοδήποτε άλλο. Ίσως αυτό γίνεται για να ενισχυθεί η αίσθηση του ανήκειν, ίσως - και κατά τη γνώμη μου αυτό είναι πιο πιθανό - γίνεται για να επιβληθούν οι δικές τους αξίες σε άλλα έθνη.

Ο άκαρδος άνθρωπος του Άουσβιτς.

Καθώς γράφω αυτές τις γραμμές, στο Άουσβιτς πραγματοποιείται η εκδήλωση μνήμης για την 75η επέτειο της απελευθέρωσης του ναζιστικού στρατοπέδου συγκέντρωσης. Οι επιζώντες του Ολοκαυτώματος που παρευρίσκονταν εκεί ανησυχούσαν έντονα για την αναζωπύρωση του αντισημιτισμού και του ρατσισμού στην Ενωμένη Γερμανία. "Μην

Der heutige Mensch

Der Mensch, der besser sein will. So wie die Erde in verschiedene Kontinente unterteilt ist, so sind auch die Menschen unterteilt: in Europäer, Afrikaner, Asiaten usw. Die Kontinente gliedern sich weiter in Nationen mit ihren spezifischen Bewohnern. Diese an sich „unschuldige“ Einteilung hat jedoch ihre Tücken. Die Europäer behaupten zum Beispiel, besser zu sein als die Afrikaner. Fast jede Nation - wenn nicht sogar alle - nimmt für sich in Anspruch, wertvoller und überlegener als die anderen zu sein. Vielleicht geschieht dies, um das Zusammengehörigkeitsgefühl zu stärken, vielleicht - und das scheint mir eher der Fall zu sein - geschieht dies, um anderen Nationen die eigenen Werte aufzuzwingen.

Der grausame Mann von Auschwitz. Während ich diese Zeilen schreibe, findet in Auschwitz die Gedenkfeier zum 75. Jahrestag der Befreiung des nationalsozialistischen Konzentrationslagers statt. Die anwesenden Holocaust-Überlebenden äußerten ihre tiefe Besorgnis über das Wiederaufleben von Antisemitismus und

L'homme d'aujourd'hui

L'homme qui veut être meilleur. Tout comme la Terre est divisée en différents continents, les hommes sont eux aussi divisés : en Européens, Africains, Asiatiques, etc. Les continents se subdivisent encore en nations avec leurs habitants spécifiques. Cette division "innocente" en soi a toutefois ses inconvénients. Les Européens, par exemple, prétendent être meilleurs que les Africains. Presque chaque nation - si ce n'est toutes - prétend être plus précieuse et supérieure aux autres. Peut-être est-ce pour renforcer le sentiment d'appartenance, peut-être - et il me semble que c'est plutôt le cas - est-ce pour imposer ses propres valeurs aux autres nations.

L'homme cruel d'Auschwitz. Au moment où j'écris ces lignes, la cérémonie de commémoration du 75e anniversaire de la libération du camp de concentration nazi se déroule à Auschwitz. Les survivants de l'Holocauste présents ont exprimé leur profonde inquiétude face à la résurgence de l'antisémitisme et du racisme dans l'Allemagne unifiée. "Ne soyez pas indifférents !" et "Cela ne doit plus jamais

αδιαφορείτε!" και "Αυτό δεν πρέπει να ξανασυμβεί ποτέ!" ήταν το μήνυμα των ηλικιωμένων επιζώντων προς τη νέα γενιά. "Η παράλογη και παρανοϊκή ιδέα μιας ανώτερης φυλής, σε συνδυασμό με την παρανοϊκή προσπάθεια υποταγής των ανθρώπων που χαρακτηρίζονται ως κατώτεροι, ακόμη και της εξόντωσής τους, πρέπει να καταπολεμηθεί με σκληρά, νόμιμα μέσα". Αυτή ήταν η έκκληση ενός ομιλητή, ο οποίος ζήτησε να μην αρκούν οι άσπρες ποινές, αλλά μόνο οι αυστηρές ποινές.

Το άτομο που προσανατολίζεται στο μέλλον. Ο συγγραφέας Harari πιστοποιεί τις μεγάλες ικανότητες του Homo sapiens. Δυστυχώς, και προς τις δύο κατευθύνσεις: τόσο προς τη δημιουργική όσο και προς την καταστρεπτική. Εναπόκειται σε εμάς τους ανθρώπους να προωθήσουμε τα δημιουργικά χαρακτηριστικά και να περιορίσουμε τα καταστροφικά. Αυτό είναι απαραίτητο ενόψει των πολλών σκληρών ένοπλων συγκρούσεων και των εκτοπισμών εθνοτήτων, καθώς και της κλιματικής αλλαγής και των λιμών. Διότι, αν αυτό συνεχιστεί, ο Homo sapiens ενδέχεται σύντομα να έχει τελειώσει την εποχή του. Τι μπορούμε λοιπόν να κάνουμε; Ποια συμβολή μπορεί να έχει ο καθένας μας στο να τεθεί υπό έλεγχο το

Rassismus im vereinten Deutschland. „Seid nicht gleichgültig!“ und „So etwas darf nie wieder geschehen!“ war die Botschaft der betagten Überlebenden an die junge Generation. „Die wahnwitzige Vorstellung von einer überlegenen Rasse, verbunden mit dem paranoiden Streben, die als minderwertig eingestuften Menschen zu unterwerfen, ja zu vernichten, muss mit harten, gesetzlichen Mitteln bekämpft werden“. So der Appell eines Redners, der forderte, dass schöne Worte nicht ausreichen, sondern nur harte Strafen.

Der zukunftsorientierte Mensch. Der Autor Harari bescheinigt dem Homo sapiens große Fähigkeiten. Leider in beide Richtungen: sowohl in die schöpferische als auch in die zerstörerische. Wir Menschen haben es in der Hand, die schöpferischen Eigenschaften zu fördern und die zerstörerischen zu bremsen. Das ist angesichts der vielen grausamen kriegesischen Auseinandersetzungen und ethnischen Vertreibungen oder auch des Klimawandels und der Hungerkatastrophen notwendig. Denn wenn es so weitergeht, hat der Homo sapiens vielleicht bald ausgedient. Was also tun? Welchen Beitrag kann jeder von uns leisten, um das Zerstörungspotenzial

se reproduire !", tel était le message des survivants âgés à la jeune génération. "L'idée délirante d'une race supérieure, associée à la volonté paranoïaque de soumettre, voire d'exterminer, les personnes considérées comme inférieures, doit être combattue par des moyens légaux et sévères". C'est l'appel lancé par un orateur qui a demandé que les belles paroles ne suffisent pas et que seules des sanctions sévères soient appliquées.

L'homme tourné vers l'avenir. L'auteur Harari reconnaît à l'homo sapiens de grandes capacités. Malheureusement dans les deux sens : aussi bien dans le sens de la création que dans celui de la destruction. En tant qu'êtres humains, nous avons le pouvoir d'encourager les qualités créatives et de freiner les qualités destructrices. C'est nécessaire au vu des nombreux conflits armés cruels et des expulsions ethniques ou encore du changement climatique et des famines catastrophiques. Car si les choses continuent ainsi, l'homo sapiens aura peut-être bientôt fait son temps. Que faire alors ? Quelle contribution chacun d'entre nous peut-il apporter pour maîtriser le potentiel destructeur de l'humanité ?

καταστροφικό δυναμικό της ανθρωπότητας;

Για την περίπλοκη σχέση μεταξύ των δύο λαών της Ελλάδας και της Τουρκίας, προσωπικά αναρωτιέμαι: Τι μπορώ να κάνω; Τι μπορούν να κάνουν οι Έλληνες και οι Τούρκοι; Τι μπορεί να κάνει το ελληνικό και το τουρκικό κράτος, ως κρατική οντότητα, για να αμβλύνει αυτές τις εντάσεις; Και τι μπορούν να κάνουν οι λαοί ολόκληρης της περιοχής της Μεσογείου από κοινού για να ζήσουν σε ειρηνική συνύπαρξη; Σε ένα άρθρο που δημοσιεύθηκε στο ελληνογερμανικό περιοδικό EPMHΣ-HERMES, περιέγραφα το σχέδιο Homo sapiens του Αιγαίου από αυτή την άποψη.

Ταυτότητα.

"Ποιος είμαι εγώ και αν ναι πόσοι" είναι ο τίτλος ενός βιβλίου του Richard David Precht. Σε σχέση με την ταυτότητα, το ερώτημα αυτό είναι δικαιολογημένο. Έχει ένα άτομο μία ή περισσότερες ταυτότητες; Συχνά γίνεται λόγος για τις τρεις μεγάλες ταυτότητες. Καταγωγή, θρησκεία και γλώσσα. Αλλά τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει, για παράδειγμα, ότι κάποιος δεν είναι Έλληνας αν δεν μπορεί να αποδείξει ελληνική καταγωγή; Που δεν είναι

der Menschheit in den Griff zu bekommen?

Übertragen auf das komplizierte Verhältnis der beiden Nationen Griechenland und Türkei stellt sich für mich persönlich die Frage: Was kann ich tun? Was können Griechen und Türken tun? Was können die griechische und die türkische Nation als Staatsgebilde tun, um diese Spannungen zu beseitigen? Und was können die Menschen im gesamten Mittelmeerraum gemeinsam tun, um in friedlicher Koexistenz zu leben? In einem Artikel, der in der deutsch-griechischen Zeitschrift EPMHΣ-HERMES veröffentlicht wurde, habe ich in diesem Zusammenhang das Ägäis-Homo-sapiens-Projekt beschrieben.

Identität.

„Wer bin ich, und wenn ja, wie viele?“. Lautet der Titel eines Buches von Richard David Precht. In Bezug auf Identität ist diese Frage berechtigt. Hat der Mensch eine oder mehrere Identitäten? Häufig wird von den drei großen Identitäten gesprochen. Herkunft, Religion und Sprache. Aber was bedeutet das? Heißt das zum Beispiel, dass jemand kein Grieche ist, wenn er keine griechische Abstammung nachweisen kann? Der kein

Appliqué à la relation compliquée entre les deux nations que sont la Grèce et la Turquie, je me pose personnellement la question suivante : que puis-je faire ? Que peuvent faire les Grecs et les Turcs ? Que peuvent faire les nations grecque et turque en tant qu'entités étatiques pour éliminer ces tensions ? Et que peuvent faire ensemble les habitants de tout l'espace méditerranéen pour vivre en coexistence pacifique ? Dans un article publié dans la revue germano-grecque EPMHΣ-HERMES, j'ai décrit dans ce contexte le projet homo-sapiens égéen.

Identité.

"Qui suis-je, et si oui, combien ?". C'est le titre d'un livre de Richard David Precht. En matière d'identité, cette question est légitime. L'être humain a-t-il une ou plusieurs identités ? On parle souvent des trois grandes identités. L'origine, la religion et la langue. Mais qu'est-ce que cela signifie ? Cela signifie-t-il, par exemple, que quelqu'un n'est pas grec s'il ne peut pas prouver qu'il a des origines grecques ? Qui n'est pas chrétien ? Ou qui ne parle

χριστιανός; Ή δεν μιλάει ελληνικά; Όχι, αυτό σίγουρα δεν ισχύει. Πολλοί Έλληνες από την περιοχή του Πόντου μιλούν μόνο τουρκικά. Άλλοι δεν είναι χριστιανοί. Και άλλοι πάλι δεν είναι ελληνικής καταγωγής. Και όμως. Είναι όλοι Έλληνες. Γιατί όλοι έχουν λάβει ελληνική εκπαίδευση. Εγώ θεωρώ ότι κάθε άτομο έχει μόνο μία ταυτότητα. Όπως ακριβώς κάθε άτομο έχει μια ζωή. Και όπως η ζωή εξελίσσεται συνεχώς και αλλάζει συνεχώς, έτσι και η ταυτότητα εξελίσσεται συνεχώς και συμπληρώνεται συνεχώς. Για παράδειγμα, όσον αφορά εμένα, γεννήθηκα, όπως ο Ερμής, σε μια σπηλιά στους πρόποδες του Πάρνωνα, σε ένα λόφο με το χαρακτηριστικό όνομα "Καρακοβούνι" (= το βουνό του μικρού Καρρά). Το χωριό μου είναι ο Άγιος Πέτρος, στην Αρκαδία, στην Πελοπόννησο στην Ελλάδα. Γεννήθηκα λοιπόν ως σπηλαίο-αδελφός του Ερμή. Επίσης είμαι Αγιωπετρίτης, Αρκάς, Πελοποννήσιος και Έλληνας. Ένα χρόνο μετά τη γέννησή μου, βαπτίστηκα και έτσι απέκτησα τη χριστιανική ορθόδοξη ταυτότητα. Μετά ήρθε η φοιτητική ταυτότητα και ακολούθησαν πολλές άλλες. Η τελευταία είναι η ταυτότητα του παππού,. Συνεχώς προστίθεται μια νέα. Αλλά καμία από τις ταυτότητες που έχω ήδη βιώσει δεν μπορεί να σβηστεί. Εξακολουθώ να είμαι Αρκάς, παρόλο που

Christ ist? Oder kein Griechisch spricht? Nein, das sicher nicht. Viele Griechen aus der Region Pontos sprechen nur Türkisch. Andere sind keine Christen. Und wieder andere sind nicht griechischer Herkunft. Und trotzdem. Sie sind alle Griechen. Denn sie alle haben eine griechische Bildung genossen.

Ich meine, jeder Mensch hat eine Identität. Genauso wie jeder Mensch ein Leben hat. Und so wie sich das Leben ständig entwickelt und ständig verändert, so entwickelt sich auch die Identität ständig weiter und wird ständig ergänzt. Ich zum Beispiel bin, wie Hermes, in einer Grotte geboren, am Fuße des Parnon, auf einem Hügel mit dem bezeichnenden Namen „Karakouvouni“ (= Berg des kleinen Karras). Mein Dorf ist Agios Petros in Arkadien auf dem Peloponnes in Griechenland. Von Geburt an bin ich also ein Hermes-Bruder. Außerdem ein Agiopetritis, Arkadier, Peloponnesier und Grieche. Ein Jahr nach meiner Geburt wurde ich getauft und bekam die christlich-orthodoxe Identität. Dann kam die Identität des Schülers hinzu, und viele andere folgten. Zuletzt die des Großvaters. Ständig kam eine neue hinzu. Aber keine der gelebten Identitäten kann ausgelöscht werden. Ich bleibe ein Arkadier, obwohl ich seit fast 60 Jahren

pas le grec ? Non, certainement pas. De nombreux Grecs de la région du Pont ne parlent que le turc. D'autres ne sont pas chrétiens. Et d'autres encore ne sont pas d'origine grecque. Et pourtant. Ils sont tous grecs. Car ils ont tous reçu une éducation grecque.

Je veux dire que chaque être humain a une identité. Tout comme chaque être humain a une vie. Et tout comme la vie évolue et change constamment, l'identité évolue et se complète constamment. Moi, par exemple, je suis né, comme Hermès, dans une grotte, au pied du Parnon, sur une colline au nom évocateur de "Karakouvouni" (= montagne du petit Karras). Mon village est Agios Petros, en Arcadie, dans le Péloponnèse, en Grèce. Depuis ma naissance, je suis donc un frère d'Hermès. De plus, je suis agiopétriotte, arcadien, péloponnésien et grec. Un an après ma naissance, j'ai été baptisé et j'ai reçu l'identité chrétienne orthodoxe. Puis l'identité de l'élève s'est ajoutée, et beaucoup d'autres ont suivi. Dernièrement, celle du grand-père. Il y en avait toujours une nouvelle. Mais aucune des identités vécues ne peut être effacée. Je reste un Arcadien, même si je suis un Stuttgartoise depuis près de 60 ans. Et je reste un Grec, même si je suis devenu un Germano-Grec par ma propre volonté.

είμαι Στουτγαρδίτης εδώ και σχεδόν 60 χρόνια. Και παραμένω Έλληνας, παρόλο που με δική μου θέληση έγινα Γερμανοέλληνας.

Μπορείς να αποκτήσεις ταυτότητα ακόμη και μέσω πρόσθετων γνώσεων. Ιστορικά, για παράδειγμα, οι άνθρωποι που ζουν στις ακτές της Μεσογείου και της Μαύρης Θάλασσας έχουν κοινό παρελθόν και κοινούς προγόνους. Η θάλασσα και το εμπόριο έχουν κρατήσει τους ανθρώπους κοντά. Επομένως, είμαι επίσης Μεσογειακός. Το κοινό παρελθόν δεν μπορεί να αμφισβητηθεί στους λαούς ανατολικά και δυτικά του Αιγαίου.

Ανεξάρτητα από αυτό, σημαντικό ρόλο παίζει και η έμφαση της μερικής ταυτότητας. Για παράδειγμα, πότε είναι κανείς χριστιανός, δημοκράτης, γενετιστής, Γερμανός ή Έλληνας; Υπάρχει ένας βασικός ορισμός ή είναι απλώς θέμα προσωπικού συναισθήματος; Σίγουρα πρόκειται για ένα μείγμα και των δύο. Και κατά τη γνώμη μου, εντελώς αβάσιμα, τα προσωπικά συναισθήματα παίζουν πολύ μεγαλύτερο ρόλο. Το να είμαι χριστιανός, μουσουλμάνος ή εβραίος σημαίνει να αγαπώ τον πλησίον μου. Μπορεί κάποιος

ein Stuttgarter bin. Und ich bleibe ein Grieche, obwohl ich aus eigenem Willen ein Deutsch-Grieche geworden bin.

Man kann sogar eine Identität durch zusätzliches Wissen erwerben. Historisch gesehen haben zum Beispiel die Menschen, die an den Küsten des Mittelmeers und des Schwarzen Meeres leben, eine gemeinsame Vergangenheit und gemeinsame Vorfahren. Das Meer und der Handel haben die Menschen eng miteinander verbunden. Ich bin also auch ein Mediterraner. Für die Menschen östlich und westlich der Ägäis ist diese gemeinsame Vergangenheit unübersehbar.

Unabhängig davon spielt aber auch die Intensität der Teilidentität eine wichtige Rolle. Wann ist man zum Beispiel Christ, Demokrat, Genetiker, Deutscher oder Grieche? Gibt es eine grundsätzliche Definition oder ist das persönliche Empfinden ausschlaggebend? Wahrscheinlich ist es eine Mischung aus beidem. Und dabei spielt das persönliche Empfinden, meiner Meinung nach völlig unbegründet, eine viel größere Rolle. Christ, Muslim oder Jude zu sein bedeutet, seinen Nächsten zu lieben.

On peut même acquérir une identité par des connaissances supplémentaires. Historiquement, par exemple, les gens qui vivent sur les côtes de la Méditerranée et de la mer Noire ont un passé et des ancêtres communs. La mer et le commerce ont étroitement lié les hommes entre eux. Je suis donc aussi un Méditerranéen. Pour les personnes vivant à l'est et à l'ouest de la mer Égée, ce passé commun est indéniable.

Mais indépendamment de cela, l'intensité de l'identité partielle joue également un rôle important. Quand est-on par exemple chrétien, démocrate, généticien, allemand ou grec ? Existe-t-il une définition de base ou est-ce la perception personnelle qui est déterminante ? C'est probablement un mélange des deux. Et à cet égard, la sensibilité personnelle, à mon avis totalement infondée, joue un rôle beaucoup plus important. Être chrétien, musulman ou juif signifie aimer son prochain. Peut-on se dire chrétien sans

να αυτοπροσδιορίζεται ως χριστιανός χωρίς να αγαπά τον πλησίον του; Ή πότε είναι κάποιος Έλληνας; Αρκεί που οι γονείς του είναι Έλληνες; Ναι. Είναι αρκετό. Αλλά μόνο για εκείνους που δεν πήγαν σχολείο. Από έναν απόφοιτο λυκείου θα έπρεπε να περιμένουμε λίγο περισσότερες γνώσεις. Τα βασικά στοιχεία της ελληνικής ιστορίας, για παράδειγμα. Η σημασία της εθνικής ταυτότητας, εν προκειμένω της ελληνικής, υποβαθμίζεται από πολλούς ανθρώπους λόγω των κακών εμπειριών τους από τον εθνικοσοσιαλισμό. Γι' αυτό και οι άνθρωποι δεν μιλούν γι' αυτό. Δεν είναι κοινωνικά αποδεκτό, ας πούμε. Είναι κάτι αρνητικό. Το ίδιο ισχύει και για τη θρησκευτική ταυτότητα. Είναι κατανοητό ότι και οι δύο όροι έχουν αρνητική χροιά. Αν μελετήσουμε την ιστορία, πολλές κακοτυχίες έχουν συμβεί εξαιτίας αυτών των δύο ταυτοτήτων. Παρόλο που τα άτομα δεν μπορούν να κάνουν απολύτως τίποτα για το γεγονός ότι έχουν αυτή ή εκείνη την εθνική, αυτή ή εκείνη τη θρησκευτική ταυτότητα, εντούτοις τιμωρούνται, κυνηγιούνται, εκδιώκονται και σκοτώνονται εξαιτίας αυτών. Τα τρία βιβλία: "Η καταγωγή της Ευρώπης" του Bernhard Braun, "Η Μεσόγειος" του David Abulafia και "Φυγή" του Andreas Kossert, είναι γεμάτα από τέτοιες σκληρές ιστορίες.

Kann sich jemand Christ nennen, ohne seinen Nächsten zu lieben? Oder wann ist man Grieche? Reicht es, wenn die Eltern Griechen sind? Ja, das genügt. Aber nur für diejenigen, die nicht zur Schule gegangen sind. Von einem Abiturienten sollte man etwas mehr Wissen erwarten. Zum Beispiel die Grundzüge der griechischen Geschichte. Die Bedeutung der nationalen Identität, in diesem Fall der griechischen, wird von vielen heruntergespielt, wegen der schlechten Erfahrungen mit dem Nationalsozialismus. Also, man spricht nicht darüber. Es ist sozusagen nicht salonfähig. Es ist etwas Negatives. Das Gleiche gilt für die religiöse Identität. Es ist verständlich, dass beide Begriffe negativ besetzt sind. Wenn man die Geschichte studiert, ist viel Unheil wegen dieser beiden Identitäten geschehen. Obwohl der einzelne Mensch überhaupt nichts dafür kann, dass er diese oder jene nationale, diese oder jene religiöse Identität hat, wird er dafür bestraft, gejagt, vertrieben und getötet. Die drei Bücher „Der Ursprung Europas“ von Bernhard Braun, „Das Mittelmeer“ von David Abulafia und „Flucht“ von Andreas Kossert sind voll von solchen grausamen Geschichten. Und leider reißen diese Geschichten auch heute nicht ab. Es stellt

aimer son prochain ? Ou quand est-on grec ? Suffit-il que les parents soient grecs ? Oui, cela suffit. Mais seulement pour ceux qui n'ont pas été à l'école. On devrait attendre d'un bachelier qu'il ait un peu plus de connaissances. Par exemple, les grandes lignes de l'histoire grecque. Beaucoup minimisent l'importance de l'identité nationale, en l'occurrence grecque, à cause des mauvaises expériences avec le nazisme. Donc, on n'en parle pas. Ce n'est pas présentable, pour ainsi dire. C'est quelque chose de négatif. Il en va de même pour l'identité religieuse. Il est compréhensible que ces deux notions aient une connotation négative. Si l'on étudie l'histoire, beaucoup de malheurs sont arrivés à cause de ces deux identités. Bien que l'individu ne soit absolument pas responsable d'avoir telle ou telle identité nationale, telle ou telle identité religieuse, il est puni, chassé, expulsé et tué pour cela. Les trois livres "L'origine de l'Europe" de Bernhard Braun, "La Méditerranée" de David Abulafia et "Flucht" d'Andreas Kossert sont remplis de ces histoires cruelles. Et malheureusement, ces histoires ne s'arrêtent pas aujourd'hui. On peut se demander si la science a tout fait dans le passé, et continue de le faire aujourd'hui, pour enseigner aux gens la vérité sur le

Και δυστυχώς, οι ιστορίες αυτές συνεχίζονται ακόμη και σήμερα. Αυτό γεννά το ερώτημα αν η επιστήμη έκανε τα πάντα στο παρελθόν ή κάνει ακόμα και σήμερα τα πάντα για να διδάξει στους ανθρώπους την αλήθεια για το δήθεν "ίδιο" αίμα ή τις "δήθεν" διαφορετικές θρησκείες.

Ρατσισμός

Το θέμα μου εδώ δεν είναι να αποδείξω την κοινή καταγωγή αυτών των ανθρώπων, αλλά να αντικρούσω τους ισχυρισμούς περί ομοιογενούς καθαρής καταγωγής ενός λαού. Η γενετική, χάρη στην ανάλυση του DNA, έχει βάλει τέλος στον μύθο του "ίδιου αίματος", ο οποίος έχει προκαλέσει μεγάλη ζημιά στην ανθρωπότητα ανά τους αιώνες και μέχρι τον 20ό αιώνα. Η γενετική επιστήμη έδωσε έτσι αποτελεσματικές απαντήσεις τόσο στους ρατσιστές όσο και στους εθνικιστές. Οι διαφορές μεταξύ των λαών είναι καθαρά πολιτισμικές και γεωγραφικές. Η γλώσσα, η θρησκεία, ο Βόρειος Πόλος, η Κεντρική Αφρική, οι απόψεις για τη ζωή. Ο ρατσισμός ως ιδεολογία στερείται κάθε βιολογικής βάσης. Καμία ράτσα κανένας ρατσισμός. Ο εθνικισμός σε σχέση με την έννοια του "ίδιου αίματος" στερείται επίσης βιολογικής βάσης.

sich die Frage, ob die Wissenschaft in der Vergangenheit alles getan hat und heute noch tut, um den Menschen die Wahrheit über das angeblich „gleiche“ Blut oder über die angeblich „verschiedenen“ Religionen beizubringen.

Rassismus

Es geht mir hier nicht darum, die gemeinsame Abstammung dieser Menschen zu beweisen, sondern die Behauptungen von einer homogenen reinen Abstammung der Völker zu widerlegen. Der Mythos vom „gleichen Blut“, der zu allen Zeiten und bis ins 20. Jahrhundert hinein viel Unheil über die Menschheit gebracht hat, ist dank der DNA-Analyse durch die Genetik entkräftet worden. Damit hat die Genetik sowohl den Rassisten als auch den Nationalisten eine schlagkräftige Antwort gegeben. Die Unterschiede zwischen den Völkern sind rein kultureller und geographischer Natur. Sprache, Religion, Nordpol, Zentralafrika, Lebensweise. Rassismus als Ideologie hat keine biologische Grundlage. Ohne Rasse kein Rassismus. Der Nationalismus, der mit dem Begriff des „gleichen Blutes“ verbunden ist, hat ebenfalls keine biologische Grundlage.

prétendu "même" sang ou sur les prétendues "différentes" religions.

Racisme

Il ne s'agit pas pour moi de prouver l'ascendance commune de ces personnes, mais de réfuter les affirmations d'une ascendance pure et homogène des peuples. Le mythe du "même sang", qui a de tout temps et jusqu'au XXe siècle causé bien des malheurs à l'humanité, a été invalidé par la génétique grâce à l'analyse de l'ADN. La génétique a ainsi apporté une réponse percutante tant aux racistes qu'aux nationalistes. Les différences entre les peuples sont purement culturelles et géographiques. La langue, la religion, le pôle Nord, l'Afrique centrale, le mode de vie. Le racisme en tant qu'idéologie n'a aucun fondement biologique. Sans race, pas de racisme. Le nationalisme lié à la notion de "même sang" n'a pas non plus de fondement biologique.

Είμαστε όλοι Αφρικανοί. Όλοι προερχόμαστε από τον αφρικανικό πληθυσμό προέλευσης. Κάθε πληθυσμός ορίζεται από τον αριθμό των ατόμων του και τη γενετική του ποικιλομορφία. Η γενετική ποικιλομορφία προκαλείται από τη διαφορετική ισχύ των γονιδιακών επιδράσεων. Ένα γονίδιο έχει πολλές γονιδιακές παραλλαγές. Εάν όλες οι γονιδιακές παραλλαγές είναι παρούσες σε έναν πληθυσμό, τότε η γενετική πληθυσμιακή διακύμανση είναι η μεγαλύτερη. Δηλαδή, όταν είναι παρούσες όλες οι καλές, όλες οι κακές, όλες οι εξαιρετικά καλές και όλες οι εξαιρετικά κακές γονιδιακές παραλλαγές όλων των γονιδίων. Και στον πληθυσμό του Homo sapiens στην Αφρική υπήρχαν όλες αυτές οι γονιδιακές παραλλαγές, γι' αυτό και είχε τη μέγιστη διακύμανση.

Όταν οι πρώτοι Homo sapiens ξεκίνησαν από την Αφρική για να κατακτήσουν τον κόσμο, ήταν μόνο ένα μικρό μέρος του αφρικανικού πληθυσμού. Αυτό μετανάστευσε στη Μεσοποταμία. Έτσι, δεν υπήρχαν όλες οι γονιδιακές παραλλαγές ή όλες οι γονιδιακές παραλλαγές με την ίδια συχνότητα. Ας σκεφτούμε το συμβολικό γονίδιο του ζαριού με τις έξι πλευρές του ζαριού. Η γενετική ποικιλομορφία του ανθρώπινου πληθυσμού στη Μεσοποταμία ήταν επομένως κάπως

Wir sind alle Afrikaner. Wir stammen alle aus der ursprünglichen afrikanischen Bevölkerung. Jede Population ist durch die Anzahl ihrer Individuen und ihre genetische Varianz definiert. Die genetische Variation wird durch unterschiedlich starke Geneffekte verursacht. Von einem Gen gibt es mehrere Genvarianten. Wenn alle Genvarianten in einer Population vorhanden sind, ist die genetische Varianz der Population am größten. Das heißt, wenn von allen Genen alle guten, alle schlechten, alle extrem guten und alle extrem schlechten Genvarianten vorhanden sind. Und in der Homo-Sapiens-Population in Afrika waren alle diese Genvarianten vorhanden, und deshalb hatte sie die maximale Varianz.

Als die ersten Homo Sapiens von Afrika aus, die Welt eroberten, war das nur ein kleiner Teil der afrikanischen Population. Dieser wanderte nach Mesopotamien aus. Es waren also nicht alle Genvarianten oder nicht alle Genvarianten mit der gleichen Häufigkeit dabei. Denken wir an das symbolische Würfelgen mit den sechs Würfelseiten. Die genetische Variationsbreite der menschlichen Population in Mesopotamien war also etwas enger als die der afrikanischen

Nous sommes tous des Africains. Nous sommes tous issus de la population africaine d'origine. Chaque population est définie par le nombre de ses individus et par sa variance génétique. La variation génétique est causée par des effets génétiques d'intensité variable. Il existe plusieurs variantes d'un gène. Lorsque toutes les variantes de gènes sont présentes dans une population, la variance génétique de la population est la plus grande. Cela signifie que si, de tous les gènes, il y a toutes les bonnes variantes, toutes les mauvaises, toutes les variantes extrêmement bonnes et toutes les variantes extrêmement mauvaises. Et dans la population d'Homo sapiens en Afrique, toutes ces variantes génétiques étaient présentes, et c'est pourquoi elle avait la variance maximale.

Lorsque les premiers Homo sapiens sont partis d'Afrique à la conquête du monde, ils ne représentaient qu'une petite partie de la population africaine. Celle-ci a émigré en Mésopotamie. Il n'y avait donc pas toutes les variantes de gènes ou pas toutes les variantes de gènes avec la même fréquence. Pensons au gène symbolique du dé avec ses six faces. L'éventail des variations génétiques de la population humaine de Mésopotamie était donc un peu plus étroit que celui de la

στενότερη από εκείνη του αρχικού αφρικανικού πληθυσμού. Από τη Μέση Ανατολή, μόνο ένα μικρό μέρος του ανθρώπινου πληθυσμού μετανάστευσε περαιτέρω προς την Ευρώπη, ένα άλλο μέρος περαιτέρω προς την Ινδία και ένα ακόμη μέρος περαιτέρω προς το βορρά. *Και κάθε φορά, δεν υπήρχαν όλες οι γονιδιακές παραλλαγές ή με την ίδια συχνότητα.* Γενικά, μπορούμε να πούμε ότι οι νέοι πληθυσμοί που ακολουθούν χάνουν την ποικιλομορφία. Φυσικά, προκύπτουν επίσης νέες γονιδιακές παραλλαγές, για παράδειγμα μέσω μεταλλάξεων, ή η συχνότητα των υπάρχουσών γονιδιακών παραλλαγών γίνεται ισχυρότερη ή ασθενέστερη, για παράδειγμα μέσω γεωγραφικών προσαρμογών (εξελικτικό πλεονέκτημα). Αλλά οι γονιδιακές παραλλαγές από τον "μητρικό πληθυσμό" που δεν πήραμε μαζί μας δεν μπορούν να αντικατασταθούν.

Παρόλο που όλοι αυτοί οι υποπληθυσμοί είναι γενετικά 99,9% ίδιοι, παρουσιάζουν μικρές τυχαίες διαφορές στις συχνότητες των γονιδιακών παραλλαγών. Οι ψευδογενετιστές του ναζιστικού καθεστώτος έβλεπαν μια ράτσα πίσω από κάθε ορατή (φαινοτυπική) διαφορά. Κανείς όμως δεν μπορεί να πει τι είναι η ράτσα. Πώς ορίζεται βιολογικά.

Ursprungspopulation. Aus dem Nahen Osten wanderte wiederum nur ein kleiner Teil der Menschenpopulation weiter nach Europa, ein anderer Teil weiter nach Indien und wieder ein anderer Teil weiter nach Norden. Und jedes Mal waren nicht alle Genvarianten oder mit der gleichen Häufigkeit dabei. Generell kann man sagen, dass die neuen, nachfolgenden Populationen an Vielfalt verlieren. Natürlich entstehen auch neue Genvarianten, z.B. durch Mutationen, oder die Häufigkeit vorhandener Genvarianten wird stärker oder schwächer, z.B. durch geographische Anpassung (evolutionärer Vorteil). Aber die nicht mitgenommenen Genvarianten aus der „Mutterpopulation“ können nicht ersetzt werden.

Alle diese Teilpopulationen sind zwar genetisch zu 99,9% identisch, weisen aber kleine zufällige Unterschiede in der Häufigkeit der Genvarianten auf. Die Pseudogenetiker des Naziregimes sahen hinter jedem sichtbaren (phänotypischen) Unterschied eine Rasse. Dabei wusste niemand, was Rasse ist. Wie sie biologisch definiert ist.

population africaine d'origine. Du Proche-Orient, seule une petite partie de la population humaine a continué à migrer vers l'Europe, une autre partie vers l'Inde et une autre encore vers le nord. Et à chaque fois, toutes les variantes génétiques n'étaient pas présentes ou avec la même fréquence. De manière générale, on peut dire que les nouvelles populations qui se succèdent perdent en diversité. Bien sûr, de nouvelles variantes de gènes apparaissent, par exemple à la suite de mutations, ou la fréquence des variantes de gènes existantes augmente ou diminue, par exemple en raison d'une adaptation géographique (avantage évolutif). Mais les variantes génétiques de la "population mère" qui n'ont pas été emportées ne peuvent pas être remplacées.

Toutes ces sous-populations sont certes génétiquement identiques à 99,9%, mais présentent de petites différences aléatoires dans la fréquence des variantes génétiques. Les pseudo-généticiens du régime nazi voyaient une race derrière chaque différence visible (phénotypique). Pourtant, personne ne savait ce qu'était la race. Comment elle est définie biologiquement.

Ο εθνικισμός είναι κάτι παρόμοιο με τον ρατσισμό, αλλά όχι το ίδιο

Η συνύπαρξη των ανθρώπων σε ομάδες/έθνη προωθείται από την εξέλιξη. Ακριβώς όπως και η ξеноφοβία. Αυτό σημαίνει ότι οι συγκρούσεις μεταξύ ομάδων/εθνών μπορούν επίσης να εξηγηθούν από την εξέλιξη. Εάν μια ομάδα αισθάνεται ότι απειλείται, γίνεται επιθετική. Προβάλλει αντίσταση. Και μια ομάδα αντιλαμβάνεται ένα γεγονός ως απειλή αν υποθέτει ότι αυτό θα θέσει σε κίνδυνο τη δική της ύπαρξη. Στην αρχή της ανθρώπινης μετανάστευσης από την Αφρική, οι ομάδες ήταν σχετικά μικρές. Δεν ξεπερνούσαν τα 150 μέλη. Οι άνθρωποι φρόντιζαν να κρατούν την ομάδα διαχειρίσιμη. Εκείνη την εποχή, τα απλά μέσα αρκούσαν για να εξασφαλίσουν την επιβίωση της ομάδας. Για παράδειγμα, η υπεράσπιση των πηγών νερού και των περιοχών με τροφή από τους ξένους. Στη συνέχεια οι ομάδες γίνονταν όλο και μεγαλύτερες. Και τα μέσα άμυνας έγιναν πιο επικίνδυνα. Και σήμερα, δυστυχώς, έχουμε την ατομική βόμβα.

Και κάποια στιγμή, δεν επρόκειτο μόνο για την άμυνα και την επιβίωση, αλλά και για την καταστροφή των ξένων. Όλα σύμφωνα με το σύνθημα: Ο θάνατός σου είναι η ζωή μου. Αυτό το σύνθημα, μόνο ελαφρώς

Nationalismus ist das Gleiche wie Rassismus, aber es ist nicht dasselbe.

Das Zusammenleben von Menschen in Gruppen/Nationen ist evolutionär begünstigt. Genau wie Xenophobie. Demnach sind auch die Konflikte zwischen Gruppen/Nationen evolutionär erklärbar. Fühlt sich eine Gruppe bedroht, wird sie aggressiv. Sie leistet Widerstand. Und eine Gruppe empfindet ein Ereignis als Bedrohung, wenn sie davon ausgeht, dass es ihre eigene Existenz gefährdet. Zu Beginn der Auswanderung aus Afrika waren die Gruppen relativ klein. Nicht mehr als 150 Mitglieder. Man achtete darauf, dass die Gruppe überschaubar blieb. Einfache Mittel reichten damals aus, um das Überleben der Gruppe zu sichern. Zum Beispiel Wasserquellen und Nahrungsgebiete gegen Fremde zu verteidigen. Dann wurden die Gruppen immer größer. Und die Mittel zur Verteidigung gefährlicher. Und heute haben wir leider die Atombombe.

Und irgendwann ging es nicht mehr um Verteidigung und Überleben, sondern um die Vernichtung der Fremden. Nach dem Motto: Dein Tod ist mein Leben. Dieses Motto gilt, nur leicht abgewandelt, leider

Le nationalisme est la même chose que le racisme, mais ce n'est pas la même chose.

La cohabitation de personnes en groupes/nations est favorisée par l'évolution. Tout comme la xénophobie. Par conséquent, les conflits entre groupes/nations s'expliquent également par l'évolution. Lorsqu'un groupe se sent menacé, il devient agressif. Il résiste. Et un groupe perçoit un événement comme une menace s'il estime qu'il met en péril sa propre existence. Au début de l'émigration africaine, les groupes étaient relativement petits. Pas plus de 150 membres. On veillait à ce que le groupe reste de taille raisonnable. Des moyens simples suffisaient alors à assurer la survie du groupe. Par exemple, défendre les sources d'eau et les zones de nourriture contre les étrangers. Puis les groupes sont devenus de plus en plus grands. Et les moyens de défense sont devenus plus dangereux. Et aujourd'hui, nous avons malheureusement la bombe atomique.

Et à un moment donné, il ne s'agissait plus de défense et de survie, mais d'extermination des étrangers. Selon la devise : ta mort est ma vie. Cette devise, à peine modifiée, est malheureusement

τροποποιημένο, ισχύει δυστυχώς ακόμα και σήμερα: η φτωχοποίησή σου είναι η ευημερία μου, ή όπως το έθεσε ο Μπέρτολτ Μπρεχτ: "Αν δεν ήμουν εγώ φτωχός, δεν θα ήσουν εσύ πλούσιος". Και προκειμένου να σώσουν αυτή την ευημερία, ομάδες, τώρα πια κράτη, σχηματίζουν συμμαχίες. Οι οποίες είναι πολλές. Το NATO, η ΕΕ, ο Ελεύθερος Κόσμος, η Κίνα και η Ρωσία και άλλες συμμαχίες σχεδιάζονται. Γιατί αυτό οδηγεί στο σχηματισμό ενός πολύ μεγάλου και ενιαίου κράτους. Του παγκόσμιου κράτους. Το αν αυτό μπορεί ποτέ να επιτευχθεί δεν μπορεί να προβλεφθεί προς το παρόν. Ο κίνδυνος είναι πολύ μεγάλος ότι οι άνθρωποι θα αλληλοσκοτωθούν στο δρόμο προς τα εκεί. Κάτι που σίγουρα δεν θα ήταν καταστροφή για τα υπόλοιπα έμψυχα όντα σε αυτή τη γη. Αλλά όπως λέει ο φιλόσοφος Gerald Hüther: "Ακόμα κι αν καταστραφούμε, κάτι θα παραμείνει ζωντανό. Και μετά από μερικά εκατομμύρια χρόνια, ο άνθρωπος 2.0 θα ξεκινήσει πάλι από την αρχή. Και ελπίζουμε ότι θα τα πάει καλύτερα με τη φύση από τον προκάτοχό του 1.0.

bis heute: Deine Verarmung ist mein Wohlstand, oder wie Bertolt Brecht es formulierte: "Wär' ich nicht arm, wärst du nicht reich". Und um diesen Wohlstand zu retten, schließen sich Gruppen, heute Staaten, zu Bündnissen zusammen. Davon gibt es viele. NATO, EU, Freie Welt, China und Russland und weitere Bündnisse sind in Planung, Dieses Vorgehen ist an und für sich richtig. Denn es führt zur Bildung eines ganz großen und einzigen Staates. Den Weltstaat. Ob das jemals erreicht werden kann, ist derzeit nicht absehbar. Zu groß ist die Gefahr, dass sich die Menschen auf dem Weg dorthin eher gegenseitig umbringen. Was für die übrigen Lebewesen auf dieser Erde sicher kein Unglück wäre. Aber, wie der Philosoph Gerald Hüther sagt: Auch wenn wir uns selbst vernichten, bleibt etwas am Leben. Und nach ein paar Millionen Jahren fängt der Mensch 2.0 wieder von vorne an. Und hoffentlich besser mit der Natur umgehen als sein Vorgänger 1.0.

toujours valable aujourd'hui : ton appauvrissement est ma prospérité, ou comme l'a dit Bertolt Brecht : "Si je n'étais pas pauvre, tu ne serais pas riche". Et pour sauver cette prospérité, des groupes, aujourd'hui des États, se réunissent en alliances. Il y en a beaucoup. L'OTAN, l'UE, le monde libre, la Chine et la Russie et d'autres alliances sont en cours de planification. Car elle conduit à la formation d'un très grand et unique État. L'État mondial. Il est actuellement impossible de savoir si cela sera un jour possible. Le risque que les hommes s'entretuent en chemin est trop grand. Ce qui ne serait certainement pas un malheur pour les autres êtres vivants sur cette terre. Mais, comme le dit le philosophe Gerald Hüther, même si nous détruisons nous-mêmes, quelque chose reste en vie. Et après quelques millions d'années, l'homme 2.0 recommencera à zéro. Et, espérons-le, en faisant mieux avec la nature que son prédécesseur 1.0.

7 Καταπολέμηση του εθνικισμού με τη γενετική

Κοινή προέλευση

Μου αρέσει η προσπάθεια του Καθολικού Ramon Llull να ενώσει τις τρεις θρησκείες. Κάτι παρόμοιο θα μπορούσε να εξεταστεί για την καταπολέμηση του εθνικισμού. Για παράδειγμα, κάνοντάς μας να συνειδητοποιήσουμε ότι έχουμε κοινή καταγωγή. Με άλλα λόγια, την ίδια καταγωγή και τα ίδια γονίδια. Με την πάροδο των χιλιετιών, οι μεταλλάξεις δημιούργησαν νέες παραλλαγές γονιδίων. Γονιδιακές παραλλαγές που μπορούσαν να προσαρμοστούν καλύτερα στις διαφορετικές κλιματικές και γεωγραφικές περιβαλλοντικές συνθήκες. Αυτές επικράτησαν (θεωρία της εξέλιξης). Αυτό σημαίνει ότι υπάρχει λίγη μελανίνη στο δέρμα στις βόρειες και νότιες περιοχές της γης και πολύ στις περιοχές του ισημερινού, οι οποίες είναι εκτεθειμένες στις υπεριώδεις ακτίνες.

Αν πάμε x γενιές πίσω, οι άνθρωποι στην Ευρώπη κατάγονται από την ίδια μητέρα. Και επιπλέον, τα τελευταία 10.000 χρόνια, οι πόλεμοι και οι μεταναστευτικές κινήσεις έχουν προκαλέσει μεγάλη ανάμειξη. Το ίδιο ισχύει και για την περιοχή της Μεσογείου, του Αιγαίου και κάθε άλλη

7. Genetik im Kampf gegen Nationalismus

Gemeinsamer Ursprung

Ich finde den Versuch des Katholiken Ramon Llull gut, die drei Religionen zu vereinen. Man könnte sich etwas Ähnliches überlegen, um den Nationalismus zu bekämpfen. Zum Beispiel, indem man uns bewusst macht, dass wir einen gemeinsamen Ursprung haben. Also die gleiche Herkunft, die gleichen Gene. Im Laufe der Jahrtausende sind durch Mutationen neue Genvarianten entstanden. Genvarianten, die sich den jeweils unterschiedlichen klimatischen und geographischen Umweltbedingungen am besten anpassen konnten. Diese setzten sich durch (Evolutionstheorie). Also wenig Hautmelanin in den nördlichsten und südlichsten Regionen der Erde und viel in den UV-belasteten äquatorialen Regionen.

Die Menschen in Europa stammen, geht man x Generationen zurück, von der gleichen Mutter ab. Und zusätzlich hat es in den letzten 10.000 Jahren durch Kriege und Völkerwanderungen eine starke Vermischung gegeben. Dasselbe gilt für den Mittelmeerraum, die Ägäis und jede

7. la génétique dans la lutte contre le nationalisme

Une origine commune

J'aime bien la tentative du catholique Ramon Llull d'unir les trois religions. On pourrait imaginer quelque chose de similaire pour lutter contre le nationalisme. Par exemple, en nous faisant prendre conscience que nous avons une origine commune. C'est-à-dire la même origine, les mêmes gènes. Au fil des millénaires, des mutations ont fait apparaître de nouvelles variantes génétiques. Des variantes de gènes qui s'adaptaient le mieux aux différentes conditions climatiques et géographiques de l'environnement. Celles-ci se sont imposées (théorie de l'évolution). Ainsi, peu de mélanine cutanée dans les régions les plus septentrionales et méridionales du monde et beaucoup dans les régions équatoriales exposées aux UV.

En Europe, si l'on remonte à x générations, les hommes descendent de la même mère. Et en plus, il y a eu un fort brassage au cours des 10.000 dernières années à cause des guerres et des migrations. Il en va de même pour la Méditerranée, la mer Égée et toute autre

περιοχή του κόσμου. Όσο μικρότερη είναι η περιοχή, π.χ. ένα νησί, τόσο πιο ομοιογενής είναι η γενετική μίξη. Αυτό σημαίνει ότι οι άνθρωποι από την ίδια περιοχή έχουν περισσότερες πιθανότητες να έχουν τη μία ή την άλλη γονιδιακή παραλλαγή από ό,τι οι άνθρωποι από απομακρυσμένες περιοχές. Για παράδειγμα, το ύψος των Ευρωπαίων είναι υψηλότερο από εκείνο των Νοτιοανατολικών Ασιατών. Αν υποθέσουμε ότι το γονίδιο για το ύψος είναι ένας κύβος και οι πλευρές 1,2,3,4,5,6 είναι οι γονιδιακές παραλλαγές, τότε οι Ευρωπαίοι θα έχουν συχνότερα τις παραλλαγές 5 και 6 και οι Νοτιοανατολικοί Ασιάτες θα έχουν συχνότερα τις παραλλαγές 1 και 2.

Οι κοντοί άνθρωποι χρειάζονται λιγότερη τροφή για να επιβιώσουν από ό,τι οι ψηλοί. Κατά τη διάρκεια μακρών περιόδων πείνας, ήταν εξαιρετικά δύσκολο για τους ψηλούς ανθρώπους να επιβιώσουν. Οι μικροί άνθρωποι τα κατάφερναν ευκολότερα. Με άλλα λόγια, ένα εξελικτικό πλεονέκτημα για τους μικρούς ανθρώπους κατά τη διάρκεια παρατεταμένων ελλείψεων τροφής. Στην Ευρώπη, οι συνθήκες διατροφής ήταν προφανώς καλές. Όλοι οι άνθρωποι μπορούσαν να επιβιώσουν εκεί,

andere Region der Welt. Je kleiner die Region, z.B. eine Insel, desto homogener ist die genetische Durchmischung. Menschen aus der gleichen Region haben also häufiger die eine oder andere Genvariante als Menschen aus weiter entfernten Regionen. Beispielsweise ist die Körpergröße bei Europäern größer als bei Südasiaten. Angenommen, das Gen für die Körpergröße wäre ein Würfel und die Seiten 1,2,3,4,5,6 wären die Genvarianten, dann hätten die Europäer häufiger die Varianten 5 und 6 und die Südasiaten häufiger die Varianten 1 und 2.

Kleine Menschen brauchen weniger Nahrung zum Überleben als große. In langen Hungerperioden war es für große Menschen sehr schwer zu überleben. Die Kleinen hatten es leichter. Also ein evolutionärer Vorteil für kleine Menschen bei langanhaltender Nahrungsknappheit. In Europa waren die Ernährungsbedingungen offenbar gut. Hier konnten alle Menschen, ob groß oder klein, gut überleben. Doch die Frauen fanden große Männer attraktiver. So kam

région du monde. Plus la région est petite, par exemple une île, plus le brassage génétique est homogène. Les personnes originaires d'une même région ont donc plus souvent l'une ou l'autre variante génétique que les personnes originaires de régions plus éloignées. Par exemple, la taille est plus grande chez les Européens que chez les Asiatiques du Sud-Est. Supposons que le gène de la taille soit un cube et que les faces 1, 2, 3, 4, 5, 6 soient les variantes du gène, les Européens auraient plus souvent les variantes 5 et 6 et les Asiatiques du Sud-Est plus souvent les variantes 1 et 2.

Les petites personnes ont besoin de moins de nourriture pour survivre que les grandes. Pendant les longues périodes de famine, il était très difficile pour les grandes personnes de survivre. Pour les petits, c'était plus facile. Il y a donc eu un avantage évolutif pour les petits humains en cas de pénurie alimentaire prolongée. En Europe, les conditions alimentaires étaient apparemment bonnes. Ici, tous les hommes, grands ou petits, pouvaient survivre facilement. Cependant, les femmes trouvaient les hommes de grande

ανεξάρτητα από το αν ήταν κοντοί ή ψηλοί. Αλλά οι γυναίκες έβρισκαν τους ψηλούς άνδρες πιο ελκυστικούς. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να περάσουν πάνω από το μέσο όρο οι παραλλαγές 5 και 6.

Η γενετική του DNA είναι μια σχετικά νέα επιστήμη. Έχει μόλις συμπληρώσει 20 χρόνια ζωής. Νέα ευρήματα δημοσιεύονται κάθε μήνα, ακόμη και κάθε εβδομάδα. Δεν υπάρχουν δύο άνθρωποι με το ίδιο γονιδίωμα. Ούτε μεταξύ των σχεδόν 8 δισεκατομμυρίων ανθρώπων που ζουν σήμερα ούτε μεταξύ των περισσότερων από 100 δισεκατομμυρίων που έχουν ζήσει μέχρι σήμερα. Ούτε καν οι πανομοιότυποι δίδυμοι δεν είναι 100% πανομοιότυποι.

Κάθε παιδί λαμβάνει ένα τυχαίο μείγμα γονιδίων σε έναν τυχαίο συνδυασμό γονιδίων από το σπέρμα του πατέρα. Και το ίδιο συμβαίνει και με το ωάριο της μητέρας. Με σχεδόν 20.000 ενεργά (κωδικοποιημένα με πρωτεΐνες) γονίδια και εξίσου πολλά ανενεργά, είναι αδύνατον δύο παιδιά να έχουν τις ίδιες γονιδιακές παραλλαγές και τον ίδιο συνδυασμό γονιδίων. Σύμφωνα με τις τρέχουσες επιστημονικές γνώσεις, ορισμένοι συνδυασμοί γονιδίων είναι υπεύθυνοι για ορισμένες εξαιρετικές ικανότητες, π.χ. την ευφυΐα. Και αυτοί οι συνδυασμοί γονιδίων

es zu einer überdurchschnittlichen Weitergabe der Varianten 5 und 6.

DNA-Genetik ist eine relativ junge Wissenschaft. Sie ist gerade mal 20 Jahre alt. Monatlich, ja wöchentlich werden neue Erkenntnisse veröffentlicht. Es gibt keine zwei Menschen mit dem gleichen Genom. Weder bei den fast 8 Milliarden Menschen, die heute leben, noch bei den über 100 Milliarden, die bisher gelebt haben. Nicht einmal eineiige Zwillinge sind zu 100 Prozent identisch.

Jedes Kind erhält mit dem Samen des Vaters eine zufällige Mischung von Genen in einer zufälligen Kombination von Genen. Dasselbe passiert mit der Eizelle der Mutter. Bei fast 20.000 aktiven (proteincodierten) und ebenso vielen inaktiven Genen ist es unmöglich, dass zwei Kinder die gleichen Genvarianten und die gleiche Genkombination haben. Nach dem heutigen Stand der Wissenschaft sind bestimmte Genkombinationen für bestimmte herausragende Fähigkeiten, z.B. Intelligenz, verantwortlich. Und diese Genkombinationen finden sich verstreut in allen Völkern und in allen sozialen

taille plus attirants. C'est ainsi qu'il y a eu une transmission supérieure à la moyenne des variantes 5 et 6.

La génétique de l'ADN est une science relativement jeune. Elle a tout juste 20 ans. De nouvelles découvertes sont publiées tous les mois, voire toutes les semaines. Il n'existe pas deux personnes avec le même génome. Ni parmi les presque 8 milliards d'êtres humains qui vivent aujourd'hui, ni parmi les plus de 100 milliards qui ont vécu jusqu'à présent. Même les vrais jumeaux ne sont pas identiques à 100 %.

Chaque enfant reçoit avec le sperme de son père un mélange aléatoire de gènes dans une combinaison aléatoire de gènes. La même chose se produit avec l'ovule de la mère. Avec près de 20.000 gènes actifs (codés par des protéines) et autant de gènes inactifs, il est impossible que deux enfants aient les mêmes variantes de gènes et la même combinaison de gènes. Selon l'état actuel de la science, certaines combinaisons de gènes sont responsables de certaines capacités exceptionnelles, comme l'intelligence. Et ces combinaisons de gènes se retrouvent de manière dispersée chez tous les

βρίσκονται διάσπαρτοι σε όλους τους λαούς και σε όλες τις κοινωνικές τάξεις. Επομένως, δεν υπάρχει γεωγραφική ή τοπική συσσώρευση. Αποδίδουν πλήρως όταν οι εξωτερικές συνθήκες, συνήθως η εκπαίδευση, η διατροφή και η υγεία, είναι κατάλληλες. Σε ορισμένα αθλήματα, π.χ. ποδόσφαιρο και μπάσκετ, οι εξωτερικές συνθήκες είναι λίγο πολύ οι ίδιες παγκοσμίως. Και έτσι παίκτες από φτωχότερο περιβάλλον, όπως ο Γιάννης Αντετοκούνμπο ή ο Ντιέγκο Μαραντόνα, μπορούν να αναπτύξουν ευκολότερα τις γενετικές τους ικανότητες.

Όταν συνειδητοποιείς όλα αυτά, αναρωτιέσαι γιατί οι άνθρωποι εξακολουθούν να πιστεύουν σε μια ιδεολογία ράτσας και εθνικισμού. Υπάρχουν άνθρωποι που ισχυρίζονται ότι είναι άμεσοι απόγονοι του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Άλλοι ισχυρίζονται ότι είναι άμεσοι απόγονοι του Τζένγκις Χαν. Και άλλοι πάλι ισχυρίζονται ότι είναι ένας εκλεκτός λαός του Θεού. Και οι Ναζί με τη φυλετική τους ιδεολογία οδήγησαν την ανθρωπότητα στην καταστροφή. Η γενετική επιστήμη λέει σε όλους τους το εξής: όλοι μας κατάγομαστε από μια μαϊμού. Και χάρη στην ανάλυση DNA, αυτό μπορεί επίσης να αποδειχθεί.

Από την αποκωδικοποίηση του γονιδιώματος (2003) και λόγω της απλής

Schichten. Also keine geographisch-lokale Häufung. Sie kommen zur vollen Entfaltung, wenn die äußeren Bedingungen, in der Regel Bildung, Ernährung, Gesundheit stimmen. Bei einigen Sportarten, z.B. Fußball, Basketball, sind die äußeren Bedingungen weltweit annähernd gleich. Und so können Spieler aus ärmeren Verhältnissen, siehe Giannis Antetokounmpo oder Diego Maradona, ihre genetischen Fähigkeiten leichter entfalten.

Wenn man sich das alles vor Augen führt, fragt man sich, warum es immer noch Menschen gibt, die an die Ideologie der Rasse und des Nationalismus glauben. Es gibt Menschen, die behaupten, direkte Nachkommen von Alexander dem Großen zu sein. Andere behaupten, direkt von Dschingis Khan abzustammen. Und wieder andere behaupten, ein auserwähltes Volk Gottes zu sein. Und die Nazis haben mit ihrer Rassenideologie die Menschheit in die Katastrophe geführt. Ihnen allen sagt die Genetik: Wir stammen alle von einer Äffin ab. Und dank der DNA-Analyse kann das auch bewiesen werden.

Seit der Entschlüsselung des Genoms (2003) und dank der einfachen und

peuples et dans toutes les couches sociales. Il ne s'agit donc pas d'une accumulation géographique et locale. Elles s'épanouissent pleinement lorsque les conditions extérieures, en général l'éducation, l'alimentation, la santé, sont réunies. Dans certains sports, comme le football ou le basket-ball, les conditions extérieures sont à peu près les mêmes partout dans le monde. Et c'est ainsi que les joueurs issus de milieux plus pauvres, voir Giannis Antetokounmpo ou Diego Maradona, peuvent plus facilement développer leurs capacités génétiques. Quand on pense à tout cela, on se demande pourquoi il y a encore des gens qui croient en l'idéologie de la race et du nationalisme. Certaines personnes prétendent être des descendants directs d'Alexandre le Grand. D'autres prétendent descendre directement de Gengis Khan. D'autres encore prétendent être un peuple élu de Dieu. Et les nazis ont conduit l'humanité à la catastrophe avec leur idéologie raciale. A tous, la génétique dit : nous descendons tous d'une guenon. Et grâce à l'analyse DNA, cela peut être prouvé.

Depuis le décryptage du génome (2003) et grâce à l'exécution simple et peu

και ανέξοδης εφαρμογής των αναλύσεων DNA, η γενετική επιστήμη μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως μέσο επίλυσης κοινωνικών προβλημάτων. Ναι, υπάρχουν άνθρωποι που ήταν τυχεροί όταν γεννήθηκαν. Και άλλοι είναι δυστυχώς άτυχοι. Δεν γεννιούνται όλοι ίσοι. Όχι μόνο οικονομικά, αλλά και γενετικά. Και οι δύο κατηγορίες, οι ευνοημένοι και οι μειονεκτούντες, εμφανίζονται σε όλους τους λαούς και με την ίδια συχνότητα. Υπάρχουν λοιπόν άνθρωποι που έχουν γενετικό πλεονέκτημα ή μειονέκτημα. Μεμονωμένα άτομα. Αλλά όχι λαοί. Η Kathrin Paige Harden περιγράφει στο βιβλίο της The Genetic Lottery (Η γενετική λοταρία) γιατί το DNA είναι σημαντικό για την κοινωνική ισότητα. Η κοινωνία πρέπει πάντα να προσπαθεί να βοηθήσει τους γενετικά μειονεκτούντες, λαμβάνοντας τα κατάλληλα μέτρα για την εξίσωση ή τη διόρθωσή τους. Αυτό άλλωστε συνιστούσε και ο μη γενετιστής Πλάτωνας πριν από δυόμισι χιλιάδες χρόνια. Κάντε λοιπόν λίγο παραπάνω για τους λιγότερο ικανούς. Αυτή η γνώση του DNA πρέπει να διδαχθεί προσεκτικά στους ανθρώπους και να απαιτηθεί μεγαλύτερη συνεισφορά στο κοινό καλό της κοινωνίας με βάση την κερδοφορία της γενετικής λοταρίας.

kostengünstigen Durchführung von DNA-Analysen kann die Genetik-Wissenschaft als Mittel zur Lösung gesellschaftlicher Probleme eingesetzt werden. Ja, es gibt Menschen, die Glück hatten, als sie geboren wurden. Und andere leider Pech. Nicht alle Menschen sind von Geburt an gleich. Nicht nur ökonomisch, sondern auch genetisch. Und beide Kategorien, die Begünstigten und die Benachteiligten, gibt es in allen Völkern und mit der gleichen Häufigkeit. Es gibt also Menschen, die genetisch begünstigt oder benachteiligt sind. Einzelne Menschen. Aber keine Völker. Kathrin Paige Harden beschreibt in ihrem Buch The Genetic Lottery die Bedeutung der DNA für die soziale Gleichheit. Die Gesellschaft muss immer versuchen, die genetisch Benachteiligten durch geeignete Maßnahmen auszugleichen oder zu korrigieren. Das hat übrigens schon der Nicht-Genetiker Platon vor zweieinhalb Jahrtausenden empfohlen. Also etwas mehr für die Lernschwachen tun. Man muss den Menschen dieses DNA-Wissen behutsam beibringen und von den Gen-Lotterie-Gewinnern einen höheren Beitrag für das gesellschaftliche Gemeinwohl verlangen.

coûteuse des analyses DNA, la science génétique peut être utilisée comme moyen de résoudre les problèmes de société. Oui, il y a des gens qui ont eu de la chance à la naissance. Et d'autres, malheureusement, n'ont pas eu de chance. Tous les êtres humains ne sont pas égaux à la naissance. Pas seulement sur le plan économique, mais aussi sur le plan génétique. Et les deux catégories, les favorisés et les défavorisés, existent dans tous les peuples et avec la même fréquence. Il y a donc des personnes qui sont génétiquement favorisées ou défavorisées. Des individus isolés. Mais pas des peuples. Dans son livre The Genetic Lottery, Kathrin Paige Harden décrit l'importance de l'ADN pour l'égalité sociale. La société doit toujours essayer de compenser ou de corriger les personnes génétiquement défavorisées par des mesures appropriées. C'est d'ailleurs ce que recommandait déjà le non généticien Platon il y a deux millénaires et demi. Donc faire un peu plus pour ceux qui ont des difficultés d'apprentissage. Il faut enseigner doucement aux gens cette connaissance de l'ADN et demander aux gagnants de la loterie génétique de contribuer davantage au bien commun de la société.

Στην ιατρική, η γνώση DNA είναι χρήσιμη. Μπορούν να εντοπιστούν ελαττωματικά γονίδια και πολλά άλλα. Όταν επισκεπτόμαστε τον γιατρό, συχνά μας ρωτούν αν οι γονείς ή οι παππούδες μας είχαν κάποια γενετική ασθένεια. Θα ήταν καλό αν όλοι γνώριζαν τους γονείς τους. Και όχι μόνο εξαιτίας μιας επίσκεψης στον γιατρό. Είναι ανθρώπινη ανάγκη να θέλουμε να γνωρίζουμε ποιοι είναι οι γονείς και οι πρόγονοί μας. Και σε αυτό το σημείο θα μπορούσαν ίσως να προκύψουν απογοητεύσεις. Για παράδειγμα, όταν ένα υιοθετημένο παιδί ανακαλύπτει ξαφνικά ποιοι είναι οι πραγματικοί του γονείς. Ή αν ανακαλύψει ότι η εθνική του καταγωγή έχει αλλάξει εν αγνοία του. Για παράδειγμα, πριν από 100 χρόνια κατά τη διάρκεια της ελληνοτουρκικής ανταλλαγής πληθυσμών. Εδώ μπορεί να βοηθήσει η ανάλυση DNA.

Μερικές φορές η άγνοια είναι καλύτερη από τη γνώση

Αλλά πώς αντιμετωπίζετε τη γνώση; Η απάντηση δεν είναι πάντα εύκολη. Για παράδειγμα, όταν ένας σύζυγος απορρίπτει τη γυναίκα του επειδή εκείνη δεν απέκτησε αγόρι. Εδώ δεν μπορείτε να είστε διστακτικοί με την αλήθεια. Αλλά σε ορισμένες καταστάσεις είναι μερικές φορές πιο λογικό να παραμείνετε σιωπηλοί. Οι

In der Medizin ist DNA-Wissen hilfreich. Man kann defekte Gene feststellen und vieles mehr. Oft werden wir beim Arztbesuch gefragt, ob unsere Eltern oder Großeltern eine genetische Krankheit hatten. Es wäre gut, wenn jeder seine Eltern kennen würde. Nicht nur für den Arztbesuch. Es ist ein menschliches Bedürfnis zu wissen, wer unsere Eltern und Vorfahren sind. Und da kann es auch Enttäuschungen geben. Zum Beispiel, wenn ein adoptives Kind plötzlich erfährt, wer die richtigen Eltern sind. Oder wenn man erfährt, dass die nationale Herkunft ohne sein Wissen geändert wurde. Zum Beispiel vor 100 Jahren beim griechisch-türkischen Bevölkerungsaustausch. Da kann die DNA-Analyse helfen.

Manchmal ist Nichtwissen besser als Wissen

Doch wie geht man mit Wissen um? Nicht immer ist die Antwort einfach. Zum Beispiel, wenn ein Ehemann seine Frau verstößt, weil sie keinen Jungen geboren hat. Hier darf man mit der Wahrheit nicht zögern. Aber in bestimmten Situationen ist es manchmal besser zu schweigen. Die Menschen glauben, dass sie ihre eigenen

En médecine, la connaissance de l'ADN est utile. On peut détecter des gènes défectueux et bien plus encore. Souvent, lors d'une visite chez le médecin, on nous demande si nos parents ou nos grands-parents ont eu une maladie génétique. Il serait bon que chacun connaisse ses parents. Pas seulement pour la visite médicale. C'est un besoin humain de savoir qui sont nos parents et nos ancêtres. Et il peut aussi y avoir des déceptions. Par exemple, lorsqu'un enfant adoptif apprend soudain qui sont ses vrais parents. Ou lorsqu'on apprend que l'origine nationale a été modifiée à son insu. Par exemple, il y a 100 ans, lors de l'échange de population gréco-turque. C'est là que l'analyse ADN peut aider.

Parfois, ne pas savoir vaut mieux que savoir

Mais comment gérer le savoir ? La réponse n'est pas toujours simple. Par exemple, lorsqu'un mari répudie sa femme parce qu'elle n'a pas donné naissance à un garçon. Dans ce cas, il ne faut pas hésiter à dire la vérité. Mais dans certaines situations, il est parfois préférable de se taire. Les gens pensent

άνθρωποι πιστεύουν ότι έχουν τα δικά τους γονίδια. Αλλά αυτό δεν είναι αλήθεια. Τα γονίδια που μεταβιβάζουν οι γονείς στα παιδιά τους τα έλαβαν από τους δικούς τους γονείς. Και οι δικοί τους γονείς από τους παππούδες και τις γιαγιάδες τους. Σύμφωνα με τον Ρίτσαρντ Ντόκινς, οι άνθρωποι είναι απλώς ένα μεταφορικό σύστημα. Δηλαδή παππούδες, γονείς, παιδιά. Οι άνθρωποι δεν παράγουν τα δικά τους γονίδια. Τα παίρνουν από τους γονείς τους και τα μεταφέρουν στα παιδιά τους. Προηγουμένως, κάνει μια γονιδιακή επιλογή. Αυτό είναι όλο. Αλλά το γεγονός ότι ο πατέρας πιστεύει ότι είναι δικά του γονίδια είναι εξαιρετικά σημαντικό για τη διατήρηση της ανθρωπότητας. Φροντίζει για την ευημερία των παιδιών του, δηλαδή για τα γονίδιά του, λέει ο Kay-Uwe Götze, συνάδελφός μου από τη Βαυαρία. Εδώ, λοιπόν, η άγνοια φέρνει πλεονεκτήματα. Και το ίδιο ισχύει και για τη θρησκεία. Σε πολλά χωριά στην Ελλάδα, βλέπεις μόνο ηλικιωμένους ανθρώπους. Η γιαγιά μου έφτασε τα 106 χρόνια. Ποτέ δεν αμφισβήτησε την ύπαρξη του παραδείσου. Και χαίρομαι που δεν της είπα τίποτα

Gene haben. Aber das stimmt nicht. Die Gene, die Eltern an ihre Kinder weitergeben, haben sie von ihren eigenen Eltern bekommen. Und diese wiederum von ihren Großeltern. Der Mensch ist nur ein Transportbehälter, sagt Richard Dawkins. Also Großeltern, Eltern, Kinder. Der Mensch macht seine Gene nicht selbst. Er übernimmt sie von seinen Eltern und überträgt sie auf seine Kinder. Vorher selektiert er die Gene. Das ist alles. Aber die Tatsache, dass der Vater glaubt, es seien seine eigenen Gene, ist für die Erhaltung der Menschheit sehr wichtig. Er sorgt sich um das Wohl seiner Kinder, also um seine Gene, sagt Kay-Uwe Götze, mein Kollege aus Bayern. Also hier hat Unwissenheit Vorteile. Und das Gleiche gilt für die Religion. In vielen Dörfern in Griechenland sieht man nur alte Menschen. Meine Großmutter ist 106 Jahre alt geworden. Sie hat nie an der Existenz des Paradieses gezweifelt. Und ich bin froh, dass ich ihr nichts gesagt habe.

qu'ils ont leurs propres gènes. Mais ce n'est pas vrai. Les gènes que les parents transmettent à leurs enfants, ils les ont reçus de leurs propres parents. Et ceux-ci à leur tour de leurs grands-parents. L'homme n'est qu'un conteneur de transport, dit Richard Dawkins. Donc grands-parents, parents, enfants. L'homme ne fabrique pas lui-même ses gènes. Il les prend de ses parents et les transmet à ses enfants. Auparavant, il sélectionne les gènes. C'est tout. Mais le fait que le père pense qu'il s'agit de ses propres gènes est très important pour la préservation de l'humanité. Il se soucie du bien-être de ses enfants, donc de ses gènes, dit Kay-Uwe Götze, mon collègue de Bavière. Ici, l'ignorance a donc des avantages. Et il en va de même pour la religion. Dans de nombreux villages en Grèce, on ne voit que des personnes âgées. Ma grand-mère a vécu jusqu'à 106 ans. Elle n'a jamais douté de l'existence du paradis. Et je suis content de ne pas lui avoir dit.

8 Άνθρωπος - Ράτσα - Κληρονομικότητα

Φυλετική ιδεολογία.

Για παράδειγμα: Immanuel Kant

Ωστόσο, αυτή η συγκεκαλυμμένη αξίωση ανωτερότητας δεν είναι κάτι καινούργιο. Από τον 18ο αιώνα και μετά, διάσημοι στοχαστές και φιλόσοφοι, συμπεριλαμβανομένου του διαφωτιστή Ιμμάνουελ Καντ, κατέταξαν τους ανθρώπους με βάση το χρώμα του δέρματος, πράγμα ανεξήγητο και ρατσιστικό σύμφωνα με τις σημερινές γνώσεις της γενετικής. Αν και δεν είναι ο μόνος που υποστήριξε και δημοσίευσε αυτή την άποψη, είναι ο πιο διάσημος. Σύμφωνα με τον Immanuel Kant, οι άνθρωποι χωρίζονται σε τέσσερις φυλές. Στην κορυφή βρίσκεται η ανώτερη, ανοιχτόχρωμη φυλή με τις ιδιότητες της αγνότητας και της αρετής. Στο κάτω μέρος, από την άλλη πλευρά, βρίσκεται η κατώτερη, μαύρη φυλή με τα χαρακτηριστικά της ακαθαρσίας και της αμαρτωλότητας. Αυτή η κατηγοριοποίηση των ανθρώπων ανάλογα με το χρώμα του δέρματος, που υποστηρίχθηκε από τον Immanuel Kant, είναι 250 ετών. Και όμως. Παρόλο που, όπως αναφέρθηκε παραπάνω, η θεωρία του Καντ έχει

8. Mensch - Rasse - Vererbung.

Rassenideologie.

Zum Beispiel: Immanuel Kant

Dieser verdeckte Überlegenheitsanspruch ist nicht neu. Jahrhundert, darunter der Aufklärer Immanuel Kant, nahmen eine Einteilung der Menschen nach Hautfarben vor, die nach heutigen Erkenntnissen der Genetik unerklärlich und rassistisch ist. Er ist nicht der einzige, der diese Auffassung vertreten und publiziert hat, aber er ist der bekannteste. Nach Immanuel Kant teilen sich die Menschen in vier Rassen auf. An der Spitze steht die überlegene, hellhäutige Rasse, die sich durch Reinheit und Tugendhaftigkeit auszeichnet. Ganz unten hingegen befindet sich die minderwertige, schwarze Rasse mit den Eigenschaften der Unreinheit und Sündhaftigkeit. Diese von Immanuel Kant vertretene Einteilung der Menschen nach ihrer Hautfarbe ist 250 Jahre alt. Und doch. Obwohl sich, wie oben erwähnt, Kants Annahme wissenschaftlich als Unsinn erwiesen hat, ist sie in weiten Teilen der weißen Mehrheitsgesellschaften auch heute, in unserer Zeit, noch gültig. Es ist merkwürdig, dass diese Gesellschaften sich immer wieder als fortschrittlich, d.h.

8. l'homme - la race - l'hérédité.

L'idéologie de la race.

Par exemple : Emmanuel Kant
Cette revendication de supériorité dissimulée n'est pas nouvelle. Des penseurs du XVIIIe siècle, dont le philosophe des Lumières Emmanuel Kant, ont procédé à une classification des êtres humains en fonction de la couleur de leur peau, une classification inexplicable et raciste au regard des connaissances actuelles en matière de génétique. Il n'est pas le seul à avoir défendu et publié cette conception, mais il est le plus connu. Selon Emmanuel Kant, les hommes se divisent en quatre races. Au sommet se trouve la race supérieure, à la peau claire, qui se distingue par sa pureté et sa vertu. Tout en bas, en revanche, se trouve la race inférieure, noire, qui présente les caractéristiques de l'impureté et du péché. Cette classification des hommes selon la couleur de leur peau, défendue par Emmanuel Kant, date de 250 ans. Et pourtant. Bien que, comme nous l'avons mentionné plus haut, l'hypothèse de Kant se soit révélée être un non-sens scientifique, elle est encore valable aujourd'hui, à notre époque, dans une grande partie des sociétés blanches

αποδειχθεί επιστημονικά ότι είναι ανοησία, εξακολουθεί να ισχύει σήμερα - τώρα και στην εποχή μας - σε μεγάλο μέρος των κοινωνιών της λευκής πλειοψηφίας. Είναι περίεργο το γεγονός ότι οι κοινωνίες αυτές παρουσιάζονται σταθερά ως προοδευτικές, δηλαδή με κλίση προς τα πορίσματα της επιστήμης, αλλά εξακολουθούν να προσκολλώνται σε αυτή την παλιά πλεξούδα. Εξάλλου, μια υπόθεση χωρίς αποδείξεις δεν είναι επιστήμη. Ακόμη και αν η υπόθεση αυτή ανάγεται σε κάποιον φωστήρα όπως ο Πλάτωνας και ο Αριστοτέλης ή ο Καντ, όπως είδαμε παραπάνω. Οι συνέπειες μιας τέτοιας άρνησης των γεγονότων είναι πάντα καταστροφικές.

Για παράδειγμα: Η διαπίστωση ότι τα γεγονότα δεν είναι αληθινά, είναι πολύ επικίνδυνη: Το χρώμα του δέρματος ως φυλετικό χαρακτηριστικό

Όλοι οι επιστήμονες που δεσμεύονται από τα γεγονότα (βλ. Διακήρυξη της Ιένας, Πρόγραμμα Ανθρώπινου Γονιδιώματος) έχουν διαψεύσει την ιδέα ότι το χρώμα του δέρματος είναι φυλετικό χαρακτηριστικό. Ακολουθεί ένα παράδειγμα για το χρώμα του δέρματος νεογέννητων αδελφικών διδύμων (γονείς: μητέρα μαύρη, πατέρας λευκός). Ο ένας δίδυμος έχει μαύρο

den Erkenntnissen der Wissenschaft zugewandt inszenieren, aber an diesem alten Zopf festhalten. Eine Hypothese ohne Beweis ist eben keine Wissenschaft. Auch dann nicht, wenn diese Hypothese auf eine Koryphäe wie Platon und Aristoteles oder Kant zurückgeht, wie wir oben gesehen haben. Die Folgen einer solchen Leugnung von Tatsachen sind immer katastrophal.

Zum Beispiel: Hautfarbe als Rassenmerkmal

Die Hautfarbe als Rassenmerkmal zu sehen, ist heute von allen den Fakten verpflichteten Wissenschaftlern widerlegt (s. Jenaer Erklärung, Human Genome Project).

Hier ein Beispiel zur Hautfarbe von neugeborenen zweieiigen Zwillingen (Eltern: Mutter schwarz, Vater weiß). Ein Zwilling ist schwarz, der andere weiß. Das klingt zunächst überraschend.

majoritaires. Il est étrange que ces sociétés se mettent toujours en scène comme progressistes, c'est-à-dire tournées vers les découvertes de la science, mais s'accrochent à cette vieille ficelle. Une hypothèse sans preuve n'est pas une science. Même si cette hypothèse remonte à une sommité comme Platon et Aristote ou Kant, comme nous l'avons vu plus haut. Les conséquences d'une telle négation des faits sont toujours catastrophiques.

Par exemple : La couleur de peau comme caractéristique raciale

Considérer la couleur de la peau comme une caractéristique raciale est aujourd'hui réfuté par tous les scientifiques qui s'engagent à respecter les faits (voir Déclaration d'Iéna, Human Genome Project).

Voici un exemple concernant la couleur de peau de jumeaux dizygotes nouveau-nés (parents : mère noire, père blanc). L'un des jumeaux est noir, l'autre blanc. Cela peut paraître surprenant au premier abord.

χρώμα δέρματος, ο άλλος λευκό. Αυτό ακούγεται εκπληκτικό στην αρχή..

Αδελφοί δίδυμοι με διαφορετικό χρώμα δέρματος. Το χρώμα του δέρματος είναι πολυγονιδιακό χαρακτηριστικό. Το κύτταρο του ωαρίου της μαύρης μητέρας είχε μόνο γονιδιακά αλληλόμορφα με ασθενείς πληροφορίες για το χρωματισμό. Μια πολύ σπάνια περίπτωση σύμφωνα με τη θεωρία των πιθανοτήτων, αλλά πιθανή. Θεωρητικά, αλλά πραγματικά μόνο θεωρητικά, δύο μαύροι γονείς μπορούν επίσης να αποκτήσουν ένα λευκό παιδί.

Ο Craig Venter είναι ένας επιστήμονας που αντικρούει τον ισχυρισμό περί ανωτερότητας των λευκών λόγω διαφορετικών γονιδίων. Σύμφωνα με αυτόν τον Αμερικανό βιοχημικό και επιχειρηματία, ο οποίος δημοσίευσε για πρώτη φορά ολόκληρο το δικό του ανθρώπινο γονιδίωμα,

"[...] ο [ανθρώπινος] γενετικός κώδικας δεν καθορίζει τη ράτσα. Η ράτσα είναι ένα

Zweieiige Zwillinge mit unterschiedlicher Hautfarbe. Hautfarbe ist ein polygenes Merkmal. Die Eizelle der schwarzen Mutter enthält nur Genallele mit schwacher Pigmentinformation. Nach der Wahrscheinlichkeitsrechnung ein sehr seltener Fall, aber möglich. Theoretisch, aber wirklich nur theoretisch, können zwei schwarze Eltern auch ein weißes Kind haben.

Ein Wissenschaftler, der dem Überlegenheitsanspruch der Weißen aufgrund unterschiedlicher Gene widerspricht, ist Craig Venter. Der amerikanische Biochemiker und Unternehmer hat erstmals das gesamte menschliche Genom, sein eigenes Genom, veröffentlicht,

„Der [menschliche] genetische Code definiert keine Rasse. Rasse ist ein rein

Des jumeaux dizygotes avec une couleur de peau différente. La couleur de peau est une caractéristique polygénique. L'ovule de la mère noire ne contient que des allèles de gènes avec une faible information pigmentaire. Selon le calcul des probabilités, c'est un cas très rare, mais possible. Théoriquement, mais vraiment seulement théoriquement, deux parents noirs peuvent également avoir un enfant blanc.

Un scientifique qui s'oppose à la prétention à la supériorité des Blancs en raison de gènes différents est Craig Venter. Ce biochimiste et entrepreneur américain a publié pour la première fois l'intégralité du génome humain, son propre génome,

"Le code génétique [humain] ne définit pas une race. La race est une construction

καθαρά κοινωνικό κατασκεύασμα. Οι αντίστοιχες διαφορές στην εμφάνιση των ανθρώπων οφείλονται κυρίως σε περιβαλλοντικές επιδράσεις και σε κοινωνικο-πολιτισμικά διαφορετικές εξελίξεις".

Θα ήταν επιθυμητό οι επιστήμονες που έχουν δεσμευτεί στην αντικειμενικότητα των γεγονότων, των αριθμών και των πειραμάτων να μην τα καμπυλώνουν για να ικανοποιήσουν μια ιδεολογία. Τίθεται επομένως το ερώτημα: εκπληρώνουν όλοι οι επιστήμονες αυτό το ιδεώδες; Υποψιάζομαι ότι όχι.

Συμπέρασμα: Τι σημαίνει αυτό για εμάς τους "κανονικούς" ανθρώπους, τους μη επιστήμονες ή τους επιστήμονες που δεν προέρχονται από το σχετικό εξειδικευμένο πεδίο ή ακόμη και για τον λεγόμενο άνθρωπο του δρόμου; Σύμφωνα με τις παραπάνω εξηγήσεις μου, η ρατσιστική στάση των λευκών ανθρώπων δεν μπορεί να αμφισβητηθεί - χωρίς να θέλω να γενικεύσω εδώ. Είμαστε πράγματι όλοι ρατσιστές με τη μία ή την άλλη μορφή. Κάποιοι περισσότερο, κάποιοι λιγότερο. Ακόμα και αν πολλοί από εμάς καταβάλλουμε προσπάθεια να απελευθερωθούμε από τη ρατσιστική συμπεριφορά, πάντα προσκρούουμε στα

soziales Konstrukt. Entsprechende Unterschiede im Aussehen von Menschen haben ihre Ursache vor allem in Umwelteinflüssen sowie in soziokulturell unterschiedlichen Entwicklungen."

Es wäre wünschenswert, dass Wissenschaftler, die sich der Objektivität von Zahlen, Fakten und Experimenten verpflichtet fühlen, sich nicht verbiegen, um einer Ideologie gerecht zu werden. Es stellt sich die Frage: Genügen alle Wissenschaftler diesem Ideal? Ich vermute nein.

Fazit: Was bedeutet das für uns „normale“ Menschen, Nicht-Wissenschaftler oder Wissenschaftler, die nicht aus dem jeweiligen Fachgebiet kommen, oder auch für den sogenannten Mann auf der Straße? Nach dem oben Gesagten kann die rassistische Haltung weißer Menschen nicht geleugnet werden - ohne hier verallgemeinern zu wollen. Wir alle sind auf die eine oder andere Weise Rassisten. Der eine mehr, der andere weniger. Auch wenn viele von uns versuchen, sich von rassistischem Verhalten zu befreien, stoßen wir immer wieder an unsere persönlichen Grenzen. Ein Menschenleben scheint nicht

purement sociale. Les différences correspondantes dans l'apparence des êtres humains trouvent leur origine principalement dans des influences environnementales ainsi que dans des évolutions socioculturelles différentes".

Il serait souhaitable que les scientifiques qui se sentent tenus à l'objectivité des chiffres, des faits et des expériences ne se tordent pas pour satisfaire une idéologie. La question se pose : tous les scientifiques satisfont-ils à cet idéal ? Je suppose que non.

Conclusion : qu'est-ce que cela signifie pour nous, les gens "normaux", les non-scientifiques ou les scientifiques qui ne sont pas issus de la spécialité en question, ou même pour le soi-disant homme de la rue ? Après ce qui précède, on ne peut pas nier l'attitude raciste des personnes blanches - sans vouloir généraliser ici. Nous sommes tous racistes d'une manière ou d'une autre. L'un plus, l'autre moins. Même si beaucoup d'entre nous essaient de se libérer d'un comportement raciste, nous nous heurtons toujours à nos limites personnelles. Une vie humaine ne semble pas suffire pour éradiquer ce fléau. Et je

προσωπικά μας όρια. Μια ανθρώπινη ζωή δεν φαίνεται να είναι αρκετή για να εξαλειφθεί αυτό το κακό. Και ξέρω για τι πράγμα μιλάω. Ακόμα και αν φτάσω στην ηλικία του πατέρα μου (103) ή ακόμα και στην ηλικία της γιαγιάς μου (106), δεν θα μπορέσω να απελευθερωθώ εντελώς από τη ρατσιστική συμπεριφορά. Ίσως επειδή ο πλούτος και ο ρατσισμός έχουν θετική συσχέτιση. Υψηλή ευημερία, υψηλός ρατσισμός και το αντίστροφο.

Για παράδειγμα: το άρθρο 3 του βασικού νόμου

Πέρα από το γεγονός ότι εμείς οι λεγόμενοι κανονικοί πολίτες - παρ' όλη τη διαφώτισή μας - εξακολουθούμε να μας αρέσει να αγοράζουμε αγαθά που παράγονται εξαιρετικά φτηνά στους εκτεταμένους πάγκους εργασίας αυτού του κόσμου εις βάρος των ανθρώπων και του περιβάλλοντος, η επιστημονική διαπίστωση ότι δεν υπάρχουν διαφορετικές φυλές γεννά το ερώτημα γιατί αυτή η διαπίστωση δεν έχει φθάσει ακόμη στη γερμανική Μπούντεσταγκ. Το γεγονός ότι η λέξη " ράτσα " εξακολουθεί να υπάρχει στο άρθρο 3 του βασικού νόμου είναι απλά ανορθόδοξο, ακόμη και ντροπιαστικό, και θα πρέπει να διαγραφεί το συντομότερο δυνατό. Άλλες χώρες όπως η Φινλανδία, η Σουηδία, η Αυστρία

auszureichen, um dieses Übel aus der Welt zu schaffen. Und ich weiß, wovon ich spreche. Selbst wenn ich das Alter meines Vaters (103) oder gar das meiner Großmutter (106) erreiche, werde ich mich nicht vollständig von rassistischen Denkweisen befreien können. Vielleicht liegt es daran, dass Wohlstand und Rassismus positiv korreliert sind. Hoher Wohlstand, hoher Rassismus und umgekehrt.

Zum Beispiel: Artikel 3 des Grundgesetzes

Abgesehen davon, dass wir so genannten Normalbürger - trotz aller Einsicht - immer noch gerne zu Waren greifen, die auf den verlängerten Werkbänken dieser Welt zu Lasten von Mensch und Umwelt extrem billig produziert werden, stellt sich angesichts der wissenschaftlichen Erkenntnis, dass es keine unterschiedlichen Rassen gibt, die Frage, warum diese Erkenntnis noch nicht im Deutschen Bundestag angekommen ist. Dass das Wort Rasse immer noch im Artikel 3 des Grundgesetzes steht, ist schlichtweg falsch, ja beschämend und sollte schnellstens gestrichen werden. Andere Länder wie Finnland, Schweden, Österreich und Frankreich haben dies bereits getan und ihre Verfassungen

sais de quoi je parle. Même si j'atteins l'âge de mon père (103 ans) ou même celui de ma grand-mère (106 ans), je ne pourrai pas me libérer complètement de la pensée raciste. C'est peut-être parce que la prospérité et le racisme sont positivement corrélés. Grande prospérité, grand racisme et vice versa.

Par exemple : article 3 de la Loi fondamentale

Mis à part le fait que nous, les citoyens dits normaux - malgré tout ce que l'on peut comprendre - avons encore volontiers recours à des marchandises produites à très bas prix sur les bancs de travail prolongés de ce monde, au détriment de l'homme et de l'environnement, on peut se demander, au vu de la découverte scientifique qu'il n'existe pas de races différentes, pourquoi cette découverte n'a pas encore atteint le Bundestag allemand. Le fait que le mot race figure toujours à l'article 3 de la Loi fondamentale est tout simplement faux, voire honteux, et devrait être supprimé au plus vite. D'autres pays comme la Finlande, la Suède, l'Autriche et la France l'ont déjà fait et ont modifié leur Constitution. L'Institut allemand des droits

και η Γαλλία το έχουν ήδη κάνει αυτό και έχουν τροποποιήσει τα συντάγματά τους. Το Γερμανικό Ινστιτούτο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων πρότεινε την αφαίρεση της λέξης ράτσα από το άρθρο 3 του Βασικού Νόμου ήδη από το 2010. Στη δημοσίευσή του "Ένας βασικός νόμος χωρίς " ράτσα", ο Hendrik Creme αιτιολογεί την πρόταση αυτή.

Ο συνάδελφός μου Kay-Uwe Götz, ο οποίος είναι υπεύθυνος για την πληθυσμιακή γενετική στη Βαυαρία, παρέχει την πιο ολοκληρωμένη και ακριβή επιχειρηματολογία στο θέμα αυτό:

"Πρώτα απ' όλα, συμφωνώ απόλυτα μαζί σου ότι ο όρος " ράτσα" δεν είναι κατάλληλος σε σχέση με τον άνθρωπο. Από την άποψη αυτή, υποστηρίζω επίσης τις προσπάθειές σου για την τροποποίηση του άρθρου 3 του βασικού νόμου. Με την ευκαιρία αυτή θα ήθελα επίσης να προτείνω την ταυτόχρονη διαγραφή του όρου "καταγωγή". Τι υποτίθεται ότι είναι αυτό; Μπορείς να έχεις καλή και κακή καταγωγή; Οι άνθρωποι πρέπει να θεωρούνται άτομα, οπότε δεν έχει σημασία από πού πήραν τα αλληλόμορφα τους. Παρεμπιπτόντως, πιστεύω επίσης ότι θα πρέπει να καταργήσουμε τον όρο " ράτσα"

geändert. Das Deutsche Institut für Menschenrechte hat bereits 2010 vorgeschlagen, das Wort Rasse aus Artikel 3 des Grundgesetzes zu streichen. In seiner Publikation "Ein Grundgesetz ohne "Rasse"" begründet Hendrik Creme diesen Vorschlag.

Mein Kollege Kay-Uwe Götz, der für die Populationsgenetik in Bayern zuständig ist, argumentiert in dieser Hinsicht am ausführlichsten und genauesten:

„Zunächst einmal stimme ich Dir völlig zu, dass der Begriff Rasse im Zusammenhang mit Menschen nicht angemessen ist. Insofern unterstütze ich auch Deine Bestrebungen, Art. 3 GG zu ändern. Bei dieser Gelegenheit würde ich auch vorschlagen, den Begriff „Abstammung“ gleich mit zu streichen. Was soll das denn sein? Kann man eine gute und eine schlechte Abstammung haben? Menschen sollten als Individuen betrachtet werden, und es spielt keine Rolle, woher sie ihre Allele haben. Ich bin übrigens auch der Meinung, dass wir den Begriff „Rasse“ bei Nutztieren abschaffen sollten. In meinem

de l'homme a proposé dès 2010 de supprimer le mot race de l'article 3 de la Loi fondamentale. Dans sa publication "Ein Grundgesetz ohne "Rasse"", Hendrik Creme justifie cette proposition.

Mon collègue Kay-Uwe Götz, responsable de la génétique des populations en Bavière, présente l'argumentation la plus détaillée et la plus précise à cet égard :

"Tout d'abord, je suis tout à fait d'accord avec toi pour dire que le terme de race n'est pas approprié dans le contexte des êtres humains. Dans ce sens, je soutiens également tes efforts pour modifier l'article 3 de la Loi fondamentale. A cette occasion, je proposerais également de supprimer en même temps le terme "ascendance". Qu'est-ce que cela doit être ? Peut-on avoir une bonne et une mauvaise ascendance ? Les êtres humains devraient être considérés comme des individus, et l'origine de leurs allèles n'a aucune importance. D'ailleurs, je suis également d'avis que nous devrions supprimer le terme "race"

για τα ζώα εκτροφής. Οι σημειώσεις της διδασκαλίας μου λένε: "Ο όρος ράτσα χρησιμοποιείται συνεχώς από τους κτηνοτρόφους, αν και στην πραγματικότητα δεν είναι επιστημονικά καθορισμένος. Δεν υπάρχει γενετικός ορισμός για μια ράτσα. Ο όρος αυτός είναι μάλλον πολιτικός, επειδή ο μόνος βιώσιμος ορισμός είναι ότι ένα ζώο ανήκει σε μια ράτσα αν είναι εγγεγραμμένο σε ένα γενεαλογικό βιβλίο αυτής της ράτσας. Επομένως, δεν μιλάμε πλέον για ράτσες, αλλά για "γραμμές αναπαραγωγής ή καθαρόαιμους πληθυσμούς".

Αυτό τα λέει όλα. Δεν έχω τίποτα να προσθέσω.

Ο Homo sapiens στον 21ο αιώνα - γονίδια - κληρονομικότητα

Μετά από αυτή την εκδρομή στη φυλετική ιδεολογία, ας επιστρέψουμε στον Homo sapiens. Ο Homo sapiens έφτασε στην Ευρώπη πριν από 45.000 χρόνια. Οι Νεάντερταλ που ζούσαν ήδη εδώ δέχτηκαν έναν επισκέπτη, ας πούμε. Δυστυχώς, αυτή η επίσκεψη δεν έφερε τίποτα καλό. Διότι 15.000 χρόνια αργότερα, οι τελευταίοι Νεάντερταλ εξαφανίστηκαν. Μήπως οι Homo sapiens χρησιμοποίησαν βία ή έφεραν μαζί τους ιούς; Πολλά είναι ακόμα ασαφή. Ακόμη και

Vorlesungsskript steht: „Der Begriff Rasse wird von Tierzüchtern ständig verwendet, obwohl er wissenschaftlich eigentlich nicht definiert ist. Es gibt keine genetische Definition einer Rasse. Der Begriff ist eher politisch, denn die einzig haltbare Definition ist, dass ein Tier zu einer Rasse gehört, wenn es in einem Zuchtbuch dieser Rasse eingetragen ist. Im Folgenden wird daher nicht mehr von Rassen, sondern von Zuchtlinien oder Reinzuchtpopulationen gesprochen.

Damit ist alles gesagt. Ich habe nichts hinzuzufügen.

Homo sapiens im 21. Jahrhundert - Gene - Vererbung

Wenden wir uns nach diesem Ausflug in die Rassenideologie wieder dem Homo sapiens zu. Der Homo sapiens kam vor etwa 45.000 Jahren nach Europa. Die dort bereits lebenden Neandertaler bekamen sozusagen Besuch. Leider brachte dieser Besuch nichts Gutes. Denn 15.000 Jahre später waren die letzten Neandertaler ausgestorben. Hatte der Homo sapiens Gewalt angewendet oder Viren mitgebracht? Vieles ist noch ungeklärt. Auch die nachgewiesenen Paarungen

pour les animaux d'élevage. Dans mon script de cours, on peut lire : "Le terme de race est constamment utilisé par les éleveurs d'animaux, bien qu'il ne soit en fait pas défini scientifiquement. Il n'existe pas de définition génétique de la race. Le terme est plutôt politique, car la seule définition viable est qu'un animal appartient à une race s'il est inscrit dans un livre généalogique de cette race. Dans ce qui suit, on ne parlera donc plus de races, mais de lignées d'élevage ou de populations de race pure.

Ainsi, tout est dit. Je n'ai rien à ajouter.

Homo sapiens au 21e siècle - Gènes - Hérité

Après cette incursion dans l'idéologie raciale, revenons à l'Homo sapiens. L'Homo sapiens est arrivé en Europe il y a environ 45 000 ans. Les Néandertaliens qui y vivaient déjà ont pour ainsi dire reçu une visite. Malheureusement, cette visite n'a rien apporté de bon. En effet, 15.000 ans plus tard, les derniers Néandertaliens s'étaient éteints. L'homo sapiens avait-il eu recours à la violence ou avait-il apporté des virus ? Beaucoup de choses restent encore inexplicables. Même les

το αποδεδειγμένο σύζευγμα μεταξύ Homo sapiens και Νεάντερταλ (περίπου 2,5% γονιδιακή αναλογία) πρέπει ακόμη να ερευνηθεί. Η μέθοδος που ρίχνει φως στην ιστορία της ανθρωπότητας από τις αρχές του αιώνα που διανύουμε ονομάζεται ανάλυση DNA.

Ανακαλύπτοντας το ταξίδι των γονιδίων μας με την ανάλυση DNA.

Τα όσα διδάσκονται στο Πανεπιστήμιο του Hohenheim παρουσιάζονται εδώ απλουστευμένα και θα παρακαλούσα τον ενημερωμένο αναγνώστη να με υπομείνει: Τα γονίδια βρίσκονται στα χρωμοσώματα και μεταβιβάζονται από γενιά σε γενιά. Ο άνθρωπος έχει 46 χρωμοσώματα ή 23 ζεύγη χρωμοσωμάτων, με κάθε κύτταρο του σώματος να φέρει αυτό το διπλό σύνολο χρωμοσωμάτων. Μόνο τα σπερματοζωάρια και τα ωάρια έχουν 23 απλά χρωμοσώματα. Όταν ένα ωάριο και ένα σπερματοζωάριο συντηκονται, το νεογέννητο παιδί θα έχει επομένως επίσης 23 ζεύγη χρωμοσωμάτων- πρόκειται για μια διαδικασία που επαναλαμβάνεται συνεχώς κατά τη διάρκεια της αναπαραγωγής.

Πρέπει όμως να γνωρίζετε και τα εξής: Ο πατέρας έχει το χρωμόσωμα Y. Αυτό μεταβιβάζεται (σχεδόν) αναλλοίωτο ως ένα

zwischen Homo sapiens und Neandertalern (ca. 2,5% Genanteil) müssen noch erforscht werden. Die Methode, die seit Beginn dieses Jahrhunderts Licht in die Geschichte der Menschheit bringt, heißt DNA-Analyse.

Entdecken Sie die Reise unserer Gene mit der DNA-Analyse.

Was an der Universität Hohenheim gelehrt wird, gebe ich hier stark vereinfacht wieder und bitte den geneigten Leser um Nachsicht: Die Gene befinden sich in den Chromosomen und werden von Generation zu Generation weitergegeben. Der Mensch hat 46 Chromosomen bzw. 23 Chromosomenpaare, wobei jede Körperzelle diesen doppelten Chromosomensatz in sich trägt. Nur Spermien und Eizellen besitzen 23 einzelne Chromosomen. Bei der Verschmelzung von Ei- und Samenzelle wird das neugeborene Kind also wieder 23 Chromosomenpaare haben, ein Vorgang, der sich bei der Fortpflanzung ständig wiederholt.

Dazu muss man aber noch folgendes wissen: Der Vater hat das Y-Chromosom. Dieses wird mit dem Samen (fast)

accouplements avérés entre Homo sapiens et Néandertal (environ 2,5% de gènes) doivent encore faire l'objet de recherches. La méthode qui, depuis le début de ce siècle, fait la lumière sur l'histoire de l'humanité s'appelle l'analyse de l'ADN.

Découvrez le voyage de nos gènes grâce à l'analyse de l'ADN.

Je reproduis ici de manière très simplifiée ce qui est enseigné à l'université de Hohenheim et demande l'indulgence du lecteur bienveillant : les gènes se trouvent dans les chromosomes et sont transmis de génération en génération. L'être humain possède 46 chromosomes ou 23 paires de chromosomes, chaque cellule du corps portant ce double jeu de chromosomes. Seuls les spermatozoïdes et les ovules possèdent 23 chromosomes individuels. Lors de la fusion de l'ovule et du spermatozoïde, le nouveau-né aura donc à nouveau 23 paires de chromosomes, un processus qui se répète constamment lors de la reproduction.

Pour cela, il faut toutefois encore savoir ce qui suit : Le père possède le chromosome Y. Celui-ci est transmis au fils avec le

αντίγραφο στο γιο με το σπέρμα. Εκτός από το πυρηνικό DNA με τα 23 χρωμοσώματα, το ωάριο της μητέρας έχει επίσης το μιτοχονδριακό DNA του πλάσματος, το οποίο επίσης μεταβιβάζεται στον απόγονο ως ένα αντίγραφο. Έτσι, αν το χρωμόσωμα Y ενός ανθρώπου που ζει σήμερα είναι πανομοιότυπο με εκείνο ενός προ πολλού νεκρού ανθρώπινου οστού που βρέθηκε κατά τη διάρκεια μιας αρχαιολογικής ανασκαφής, για παράδειγμα, τότε αυτό σημαίνει ότι ο άνθρωπος, που υπάρχει μόνο ως σκελετός, είναι ένας πρόγονός του. Με τον ίδιο τρόπο, μια ανάλυση μιτοχονδριακού DNA μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τον προσδιορισμό του θηλυκού προγόνου ενός ανθρώπου που ζει σήμερα, υπό την προϋπόθεση ότι έχει ανασκαφεί ένας αντίστοιχος γυναικείος σκελετός. Η μέθοδος αυτή καθιστά δυνατή την ανίχνευση της γενετικής σχέσης των ανδρών και των γυναικών που ζουν σήμερα μέχρι τους "προϊστορικούς χρόνους".

Και τώρα η τελευταία ιδιαιτερότητα: το γονιδίωμα, δηλαδή ο συνολικός αριθμός των γονιδίων, είναι μια διπλή αλυσίδα από σχεδόν 3,3 δισεκατομμύρια δομικά στοιχεία. Κατά τη διάρκεια της εξέλιξης, ορισμένα δομικά στοιχεία αλλάζουν τυχαία

unverändert als Kopie an den Sohn weitergegeben. Die Eizelle der Mutter besitzt neben der Kern-DNA mit den 23 Chromosomen auch die Plasma-Mitochondrien-DNA, die ebenfalls als Kopie an die Nachkommen weitergegeben wird. Ist also das Y-Chromosom eines heute lebenden Mannes identisch mit dem eines längst verstorbenen Menschenknochens, der zum Beispiel bei einer archäologischen Ausgrabung gefunden wurde, so bedeutet dies, dass es sich bei dem nur noch als Skelett vorhandenen Menschen um einen männlichen Vorfahren handelt. Genauso kann durch eine Analyse der mitochondrialen DNA eines heute lebenden Menschen die Vorfahrin bestimmt werden, sofern ein entsprechendes weibliches Skelett ausgegraben wurde. Diese Methode erlaubt es, die genetische Verwandtschaft heute lebender Männer und Frauen bis in die „Urzeit“ zurückzuverfolgen.

Und nun die letzte Besonderheit: Das Genom, also die Gesamtheit aller Gene, ist bildlich gesprochen eine Doppelkette aus fast 3,3 Milliarden Bausteinen. Im Laufe der Evolution werden einige dieser Bausteine zufällig bei der Zellteilung oder

sperme (presque) inchangé sous forme de copie. L'ovule de la mère possède non seulement l'ADN nucléaire avec les 23 chromosomes, mais aussi l'ADN mitochondrial plasmatique, qui est également transmis à la descendance sous forme de copie. Ainsi, si le chromosome Y d'un homme vivant aujourd'hui est identique à celui d'un os humain décédé depuis longtemps, trouvé par exemple lors d'une fouille archéologique, cela signifie que l'homme qui ne subsiste qu'à l'état de squelette est un ancêtre masculin. De même, l'analyse de l'ADN mitochondrial d'un être humain vivant aujourd'hui permet de déterminer l'ancêtre féminin, à condition qu'un squelette féminin correspondant ait été déterré. Cette méthode permet de retracer la parenté génétique d'hommes et de femmes vivant aujourd'hui jusqu'à la "préhistoire".

Et maintenant, la dernière particularité : le génome, c'est-à-dire l'ensemble des gènes, est, au sens figuré, une double chaîne de près de 3,3 milliards d'éléments constitutifs. Au cours de l'évolution, certains de ces éléments constitutifs sont modifiés par hasard lors de la division

κατά τη διάρκεια της κυτταρικής διαίρεσης ή από εξωτερικές επιδράσεις - όπως η ακτινοβολία γ. Αυτό ονομάζεται γονιδιακή μετάλλαξη. Αυτές οι γονιδιακές μεταλλάξεις εξηγούν τον μεγάλο αριθμό παραλλαγών (αλληλόμορφων) γονιδίων που κωδικοποιούν πρωτεΐνες και "φιλοξενούνται" στον ίδιο γονιδιακό τόπο. Για παράδειγμα, ο γονιδιακός τόπος του χρώματος των μαλλιών περιέχει είτε το αλληλόμορφο "μαύρο" είτε "λευκό" είτε "κόκκινο" είτε, είτε... Ένα γονίδιο μπορεί να έχει έως και 50 αλληλόμορφα. Και η συχνότητα εμφάνισης των αλληλόμορφων γονιδίων ποικίλλει σε διαφορετικούς ανθρώπινους πληθυσμούς λόγω της εξέλιξης. Κατά τη διάρκεια του σχηματισμού των γαμετών, γονίδια που βρίσκονται το ένα δίπλα στο άλλο κληρονομούνται μερικές φορές μαζί (γονιδιακή σύνδεση) και ολόκληρα κομμάτια χρωμοσωμάτων μπορούν επίσης να ανταλλάγουν μέσα σε ένα ζεύγος χρωμοσωμάτων, δηλαδή θηλυκό με αρσενικό ("Grossing over", chiasmata). Οι αλλαγές αυτές μεταβιβάζονται στους απογόνους και αυξάνουν έτσι τη γενετική παραλλακτικότητα του πληθυσμού.

durch äußere Einflüsse - wie z.B. γ-Strahlen - verändert. Dies nennt man Genmutation. Diese Genmutationen erklären die Vielzahl der proteincodierenden Genvarianten (Allele), die am selben Genlocus „sitzen“. So liegt auf dem Genlocus für die Haarfarbe entweder das Allel „schwarz“ oder „weiß“ oder „rot“ oder, oder... Bis zu 50 Allele kann ein Gen haben. Und die Häufigkeit des Auftretens der Genallele ist in den verschiedenen menschlichen Populationen evolutionsbedingt unterschiedlich. Bei der Keimzellenbildung werden manchmal nebeneinander liegende Gene gemeinsam vererbt (Genkopplung), und es können auch ganze Chromosomenstücke innerhalb eines Chromosomenpaares, also weiblich gegen männlich, ausgetauscht werden (Grossing over, Chiasmata). Diese Veränderungen werden an die Nachkommen weitergegeben und erhöhen so die genetische Variabilität der Population.

cellulaire ou par des influences extérieures - comme par exemple les rayons γ. C'est ce que l'on appelle la mutation génétique. Ces mutations génétiques expliquent la multitude de variantes de gènes codant pour des protéines (allèles) qui "siègent" sur le même locus génétique. Ainsi, sur le locus du gène de la couleur des cheveux se trouve soit l'allèle "noir", soit l'allèle "blanc", soit l'allèle "roux", soit, soit... Un gène peut comporter jusqu'à 50 allèles. Et la fréquence d'apparition des allèles de gènes varie dans les différentes populations humaines en fonction de l'évolution. Lors de la formation des cellules germinales, des gènes situés côte à côte sont parfois transmis ensemble (couplage de gènes), et des morceaux entiers de chromosomes peuvent être échangés au sein d'une paire de chromosomes, c'est-à-dire femelle contre mâle (grossing over, chiasmata). Ces modifications sont transmises à la descendance et augmentent ainsi la variabilité génétique de la population.

Δύο φορές Konstantin Karras

Οι κοινοί πρόγονοι;

Τι ακριβώς σημαίνει αυτό; Θα ήθελα να το καταδείξω χρησιμοποιώντας το δικό μου παράδειγμα. Το 2019, πήγα να αναζητήσω τις ρίζες της οικογένειάς μου από την πλευρά του πατέρα μου. Η έντονη επιθυμία να μάθει κανείς πληροφορίες για την καταγωγή του έχει να κάνει με την ιδέα των "δικών του γονιδίων", όπως φαίνεται παρακάτω. Είναι παραπλανητικό να μιλάμε για "τα δικά μας γονίδια", παρόλο που, εκτός από τις γενετικές μεταλλάξεις, όλοι οι άνθρωποι φέρουν στην πραγματικότητα τα ίδια γονίδια. Εντόπισα τελικά τον 90χρονο Κωνσταντίνο Καρρά (βλ. φωτογραφία), ο οποίος κανονικά ζει στον Καναδά, στο όρος Ταϋγκετος κοντά στη Σπάρτη. Ο κοινός προπάππους μας γεννήθηκε το 1720, πριν από οκτώ γενιές. Αποδείχθηκε ότι ο μακρινός μου ξάδελφος από τον Καναδά και εγώ κουβαλάμε

Zweimal Konstantin Karras

Die gemeinsamen Vorfahren?

Was bedeutet das genau? Das möchte ich an meinem Beispiel erläutern. Im Jahr (2019) habe ich mich auf die Suche nach den Wurzeln meiner Familie väterlicherseits gemacht. Der starke Wunsch, etwas über die Herkunft zu erfahren, hängt mit der Idee der „eigenen Gene“ zusammen, wie weiter unten gezeigt wird. Es ist irreführend, von „eigenen Genen“ zu sprechen, wenn doch alle Menschen, abgesehen von Genmutationen, die gleichen Gene in sich tragen. So habe ich schließlich auf dem Berg Taygetos in der Nähe von Sparta den 90jährigen Konstantin Karras (siehe Foto) ausfindig gemacht, der heute in Kanada lebt. Unser gemeinsamer Urgroßvater wurde 1720 geboren, also vor acht Generationen. Es stellte sich heraus, dass mein entfernter Cousin aus Kanada

Deux fois Konstantin Karras

Les ancêtres communs ?

Qu'est-ce que cela signifie exactement ? Je voudrais l'expliquer à l'aide de mon exemple. En (2019), je me suis mis à la recherche des racines de ma famille paternelle. Le fort désir d'en savoir plus sur ses origines est lié à l'idée de "ses propres gènes", comme on le verra plus loin. Il est trompeur de parler de "propres gènes", alors que tous les êtres humains, à l'exception des mutations génétiques, portent en eux les mêmes gènes. C'est ainsi que j'ai fini par retrouver sur le mont Taygetos, près de Sparte, Konstantin Karras (voir photo), 90 ans, qui vit aujourd'hui au Canada. Notre arrière-grand-père commun est né en 1720, il y a donc huit générations. Il s'avère que mon cousin éloigné du Canada et moi-même portons moins de 1% des gènes de notre arrière-grand-père, exactement

λιγότερο από το 1% των γονιδίων του προπάππου μας, ακριβώς $100/(2^{**}8)=0,44\%$. Και η πιθανότητα να κουβαλάμε και οι δύο το ίδιο 0,44% των γονιδίων είναι $0,44 \times 0,44 = 0,002\%$. Δηλαδή πρακτικά μηδέν. Θα μπορούσατε να κάνετε την ερώτηση εδώ: Ψάξατε πραγματικά να βρείτε αυτά τα γονίδια του 0,44% από τον προπάππο σας; Αν το 98,5% των γονιδίων προέρχεται από την προγιαγιά-πίθηκο, και με δεδομένο ότι όλοι οι άνθρωποι φέρουν πάνω από 99,8% των ίδιων γονιδίων (γονιδιακά αντίγραφα), ποιος ο λόγος να προσδιορίσουμε την αναλογία γονιδίων του προγόνου μας; Οι γονιδιακές διαφορές σε ποσοστό μικρότερο του 1% οφείλονται στις διαφορετικές γονιδιακές μεταλλάξεις. Η κύρια διαφορά μεταξύ όλων μας, ωστόσο, είναι ο μοναδικός και ατομικός συνδυασμός γονιδίων μας.

Αυτό δεν μπορεί να τονιστεί αρκετά συχνά: Τα δικά μου γονίδια και τα γονίδια του ξαδέλφου μου, και γενικότερα τα γονίδια του καθενός από όλους σας, προέρχονται από μια κοινή γονιδιακή δεξαμενή. Κάθε νεογέννητο παιδί λαμβάνει αυτή τη γονιδιακή δεξαμενή (γονιδίωμα) από τους γονείς του και κάποια στιγμή αργότερα, όταν το παιδί δεν είναι πια παιδί, η γονιδιακή δεξαμενή αναμιγνύεται και το

und ich weniger als 1% der Gene unseres Urgroßvaters in uns tragen, genau $100/(2^{**}8)=0,44\%$. Und die Wahrscheinlichkeit, dass wir beide die gleichen 0,44% Gene in uns tragen, ist $0,44 \times 0,44 = 0,002\%$. Also praktisch Null. Hier könnte man sich die Frage stellen: Bist du wirklich wegen dieser 0,44% Gene deines Urgroßvaters auf die Suche gegangen? Wenn 98,5% der Gene von der Urgroßmutter-Äffin stammen, und wenn man bedenkt, dass alle Menschen über 99,8% der gleichen Gene (Genkopien) in sich tragen, welchen Sinn macht es dann überhaupt, den Genanteil unseres Vorfahren zu bestimmen? Die weniger als 1% genetischen Unterschiede sind auf verschiedene Genmutationen zurückzuführen. Der Hauptunterschied zwischen uns allen ist jedoch unsere einzigartige, ganz individuelle Genkombination.

Das kann man nicht oft genug betonen: Meine Gene und die Gene meines Cousins, und ganz allgemein die Gene von uns allen, stammen aus einem gemeinsamen Genpool. Diesen Genpool (das Genom) erhält jedes neugeborene Kind von seinen Eltern, und irgendwann später, wenn das Kind nicht mehr Kind ist, wird der Genpool neu gemischt und die Hälfte, ein Gen von jedem Genort, an die

$100/(2^{**}8)=0,44\%$. Et la probabilité que nous portions tous les deux le même 0,44% de gènes est de $0,44 \times 0,44 = 0,002\%$. Donc pratiquement zéro. Ici, on pourrait se poser la question : Est-ce que tu es vraiment parti à la recherche de ton arrière-grand-père pour ces 0,44% de gènes ? Si 98,5% des gènes proviennent de l'arrière-grand-mère-singe, et si l'on considère que tous les êtres humains portent plus de 99,8% des mêmes gènes (copies de gènes), quel sens cela a-t-il de déterminer la part de gènes de notre ancêtre ? Les différences génétiques de moins de 1% sont dues à différentes mutations génétiques. Mais la principale différence entre nous tous est notre combinaison génétique unique et tout à fait individuelle.

On ne le soulignera jamais assez : Mes gènes et ceux de mon cousin, et plus généralement les gènes de chacun d'entre nous, proviennent d'un pool génétique commun. Ce pool de gènes (le génome) est transmis à chaque nouveau-né par ses parents, et à un moment donné, lorsque l'enfant n'est plus un enfant, le pool de gènes est remélangé et la moitié, un gène de chaque locus, est transmise à ses propres enfants. Mes ancêtres avaient donc le même pool génétique que vos ancêtres. La différence réside dans les

μισό της, ένα γονίδιο από κάθε γονιδιακό τόπο, μεταβιβάζεται στα δικά του παιδιά. Έτσι, ο πρόγονός μου είχε την ίδια γονιδιακή δεξαμενή με τους δικούς σας προγόνους. Η διαφορά γίνεται από τις γονιδιακές μεταλλάξεις που μπορεί να έλαβαν χώρα στο χρωμόσωμα Y του κοινού μας προγόνου. Αυτές οι μεταλλάξεις, όσο σημαντικές και αν είναι, τις φέρουν όλοι οι άρρενες απόγονοι του Καρρά, ο οποίος γεννήθηκε το 1720 - και μόνο αυτοί. Οι μεταλλάξεις αυτές συμβάλλουν στις γενετικές διαφορές σε λιγότερο από το 1% των ανθρώπινων γονιδιωμάτων.

Excursus: πλούσιοι-φτωχοί

Αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα παράδοξα το γεγονός ότι οι άνθρωποι στον 21ο αιώνα ασχολούνται περισσότερο με αυτή τη μικρή, λιγότερο από 1%, διαφορά παρά με τις σημερινές μεγάλες κοινωνικές διαφορές, όπως αυτές: το ανώτατο 1% του παγκόσμιου πληθυσμού κατέχει το 55% του παγκόσμιου πλούτου. Ή, 8 οκτώ οικογένειες κατέχουν περισσότερο πλούτο από ό,τι τα οικονομικά κατώτερα 4 δισεκατομμύρια άνθρωποι. Από επιστημονική άποψη, η ενασχόληση με τις γενετικές διαφορές μεταξύ των ανθρώπων είναι ανοησία. Ωστόσο, πρόκειται για ένα απαραίτητο

eigenen Kinder weitergegeben. Meine Vorfahren hatten also den gleichen Genpool wie eure Vorfahren. Der Unterschied liegt in den Genmutationen, die möglicherweise auf dem Y-Chromosom unseres gemeinsamen Vorfahren stattgefunden haben. Diese Mutationen, so wichtig sie auch sein mögen, tragen alle männlichen Nachkommen des 1720 geborenen Karras in sich - und nur sie. Solche Mutationen tragen zu den genetischen Unterschieden von weniger als 1% des menschlichen Genoms bei.

Exkurs: Arm-Reich

Es gehört zu den großen Paradoxa, dass dieser kleine Unterschied von weniger als 1% die Menschen des 21. Jahrhunderts mehr beschäftigt als die großen gesellschaftlichen Unterschiede von heute, wie zum Beispiel diese: Das oberste 1% der Weltbevölkerung besitzt 55% des Weltvermögens. Oder acht Familien besitzen mehr Vermögen als die wirtschaftlich unteren 4 Milliarden Menschen. Sich mit den genetischen Unterschieden zwischen den Menschen zu beschäftigen, ist aus wissenschaftlicher Sicht Unsinn. Es ist aber eine notwendige Aufklärungsarbeit, denn noch immer

mutations génétiques qui ont peut-être eu lieu sur le chromosome Y de notre ancêtre commun. Ces mutations, aussi importantes soient-elles, sont portées par tous les descendants masculins de Karras, né en 1720, et seulement par eux. De telles mutations contribuent aux différences génétiques de moins de 1% du génome humain.

Digression : riches-pauvres

L'un des grands paradoxes est que cette petite différence de moins de 1% préoccupe davantage les hommes du 21e siècle que les grandes différences sociales d'aujourd'hui, comme celles-ci par exemple : Le 1% supérieur de la population mondiale possède 55% de la fortune mondiale. Ou encore, huit familles possèdent plus de richesses que les quatre milliards d'individus économiquement inférieurs. S'intéresser aux différences génétiques entre les hommes est un non-sens d'un point de vue scientifique. Mais c'est un travail d'information nécessaire, car en de

εκπαιδευτικό καθήκον, καθώς οι σύζυγοι σε πολλά μέρη εξακολουθούν να εγκαταλείπουν τις γυναίκες τους επειδή δεν τους έκαναν γιο.

Στο βιβλίο τους "Το ταξίδι των γονιδίων μας", οι αρχαιογενετιστές **Johannes Krause και Thomas Trappe** ξαναγράφουν για πρώτη φορά την ιστορία της ανθρωπότητας με βάση τις αναλύσεις του DNA. Οι προηγούμενες ιστορίες γράφονταν σχεδόν πάντα από τους νικητές. Τώρα έχουμε την επιστημονική ιστορία. Οι δύο συγγραφείς κατέγραψαν σχολαστικά και απέδειξαν με αποτελέσματα DNA πότε, πού και πώς οι άνθρωποι ταξίδεψαν στον κόσμο με ζώα, βακτήρια και ιούς. "Σπάνια θα μάθετε τόσα πολλά και τόσο θεμελιωδώς νέα πράγματα μέσα σε μόλις 250 σελίδες όσο σε αυτό το βιβλίο". (Burkhard Müller, Süddeutsche Zeitung). Συμφωνώ απόλυτα μαζί του. Και θα πρόσθετα: όποιος έχει ήδη διαβάσει αυτό το βιβλίο και δεν έχει ακόμη απελευθερωθεί από τη ρατσιστική σκέψη πρέπει να έχει πολύ σοβαρό πρόβλημα στο κεφάλι.

Ο Johannes Krause αποκαθιστά τη γενετική επιστήμη, η οποία κακοποιήθηκε από τους Ναζί. Μπορείτε να αισθανθείτε τον ενθουσιασμό του, τον οποίο

verlassen vielerorts Ehemänner ihre Frauen, weil sie ihnen keinen Sohn geboren haben.

Der Archäogenetiker Johannes **Krause und Thomas Trappe** haben in ihrem Buch „Die Reise unserer Gene“ erstmals die Geschichte der Menschheit anhand von DNA-Analysen neu geschrieben. Bisherige Geschichten wurden fast immer von den Siegern geschrieben. Jetzt haben wir die Wissenschaftsgeschichte. Wann, wo und wie Menschen mit Tieren, Bakterien und Viren die Welt durchquerten, haben die beiden Autoren akribisch dokumentiert und mit DNA-Ergebnissen belegt. „Selten erfährt man auf nur 250 Seiten so viel und so grundlegend Neues wie in diesem Buch“. (Burkhard Müller, Süddeutsche Zeitung). Ich stimme ihm voll und ganz zu. Und ich füge hinzu: Wer dieses Buch gelesen hat und sich immer noch nicht von rassistischem Denken befreit hat, der muss ein sehr ernstes Kopfproblem haben.

Johannes Krause rehabilitiert die von den Nazis missbrauchte Genetik. Man spürt seine Begeisterung, die ich teile, wenn er über die großen Chancen schreibt, die uns

nombreux endroits, des maris quittent encore leurs femmes parce qu'elles ne leur ont pas donné de fils.

Dans leur livre "Le voyage de nos gènes", l'archéogénéticien **Johannes Krause et Thomas Trappe** ont réécrit pour la première fois l'histoire de l'humanité à partir d'analyses ADN. Jusqu'à présent, les histoires étaient presque toujours écrites par les vainqueurs. Maintenant, nous avons l'histoire des sciences. Quand, où et comment les hommes ont traversé le monde avec des animaux, des bactéries et des virus, les deux auteurs l'ont minutieusement documenté et étayé par des résultats d'ADN. "Il est rare d'apprendre autant de choses, et aussi fondamentalement nouvelles, en seulement 250 pages que dans ce livre". (Burkhard Müller, Süddeutsche Zeitung). Je suis tout à fait d'accord avec lui. Et j'ajoute : celui qui a lu ce livre et ne s'est toujours pas libéré de la pensée raciste doit avoir un très sérieux problème de tête.

Johannes Krause réhabilite la génétique malmenée par les nazis. On sent son enthousiasme, que je partage, lorsqu'il écrit sur les grandes opportunités que

συμμερίζομαι κι εγώ πλήρως, όταν γράφει για τις μεγάλες ευκαιρίες που μας προσφέρει η ανάλυση του DNA για την ανθρωπότητα. Πολλά προβλήματα στον τομέα της αρχαιολογίας και της αποσαφήνισης του παρελθόντος επιλύονται με την ανάλυση του DNA. Ένα πολύ επίκαιρο πρόβλημα είναι η αλόγιστη χρήση του σπέρματος που δωρίζεται. Ένας δότης πατέρας μπορεί να αποκτήσει έως και 1000 ή και περισσότερα παιδιά. Πολλά παιδιά δεν γνωρίζουν ότι είναι ημιαδέλφια. Συνεπώς, θα ήταν λογικό να γίνεται εξέταση DNA πριν από το γάμο. Στον τομέα της ιατρικής χρησιμοποιούνται επίσης γονιδιακά ψαλίδια (μέθοδος CRISPR/CAS). Αυτό μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την αποκοπή ελαττωματικών γονιδίων. Αλλά προσέξτε. Εναπόκειται σε εμάς τους ανθρώπους να προστατεύσουμε αυτές τις δύο τεχνολογίες, την ανάλυση DNA και το ψαλίδι γονιδίων, από ανήθικες εφαρμογές, για παράδειγμα στον ανθρώπινο σχεδιασμό. Διαφορετικά θα αποκτήσουμε αυτό που δεν έχουμε σήμερα. Τις ανθρώπινες γραμμές αναπαραγωγής.

Γενετικά τεστ για: Καταγωγή, ελαττωματικά γονίδια και μπλε μάτια
Το ανθρώπινο γονιδίωμα αποτελείται από 3,3 δισεκατομμύρια ζεύγη βάσεων.

die DNA-Analyse für die Menschheit bietet. Viele Probleme im Bereich der Archäologie und der Erforschung der Vergangenheit werden durch die DNA-Analyse gelöst. Ein ganz aktuelles Problem ist der leichtfertige Umgang mit Samenspenden. Ein Spendervater kann bis zu 1000 und mehr Kinder haben. Viele Kinder wissen nicht, dass sie Halbgeschwister sind. Ein DNA-Test vor der Eheschließung wäre daher sinnvoll. In der Medizin kommt die Genschere (CRISPR/CAS-Methode) hinzu. Damit können defekte Gene herausgeschnitten werden. Aber Vorsicht. Es liegt an uns Menschen, diese beiden Technologien, DNA-Analyse und Genschere, vor unmoralischen Anwendungen zu schützen, zum Beispiel bei der Menschenzüchtung. Sonst bekommen wir das, was wir heute nicht haben. Menschliche Zuchtlinien.

Gentests für: Abstammung, Defektes Gen und Blaue Augen
Das Genom des Menschen besteht aus 3,3 Milliarden Basenpaaren. Diese bilden,

nous offre l'analyse de l'ADN pour l'humanité. De nombreux problèmes dans le domaine de l'archéologie et de la recherche du passé sont résolus par l'analyse de l'ADN. Un problème très actuel est la légèreté avec laquelle on traite les dons de sperme. Un père donneur peut avoir jusqu'à 1000 enfants et plus. De nombreux enfants ne savent pas qu'ils sont des demi-frères et sœurs. Un test ADN avant le mariage serait donc judicieux. En médecine, les ciseaux génétiques (méthode CRISPR/CAS) viennent s'y ajouter. Ils permettent d'exciser les gènes défectueux. Mais attention ! C'est à nous, êtres humains, de protéger ces deux technologies, l'analyse ADN et les ciseaux génétiques, d'utilisations immorales, par exemple dans la sélection humaine. Sinon, nous obtiendrons ce que nous n'avons pas aujourd'hui. Des lignées d'élevage humain.

Des tests génétiques pour : Ascendance, Gène défectueux et Yeux bleus
Le génome humain est composé de 3,3 milliards de paires de bases. Celles-ci

Σύμφωνα με τις σημερινές έρευνες, αυτά σχηματίζουν τα 20.000 περίπου γονίδια που κωδικοποιούν πρωτεΐνες και περίπου τον ίδιο αριθμό γονιδίων που δεν κωδικοποιούν πρωτεΐνες. Τα τελευταία ρυθμίζουν τη λειτουργικότητα των γονιδίων που κωδικοποιούν πρωτεΐνες. Το περιβάλλον μπορεί επίσης να επηρεάσει τη λειτουργικότητα των γονιδίων (επιγενετική).

Σε κάθε παρούσα γενεά, τα γονίδια των γονέων επιλέγονται τυχαία από κάθε γονιδιακό τόπο του πατέρα και ένα γονίδιο από κάθε γονιδιακό τόπο της μητέρας. Και έτσι, από το ένα μισό των γονιδίων της μητέρας και των γονιδίων του πατέρα, δημιουργείται ένας μοναδικός γονιδιακός συνδυασμός, δηλαδή το γονιδίωμα του νέου ατόμου της επόμενης γενιάς. Ή όπως το θέτει ο συνάδελφός μου από τη Βαυαρία, Kay-Uwe Götz: όλοι οι άνθρωποι έχουν τα ίδια γονίδια, αλλά υπάρχουν συνήθως διάφορες παραλλαγές (γονιδιακά αλληλόμορφα) στην ανθρωπότητα. Ο ατομικός συνδυασμός αυτών των παραλλαγών είναι αυτό που κάνει κάθε άνθρωπο μοναδικό.

Αυτό είναι που μας κάνει άτομα. Δεν υπάρχουν δύο άνθρωποι στη γη με ακριβώς το ίδιο γονιδίωμα. Τα

je nach Stand der Forschung, die derzeit etwa 20.000 proteincodierenden Gene und etwa ebenso viele nicht-proteincodierende Gene. Letztere regulieren die Funktion der proteincodierenden Gene. Auch die Umwelt kann die Funktion der Gene beeinflussen (Epigenetik).

In jeder aktuellen Generation werden die Elterngene zufällig aus jedem väterlichen Genlocus und aus jedem mütterlichen Genlocus ausgewählt. Und so entsteht aus der Hälfte der Muttergene und der Hälfte der Vatergene eine einzigartige Genkombination, nämlich das Genom des neuen Individuums der nächsten Generation. Oder wie es mein bayerischer Kollege Kay-Uwe Götz formuliert: Alle Menschen haben die gleichen Gene, aber in der Regel gibt es bei den Menschen mehrere Varianten (Gen-Allele). Die individuelle Kombination dieser Varianten macht jeden Menschen einzigartig.

Das macht uns zu Individuen. Kein Mensch auf der Erde hat exakt das gleiche Genom. Eineiige Zwillinge oder Mehrlinge sind sich sehr ähnlich, aber auch sie sind nicht genau gleich. Bei jeder Fortpflanzung werden die Gene neu gemischt. Ein erfahrener Glücksspieler

forment, selon l'état de la recherche, les quelque 20.000 gènes codant pour des protéines actuellement en vigueur et environ autant de gènes non codant pour des protéines. Ces derniers régulent la fonction des gènes codant pour les protéines. L'environnement peut également influencer la fonction des gènes (épigénétique).

Dans chaque génération actuelle, les gènes parentaux sont choisis au hasard dans chaque locus de gènes paternels et dans chaque locus de gènes maternels. Et c'est ainsi que la moitié des gènes maternels et la moitié des gènes paternels donnent naissance à une combinaison unique de gènes, à savoir le génome du nouvel individu de la génération suivante. Ou comme le dit mon collègue bavarois Kay-Uwe Götz : Tous les êtres humains ont les mêmes gènes, mais en règle générale, il existe plusieurs variantes (allèles de gènes) chez les êtres humains. C'est la combinaison individuelle de ces variantes qui rend chaque personne unique.

C'est ce qui fait de nous des individus. Aucun être humain sur Terre ne possède exactement le même génome. Les vrais jumeaux ou les multiples se ressemblent beaucoup, mais ils ne sont pas non plus exactement identiques. À chaque

πανομοιότυπα δίδυμα ή τα πολλαπλάσια μοιάζουν πολύ, αλλά ακόμη και αυτά δεν είναι ακριβώς τα ίδια. Τα γονίδια ανακατεύονται με κάθε αναπαραγωγή. Ένας έμπειρος χαρτοπαίκτης μπορεί να το επιβεβαιώσει αυτό. Γνωρίζει πολύ καλά ότι είναι αδύνατον να ανακατέψει κανείς τα 52 τραπουλόχαρτα επανειλημμένα και να δημιουργήσει την ίδια σειρά χαρτιών δύο φορές. Κάθε φορά που ανακατεύονται τα χαρτιά, δημιουργείται ένας διαφορετικός συνδυασμός 52 καρτών. Δεν μπορεί όμως να αποκλειστεί εντελώς. Οι Homo sapiens παίζουν το ίδιο παιχνίδι, αν και με μερικά περισσότερα "γενετικά τραπουλόχαρτα", εδώ και περισσότερα από 150.000 χρόνια. Χωρίς επιτυχία. Δεν υπάρχουν δύο γενετικά πανομοιότυποι άνθρωποι. Έχει υπάρξει ποτέ στην ιστορία του Homo sapiens; Αυτό είναι πολύ, πάρα πολύ απίθανο.

Ένα εξαιρετικά απλουστευμένο παράδειγμα:

Ας υποθέσουμε ότι τα 52 τραπουλόχαρτα αντιπροσωπεύουν τον συνολικό αριθμό των γονιδιακών παραλλαγών στον ανθρώπινο πληθυσμό μας. Κάθε γονίδιο έχει τέσσερις γονιδιακές παραλλαγές. Άρα συνολικά 13 γονίδια, ή με άλλα λόγια το γονιδίωμά μας αποτελείται από 13 γονιδιακούς τόπους. Κάθε τόπος περιέχει

kann das bestätigen. Er weiß genau, dass es unmöglich ist, die 52 Karten immer wieder neu zu mischen und zweimal dieselbe Kartenspielreihe zu erhalten. Jedes Mal, wenn die Karten neu gemischt werden, ergibt sich eine andere Kombination der 52 Karten. Aber ganz ausgeschlossen ist es nicht. Der Homo sapiens spielt seit über 150.000 Jahren das gleiche Spiel, wenn auch mit ein paar "genetischen Karten" mehr. Ohne Erfolg. Kein Mensch ist genetisch identisch. Hat es das in der Geschichte des Homo sapiens jemals gegeben? Sehr, sehr unwahrscheinlich.

Ein stark vereinfachtes Beispiel:

Nehmen wir an, die 52 Karten stellen die Gesamtzahl der Genvarianten in unserer menschlichen Population dar. Jedes Gen hat vier Varianten. Insgesamt gibt es also 13 Gene, oder anders ausgedrückt: Unser Genom besteht aus 13 Genorten. Jeder Genort enthält zwei Genvarianten aus diesem Pool von 52 Varianten. In diesem Konstruktionsbeispiel besteht das Genom

reproduction, les gènes sont remélangés. Un joueur expérimenté peut le confirmer. Il sait parfaitement qu'il est impossible de remélanger les 52 cartes à chaque fois et d'obtenir deux fois la même série de cartes. Chaque fois que les cartes sont remélangées, on obtient une combinaison différente des 52 cartes. Mais ce n'est pas totalement exclu. L'Homo sapiens joue au même jeu depuis plus de 150 000 ans, même si c'est avec quelques "cartes génétiques" de plus. Sans succès. Aucun être humain n'est génétiquement identique. Cela s'est-il déjà produit dans l'histoire de l'Homo sapiens ? C'est très, très improbable.

Prenons un exemple très simplifié :

Supposons que les 52 cartes représentent le nombre total de variantes de gènes dans notre population humaine. Chaque gène a quatre variantes. Il y a donc 13 gènes au total, ou, en d'autres termes, notre génome est composé de 13 localisations de gènes. Chaque locus contient deux variantes de gènes de ce pool de 52 variantes. Dans cet exemple

δύο γονιδιακές παραλλαγές από αυτή τη δεξαμενή των 52 παραλλαγών. Το γονιδίωμα του πατέρα, σε αυτό το κατασκευαστικό παράδειγμα, αποτελείται από παραλλαγές καρό και σπαθί, το γονιδίωμα της μητέρας από κούπα και μπαστούνι. Κατά τη διάρκεια της αναπαραγωγής, ο πατέρας θα μεταβιβάσει τυχαία μία από τις δύο γονιδιακές παραλλαγές από κάθε τόπο στους απογόνους. Έτσι, από τον πρώτο τόπο είτε τον άσσο καρό είτε τον άσσο σπαθί. Και από τον 13ο τόπο είτε τον ρήγα καρό είτε τον ρήγα μπαστούνι. Το ίδιο συμβαίνει και με τη μητέρα. Κατά συνέπεια, το γονιδίωμα του απογόνου θα έχει έναν από αυτούς τους τέσσερις πιθανούς συνδυασμούς γονιδιακών παραλλαγών δύο άσσων στον 1ο τόπο: κούπα καρό, μπαστούνι καρό, κούπα σπαθί και μπαστούνι σπαθί. (Οι γονεϊκοί συνδυασμοί καρό-σταυρό και κούπα-πίκ δεν εμφανίζονται ποτέ στους άμεσους απογόνους, αλλά μπορεί να εμφανιστούν στα εγγόνια). (Διάγραμμα 8.1).

des Vaters aus den Varianten Karo und Kreuz, das Genom der Mutter aus Herz und Pik. Bei der Fortpflanzung gibt der Vater von jedem Locus zufällig eine der beiden Genvarianten an seine Nachkommen weiter. Also vom ersten Genort entweder das Karo-Ass oder das Kreuz-Ass. Und vom 13. Genort entweder den Karo-König oder den Pik-König. Dasselbe gilt für die Mutter. Das Genom des Nachkommen wird also eine dieser vier möglichen Kombinationen von zwei Genvarianten des Asses am 1. Locus: Karoherz, Karopik, Kreuzherz und Kreuzpik. (Die elterlichen Kombinationen Karo-Kreuz und Herz-Pik treten bei den direkten Nachkommen nie auf, können aber bei den Enkeln auftreten). (Abbildung 8.1).

de construction, le génome du père est composé des variantes carreau et trèfle, et le génome de la mère est composé des variantes cœur et pique. Lors de la reproduction, le père transmet au hasard l'une des deux variantes génétiques de chaque locus à sa descendance. Ainsi, du premier locus, soit l'as de carreau, soit l'as de trèfle. Et du 13e locus, soit le roi de carreau, soit le roi de pique. Il en va de même pour la mère. Le génome du descendant sera donc l'une de ces quatre combinaisons possibles de deux variantes génétiques de l'as au 1er locus : cœur de carreau, caropique, cœur de trèfle et pique de trèfle. (Les combinaisons parentales carreau-croix et cœur-pique n'apparaissent jamais chez les descendants directs, mais peuvent apparaître chez les petits-enfants). (figure 8.1).

Vatergenom

Vatergenom

Génome du père

Muttergenom

Muttergenom

Génome maternel

Πιστοποιητικό καταγωγής.

Σύμφωνα με τις τρέχουσες έρευνες, το ανθρώπινο γονιδίωμα έχει περίπου 20.000 γονίδια που κωδικοποιούν πρωτεΐνες και άλλα τόσα γονίδια που δεν κωδικοποιούν πρωτεΐνες. Τα γονίδια βρίσκονται σε ζεύγη στους γενετικούς τόπους. Το ένα γονίδιο προέρχεται από τον πατέρα, το άλλο από τη μητέρα. Κατά

Abstammungsurkunde.

Nach dem heutigen Stand der Forschung enthält das menschliche Genom etwa 20.000 proteincodierende Gene und ebenso viele nicht-proteincodierende Gene. Die Gene liegen paarweise auf Genloci. Ein Gen stammt vom Vater, das andere von der Mutter. Bei der Fortpflanzung werden zunächst haploide

Certificat d'origine.

En l'état actuel de la recherche, le génome humain contient environ 20.000 gènes codant pour des protéines et autant de gènes non codant pour des protéines. Les gènes sont situés par paires sur des loci de gènes. Un gène provient du père, l'autre de la mère. Lors de la reproduction,

την αναπαραγωγή, δημιουργούνται πρώτα οι απλοειδείς γαμέτες - η σπερματογένεση στους άνδρες και η ωογένεση στις γυναίκες. Από κάθε τόπο επιλέγεται τυχαία είτε το κληρονομούμενο αλληλόμορφο του πατέρα είτε το κληρονομούμενο αλληλόμορφο της μητέρας (Μεντελική δειγματοληψία).

Στο άκρως απλουστευμένο παραπάνω παράδειγμα γονιδιακού χάρτη, το ανθρώπινο γονιδίωμά μας αποτελείται από ένα μόνο ζεύγος χρωμοσωμάτων, το καθένα με 13 αντίστοιχους ομόλογους γονιδιακούς τόπους, και για κάθε γονίδιο υπάρχουν τέσσερα αλληλόμορφα (γονιδιακές παραλλαγές), δηλαδή: καρό, κούπα, σπαθί και μπαστούνι. Η συχνότητα εμφάνισης των αλληλόμορφων μεταβάλλεται κατά τη διάρκεια της εξέλιξης μέσω προσαρμογών στα αντίστοιχα γεωγραφικά περιβάλλοντα και γονιδιακών μεταλλάξεων. Έτσι, στο παράδειγμά μας με τέσσερα αλληλόμορφα, η αναλογία δεν μπορεί να είναι απαραίτητα 25:25:25:25-%. Κάθε άτομο φέρει έναν συνδυασμό δύο αλληλόμορφων από αυτά τα τέσσερα αλληλόμορφα σε κάθε ομόλογο γονιδιακό τόπο (βλ. Πίνακα 8.1).

Keimzellen gebildet - Spermatogenese beim Männchen und Oogenese beim Weibchen. Von jedem Locus wird entweder das vom Vater oder das von der Mutter vererbte Allel zufällig ausgewählt (Mendel'sche Stichprobe).

Im stark vereinfachten Beispiel der obigen Genkarte besteht unser menschliches Genom aus einem einzigen Chromosomenpaar mit jeweils 13 entsprechenden homologen Genorten, und für jedes Gen gibt es vier Allele (Genvarianten), nämlich: Karo, Herz, Kreuz und Pik. Die Häufigkeit des Auftretens der Allele variiert im Laufe der Evolution aufgrund von Anpassungen an die geographische Umgebung und Genmutationen. In unserem Beispiel mit vier Allelen ist das Verhältnis also nicht unbedingt 25:25:25:25 %. Jedes Individuum trägt an jedem homologen Genlocus eine Kombination von zwei dieser vier Allele (siehe Tabelle 8.1).

des gamètes haploïdes sont d'abord formés - spermatogenèse chez le mâle et ovogenèse chez la femelle. Pour chaque locus, soit l'allèle hérité du père, soit celui hérité de la mère est choisi au hasard (échantillonnage mendélien).

Dans l'exemple très simplifié de la carte génétique ci-dessus, notre génome humain est constitué d'une seule paire de chromosomes avec 13 locus homologues correspondants, et pour chaque gène, il existe quatre allèles (variantes de gènes), à savoir : carreau, cœur, trèfle et pique. La fréquence d'apparition des allèles varie au cours de l'évolution en raison des adaptations à l'environnement géographique et des mutations génétiques. Ainsi, dans notre exemple de quatre allèles, le rapport n'est pas nécessairement de 25:25:25:25 %. Chaque individu porte une combinaison de deux de ces quatre allèles à chaque locus génétique homologue (voir tableau 8.1).

Genlocus	Individuum M1	Individuum M2	Individuum W3	Individuum W4
1 Karte	Karo- Karo	Herz- Karo	Herz- Herz	Kreuz- Karo
2 Karte	Herz- Pik	Herz- Kreuz	Herz- Kreuz	Pik- Kreuz
3 Karte	Kreuz-Karo	Karo- Pik	Karo- Karo	Karo- Karo
4 Karte	Pik- Pik	Pik- Pik	Pik- Pik	Pik- Pik
5 Karte	Herz- Herz	Pik- Herz	Herz- Pik	Kreuz- Karo
6 Karte	Herz- Pik	Karo- Karo	Herz- Pik	Pik- Karo
7 Karte	Pik- Karo	Herz- Pik	Pik- Karo	Kreuz- Kreuz
8 Karte	Karo- Karo	Kreuz- Karo	Pik- Pik	Karo- Karo
9 Karte	Kreuz-Kreuz	Karo- Karo	Kreuz- Karo	Herz- Pik
10 Karte	Herz- Pik	Herz- Pik	Herz- Pik	Pik- Pik
11-Bauer	Herz- Pik	Karo- Karo	Herz- Pik	Herz- Herz
12-Dame	Herz- Kreuz	Herz- Herz	Karo- Herz	Herz- Kreuz
13-König	Pik- Pik	Pik- Pik	Herz- Herz	Herz- Pik

Genlocus	Individuum M1	Individuum M2	Individuum W3	Individuum W4
1 Karte	Karo- Karo	Herz- Karo	Herz- Herz	Kreuz- Karo
2 Karte	Herz- Pik	Herz- Kreuz	Herz- Kreuz	Pik- Kreuz
3 Karte	Kreuz-Karo	Karo- Pik	Karo- Karo	Karo- Karo
4 Karte	Pik- Pik	Pik- Pik	Pik- Pik	Pik- Pik
5 Karte	Herz- Herz	Pik- Herz	Herz- Pik	Kreuz- Karo
6 Karte	Herz- Pik	Karo- Karo	Herz- Pik	Pik- Karo
7 Karte	Pik- Karo	Herz- Pik	Pik- Karo	Kreuz- Kreuz
8 Karte	Karo- Karo	Kreuz- Karo	Pik- Pik	Karo- Karo
9 Karte	Kreuz-Kreuz	Karo- Karo	Kreuz- Karo	Herz- Pik
10 Karte	Herz- Pik	Herz- Pik	Herz- Pik	Pik- Pik
11-Bauer	Herz- Pik	Karo- Karo	Herz- Pik	Herz- Herz
12-Dame	Herz- Kreuz	Herz- Herz	Karo- Herz	Herz- Kreuz
13-König	Pik- Pik	Pik- Pik	Herz- Herz	Herz- Pik

Τα άτομα που παρατίθενται στον Πίνακα-8.1 φέρουν κατά το ήμισυ τα γονιδιακά αλληλόμορφα του πατέρα και της μητέρας, τα οποία εδώ είναι χρωματισμένα με κόκκινο και μπλε χρώμα. Για την ακρίβεια, τα απλοειδή γονίδια του σπέρματος και του ωαρίου κληρονομούνται από τους γονείς τους. Από τα δύο μισά δημιουργείται ένα διπλοειδές άτομο. Αυτό σημαίνει ότι κατά την αναπαραγωγή δεν πραγματοποιείται αντιγραφή γονιδίων. Και δεν σχηματίζονται νέα γονίδια. Τα γονίδια που λαμβάνουμε από τους γονείς μας μοιράζονται κατά το ήμισυ τυχαία και σε κάθε τόπο και μεταβιβάζονται στα παιδιά μας. Έτσι δημιουργείται ένας νέος και μοναδικός συνδυασμός γονιδίων.

Παράδειγμα: Αν υποθέσουμε ότι τα άτομα M1 και W3 γίνονται γονείς, ένα εντελώς μοναδικό νέο άτομο θα προκύψει από ένα από τα πιθανά σπερματοζωάρια του

Die in Tabelle-8.1 aufgeführten Personen tragen je zur Hälfte väterliche und mütterliche Genallele, hier rot und blau eingefärbt. Genau genommen sind es die von den Eltern vererbten haploiden Gene für Sperma und Eizelle. Aus den beiden Hälften entsteht wieder ein diploides Individuum. Bei der Fortpflanzung findet also keine Genvermehrung statt. Es entstehen auch keine neuen Gene. Die Gene, die wir von unseren Eltern geerbt haben, werden nach dem Zufallsprinzip und bei jedem Genort halbiert und an unsere Kinder weitergegeben. So entsteht eine neue und einzigartige Kombination von Genen.

Ein Beispiel: Nehmen wir an, dass die Individuen M1 und W3 Eltern werden, so entsteht aus einem der möglichen Spermien des Vaters M1 und einer der

Les individus figurant dans le tableau 8.1 portent pour moitié des allèles de gènes paternels et pour moitié des allèles de gènes maternels, colorés ici en rouge et en bleu. Pour être précis, il s'agit des gènes haploïdes transmis par les parents pour le sperme et l'ovule. Les deux moitiés donnent à nouveau naissance à un individu diploïde. Lors de la reproduction, il n'y a donc pas de multiplication des gènes. Il n'y a pas non plus de nouveaux gènes. Les gènes que nous avons hérités de nos parents sont divisés en deux, au hasard et pour chaque locus, et transmis à nos enfants. Il en résulte une combinaison nouvelle et unique de gènes.

Prenons un exemple : Supposons que les individus M1 et W3 deviennent parents, l'un des spermatozoïdes possibles du père M1 et l'un des ovules possibles de la mère

πατέρα M1 και ένα από τα πιθανά ωάρια της μητέρας W3. Στον ακόλουθο πίνακα, η "1η κάρτα" υποδηλώνει το γονίδιο <Ass>. Το γονίδιο <Ass> στο σπέρμα του πατέρα αντιπροσωπεύεται από τη γονιδιακή παραλλαγή Karo. Ο πατέρας το έλαβε από τον πατέρα του, γι' αυτό και είναι κόκκινο, και το μεταβιβάζει στο παιδί του. Η "12η κάρτα" είναι το γονίδιο <Dame>. Το γονίδιο της <Dame> αντιπροσωπεύεται από την παραλλαγή γονιδίου cross στο σπέρμα του πατέρα. Ο πατέρας το έλαβε από τη μητέρα του, εξ ου και το μπλε χρώμα, και το μεταβιβάζει στο παιδί του. Εδώ μπορείτε επίσης να δείτε τα εξής: Όλα τα γονίδια που φέρει το παιδί προέρχονται από τους δύο παππούδες και τις δύο γιαγιάδες. Οι ενδιαμέσοι γονείς λειτουργούν επομένως ως μεταφορείς. Πριν όμως μεταβιβάσουν τα γονίδια, γίνεται μια γονιδιακή επιλογή. Μόνο ένα γονίδιο από κάθε τόπο επιλέγεται από τον πατέρα και τη μητέρα. Είτε αυτό του παππού είτε αυτό της γιαγιάς. Έτσι, τα εγγόνια λαμβάνουν ένα μερίδιο γονιδίων 50% από κάθε ζεύγος παππούδων και γιαγιάδων, αλλά όχι απαραίτητα ένα μερίδιο γονιδίων 25% από τον παππού και τη γιαγιά. Καθώς η επιλογή είναι τυχαία, το 25% ισχύει μόνο κατά μέσο όρο. Κάθε αδελφάκι φέρει διαφορετικά μερίδια γονιδίων από τους τέσσερις

möglichen Eizellen der Mutter W3 ein völlig einzigartiges neues Individuum. In der nachstehenden Tabelle bezeichnet "Karte 1" das Gen <Ass>. Das <Ass>-Gen im Sperma des Vaters wird durch die Genvariante Karo dargestellt. Der Vater hat es von seinem Vater geerbt, deshalb ist es rot, und gibt es an sein Kind weiter. Die "12. Karte" ist das <Dame>-Gen. Das <Dame>-Gen wird durch die Kreuz-Genvariante im Sperma des Vaters repräsentiert. Der Vater hat es von der Mutter bekommen, daher die blaue Farbe, und gibt es an sein Kind weiter. Hier sieht man auch folgendes: Alle Gene, die das Kind trägt, stammen von beiden Großelternteilen. Die Zwischeneltern sind also die Überträger. Bevor sie aber die Gene weitergeben, findet eine Genselektion statt. Von jedem Genort wird nur ein Gen von Vater und Mutter ausgewählt. Entweder das des Großvaters oder das der Großmutter. So erhalten die Enkelkinder von jedem Großelternpaar einen Genanteil von 50%, aber nicht unbedingt einen Genanteil von 25% vom Großelternteil. Da die Auswahl zufällig erfolgt, sind die 25% nur ein Durchschnitt. Jedes Geschwisterkind trägt unterschiedliche Genanteile von den vier Großeltern und vor allem in

W3 donneront naissance à un nouvel individu totalement unique. Dans le tableau ci-dessous, la "carte 1" désigne le gène <Ass>. Le gène <Ass> dans le sperme du père est représenté par la variante de gène Carreau. Le père l'a hérité de son père, c'est pourquoi il est rouge, et le transmet à son enfant. La "12e carte" est le gène <Dame>. Le gène <Dame> est représenté par la variante du gène de la croix dans le sperme du père. Le père l'a reçu de la mère, d'où la couleur bleue, et le transmet à son enfant. On voit également ici ce qui suit : Tous les gènes portés par l'enfant proviennent des deux grands-parents. Les parents intermédiaires sont donc les transmetteurs. Mais avant qu'ils ne transmettent les gènes, une sélection génétique a lieu. Pour chaque locus, un seul gène est sélectionné par le père et la mère. Soit celui du grand-père, soit celui de la grand-mère. Ainsi, les petits-enfants reçoivent une part de gènes de 50% de chaque paire de grands-parents, mais pas nécessairement une part de gènes de 25% du grand-parent. Comme la sélection se fait au hasard, les 25% ne sont qu'une moyenne. Chaque enfant de la fratrie porte des parts de gènes différentes des quatre grands-parents et, surtout, dans une composition différente (tableau 8.2).

παππούδες και γιαγιάδες και, κυρίως, σε διαφορετική σύνθεση (Πίνακας 8.2).

Genlocus	Genotype	Allel	Genotype	Allel
1 Karte	Karo	Karo	Karo	Karo
2 Karte	Pik	Pik	Pik	Pik
3 Karte	Karo	Karo	Karo	Karo
4 Karte	Pik	Pik	Pik	Pik
5 Karte	Herz	Herz	Herz	Herz
6 Karte	Herz	Pik	Herz	Pik
7 Karte	Karo	Pik	Karo	Pik
8 Karte	Karo	Pik	Karo	Pik
9 Karte	Kreuz	Karo	Kreuz	Karo
10 Karte	Pik	Herz	Pik	Herz
11-Bauer	Herz	Pik	Herz	Pik
12-Dame	Kreuz	Herz	Kreuz	Herz
13-König	Pik	Herz	Pik	Herz

unterschiedlicher Zusammensetzung (Tabelle 8.2).

Genlocus	Spermazelle M1-Vater	Eizelle M3-Mutter	Individuum Kind-Genom
1 Karte	Karo	Herz	Karo- Herz
2 Karte	Pik	Kreuz	Pik- Kreuz
3 Karte	Karo	Karo	Karo- Karo
4 Karte	Pik	Pik	Pik- Pik
5 Karte	Herz	Herz	Herz- Herz
6 Karte	Herz	Pik	Herz- Pik
7 Karte	Karo	Pik	Karo- Pik
8 Karte	Karo	Pik	Karo- Pik
9 Karte	Kreuz	Karo	Kreuz- Karo
10 Karte	Pik	Herz	Pik- Herz
11-Bauer	Herz	Pik	Herz- Pik
12-Dame	Kreuz	Herz	Kreuz- Herz
13-König	Pik	Herz	Pik- Herz

Θεωρητικά, μόνο τα γονίδια που κληρονομήθηκαν από τον παππού θα μπορούσαν να επιλεγούν για το σχηματισμό νέων γαμετών. Αλλά μόνο θεωρητικά. Διότι η πιθανότητα για έναν συγκεκριμένο συνδυασμό αλληλόμορφων γαμετών, ακόμη και με 13 μόνο τόπους, είναι $((1/2)^{13})=0,0001$, δηλαδή μηδέν. Και με περίπου 40.000 γονιδιακούς τόπους στο ανθρώπινο γονιδίωμα, δεν χρειάζεται να κάνουμε υπολογισμούς $((1/2)^{40.000})=;$. Επομένως, δεν υπάρχουν δύο πανομοιότυποι άνθρωποι στη γη. Κάθε άνθρωπος είναι μοναδικός. Ο Πίνακας 8.1 δείχνει επίσης ότι ορισμένα αλληλόμορφα εμφανίζονται συχνότερα σε ορισμένους τόπους ("4-card" μόνο αλληλόμορφο πίκας, "13-king" μόνο αλληλόμορφο μπαστούνι και κούπα). Οι

Theoretisch könnten nur die vom Großvater geerbten Gene für die Bildung neuer Keimzellen ausgewählt werden. Aber nur theoretisch. Denn selbst bei nur 13 Loci ist die Wahrscheinlichkeit für eine bestimmte Kombination von Allel-Gameten-Zellen $((1/2)^{13})=0,0001$, also Null. Und bei etwa 40.000 Genloci im menschlichen Genom brauchen wir nicht zu rechnen $((1/2)^{40.000})=;$. Es gibt also keine zwei gleichen Menschen auf der Erde. Jeder Mensch ist einzigartig. Tabelle 8.1 zeigt auch, dass bestimmte Allele an bestimmten Loci häufiger vorkommen ("4-Karten"-Allel nur bei Pik, "13-König"-Allel nur bei Pik und Herz). Diese Informationen werden bei der Erstellung von Abstammungsurkunden verwendet. Unser Genprofil wird mit den

En théorie, seuls les gènes hérités du grand-père pourraient être sélectionnés pour former de nouveaux gamètes. Mais en théorie seulement. Car même avec seulement 13 loci, la probabilité d'une certaine combinaison de cellules allèles-gamètes est $((1/2)^{13})=0,0001$, c'est-à-dire nulle. Et avec environ 40.000 loci dans le génome humain, nous n'avons pas besoin de calculer $((1/2)^{40.000})=;$. Il n'y a donc pas deux personnes identiques sur Terre. Chaque être humain est unique. Le tableau 8.1 montre également que certains allèles sont plus fréquents à certains loci (allèle "4 cartes" uniquement pour le pique, allèle "13 roi" uniquement pour le pique et le cœur). Ces informations sont utilisées lors de

πληροφορίες αυτές αξιοποιούνται από τους δημιουργούς πιστοποιητικών γενεαλογικών δέντρων. Το δικό μας γονιδιακό προφίλ συγκρίνεται με τα γονιδιακά προφίλ διαφόρων ανθρώπινων πληθυσμών, προκειμένου να βρεθούν πιθανοί πρόγονοι από αυτούς τους πληθυσμούς. Για να είναι δυνατή η διενέργεια συγκρίσεων, έχουν καταγραφεί προηγουμένως και αποθηκευτεί σε βάσεις δεδομένων ανθρώπινα γονιδιακά προφίλ από διάφορες περιοχές του κόσμου. Η ποιότητα μιας τέτοιας σύγκρισης γονιδιακών προφίλ εξαρτάται αποκλειστικά από τον αριθμό των γονιδιακών προφίλ που είναι αποθηκευμένα στη βάση δεδομένων αναφοράς, καθώς και από την ομοιότητα κατανομή τους στις περιοχές του κόσμου. Εάν όλες οι περιοχές του κόσμου έχουν καταγραφεί με στατιστικά επαρκή γονιδιακά προφίλ και έχουν αποθηκευτεί στη βάση δεδομένων αναφοράς, τότε ένα τέτοιο πιστοποιητικό καταγωγής μπορεί να είναι τουλάχιστον κατατοπιστικό. Δεδομένου ότι τα γονιδιακά προφίλ των ανθρώπων είναι κατά 99,9% πανομοιότυπα, η σύγκριση αυτή αφορά την εύρεση των διαφορών στο 0,1%. Ολόκληρο το γονιδίωμα αποτελείται από 3,3 δισεκατομμύρια δομικά στοιχεία (βάσεις) και το 0,1% είναι ένας σημαντικός αριθμός από τα 3,3 εκατομμύρια. Οι

Genprofilen verschiedener menschlicher Populationen verglichen, um mögliche Vorfahren aus diesen Populationen zu finden. Um Vergleiche anstellen zu können, wurden bereits menschliche Genprofile aus verschiedenen Regionen der Welt gesammelt und in Datenbanken gespeichert. Die Qualität eines solchen Vergleichs von Genprofilen hängt allein von der Anzahl der in der Referenzdatenbank gespeicherten Genprofile und ihrer gleichmäßigen Verteilung auf die Regionen der Welt ab. Wenn in allen Regionen der Welt eine statistisch ausreichende Anzahl von Genprofilen erfasst und in der Referenzdatenbank gespeichert ist, kann ein solcher Herkunftsnachweis zumindest informativ sein. Da die Genprofile der Menschen zu 99,9 % identisch sind, geht es bei diesem Vergleich darum, Unterschiede von 0,1 % zu finden. Das gesamte Genom besteht aus 3,3 Milliarden Bausteinen (Basen), und 0,1 % ist eine signifikante Zahl unter 3,3 Millionen. An 3,3 Millionen Stellen könnten Unterschiede gefunden werden. Wenn wir damit unsere Abstammung nachweisen können, können Firmen damit viel Geld verdienen. Denn aufgrund der Evolution will jeder Mensch seine Abstammung kennen. Und es gibt viele Menschen, zum

l'établissement des certificats d'ascendance. Notre profil génétique est comparé aux profils génétiques de différentes populations humaines afin de trouver d'éventuels ancêtres issus de ces populations. Pour pouvoir effectuer des comparaisons, des profils génétiques humains de différentes régions du monde ont déjà été collectés et enregistrés dans des bases de données. La qualité d'une telle comparaison de profils génétiques dépend uniquement du nombre de profils génétiques stockés dans la base de données de référence et de leur répartition uniforme dans les régions du monde. Si un nombre statistiquement suffisant de profils génétiques est enregistré dans toutes les régions du monde et stocké dans la base de données de référence, une telle preuve d'origine peut être au moins informative. Étant donné que les profils génétiques des êtres humains sont identiques à 99,9 %, l'objectif de cette comparaison est de trouver des différences de 0,1 %. Le génome entier est composé de 3,3 milliards d'éléments constitutifs (bases), et 0,1 % est un nombre significatif parmi 3,3 millions. Des différences pourraient être trouvées à 3,3 millions d'endroits. Si nous pouvons ainsi prouver notre ascendance, les entreprises pourront gagner beaucoup d'argent. Car

διαφορές θα μπορούσαν να εντοπιστούν σε 3,3 εκατομμύρια σημεία. Αν αυτό μας επιτρέψει να αποδείξουμε την καταγωγή μας, τότε οι εταιρείες μπορούν να κερδίσουν πολλά χρήματα. Διότι, λόγω της εξέλιξης, όλοι θέλουν να μάθουν την προέλευσή τους. Και υπάρχουν πολλοί άνθρωποι, π.χ. υιοθετημένα παιδιά, που για διάφορους λόγους δεν χρειάζεται να γνωρίζουν ποιοι είναι οι βιολογικοί τους γονείς. Υπάρχουν όμως και άλλοι που πιστεύουν ότι γνωρίζουν ακριβώς ότι είναι ""καθαρόαιμοι"" Γερμανοί, ή "ευγενείς" Έλληνες ή ο εκλεκτός λαός του Θεού. Και σε αυτό το σημείο η ανάλυση DNA μπορεί να βοηθήσει στην εξεύρεση της αλήθειας. Όταν οι άνθρωποι σκόπιμα κρύβουν την αλήθεια, τη μεταβάλλουν ή, στην περίπτωση των φυλετικών ιδεολόγων, προπαγανδίζουν υποκατάστατες αλήθειες, η ανάλυση DNA μπορεί αυτό να το εξουδετερώσει.

Η ανάλυση DNA είναι επομένως ένα σημαντικό εργαλείο που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την επίλυση κοινωνικών προβλημάτων. Και αυτός είναι ο στόχος μου εδώ.

Beispiel Adoptivkinder, die aus verschiedenen Gründen nicht wissen müssen, wer ihre leiblichen Eltern sind. Es gibt aber auch andere, die genau zu wissen glauben, dass sie "reinrassige" Deutsche oder "edle" Griechen oder Gottes auserwähltes Volk sind. Hier kann die DNA-Analyse helfen, die Wahrheit herauszufinden. Wo Menschen die Wahrheit bewusst verschleiern, verfälschen oder, wie im Falle der Rassenideologen, Ersatzwahrheiten propagieren, kann die DNA-Analyse dem entgegenwirken.

Die DNA-Analyse ist also ein wichtiges Instrument, das zur Lösung gesellschaftlicher Probleme eingesetzt werden kann. Und darum geht es mir hier.

en raison de l'évolution, chaque être humain veut connaître son ascendance. Et il y a beaucoup de gens, par exemple des enfants adoptés, qui pour diverses raisons n'ont pas besoin de savoir qui sont leurs parents biologiques. Mais il y en a aussi d'autres qui croient savoir exactement qu'ils sont des Allemands de "pure race", des Grecs "nobles" ou le peuple élu de Dieu. Dans ce cas, l'analyse ADN peut aider à découvrir la vérité. Là où les gens dissimulent sciemment la vérité, la falsifient ou, comme dans le cas des idéologues raciaux, propagent des vérités de substitution, l'analyse ADN peut contrecarrer ces pratiques. L'analyse ADN est donc un instrument important qui peut être utilisé pour résoudre des problèmes de société. Et c'est ce qui m'intéresse ici.

Πιστοποιητικό γονικής καταγωγής μόνο για να βγάλουμε λεφτά;

Η αξία ενός πιστοποιητικού καταγωγής εξαρτάται από την ποιότητα των δεδομένων της τράπεζας αναφοράς. Διαφέρει ανάλογα με την ποιότητα των δεδομένων. Αυτή τη στιγμή είναι αποθηκευμένα 700.000 γονιδιακά προφίλ και πολλές περιοχές δεν συμπεριλαμβάνονται. Αυτό σημαίνει ότι η βάση αναφοράς είναι φτωχή. Αν είχα κάνει ένα τεστ γονικής καταγωγής, θα είχα σίγουρα λάβει ένα πιστοποιητικό γονικής καταγωγής με εντελώς ανούσια ποσοστά που αθροίζονται στο 100%. Δεν κάνω τεστ γενεαλογίας επειδή:
Αν γνωρίζουμε την ιστορία της ανθρωπότητας, γνωρίζουμε την προέλευσή μας. Αν έχετε διαβάσει το βιβλίο "Το ταξίδι των γονιδίων μας" του Johannes Krause, γνωρίζετε για το γονιδιακό μείγμα των ανθρώπων. Θα πρέπει να μας απασχολούν πολύ περισσότερο οι ομοιότητες του 99,9% και λιγότερο οι διαφορές του 0,1%.
Οι εταιρείες που δημιουργούν τα πιστοποιητικά γενεαλογικών δέντρων συγκρίνουν τα γονιδιακά μας προφίλ με τα γονιδιακά προφίλ αναφοράς που είναι αποθηκευμένα στη βάση δεδομένων. Εάν, για παράδειγμα, δεν υπάρχουν γονιδιακά

Abstammungsnachweis nur Geldmacherei?

Der Wert eines Abstammungsnachweises hängt von der Qualität der Daten der Referenzbank ab. Je nach Qualität der Daten variiert der Wert. Derzeit (2020) sind 700.000 genetische Profile gespeichert und viele Regionen sind nicht enthalten. Das bedeutet, dass die Referenzdatenbank schlecht ist. Hätte ich einen Abstammungstest gemacht, hätte ich mit Sicherheit einen Abstammungsnachweis mit völlig sinnlosen Prozentzahlen erhalten, die sich zu 100 % addieren. Ich mache keinen Abstammungstest, weil:
Wenn wir die Geschichte der Menschheit kennen, kennen wir auch unsere Herkunft. Wer das Buch "Die Reise unserer Gene" von Johannes Krause gelesen hat, weiß, wie der Genmix des Menschen aussieht. Wir sollten uns viel mehr um die Gemeinsamkeiten von 99,9% kümmern und weniger um die Unterschiede von 0,1%.
Die Firmen, die Abstammungsnachweise ausstellen, vergleichen unsere Genprofile mit den Referenzgenprofilen, die in der Datenbank gespeichert sind. Wenn zum Beispiel kein Referenzgenprofil von Arcadia in der Datenbank gespeichert ist, wird mein Genprofil einer anderen Region

La preuve de l'ascendance n'est qu'une affaire d'argent ?

La valeur d'une preuve d'ascendance dépend de la qualité des données de la banque de référence. La valeur varie en fonction de la qualité des données. Actuellement (2020), 700.000 profils génétiques sont stockés et de nombreuses régions ne sont pas incluses. Cela signifie que la banque de données de référence est mauvaise. Si j'avais fait un test d'ascendance, j'aurais certainement reçu un certificat d'ascendance avec des pourcentages totalement inutiles qui s'additionnent à 100 %. Je ne fais pas de test d'ascendance parce que :
Si nous connaissons l'histoire de l'humanité, nous connaissons aussi nos origines. Ceux qui ont lu le livre "Die Reise unserer Gene" de Johannes Krause savent à quoi ressemble le mélange de gènes de l'homme. Nous devrions nous intéresser beaucoup plus aux points communs de 99,9% et moins aux différences de 0,1%.
Les entreprises qui délivrent des certificats d'ascendance comparent nos profils génétiques avec les profils génétiques de référence qui sont enregistrés dans la base de données. Par exemple, si aucun profil génétique de référence d'Arcadia

προφίλ αναφοράς από την Αρκαδία αποθηκευμένα στη βάση δεδομένων, τότε το γονιδιακό μου προφίλ θα αποδοθεί σε μια διαφορετική περιοχή. Δημιουργείται πάντα ένα πιστοποιητικό. Αυτό με την πλησιέστερη ταύτιση. Δεν ενημερώνομαι όμως ότι δεν υπάρχουν δεδομένα αναφοράς από την Αρκαδία ή την Πελοπόννησο στη βάση δεδομένων σύγκρισης. Από αυτή την άποψη, όλο αυτό είναι προς το παρόν απλά μια επιχείρηση για να βγάλουμε χρήματα. Αλλά δεν θα παραμείνει έτσι. Όσο περισσότεροι άνθρωποι από μια περιοχή εξετάζονται, τόσο πιο ακριβείς θα είναι οι εκτιμώμενες συχνότητες αλληλομόρφων του συγκεκριμένου πληθυσμού. Και η βάση δεδομένων αναφοράς θα είναι επίσης πιο ακριβής.

Θα έρθει η μέρα που ένας περήφανος Αρκάδας θα μάθει ότι έχει παλαιστινιακές ρίζες, για παράδειγμα. Ταυτόχρονα, όμως, θα μάθει επίσης ότι οι Παλαιστίνιοι είναι απόγονοι των Φιλισταίων, οι οποίοι μετανάστευσαν από την Αρκαδία και την Κρήτη γύρω στο 1200 π.Χ. Είναι ωραίο να μαθαίνεις κάτι τέτοιο. Αυτή είναι η ιστορία μας. Ο άνθρωπος μαθαίνει μέσα από τη γενετική DNA, την αληθινή ιστορία της ανθρωπότητας. Εναπόκειται σε αυτόν, σε όλους μας, να ερμηνεύσουμε σωστά αυτή τη νέα ιστορία. Αυτή είναι η καλή πλευρά

zugeordnet. Es wird immer ein Zertifikat ausgestellt. Das mit der größten Übereinstimmung. Ich werde aber nicht darüber informiert, dass es in der Vergleichsdatenbank keine Referenzdaten aus Arkadien gibt oder dass es keine Referenzdaten aus dem Peloponnes gibt. Insofern ist das Ganze im Moment eine reine Geldmacherei. Das wird aber nicht so bleiben. Je mehr Menschen aus einer Region untersucht werden, desto genauer werden die geschätzten Allelhäufigkeiten dieser Bevölkerung sein. Und auch die Referenzdatenbank wird immer genauer werden.

Es wird der Tag kommen, an dem ein stolzer Arkadier erfährt, dass er beispielsweise palästinische Wurzeln hat. Gleichzeitig wird er aber auch erfahren, dass die Palästinenser Nachfahren der Philister sind, die um 1200 v. Chr. aus Arkadien und Kreta ausgewandert sind. Es ist schön, so etwas zu erfahren. Das ist unsere Geschichte. Der Mensch lernt durch die DNA-Genetik, die wahre Menschheitsgeschichte. Es liegt an ihm, an uns allen, diese neue Geschichte richtig zu interpretieren. Das ist die eine, die gute Seite der DNA-Analyse. Wie bei

n'est enregistré dans la base de données, mon profil génétique est attribué à une autre région. Un certificat est toujours délivré. Celui qui correspond le mieux. Mais je ne suis pas informé du fait qu'il n'y a pas de données de référence d'Arcadie dans la base de données comparative ou qu'il n'y a pas de données de référence du Péloponnèse. En ce sens, tout cela n'est pour l'instant qu'une question d'argent. Mais cela ne va pas durer. Plus on étudiera de personnes d'une région, plus les fréquences alléliques estimées de cette population seront précises. Et la base de données de référence deviendra elle aussi de plus en plus précise.

Le jour viendra où un Arcadien fier apprendra qu'il a, par exemple, des racines palestiniennes. Mais en même temps, il apprendra aussi que les Palestiniens sont les descendants des Philistins, qui ont émigré d'Arcadie et de Crète vers 1200 avant Jésus-Christ. C'est agréable d'apprendre ce genre de choses. C'est notre histoire. L'homme apprend par la génétique DNA, la véritable histoire de l'humanité. C'est à lui, à nous tous, d'interpréter correctement cette nouvelle histoire. C'est l'un des bons côtés de l'analyse DNA. Comme pour toute

της ανάλυσης της DNA. Όπως με κάθε νέα εφεύρεση, υπάρχει και μια δεύτερη πλευρά. Και δεν αποκλείεται μια μέρα να διαβαστεί κάτι περισσότερο από την καταγωγή από τα γονιδιακά προφίλ και ορισμένα γονιδιακά συμπλέγματα. Για παράδειγμα, η νοημοσύνη ή ο γονιδιακός συσχετισμός των μπλε ματιών. Ή ως κριτήριο απόρριψης κατά την υποβολή αίτησης για ασφάλιση υγείας ή εργασία. Μια τρελή ιδέα. Οι άνθρωποι θα προσπαθήσουν να παίξουν τον Θεό. Και όμως η έρευνα δεν πρέπει να σταματήσει.

Επιγενετική

Από πού προερχόμαστε είναι ένα ερώτημα. Πώς φτάσαμε εδώ είναι το άλλο. Ο Αφρικανός που ήρθε στην Ευρώπη με τον κανονικό τρόπο δεν έχει βιώσει τις δραματικές στιγμές ενός περάσματος της Μεσογείου. Αυτές οι τραυματικές στιγμές επηρεάζουν τη λειτουργία των γονιδίων (επιγενετική) και αφήνουν γενετικά ίχνη που μεταβιβάζονται στα παιδιά και τα εγγόνια. Αυτοί οι απόγονοι αποφεύγουν ακόμη και τα μικρά ταξίδια με το πλοίο του λιμανιού. Είναι λοιπόν λογικό να διερευνήσουμε το ερώτημα "πώς έφτασες εδώ". Και αυτό το πολύ πιο σημαντικό ερώτημα δεν απαντάται ακόμη και με ένα ακριβές πιστοποιητικό καταγωγής. Η επιγενετική είναι μια σχετικά νέα επιστήμη

jeder neuen Erfindung gibt es auch eine zweite Seite. Und es ist möglich, dass man eines Tages aus Genprofilen und bestimmten Genclustern mehr als nur die Abstammung ablesen kann. Zum Beispiel Intelligenz oder die Genkonstellation für blaue Augen. Oder als Ablehnungskriterium bei der Aufnahme in eine Krankenkasse oder Arbeitsstelle. Eine verrückte Vorstellung. Man wird versuchen, Gott zu spielen. Aber die Forschung darf nicht aufhören.

Epigenetik

Woher wir kommen, ist eine Frage. Wie wir hierhergekommen sind, eine andere. Ein Afrikaner, der auf normalem Wege nach Europa kommt, hat die dramatischen Momente einer Mittelmeerüberquerung nicht erlebt. Diese traumatischen Momente beeinflussen die Funktionsweise der Gene (Epigenetik) und hinterlassen genetische Spuren, die an die Kinder und Enkelkinder weitergegeben werden. Diese Nachkommen meiden selbst kurze Fahrten mit dem Hafenboot. Es macht also Sinn, der Frage nachzugehen: "Wie bist du hierhergekommen? Und diese viel wichtigere Frage lässt sich auch nicht mit einem exakten Herkunftsnachweis beantworten. Die Epigenetik ist eine relativ

nouvelle invention, il y a aussi un deuxième côté. Et il est possible qu'un jour, les profils génétiques et certains clusters de gènes permettent d'en déduire plus que la filiation. Par exemple l'intelligence ou la constellation de gènes pour les yeux bleus. Ou comme critère de refus lors de l'admission à une caisse d'assurance maladie ou à un emploi. C'est une idée folle. On essaiera de jouer à Dieu. Mais la recherche ne doit pas s'arrêter.

Épigénétique

D'où venons-nous, c'est une question. Comment on est arrivé ici, une autre. Un Africain qui arrive en Europe par la voie normale n'a pas vécu les moments dramatiques d'une traversée de la Méditerranée. Ces moments traumatisants influencent le fonctionnement des gènes (épigénétique) et laissent des traces génétiques qui sont transmises aux enfants et aux petits-enfants. Ces descendants évitent même les courts trajets en bateau portuaire. Il est donc logique de se poser la question : "Comment es-tu arrivé ici ? Et il n'est pas possible de répondre à cette question bien plus importante par un certificat d'origine exact. L'épigénétique est une science

και δεν έχει ακόμη ερευνηθεί επαρκώς. Ωστόσο, εάν τα βιωμένα συναισθήματα (μίσος, φόβος, πολεμικά και προσφυγικά τραύματα) μεταβιβάζονται σε τουλάχιστον δύο έως τρεις γενιές, τότε η επιγενετική μπορεί να εξηγήσει πολλά κοινωνικά ζητήματα ή προβλήματα. Τα έντονα συναισθήματα του πατέρα απέναντι στις γυναίκες μεταβιβάζονται επίσης επιγενετικά στις κόρες. Και τα συναισθήματα της μητέρας προς τους άνδρες μεταβιβάζονται επίσης στον γιο. Με αυτόν τον τρόπο, το ζήτημα της ομοφυλοφιλίας μπορεί επίσης να εξηγηθεί εν μέρει.

Βραβευθέντες με Νόμπελ του Ισραήλ

Σε σχέση με το μέγεθος του πληθυσμού τους, οι Ισραηλινοί έχουν υψηλό ποσοστό βραβευμένων με Νόμπελ. Θα με ενδιέφερε να μάθω αν υπάρχει σχέση μεταξύ των εβραϊκών εθίμων του γάμου και του υψηλού ποσοστού των βραβευμένων με Νόμπελ. Κάτι το οποίο εγώ εντόνωσ υποψιάζομαι.

Άνθρωποι με εξαιρετικά επιτεύγματα

Το ερώτημα που παραμένει τώρα είναι γιατί άτομα από τον ίδιο πληθυσμό, και ακόμη και τα παιδιά των ίδιων οικογενειών, διαφέρουν σημαντικά ως

junge Wissenschaft und noch nicht ausreichend erforscht. Wenn aber erlebte Gefühle (Hass, Angst, Kriegs- und Flüchtlingstraumata) über mindestens zwei bis drei Generationen weitergegeben werden, dann kann die Epigenetik viele gesellschaftliche Fragen oder Probleme erklären. Die starken Gefühle des Vaters an die Frauen werden epigenetisch auch an die Töchter weitergegeben. Und die der Mutter gegenüber den Männern werden auch an den Sohn weitergegeben. So kann auch die Frage der Homosexualität teilweise verständlich gemacht werden.

Israels Nobelpreisträger

Gemessen an der Bevölkerungszahl haben die Israelis einen hohen Anteil an Nobelpreisträgern. Mich würde interessieren, ob es einen Zusammenhang zwischen jüdischen Heiratsbräuchen und dem hohen Anteil an Nobelpreisträgern gibt. Ich vermute das stark.

Menschen mit herausragenden Leistungen

Die Frage, die sich nun stellt, ist, warum sich Menschen aus derselben Population und sogar Kinder aus denselben Familien

relativem jungen und n'a pas encore été suffisamment étudiée. Mais si les sentiments vécus (haine, peur, traumatismes liés à la guerre ou aux réfugiés) sont transmis sur au moins deux ou trois générations, l'épigénétique peut expliquer de nombreuses questions ou problèmes de société. Les sentiments forts du père envers les femmes sont également transmis épigénétiquement aux filles. Et ceux de la mère envers les hommes sont également transmis au fils. C'est ainsi que la question de l'homosexualité peut également être partiellement comprise.

Les lauréats du prix Nobel d'Israël

Par rapport à leur population, les Israéliens ont un pourcentage élevé de prix Nobel. Je serais intéressé de savoir s'il existe un lien entre les coutumes matrimoniales juives et la forte proportion de lauréats du prix Nobel. Je le soupçonne fortement.

Des personnes aux performances exceptionnelles

La question qui se pose maintenant est de savoir pourquoi des personnes issues de la même population, et même des enfants

προς τις επιδόσεις τους. Παρόλο που έλαβαν τα γονιδιά τους από τους αντίστοιχους γονείς τους, αλλά τελικά όλα από τον ίδιο πληθυσμό κατά τύχη; Το γεγονός ότι τα άτομα θα μπορούσαν να έχουν διαφορετικές γονιδιακές παραλλαγές δεν μπορεί να αμφισβητηθεί. Αλλά αυτό δεν αρκεί για να εξηγήσει τις ικανότητες των λεγόμενων παιδιών θαύμα. Να παίζουν Μπετόβεν σε ηλικία έξι ετών ή να κατανοούν τη θεωρία της σχετικότητας του Αϊνστάιν σε ηλικία δέκα ετών. Ή ο Αρχιμήδης, ο Αϊνστάιν, ο Στίβεν Χόκινγκ, για να αναφέρουμε μερικά μόνο διάσημα ονόματα. Κάτι άλλο πρέπει να παίζει ρόλο εδώ. Δεν είναι μόνο οι γονιδιακές παραλλαγές που είναι καθοριστικές, αλλά και ο συνδυασμός τους. Οι γονιδιακές συχνότητες. Η σειρά των γονιδίων είναι γενετικά καθορισμένη. Κάθε γονίδιο έχει μια συγκεκριμένη θέση (locus) στο χρωμόσωμα. Αλλά κάθε γονίδιο εμφανίζεται σε διάφορες παραλλαγές. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα διαφορετικές συχνότητες γονιδίων στο ίδιο τμήμα του χρωμοσώματος. Το γεγονός ότι οι γονιδιακές συχνότητες ολόκληρων γονιδιωμάτων είναι διαφορετικές και ότι δεν μπορούν δύο άτομα να έχουν την ίδια γονιδιακή συχνότητα είναι κάτι που καταλαβαίνουν ακόμη και άνθρωποι που δεν ενδιαφέρονται για τα μαθηματικά. Ο

in ihren Leistungen erheblich unterscheiden. Obwohl sie ihre Gene von den jeweiligen Eltern erhalten haben, aber letztlich alle zufällig aus derselben Population stammen? Dass Individuen unterschiedliche Genvarianten haben können, ist unbestritten. Aber das reicht nicht aus, um die Fähigkeiten sogenannter Wunderkinder zu erklären. Mit sechs Jahren Beethoven zu spielen oder mit zehn Jahren Einsteins Relativitätstheorie zu verstehen. Oder Archimedes, Einstein, Stephen Hawking, um nur einige berühmte Namen zu nennen. Da muss noch etwas anderes im Spiel sein. Nicht nur die Genvarianten sind entscheidend, sondern ihre Kombination. Die Häufigkeit der Gene. Die Reihenfolge der Gene ist genetisch festgelegt. Jedes Gen hat einen bestimmten Ort (Locus) auf dem Chromosom. Jedes Gen kommt jedoch in verschiedenen Varianten vor. Daraus ergeben sich unterschiedliche Genhäufigkeiten auf demselben Teil des Chromosoms. Die Tatsache, dass die Genhäufigkeiten ganzer Genome unterschiedlich sind und dass keine zwei Individuen die gleiche Genhäufigkeit haben können, ist auch für Menschen verständlich, die sich nicht für Mathematik interessieren. Die Anzahl der möglichen Genkombinationen ist unendlich. Eine

issus des mêmes familles, présentent des différences considérables en termes de performances. Bien qu'ils aient reçu leurs gènes de leurs parents respectifs, mais qu'ils soient finalement tous issus de la même population par hasard ? Que des individus puissent avoir des variantes génétiques différentes est indéniable. Mais cela ne suffit pas à expliquer les capacités des enfants dits prodiges. De jouer Beethoven à six ans ou de comprendre la théorie de la relativité d'Einstein à dix ans. Ou Archimède, Einstein, Stephen Hawking, pour ne citer que quelques noms célèbres. Il doit y avoir autre chose en jeu. Ce ne sont pas seulement les variantes de gènes qui sont déterminantes, mais leur combinaison. La fréquence des gènes. L'ordre des gènes est déterminé génétiquement. Chaque gène a un emplacement (locus) précis sur le chromosome. Cependant, chaque gène se présente sous différentes variantes. Il en résulte des fréquences de gènes différentes sur la même partie du chromosome. Le fait que les fréquences de gènes de génomes entiers soient différentes et que deux individus ne puissent pas avoir la même fréquence de gènes est compréhensible même pour les personnes qui ne s'intéressent pas aux mathématiques. Le nombre de

αριθμός των πιθανών γονιδιακών συνδυασμών είναι άπειρος. Ένα ένα με οποιονδήποτε αριθμό επακόλουθων μηδενικών. Έτσι, το γεγονός παραμένει: ο καθένας από εμάς είναι μοναδικός. Κάθε άνθρωπος είναι μοναδικός. Αλλά τι συνδυασμό γονιδίων έχουν οι ταλαντούχοι μουσικοί, οι φυσικοί, οι μαθηματικοί, και οι καλύτεροι των καλύτερων; Στο παιχνίδι πόκερ, ο συνδυασμός ROYAL FLUSH, δηλαδή άσος, ρήγας, ντάμα, βαλές και 10, είναι ανίκητος. Καρέ, φουλ άσος, τρεις ρήγοι, και ακόμη περισσότερες νικηφόρες στάθμες στην πάνω περιοχή και κατά τα άλλα χαλαρά φύλλα και κάπου-κάπου ένα ζεύγος.

Eins mit beliebig vielen Nullen dahinter. Es bleibt also dabei: Jeder von uns ist einzigartig.

Jeder Mensch ist einzigartig. Aber welche Genkombination haben begabte Musiker, Physiker, Mathematiker, die Besten der Besten?

Beim Poker ist die Kombination ROYAL FLUSH, also Ass, König, Dame, Bube und 10, unschlagbar. Carre, Full Ass, drei Könige und noch mehr Gewinnstufen im oberen Bereich, ansonsten lose Karten und hier und da ein Paar.

combinaisons de gènes possibles est infini. Un un avec autant de zéros que l'on veut derrière. Le constat reste donc le même : chacun d'entre nous est unique.

Chaque être humain est unique. Mais quelle est la combinaison de gènes des musiciens, des physiciens, des mathématiciens talentueux, des meilleurs des meilleurs ?

Au poker, la combinaison ROYAL FLUSH, c'est-à-dire as, roi, dame, valet et 10, est imbattable. Carre, full as, trois rois et encore plus de niveaux de gain dans la partie supérieure, sinon des cartes en vrac et une paire ici et là.

Όμως η πιθανότητα να τραβήξετε ένα φύλλο ρουαγιάλ ακόμη και από 52 τραπουλόχαρτα είναι αστρονομικά μικρή (0,0000000003). Και από 40.000 τόπους; Μικρή αλλά όχι αδύνατη.

Χρησιμοποιώντας το παράδειγμα του χρώματος του δέρματος νεογέννητων αδελφικών διδύμων (γονείς: μητέρα μαύρη, πατέρας λευκός), είδαμε ότι το αδύνατο μπορεί να είναι δυνατό.

Αν υποθέσουμε ότι ένα άτομο με εξαιρετικές ικανότητες έχει επίσης μια ρουαγιάλ συχνότητα γονιδίων, την οποία έπρεπε να αντλήσει από μια δεξαμενή 40 ή και περισσότερων χιλιάδων γονιδίων, τότε καταλαβαίνουμε γιατί τέτοια θαύματα είναι πολύ, πολύ σπάνια. Το ίδιο ισχύει και για τις εξαιρετικά αρνητικές γονιδιακές συχνότητες των γονιδίων "αδύναμης νοημοσύνης". Δεδομένου ότι όλοι οι άνθρωποι είναι κατά 99,9% γενετικά πανομοιότυποι και αντλούν από την ίδια δεξαμενή 40.000 γονιδίων για την αναπαραγωγή τους, μια συζήτηση για τις γενετικές διαφορές είναι, από επιστημονική άποψη, εντελώς άσκοπη. Ναι, είναι αλήθεια ότι ο ένας είναι ανεκτικός στη λακτόζη και ο άλλος δυσανεκτικός στη λακτόζη. Αν οι δύο ζούσαν την εποχή του Ötzi (3.333 π.Χ.), θα ήταν και οι δύο δυσανεκτικοί στη λακτόζη, όπως όλοι οι άλλοι. Ήταν μια

Aber die Wahrscheinlichkeit, selbst aus 52 Spielkarten eine Royal Flush Hand zu ziehen, ist astronomisch gering (0.0000000003). Und aus 40.000 Loci? Klein, aber nicht unmöglich. Am Beispiel der Hautfarbe neugeborener eineiiger Zwillinge (Eltern: Mutter schwarz, Vater weiß) haben wir gesehen, dass das Unmögliche möglich sein kann.

Wenn wir davon ausgehen, dass ein Mensch mit außergewöhnlichen Fähigkeiten auch eine Royal Flush Genfrequenz hat, die er aus einem Pool von 40 oder mehr tausend Genen ziehen musste, dann verstehen wir, warum solche Wunder sehr, sehr selten sind. Dasselbe gilt für die extrem negativen Genfrequenzen der "schwachen Intelligenz"-Gene. Angesichts der Tatsache, dass alle Menschen zu 99,9 % genetisch identisch sind und zur Fortpflanzung aus dem gleichen Pool von 40.000 Genen schöpfen, ist eine Diskussion über genetische Unterschiede aus wissenschaftlicher Sicht völlig sinnlos. Ja, es ist richtig, dass der eine laktosetolerant und der andere laktoseintolerant ist. Hätten beide zur Zeit von Ötzi (3.333 v. Chr.) gelebt, wären beide laktoseintolerant wie alle anderen auch. Es war eine gute Idee der Natur,

Mais la probabilité de tirer une main de quinte flush royale, même à partir de 52 cartes à jouer, est astronomiquement faible (0,0000000003). Et à partir de 40.000 loci ? Petit, mais pas impossible. En prenant l'exemple de la couleur de peau de vrais jumeaux nouveau-nés (parents : mère noire, père blanc), nous avons vu que l'impossible peut être possible.

Si nous partons du principe qu'une personne aux capacités exceptionnelles a également une fréquence de gènes Royal Flush qu'elle a dû tirer d'un pool de 40 gènes ou plus, nous comprenons alors pourquoi de tels miracles sont très, très rares. Il en va de même pour les fréquences génétiques extrêmement négatives des gènes "d'intelligence faible". Compte tenu du fait que tous les êtres humains sont génétiquement identiques à 99,9 % et qu'ils puisent dans le même pool de 40 000 gènes pour se reproduire, toute discussion sur les différences génétiques est totalement inutile d'un point de vue scientifique. Oui, il est vrai que l'un est tolérant au lactose et l'autre intolérant au lactose. Si les deux avaient vécu à l'époque d'Ötzi (3.333 av. J.-C.), ils seraient tous deux intolérants au lactose comme tout le monde. C'était une bonne idée de la nature de tenir les adultes à

καλή ιδέα της φύσης να κρατήσει τους ενήλικες μακριά από το γάλα των παιδιών. Αλλά κάποια στιγμή πριν από το 3.000 π.Χ., έλαβε χώρα μια γενετική μετάλλαξη. Πιθανότατα στους ανθρώπους της ρωσικής στέπας. Η ανοχή στη λακτόζη ένα εξελικτικό πλεονέκτημα; Πολλά συνηγορούν σε αυτό. Αυτή η μετάλλαξη είναι ευρέως διαδεδομένη, αλλά όχι παντού. Η εξάπλωση αντιστοιχεί καλά με την εξάπλωση των βοσκών αυτής της περιοχής γύρω στο 3.000 π.Χ. Τα υψηλά ποσοστά ανοχής στη λακτόζη των πληθυσμών της Βόρειας Αμερικής και της Αυστραλίας στηρίζουν επίσης αυτή την υπόθεση. Είναι ευτύχημα ότι οι ψευδογενετιστές δεν μιλούν πλέον για διαφορετικές ράτσες. Ακόμη και τα δεξιά κόμματα δεν μιλούν πλέον για φυλετικές διαφορές αλλά για πολιτισμικές διαφορές. Αλλαγή στον τρόπο σκέψης. Και αυτό είναι πράγματι ενθαρρυντικό.

Και το ζήτημα της ανθρώπινης αναπαραγωγής;

Στην κτηνοτροφία, τέτοιες μικρές συχνότητες γονιδίων στα χρωμοσώματα χρησιμοποιούνται για την εκτροφή ζώων για υψηλότερες παραγωγικές επιδόσεις. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα πληθυσμούς ζώων με σχετικά υψηλότερη συσσώρευση συγκεκριμένων γονιδιακών συχνοτήτων.

die Erwachsenen von der Milch der Kinder fernzuhalten. Doch irgendwann vor 3.000 v. Chr. kam es zu einer genetischen Mutation. Wahrscheinlich bei den Bewohnern der russischen Steppe. Ist Laktosetoleranz ein evolutionärer Vorteil? Vieles spricht dafür. Die Mutation ist weit verbreitet, aber nicht überall. Die Verbreitung stimmt gut mit der Ausbreitung der Hirten aus dieser Region um 3000 v. Chr. überein. Auch die hohe Laktosetoleranz der nordamerikanischen und australischen Populationen unterstützt diese Hypothese. Glücklicherweise sprechen die Pseudogenetiker hier nicht mehr von verschiedenen Rassen. Auch rechte Parteien sprechen nicht mehr von Rassenunterschieden, sondern von kulturellen Unterschieden. Ein Wandel im Denken. Und das ist in der Tat ermutigend.

Und die Frage der Menschenzucht?

In der Tierzucht werden solche kleinen Genfrequenzen auf den Chromosomen genutzt, um Tiere auf höhere Leistung zu züchten. Das führt zu Tierpopulationen mit einer relativ hohen Häufung bestimmter Genfrequenzen. Wir sprechen hier wohl zu Recht von Zuchtlinien. Und ich bin mir sicher, dass meine Mitmenschen, vor

l'écart du lait des enfants. Mais quelque part, il y a 3 000 ans avant J.-C., une mutation génétique s'est produite. Probablement chez les habitants de la steppe russe. La tolérance au lactose est-elle un avantage évolutif ? De nombreux éléments plaident en faveur de cette hypothèse. La mutation est très répandue, mais pas partout. Sa diffusion correspond bien à celle des bergers de cette région vers 3000 avant Jésus-Christ. La grande tolérance au lactose des populations nord-américaines et australiennes soutient également cette hypothèse. Heureusement, les pseudo-généticistes ne parlent plus ici de races différentes. Même les partis de droite ne parlent plus de différences raciales, mais de différences culturelles. Un changement de mentalité. Et c'est en effet encourageant.

Et la question de la sélection humaine ?

Dans l'élevage animal, on utilise de telles petites fréquences de gènes sur les chromosomes pour élever des animaux à des performances plus élevées. Cela conduit à des populations d'animaux avec une accumulation relativement élevée de certaines fréquences génétiques. Je

Εδώ μάλλον δικαίως μιλάμε για γραμμές αναπαραγωγής. Και είμαι βέβαιος ότι οι συνάνθρωποί μου, ιδίως οι αχόρταγοι, θα σκεφτούν σύντομα την αναπαραγωγή ανθρώπων. Οφείλουμε να το αποτρέψουμε αυτό.

Ο Πλάτων δεν ήταν γενετιστής. Ή μήπως ήταν;

"Όλα τα παιδιά έρχονται στον κόσμο με άνισες ικανότητες. Θα πρέπει να είναι καθήκον του κράτους να εξισορροπήσει αυτές τις ανισότητες με τα κατάλληλα μέτρα", είπε ο Πλάτων.

Δυόμισι χιλιάδες χρόνια αργότερα, αυτή η διαπίστωση του Πλάτωνα μπορεί να επιβεβαιωθεί από τους γενετιστές (Kathryn Paige Harden: The genetic lottery why DNA matters for social equality).

Ναι, γεννιόμαστε με γενετικά βασισμένα άνισα χαρακτηριστικά. Τόσο όσον αφορά τα θετικά όσο και τα αρνητικά χαρακτηριστικά. Αυτό οφείλεται κυρίως σε αυτό που αποκαλώ Royal Flush, τον συνδυασμό γονιδίων που αναφέρω παραπάνω.

allein die gefräßigen, bald daran denken werden, auch Menschen zu züchten. Das sollten wir verhindern.

Platon war kein Genetiker. Oder doch?

"Alle Kinder kommen mit ungleichen Fähigkeiten zur Welt. Es sollte Aufgabe des Staates sein, diese Ungleichheiten durch geeignete Maßnahmen auszugleichen", sagte Platon.

Zweieinhalbtausend Jahre später kann diese Erkenntnis Platons von Genetikern bestätigt werden (Kathryn Paige Harden: The genetic lottery why DNA matters for social equity).

Ja, wir werden mit genetisch bedingten ungleichen Eigenschaften geboren. Und zwar sowohl mit positiven als auch mit negativen Eigenschaften. Das liegt vor allem an dem, was ich als Royal Flush bezeichne, die Kombination von Genen, die ich oben erwähnt habe.

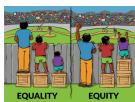
pense que nous parlons ici à juste titre de lignées d'élevage. Et je suis sûr que mes semblables, surtout les plus voraces, penseront bientôt à élever des humains. Nous devrions empêcher cela.

Platon n'était pas un généticien. N'est-ce pas ?

"Tous les enfants viennent au monde avec des capacités inégales. Il devrait être du devoir de l'État de compenser ces inégalités par des mesures appropriées", disait Platon.

Deux mille cinq cents ans plus tard, cette conclusion de Platon peut être confirmée par des généticiens (Kathryn Paige Harden : The genetic lottery why DNA matters for social equity).

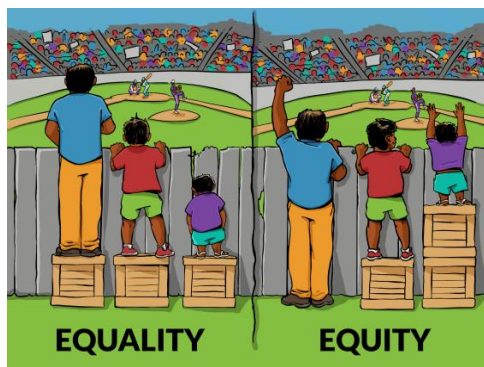
Oui, nous naissons avec des caractéristiques génétiquement inégales. Et ce, aussi bien avec des caractéristiques positives que négatives. Cela est principalement dû à ce que j'appelle la quinte royale, la combinaison de gènes dont j'ai parlé plus haut.

This image is free to use with attribution: "Interaction Institute for Social Change | Artist: Angus Maguire." Μια καλή ιδέα για τη χορήγηση του επιδόματος τέκνων. Το ίσο επίδομα τέκνων για όλα τα παιδιά δεν συμβάλλει καθόλου στη μείωση της εισοδηματικής ανισότητας.

Και ο Πλάτωνας είπε επίσης. "Μια κοινωνία πρέπει να κυβερνάται μόνο από φιλοσόφους". Εννοούσε από ανθρώπους που είναι ικανοί να λύσουν τα προβλήματα της κοινωνίας. Πολύ σωστά. Και είπε επίσης. Όταν οι ψηφοφόροι πηγαίνουν στις κάλπες, πρέπει να ενημερώνονται καλά εκ των προτέρων. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να μπορούν να διακρίνουν και να ψηφίζουν τους σωστούς φιλοσόφους.

Πού είναι οι φιλόσοφοι στα σημερινά ευρωπαϊκά κοινοβούλια; Και πού είναι οι καλά ενημερωμένοι ψηφοφόροι; Σήμερα, δυόμισι χιλιάδες χρόνια μετά τη

This image is free to use with attribution: "Interaction Institute for Social Change | Artist: Angus Maguire." Das Kindergeld ist eine gute Idee. Gleiches Kindergeld für alle Kinder trägt nicht zur Verringerung der Einkommensungleichheit bei.

Und Platon sagte auch. "Eine Gesellschaft sollte nur von Philosophen regiert werden". Damit meinte er Menschen, die in der Lage sind, die Probleme der Gesellschaft zu lösen. Das ist richtig. Und er sagte auch. Wenn die Wähler zur Wahl gehen, sollten sie vorher gut informiert sein. Nur so können sie die richtigen Philosophen erkennen und wählen.

Wo sind heute die Philosophen in den europäischen Parlamenten? Und wo sind die gut informierten Wählerinnen und Wähler? Heute, zweieinhalbtausend Jahre nach Platons intuitiver genetischer

This image is free to use with attribution : "Interaction Institute for Social Change | Artist : Angus Maguire". Les allocations familiales sont une bonne idée. Des allocations familiales égales pour tous les enfants ne contribuent pas à réduire l'inégalité des revenus.

Et Platon disait aussi. "Une société ne devrait être gouvernée que par des philosophes". Il entendait par là des personnes capables de résoudre les problèmes de la société. C'est vrai. Et il disait aussi. Lorsque les électeurs vont voter, ils devraient être bien informés au préalable. Ce n'est qu'ainsi qu'ils pourront reconnaître les bons philosophes et voter pour eux.

Où sont aujourd'hui les philosophes dans les parlements européens ? Et où sont les électeurs bien informés ? Aujourd'hui,

διαισθητική γενετική παρατήρηση του
Πλάτωνα και τη σωστή πρόταση λύσης;

Νομίζω πως ναι. Θα πρέπει να
τολμήσουμε λίγο περισσότερο ελληνισμό.

Ρίτσαρντ Ντόκινς - Ο πολιτισμός κληρονομείται επίσης;

Στην Αρκαδία, όπου γεννήθηκα, βρίσκεται
η ορεινή περιοχή της Τσακωνιάς, όπου οι
Τσάκωνες ζουν από αρχαιοτάτων χρόνων.
Κανένας εχθρός δεν ενδιαφέρθηκε ποτέ να
κατακτήσει αυτή την δύσβατη, άγρια
περιοχή. Στις παραδοσιακές ετήσιες
γιορτές που γίνονται εκεί, επτά κορίτσια
και αγόρια παρουσιάζουν έναν χορό που
έχει τις ρίζες του βαθιά στην ελληνική
μυθολογία: Εξαιτίας μιας διαμάχης μεταξύ
της Αθήνας και της Κρήτης, η Αθήνα
έπρεπε να στέλνει επτά νεαρά αγόρια και
επτά παρθένες στην Κρήτη κάθε εννέα
χρόνια ως ανθρωποθυσίες στο λαβύρινθο
του Μινώταυρου (μια ανθρώπινη μορφή
με κεφάλι ταύρου). Ο γενναίος Θησέας,
γιος του Αθηναίου βασιλιά Αιγέα,
κατάφερε να σκοτώσει τον Μινώταυρο.
Στο ταξίδι της επιστροφής, η ομάδα έκανε
στάση στο νησί της Δήλου. Εκεί, τα
κορίτσια και τα αγόρια μιμήθηκαν με χαρά
τα στροφο-μονοπάτια του λαβύρινθου με
μια χορευτική παράσταση. Αυτός ο
αρχαίος χορός εξακολουθεί να χορεύεται

Beobachtung und dem richtigen
Lösungsvorschlag?

Ich denke schon. Wir sollten etwas mehr
Hellenismus wagen.

Richard Dawkins - Auch Kultur vererbt sich?

In Arkadien, wo ich geboren bin, gibt es
die Bergregion Tsakonia, in der seit
Menschengedenken die Tsakonen leben.
Kein Feind hat je versucht, diese
unwegsame und raue Gegend zu erobern.
Bei den traditionellen Festen, die dort
jedes Jahr stattfinden, führen sieben
Mädchen und Jungen einen Tanz auf, der
tief in der griechischen Mythologie
verwurzelt ist: Wegen eines Streits
zwischen Athen und Kreta musste Athen
alle neun Jahre sieben Jünglinge und
sieben Jungfrauen als Menschenopfer in
das Labyrinth des Minotaurus
(Menschengestalt mit Stierkopf) nach
Kreta schicken. Dem tapferen Theseus,
Sohn des athenischen Königs Aigeus,
gelang es, den Minotaurus zu töten. Auf
der Rückreise machte die Mannschaft Halt
auf der Insel Delos. Dort tanzten die
Mädchen und Jungen voller Freude die
Wege des Labyrinths nach. Dieser uralte
Tanz wird noch heute von den Bewohnern
Tsakoniens getanzt.

deux mille cinq cents ans après
l'observation génétique intuitive de Platon
et la bonne solution proposée ?

Je pense que oui. Nous devrions oser un
peu plus d'hellénisme.

Richard Dawkins - La culture aussi se transmet ?

En Arcadie, où je suis né, il y a la région
montagneuse de Tsakonia, où vivent les
Tsakones depuis des temps
immémoriaux. Aucun ennemi n'a jamais
tenté de conquérir cette région
impraticable et rude. Lors des fêtes
traditionnelles qui s'y déroulent chaque
année, sept filles et garçons exécutent
une danse profondément enracinée dans
la mythologie grecque : en raison d'un
différend entre Athènes et la Crète,
Athènes devait envoyer tous les neuf ans
sept jeunes gens et sept jeunes filles en
sacrifice humain dans le labyrinthe du
Minotaure (forme humaine à tête de
taureau) en Crète. Le courageux Thésée,
fils du roi athénien Aigeus, réussit à tuer le
Minotaure. Sur le chemin du retour,
l'équipage s'est arrêté sur l'île de Délos.
Là, les filles et les garçons ont dansé avec
joie sur les chemins du labyrinthe. Cette
danse ancestrale est encore pratiquée
aujourd'hui par les habitants de la
Tsakonie.

μέχρι σήμερα από τους κατοίκους της Τσακωνιάς.

Σε αναλογία με την εξέλιξη των έμβιων όντων, ο Ρίτσαρντ Ντόκινς περιγράφει επίσης την εξέλιξη των πολιτισμών. Η κληρονομικότητα του πολιτισμού υπόκειται επίσης στη θεωρία του Δαρβίνου. Η λέξη γονίδιο αντικαθίσταται εδώ από τη λέξη μνημονικό (mem, meme, που προέρχεται από το Μνήμη). Ο Ντόκινς λέει ότι όπως ακριβώς τα γονίδια στους ανθρώπινους πληθυσμούς αναμειγνύονται από γενιά σε γενιά και ορισμένα γονίδια εγκαταλείπουν ακόμη και τη γονιδιακή δεξαμενή, κάτι ανάλογο συμβαίνει και στην πολιτισμική εξέλιξη.

Εφαρμοσμένο στη σημερινή Τσακωνιά: οι συνθήκες διαβίωσης έχουν επιδεινωθεί ριζικά τα τελευταία χρόνια. Οι άνθρωποι εγκαταλείπουν τα σπίτια τους. Είναι λοιπόν φόβος ότι ο αγαπημένος μου Τσακωνικός χορός θα φύγει σύντομα από το πολιτιστικό μου μνημόνιο.

Excursus: Από το εθνικό κράτος στο παγκόσμιο κράτος μέσω της Ευρώπης

Η παγκοσμιοποίηση κάνει τις δεξαμενές γονιδίων και meme μεγαλύτερες και τα μείγματα πιο ομοιογενή. Η παγκοσμιοποίηση δημιουργεί νέες περιβαλλοντικές συνθήκες στις οποίες πρέπει να προσαρμοστούν τόσο τα

Richard Dawkins beschreibt in Analogie zur Evolution der Lebewesen auch eine Evolution der Kulturen. Auch die Vererbung von Kultur unterliegt der darwinistischen Theorie. Das Wort Gen wird hier durch das Wort Mem ersetzt (Mem, Meme, abgeleitet von Mνήμη, Gedächtnis). So wie sich in menschlichen Populationen die Gene von Generation zu Generation neu mischen und einige Gene sogar aus dem Genpool ausscheiden, so geschieht nach Dawkins Ähnliches auch in der kulturellen Evolution.

Übertragen auf die heutige Tsakonia: Die Lebensbedingungen haben sich in den letzten Jahren radikal verschlechtert. Menschen verlassen ihre Heimat. So ist zu befürchten, dass mein geliebter Tsakonikos-Tanz bald aus dem kulturellen Mempool verschwinden wird.

Exkurs: Vom Nationalstaat über Europa zum Weltstaat

Durch die Globalisierung werden die Gen- und Mempools größer und die Mischungen homogener. Die Globalisierung schafft neue Umweltbedingungen, an die sich Gene und Meme anpassen müssen. Nur die

Par analogie avec l'évolution des êtres vivants, Richard Dawkins décrit également une évolution des cultures. La transmission de la culture est également soumise à la théorie darwinienne. Le mot gène est ici remplacé par le mot même (Mem, Meme, dérivé de Μνήμη, mémoire). De même que dans les populations humaines, les gènes se mélangent de génération en génération et que certains gènes sont même éliminés du pool génétique, il se produit, selon Dawkins, quelque chose de similaire dans l'évolution culturelle.

Appliqué à la Tsakonia actuelle : les conditions de vie se sont radicalement détériorées ces dernières années. Les gens quittent leur pays. Il est donc à craindre que ma chère danse tsakonikos disparaisse bientôt de la mémoire culturelle.

Digression : de l'État-nation à l'État mondial en passant par l'Europe

Avec la mondialisation, les pools de gènes et de mémoires s'élargissent et les mélanges deviennent plus homogènes. La mondialisation crée de nouvelles conditions environnementales auxquelles les gènes et les memes doivent s'adapter.

γονίδια όσο και τα μνημονίδια. Μόνο τα πιο προσαρμοστικά γονίδια και meme θα καταφέρουν να επιβιώσουν.

Για να επιτευχθεί ο στόχος της παγκοσμιοποίησης, δηλαδή μια παγκόσμια κυβέρνηση και ένα παγκόσμιο κράτος, είναι απαραίτητη η ποικιλόμορφη προσαρμογή. Τα σημερινά εθνικά κράτη θα πρέπει να συγχωνευθούν σε ένα ενιαίο παγκόσμιο κράτος, γεγονός που θα θέσει τα ακόλουθα ερωτήματα: Ποια χαρακτηριστικά, δηλαδή meme, θα επικρατήσουν - ποια γλώσσα, ποια θρησκεία, ποιο κοινωνικό σύστημα κ.λπ. Ποιες γλώσσες και ποιες θρησκείες θα εξαφανίζονταν από τη φυσική πολιτισμική επιλογή; Πώς θα μπορούσαν να συνυπάρξουν διαφορετικές θρησκείες και διαφορετικές γλώσσες σε ένα παγκόσμιο κράτος - βλέπε Ελβετία; Το γλωσσικό πρόβλημα θα ήταν εύκολο να λυθεί με τη σημερινή τεχνολογία. Η ταυτόχρονη μετάφραση από τη μητρική γλώσσα σε μια άλλη είναι ήδη τεχνικά δυνατή σήμερα. Ωστόσο, οι θρησκείες θα είχαν να αντιμετωπίσουν τα περισσότερα προβλήματα. Θα ανταγωνίζονταν την επιστήμη και θα αναγκάζονταν να μεταρρυθμιστούν. Θα έπρεπε να απελευθερωθούν από τα κείμενα που περιέχουν διακρίσεις στο Ευαγγέλιο, στο

anpassungsfähigsten Gene und Meme werden überleben.

Um das Ziel der Globalisierung, eine Weltregierung und einen Weltstaat, zu erreichen, sind vielfältige Anpassungen notwendig. Die heutigen Nationalstaaten müssten sich zu einem einzigen Weltstaat zusammenschließen, was folgende Fragen aufwerfen würde: Welche Charakteristika, also Meme, würden sich durchsetzen - welche Sprache, welche Religion, welches Gesellschaftssystem etc. Welche Sprachen und Religionen würden durch die natürliche kulturelle Auslese aussortiert? Wie könnten in einem Weltstaat - siehe Schweiz - verschiedene Religionen und verschiedene Sprachen nebeneinander existieren?

Das Sprachenproblem wäre mit der heutigen Technik leicht zu lösen. Eine Simultanübersetzung von der Muttersprache in eine andere ist technisch schon heute möglich. Am meisten zu kämpfen hätten die Religionen. Sie stünden in Konkurrenz zur Wissenschaft und wären zu Reformen gezwungen. Sie müssten sich von diskriminierenden Texten im Evangelium, im Koran etc. befreien. Dann könnten sie neben einer

Seuls les gènes et les mèmes les plus adaptables survivront.

Pour atteindre l'objectif de la mondialisation, à savoir un gouvernement et un État mondiaux, de multiples adaptations sont nécessaires. Les États-nations actuels devraient s'unir pour former un seul État mondial, ce qui soulèverait les questions suivantes : Quelles caractéristiques, c'est-à-dire quels mèmes, s'imposeraient - quelle langue, quelle religion, quel système social, etc. Quelles langues et religions seraient éliminées par la sélection culturelle naturelle ? Comment différentes religions et différentes langues pourraient-elles coexister dans un État mondial - voir la Suisse ? Le problème des langues serait facilement résolu avec la technologie actuelle. Une traduction simultanée de la langue maternelle vers une autre est déjà techniquement possible aujourd'hui. Ce sont les religions qui auraient le plus à lutter. Elles seraient en concurrence avec la science et seraient contraintes de se réformer. Elles devraient se débarrasser des textes discriminatoires de l'Évangile, du Coran, etc. Elles pourraient alors coexister avec une constitution mondiale

Κοράνι κ.λπ. Τότε θα μπορούσαν να συνυπάρξουν παράλληλα με ένα αναγκαίο παγκόσμιο σύνταγμα και να συνεχίσουν να εκπληρώνουν τον σημαντικό κοινωνικό τους ρόλο.

Η δημοκρατία είναι το καλύτερα λειτουργικό πολιτικό σύστημα. Αυτό ίσχυε στην αρχαία πόλιν, και αυτό ισχύει και στο σημερινό εθνικό κράτος. Και στο ευρωπαϊκό κράτος που πρόκειται να ιδρυθεί, παρά τις απογοητευτικές οπισθοδρομήσεις από τον κοροναϊό, κανείς δεν θα αμφισβητήσει ένα δημοκρατικό σύστημα διακυβέρνησης. Αυτό θα συνέβαινε επίσης και στην περίπτωση που θα ιδρυόταν κάποια στιγμή το παγκόσμιο κράτος. Αλλά και η δημοκρατία χρειάζεται μεταρρυθμίσεις. Αν και εξακολουθεί να είναι η καλύτερη μορφή διακυβέρνησης, δεν είναι απαλλαγμένη από ανεπιθύμητες εξελίξεις (βλ. αποτελέσματα εκλογών σε ορισμένες χώρες). Δεδομένου ότι μια καλά λειτουργική δημοκρατία θα ήταν επίσης η καλύτερη εγγύηση για την επίλυση όλων των άλλων κοινωνικών προβλημάτων, θα πρέπει όλοι να της δώσουμε προσοχή. Καμία αδικία, κανένας ρατσισμός, κανένα κλιματικό πρόβλημα και, πάνω απ' όλα, καμία ελευθερία των πολιτών δεν μπορεί να επιλυθεί ή να διασφαλιστεί χωρίς μια

notwendigen Weltverfassung bestehen und auch weiterhin ihre wichtige gesellschaftliche Rolle spielen.

Demokratie ist das politische System, das am besten funktioniert. Das war in der antiken Polis so, das ist im heutigen Nationalstaat so. Und in dem zu schaffenden europäischen Staat, trotz der enttäuschenden Rückschläge der Corona, würde niemand ein demokratisches Regierungssystem in Frage stellen. Das wäre auch der Fall, wenn dereinst der Weltstaat geschaffen würde. Aber auch die Demokratie ist reformbedürftig. Sie ist zwar nach wie vor die beste Regierungsform, aber nicht frei von Fehlentwicklungen (siehe die Ergebnisse der Präsidentschaftswahlen in einigen Staaten). Da eine gut funktionierende Demokratie auch der beste Garant für die Lösung aller anderen gesellschaftlichen Probleme wäre, sollten wir uns alle um sie kümmern. Keine Ungerechtigkeit, kein Rassismus, kein Klimaproblem und vor allem keine Freiheit der Bürger kann ohne eine funktionierende Demokratie gelöst oder garantiert werden. Das Kulturmerkmal Demokratie sollte für uns alle oberste Priorität haben. Parallel dazu

nécessaire et continuer à jouer leur rôle social important.

La démocratie est le système politique qui fonctionne le mieux. C'était le cas dans la polis antique, c'est le cas dans l'État-nation actuel. Et dans l'État européen à créer, malgré les revers décevants de la Corona, personne ne remettrait en question un système de gouvernement démocratique. Ce serait également le cas si l'Etat mondial était un jour créé. Mais la démocratie a elle aussi besoin d'être réformée. Si elle reste la meilleure forme de gouvernement, elle n'est pas exempte de dérives (voir les résultats des élections présidentielles dans certains États). Comme une démocratie qui fonctionne bien serait aussi le meilleur garant de la résolution de tous les autres problèmes de société, nous devrions tous nous en préoccuper. Aucune injustice, aucun racisme, aucun problème climatique et surtout aucune liberté des citoyens ne peuvent être résolus ou garantis sans une démocratie qui fonctionne. La caractéristique culturelle de la démocratie devrait être notre première priorité à tous. Parallèlement, l'adaptation et

λειτουργική δημοκρατία. Το πολιτισμικό meme της δημοκρατίας θα πρέπει να αποτελεί ύψιστη προτεραιότητα για όλους μας. Παράλληλα, θα πρέπει να προωθηθεί η προσαρμογή και η εναρμόνιση όλων των άλλων meme. Πολλά μικρά βήματα προς τη σωστή κατεύθυνση έχουν περισσότερο νόημα από το να περιμένουμε το μεγάλο άλμα. Η εξομάλυνση και η εναρμόνιση των σχέσεων μεταξύ των λαών του Δυτικού και του Ανατολικού Αιγαίου θα ήταν ένα τέτοιο μικρό βήμα προς ένα ευρωπαϊκό και παγκόσμιο κράτος.

sollte, die Anpassung und Harmonisierung aller anderen Meme vorangetrieben werden. Viele kleine Schritte in die richtige Richtung sind sinnvoller als das Warten auf den großen Wurf. Die Normalisierung und Harmonisierung der Beziehungen zwischen den Völkern der West- und der Ostägäis wäre ein solcher kleiner Schritt auf dem Weg zu einem europäischen und globalen Staat

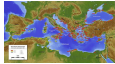
l'harmonisation de tous les autres mêmes devraient être poursuivies. De nombreux petits pas dans la bonne direction sont plus utiles que d'attendre le grand coup. La normalisation et l'harmonisation des relations entre les peuples de l'ouest et de l'est de la mer Égée constitueraient un tel petit pas sur la voie d'un État européen et mondial.

9 Το πρόγραμμα Homo sapiens του Αιγαίου

Ιστορία των ανθρώπων στην περιοχή του Αιγαίου

Οι άνθρωποι της περιοχής του Αιγαίου και - με την ευρύτερη έννοια - ολόκληρης της Μεσογείου έχουν μια μακρά, κοινή ιστορία

Griechische Kolonisation

Römisches Reich

.9. Das Ägäis-Homo-sapiens-Projekt **Die Geschichte der Menschen im ägäischen Raum**

Die Menschen in der Ägäisregion und im weiteren Sinne im gesamten Mittelmeerraum haben eine lange gemeinsame Geschichte.

Griechische Kolonisation

Römisches Reich

.9 Le projet homo-sapiens de l'Égée **L'histoire des peuples de la région égéenne**

Les populations de la région égéenne et, plus largement, de l'ensemble du bassin méditerranéen ont une longue histoire commune.

Colonisation grecque

Empire romain

Byzantinisches Reich

Byzantinisches Reich

Empire byzantin

Osmanisches Reich

Osmanisches Reich

Empire ottoman

Η συντριπτική πλειονότητα των ανθρώπων κατάγεται από κοινούς προγόνους. Η Μεσόγειος και οι ίδιες κλιματολογικές συνθήκες είχαν και συνεχίζουν να έχουν σημαντική επίδραση στην πολιτιστική ανάπτυξη των μεσογειακών λαών. Συνεπώς, είμαστε πολύ στενά συνδεδεμένοι γενετικά και πολιτισμικά. Έχουμε πολλά κοινά και πρέπει να τα καλλιεργήσουμε. Ναι, υπάρχουν και διαφορές. Κάποιοι είναι

Die überwiegende Mehrheit der Menschen stammt von gemeinsamen Vorfahren ab. Das Mittelmeer und die gleichen klimatischen Bedingungen hatten und haben einen großen Einfluss auf die kulturelle Entwicklung der Völker im Mittelmeerraum. Wir sind also genetisch und kulturell eng miteinander verbunden. Wir haben viele Gemeinsamkeiten, die wir pflegen müssen. Ja, es gibt auch Unterschiede. Die einen sind Christen, die

La grande majorité des personnes descendent d'ancêtres communs. La Méditerranée et les mêmes conditions climatiques ont eu et ont toujours une grande influence sur le développement culturel des peuples du bassin méditerranéen. Nous sommes donc étroitement liés génétiquement et culturellement. Nous avons de nombreux points communs que nous devons cultiver. Oui, il y a aussi des différences. Les uns

χριστιανοί και άλλοι μουσουλμάνοι ή εβραίοι. Κάποιοι μιλούν ελληνικά, άλλοι τουρκικά και άλλοι κάτι άλλο. Αλλά το να θεωρεί κανείς τη δική του διαφορετικότητα ως γενετικό χαρακτηριστικό και ως κάτι ανώτερο και πολυτιμότερο από τους άλλους δεν είναι μόνο αντιεπιστημονικό, όπως δείξαμε παραπάνω, αλλά απλώς ρατσιστικό. Δεν υπάρχει κανένα "γονίδιο Eu" που ο Θεός έδωσε δήθεν μόνο στους Έλληνες ή στον εκλεκτό λαό, τους Ισραηλίτες. Κάθε άτομο (φαινότυπος) είναι το αποτέλεσμα του μοναδικού συνδυασμού γονιδίων (G), των αλληλεπιδράσεων των γονιδίων (I), του περιβάλλοντος (U) και των συγκεκριμένων αλληλεπιδράσεων γονιδίων-περιβάλλοντος (GU). Η γενικώς ισχύουσα εξίσωση είναι επομένως η εξής

$$P = G + U + I + GU.$$

Ακολουθούν δύο ενδεικτικά παραδείγματα που προέρχονται από την πραγματική ζωή: Υπάρχουν εξαιρετικοί ποδοσφαιριστές σε όλες τις χώρες, αλλά και βίαιοι δικτάτορες. Στην πρώτη περίπτωση, επειδή η εκμάθηση του ποδοσφαίρου είναι δυνατή σχεδόν παντού. Με άλλα λόγια, οι περιβαλλοντικές συνθήκες (U) για το άθλημα του ποδοσφαίρου υπάρχουν παντού, αν και σε διαφορετική ποιότητα. Στη δεύτερη περίπτωση, όταν το κοινωνικό σύστημα

anderen Muslime oder Juden. Die einen sprechen Griechisch, die anderen Türkisch und wieder andere etwas anderes. Aber das eigene Anderssein als genetische Eigenschaft und als etwas Höheres und Wertvolleres im Vergleich zu anderen zu sehen, ist, wie oben gezeigt, nicht nur unwissenschaftlich, sondern schlicht rassistisch. Es gibt kein „Eu-Gen“, das der Herrgott angeblich nur den Griechen oder dem von Gott auserwählten Volk der Israeliten gegeben hat. Jedes Individuum (Phänotyp) ist das Ergebnis seiner einzigartigen Genkombination (G), seiner Geninteraktionen (I), seiner Umwelt (U) und der spezifischen Gen-Umwelt-Interaktionen (GU). Die allgemeine Gleichung lautet daher

$$P = G + U + I + GU.$$

Hier zwei anschauliche Beispiele aus dem Leben: Hervorragende Fußballspieler gibt es in allen Ländern, grausame Diktatoren auch. Im ersten Fall, weil das Fußballspielen fast überall möglich ist. Das heißt, die Umweltbedingungen (U) für die Sportart Fußball sind, wenn auch in unterschiedlicher Qualität, überall gegeben. Im zweiten Fall dort, wo das Gesellschaftssystem - und das betrifft leider die meisten Länder - undemokratisch ist.

sont chrétiens, les autres musulmans ou juifs. Certains parlent le grec, d'autres le turc, d'autres encore autre chose. Mais considérer sa propre différence comme une caractéristique génétique et comme quelque chose de supérieur et de plus précieux par rapport aux autres est, comme nous l'avons montré plus haut, non seulement non scientifique, mais tout simplement raciste. Il n'existe pas de "gène Eu" que le Seigneur Dieu aurait soi-disant donné uniquement aux Grecs ou au peuple élu par Dieu, les Israélites. Chaque individu (phénotype) est le résultat de sa combinaison unique de gènes (G), de ses interactions génétiques (I), de son environnement (U) et de ses interactions spécifiques gène-environnement (GU). L'équation générale est donc la suivante

$$P = G + U + I + GU.$$

Voici deux exemples parlants tirés de la vie : D'excellents joueurs de football existent dans tous les pays, de même que des dictateurs cruels. Dans le premier cas, parce que la pratique du football est possible presque partout. Cela signifie que les conditions environnementales (U) pour le sport qu'est le football sont partout réunies, même si leur qualité est différente. Dans le second cas, là où le système social - et cela concerne

είναι αντιδημοκρατικό, και δυστυχώς αυτό ισχύει για τις περισσότερες χώρες.

Κανείς δεν θα γνώριζε τα ονόματα Ugur Sahin και Özlem Tureci, των εφευρετών του εμβολίου κατά του κοροναϊού, αν είχαν μείνει στην Ανατόλια. Οι γενικές συνθήκες στην Ανατόλια δεν επιτρέπουν ποτέ να ξετυλιχθεί ένα τέτοιο γενετικό δυναμικό. Δεδομένου ότι ολόκληρος ο κόσμος απαρτίζεται σχεδόν αποκλειστικά από "Ανατολίτες", μπορούμε να μαντέψουμε πόσοι άνθρωποι αδυνατούν να αξιοποιήσουν τις έμφυτες ικανότητές τους προς όφελος της ανθρωπότητας. Θα καταλάβουν κάποτε οι ρατσιστές και οι εθνικιστές αυτή τη σχέση; Δεν χάνω τις ελπίδες μου. Οι άνθρωποι, το *zoon logikon* σύμφωνα με τον Αριστοτέλη, μπορούν να καταφέρουν να πετύχουν αυτό. Απλά πρέπει να σκέφτονται λογικά. Να χρησιμοποιούν μόνο τη λογική και να μην χάνουν ποτέ την υπομονή τους. Ακόμα κι αν δεν καταλάβετε αμέσως το παρακάτω κείμενο από το βουαρικό μου συνάδελφο.

"Η ουσία κάθε γενετικής ανάλυσης του ανθρώπου είναι ότι δεν μπορείς να βγάλεις συμπεράσματα για το άτομο από την αναμενόμενη τιμή! Η φαινοτυπική διακύμανση είναι πάντα πολύ μεγάλη σε

Die Namen Ugur Sahin und Özlem Tureci, die Erfinder des Corona-Impfstoffes, hätte niemand gekannt, wenn sie in Anatolien geblieben wären. Die Rahmenbedingungen in Anatolien lassen solche genetischen Potenziale nie zur Entfaltung kommen. Da die ganze Welt fast nur aus „Anatolien“ besteht, können wir uns vorstellen, wie viele Menschen ihre angeborenen Fähigkeiten nicht für die Menschheit einsetzen können. Ob die Rassisten und Nationalisten diesen Zusammenhang eines Tages begreifen werden? Ich gebe die Hoffnung nicht auf. Der Mensch, *zoon logikon* nach Aristoteles, kann komplizierte Dinge verstehen. Er muss nur logisch denken. Nur seine Logik anwenden und nie die Geduld verlieren. Auch dann nicht, wenn man den folgenden Text aus meinem bayerischen Kollege nicht auf Anhieb versteht.

„Der Knackpunkt bei jeder genetischen Betrachtung des Menschen ist, dass man nicht vom Erwartungswert auf das Individuum schließen darf! Die phänotypische Varianz ist im Vergleich zur

malheureusement la plupart des pays - n'est pas démocratique.

Personne n'aurait connu les noms d'Ugur Sahin et d'Özlem Tureci, les inventeurs du vaccin Corona, s'ils étaient restés en Anatolie. Les conditions générales en Anatolie ne permettent jamais à de tels potentiels génétiques de s'épanouir. Le monde entier étant presque exclusivement composé d'"Anatolie", nous pouvons imaginer combien de personnes ne peuvent pas mettre leurs capacités innées au service de l'humanité. Les racistes et les nationalistes comprendront-ils un jour ce lien ? Je ne perds pas espoir. L'homme, *zoon logikon* selon Aristote, peut comprendre des choses compliquées. Il lui suffit de penser logiquement. Il suffit d'appliquer sa logique et de ne jamais perdre patience. Même si l'on ne comprend pas du premier coup le texte suivant de mon collègue bavarois.

"Le point crucial de toute approche génétique de l'être humain est qu'il ne faut pas conclure de la valeur attendue à l'individu ! La variance phénotypique est toujours très grande par rapport à la

σύγκριση με τη γενετική διακύμανση και ακόμη και στον γενετικό τομέα δεν γνωρίζουμε τίποτα για την αναμενόμενη τιμή ενός συγκεκριμένου ατόμου και σίγουρα τίποτα για το αν το άτομο αυτό ήταν τυχερό ή άτυχο στη Μεντελική δειγματοληψία. Επομένως, είναι σκόπιμο να αντιμετωπίζουμε κάθε άτομο με εκτίμηση σε πρώτη φάση". Αυτό είναι το εύστοχο σχόλιο του Kay-Uwe Götz.

Excursus: Για τη μελλοντική εξέλιξη των ανθρώπινων κοινωνιών

Οι πρώτες ανθρώπινες κοινωνίες ιδρύθηκαν πριν από 70.000 χρόνια με μέγεθος 100 έως 150 άτομα. Με άλλα λόγια, σε διαχειρίσιμα μεγέθη. Έκτοτε, οι ανθρώπινες κοινωνίες γίνονται όλο και μεγαλύτερες. Σήμερα, η παγκόσμια κοινωνία συζητείται και θεωρείται από πολλούς ανθρώπους ως η μόνη πραγματική εναλλακτική λύση. Αν είμαστε της άποψης ότι μόνο μια παγκόσμια κυβέρνηση μπορεί να λύσει τα προβλήματα του κόσμου, τότε θα πρέπει να επιδιώξουμε από κοινού αυτόν τον στόχο. Αυτός δεν είναι ένας στόχος που μπορεί να επιτευχθεί σε μια γενιά. Θα χρειαστούν αρκετές γενιές. Μπορούμε όμως να αρχίσουμε να σκεφτόμαστε τη μελλοντική κοινωνία από τώρα. Πώς θα

genetischen Varianz immer sehr groß. Und auch im genetischen Bereich weiß man nichts über den Erwartungswert eines bestimmten Individuums und schon gar nichts darüber, ob dieses Individuum Glück oder Pech beim Mendelian Sampling gehabt hat. Es ist daher angebracht, jedem Individuum zunächst mit Wertschätzung zu begegnen". So der treffende Kommentar von Kay-Uwe Götz.

Exkurs: Zur zukünftigen Entwicklung menschlicher Gesellschaften

Die ersten menschlichen Gesellschaften entstanden vor 70.000 Jahren mit einer Größe von 100 bis 150 Menschen. In überschaubaren Größen also. Seitdem sind menschliche Gesellschaften immer größer geworden. Heute wird die globale Gesellschaft diskutiert und von vielen als die einzig richtige Alternative angesehen. Wenn wir der Meinung sind, dass nur eine Weltregierung die Probleme dieser Welt lösen kann, dann sollten wir dieses Ziel gemeinsam verfolgen. Das ist kein Ziel, das in einer Generation erreicht werden kann. Es braucht mehrere Generationen. Aber wir können jetzt anfangen, über die Gesellschaft der Zukunft nachzudenken. Wie wird diese große Gesellschaft organisiert sein? Wie wird sich die

variance génétique. Et même dans le domaine génétique, on ne sait rien de la valeur attendue d'un individu donné et encore moins si cet individu a eu de la chance ou de la malchance lors de l'échantillonnage mendélien. Il convient donc de commencer par traiter chaque individu avec estime". Tel est le commentaire pertinent de Kay-Uwe Götz.

Digression : sur l'évolution future des sociétés humaines

Les premières sociétés humaines sont apparues il y a 70.000 ans, avec une taille de 100 à 150 personnes. Des tailles gérables, donc. Depuis, les sociétés humaines n'ont cessé de s'agrandir. Aujourd'hui, la société globale fait l'objet de discussions et est considérée par beaucoup comme la seule alternative valable. Si nous pensons que seul un gouvernement mondial peut résoudre les problèmes de ce monde, alors nous devrions poursuivre cet objectif ensemble. Ce n'est pas un objectif qui peut être atteint en une génération. Il faut plusieurs générations. Mais nous pouvons commencer dès maintenant à réfléchir à la société du futur. Comment cette grande société sera-t-elle organisée ? Comment

οργανωθεί αυτή η τεράστια κοινωνία; Πώς θα επικρατήσει η δημοκρατία και πώς θα διασφαλιστεί ως κοινωνικό σύστημα; Η οικονομία, η θρησκεία και τα πολλά άλλα πολιτισμικά στοιχεία πρέπει να προσαρμοστούν έτσι ώστε η "μεγα-κοινωνία" να παραμείνει διαχειρίσιμη για τους ανθρώπους.

Οι άνθρωποι από την περιοχή της Μεσογείου, οι οποίοι ζουν και εργάζονται μαζί στη Γερμανία για περισσότερα από 50 χρόνια - και μάλιστα με εξαιρετικά ειρηνικό και φιλικό τρόπο - μπορούν επίσης να σκεφτούν την περαιτέρω ανάπτυξη της μελλοντικής κοινωνίας. Είναι καιρός να αρχίσουμε να θέτουμε στον εαυτό μας το ερώτημα "Ποιοι είμαστε Wir, Εμείς, Biz;" και να ασχοληθούμε με αυτό. Κατά τη γνώμη μου, αυτή είναι η προϋπόθεση για την αντιμετώπιση του καταστροφικού εθνικισμού. Οι Homo sapiens που ζουν στη Γερμανία και κατάγονται από την περιοχή της Μεσογείου, και ιδιαίτερα από την περιοχή του Αιγαίου, θα μπορούσαν να προετοιμάσουν τον μακρύ δρόμο προς την Ευρώπη και στη συνέχεια προς το παγκόσμιο κράτος σε ένα κοινό σχέδιο (βλ. δημοσίευση στο περιοδικό ΕΡΜΗΣ, 2, 2019). Βήμα προς βήμα, πρέπει να οδηγήσουμε τις σημερινές εθνικές

Demokratie als Gesellschaftssystem durchsetzen und sichern? Wirtschaft, Religion und viele andere kulturelle Elemente müssen so angepasst werden, dass die „Megagesellschaft“ für die Menschen überschaubar bleibt.

Auch Menschen aus dem Mittelmeerraum, die seit mehr als 50 Jahren in Deutschland friedlich und freundschaftlich zusammenleben und arbeiten, können sich Gedanken über die zukünftige Entwicklung der Gesellschaft machen. Es ist höchste Zeit, sich mit der Frage „Wer sind wir, εμείς, biz? “. Das ist meines Erachtens die Voraussetzung, um dem zerstörerischen Nationalismus entgegenzuwirken. Der in Deutschland lebende Homo sapiens und der aus dem Mittelmeerraum, insbesondere aus dem ägäischen Raum stammende Homo sapiens könnten in einem gemeinsamen Projekt den langen Weg zu Europa und dann zum Weltstaat vorbereiten (siehe Veröffentlichung im HERMES-Magazin, 2, 2019). Schritt für Schritt müssen wir unsere heutigen nationalen Gesellschaften zu einer immer größer werdenden und zusammenwachsenden Gesellschaft weiterentwickeln. Und hier

la démocratie s'imposera-t-elle et se garantira-t-elle en tant que système social ? L'économie, la religion et de nombreux autres éléments culturels doivent être adaptés de manière à ce que la "méga-société" reste gérable pour les gens.

Même les personnes originaires de l'espace méditerranéen qui vivent et travaillent ensemble de manière pacifique et amicale en Allemagne depuis plus de 50 ans peuvent réfléchir à l'évolution future de la société. Il est grand temps de se poser la question " Qui sommes-nous, εμείς, biz ? ". C'est, à mon avis, la condition sine qua non pour contrer le nationalisme destructeur. L'homo sapiens vivant en Allemagne et l'homo sapiens originaire du bassin méditerranéen, notamment de la région égéenne, pourraient préparer, dans un projet commun, la longue marche vers l'Europe, puis vers l'État mondial (voir la publication dans HERMES Magazine, 2, 2019). Pas à pas, nous devons faire évoluer nos sociétés nationales actuelles vers une société toujours plus grande et plus soudée. Et c'est là que le sentiment d'appartenance est le mieux atteint et renforcé par un développement social

κοινωνίες μας προς μια διαρκώς αναπτυσσόμενη και συγκλίνουσα κοινωνία. Και ο καλύτερος τρόπος για να επιτευχθεί και να ενισχυθεί το αίσθημα της συνοχής είναι η διαχειρίσιμη κοινωνική ανάπτυξη. Το ερώτημα, "Γιατί οι άνθρωποι από την περιοχή του Αιγαίου ανήκουν μαζί;", πρέπει να απαντηθεί με σαφήνεια και κατανόηση για τους ανθρώπους. Πιστεύω ότι ο λόγος είναι ότι έχουμε κληρονομήσει πολλά κοινά πολιτισμικά χαρακτηριστικά και κάποια μεταλλαγμένα γενετικά στοιχεία από τους κοινούς μας προγόνους και τα κουβαλάμε μέσα μας. Το ίδιο ερώτημα μπορεί να τεθεί για τους ανθρώπους της περιοχής της Μεσογείου και περαιτέρω για τους ανθρώπους της Ευρώπης και τελικά για όλους τους ανθρώπους αυτού του κόσμου. Ο στόχος είναι ο παγκόσμιος πολίτης. Γιατί όλοι ανήκουμε μαζί και μόνο έτσι μπορούμε ίσως να αποτρέψουμε την καταστροφή μας.

wird das Zugehörigkeitsgefühl am besten durch eine überschaubare gesellschaftliche Entwicklung erreicht und gestärkt. Die Frage „Warum gehören die Menschen im Ägäisraum zusammen?“ muss für die Menschen klar und überschaubar beantwortet werden. Ich denke, der Grund ist, dass wir viele gemeinsame kulturelle Meme und ein wenig Mutationsgenetik von unseren gemeinsamen Vorfahren geerbt haben und in uns tragen. Die gleiche Frage kann für die Menschen im Mittelmeerraum gestellt werden, dann für die Menschen in Europa und schließlich für alle Menschen auf der Welt. Das Ziel ist der Weltbürger. Warum? Weil wir alle zusammengehören und nur so vielleicht unseren Untergang verhindern können.

gérable. La question "Pourquoi les habitants de la région égéenne s'appartiennent-ils ?" doit trouver une réponse claire et compréhensible pour les gens. Je pense que la raison en est que nous avons hérité de nombreux mêmes culturels communs et d'un peu de génétique mutante de nos ancêtres communs et que nous les portons en nous. La même question peut être posée pour les habitants de la Méditerranée, puis pour les habitants de l'Europe et enfin pour tous les habitants de la planète. L'objectif est le citoyen du monde. Pourquoi ? Parce que nous sommes tous solidaires et que c'est peut-être la seule façon d'éviter notre disparition.

10 Ανθρώπινες κοινωνίες: Ευθύνη ανθρώπων και πολιτών

Ο άνθρωπος ως "καρότσι"

Σύμφωνα με τον Ρίτσαρντ Ντόκινς, ο ανθρώπινος οργανισμός δεν είναι τίποτα περισσότερο από ένα " κάρο". Καταφέρνει να μεταδώσει τα "δικά του γονίδια" στην επόμενη γενιά με έναν στοχευμένο και πολύ εγωιστικό τρόπο. "Τα δικά του γονίδια"; Μπορούν οι άνθρωποι να παράγουν γονίδια; Από πού προέρχονται τα γονίδια των ανθρώπων, τελικά; Λοιπόν, ναι. Προέρχονται από τον αρχέγονο πίθηκο, αλλά οι άνθρωποι τα θεωρούν "δικά τους". Μόνο και μόνο επειδή τα κουβαλούν μέσα τους. Με την παραγωγή παιδιών και τη φροντίδα τους μέσα στην οικογένεια, οι άνθρωποι στηρίζουν επίσης τη μεταβίβαση των γονιδίων τους στα εγγόνια τους. Προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της διατήρησης των δικών τους γονιδίων στην ανθρώπινη γονιδιακή δεξαμενή, οι άνθρωποι γενικά παραιτούνται από τα προσωπικά τους προτερήματα. Αυτό σημαίνει ότι οι γονείς αποδέχονται την απώλεια της προσωπικής ελευθερίας και το μεγάλο κόστος -μπορεί ακόμη και να θυσιάσουν τον εαυτό τους- προκειμένου να σώσουν τα παιδιά τους, δηλαδή τα γονιδιά τους. Η ""πορεία μεταφοράς"" των γονιδίων ενός

10. Menschliche Gesellschaften: Verantwortung des Menschen und des Bürgers

Der Mensch als "Transportwagen"

Nach Richard Dawkins ist der menschliche Organismus nichts anderes als ein „Transportwagen“. Er schafft es, seine „eigenen Gene“ zielgerichtet und sehr egoistisch an die nächste Generation weiterzugeben. „Eigene Gene“? Kann der Mensch Gene herstellen? Wo kommen, die Gene des Menschen überhaupt her? Nun ja. Sie stammen zwar von der Ur-Äffin ab, aber der Mensch hält sie für seine „eigenen“. Nur weil er sie in sich trägt. Durch die Zeugung von Kindern und die Pflege der Familie unterstützt der Mensch auch die Weitergabe seiner Gene über seine Kinder an die Enkelgeneration. Für das Ziel, die eigenen Gene im menschlichen Genpool zu erhalten, verzichtet der Mensch in der Regel auf persönliche Vorteile. D.h. Eltern nehmen den Verlust persönlicher Freiheit sowie hohe Kosten in Kauf - unter Umständen opfern sie sich selbst - um ihre Kinder, d.h. ihre Gene, zu retten. Der „Transportweg“ der Gene eines menschlichen Organismus führt also von der eigenen Person über die Kinder zu

10) Sociétés humaines : responsabilité de l'homme et du citoyen

L'homme comme "chariot de transport
Selon Richard Dawkins, l'organisme humain n'est rien d'autre qu'un "chariot de transport". Il parvient à transmettre ses "propres gènes" à la génération suivante de manière ciblée et très égoïste. "Ses propres gènes" ? L'homme peut-il fabriquer des gènes ? D'ailleurs, d'où viennent les gènes de l'homme ? Eh bien, oui. Ils proviennent certes de la guenon originelle, mais l'homme les considère comme ses "propres". Simplement parce qu'il les porte en lui. En concevant des enfants et en prenant soin de sa famille, l'homme favorise également la transmission de ses gènes à la génération des petits-enfants par l'intermédiaire de ses enfants. Pour atteindre l'objectif de conserver ses propres gènes dans le pool génétique humain, l'homme renonce en général à des avantages personnels. En d'autres termes, les parents acceptent de perdre leur liberté personnelle et d'assumer des coûts élevés - dans certains cas, ils se sacrifient eux-mêmes - pour sauver leurs enfants, c'est-à-dire leurs gènes. Le "chemin de transport" des gènes d'un organisme humain va donc de la propre personne aux petits-enfants en

ανθρώπινου οργανισμού οδηγεί έτσι από το άτομο στα παιδιά και από εκεί στα εγγόνια. Κάποιοι καταφέρνουν ακόμη και να φροντίζουν τα δισέγγονά τους. Π.χ. η γιαγιά μου και ο πατέρας μου.

Η επιθυμία για αναπαραγωγή και ανατροφή απογόνων είναι επομένως γενετικά προκαθορισμένη από την εξέλιξη. Η σχέση γονέα-παιδιού είναι πολύ ισχυρή. Πόσοι γονείς αποχωρίζονται από τα παιδιά τους; Σχεδόν κανένας. Οι γονείς συνήθως δεν εγκαταλείπουν τα παιδιά τους. Γιατί όμως αυτό είναι διαφορετικό στις σχέσεις ανδρών-γυναικών; Ακριβώς. Ο γενετικός δεσμός είναι ισχυρότερος από το δεσμό της αγάπης. Εξαιρουμένων φυσικά του Ρωμαίου και της Ιουλιέτας.

Άνθρωπος και συνάνθρωπος

Λοιπόν, οι άνθρωποι εξαρτώνται από την υποστήριξη των συνανθρώπων τους για να μεταβιβάσουν τα γονίδιά τους. Πέρα από τη βιολογική αναγκαιότητα της εξεύρεσης σεξουαλικού συντρόφου για τον σκοπό αυτό, οι άνθρωποι δεν θέλουν να ζουν μόνοι τους. Από την αρχή, οι άνθρωποι αναζητούσαν και αναζητούν ακόμη και σήμερα παρέα, και μάλιστα σε μια διαχειρίσιμη ομάδα. Προκειμένου να λειτουργήσει μια τέτοια κοινότητα, κάθε μέλος εργάζεται συνήθως για το καλό

den Enkelkindern. Einigen gelingt es sogar, sich um die Urenkel zu kümmern.

Der Wunsch, Nachwuchs zu zeugen und aufzuziehen, ist also evolutionär genetisch bedingt. Die Eltern-Kind-Beziehung ist sehr stark. Wie viele Eltern trennen sich von ihren Kindern? So gut wie niemand. Eltern verlassen ihre Kinder also normalerweise nicht. Warum ist das bei Mann-Frau-Beziehungen anders? Eben. Die genetische Bindung ist stärker als die Liebesbindung. Romeo und Julia natürlich ausgenommen.

Mensch und Mitmensch

Nun ist der Mensch bei der Weitergabe seiner Gene auf die Unterstützung seiner Mitmenschen angewiesen. Abgesehen von der biologischen Notwendigkeit, zu diesem Zweck einen Geschlechtspartner zu finden, lebt der Mensch nicht gerne allein. Von Anfang an suchte und sucht der Mensch Gesellschaft, und zwar in einer überschaubaren Gruppe. Damit eine solche Gemeinschaft funktioniert, setzt sich in der Regel jedes Mitglied aus Eigeninteresse für das Wohl der gesamten

passant par les enfants. Certains parviennent même à s'occuper de leurs arrière-petits-enfants.

Le désir d'engendrer et d'élever une progéniture est donc génétiquement déterminé par l'évolution. La relation parent-enfant est très forte. Combien de parents se séparent de leurs enfants ? Pratiquement personne. Les parents n'abandonnent donc généralement pas leurs enfants. Pourquoi en est-il autrement pour les relations homme-femme ? Justement parce que. Le lien génétique est plus fort que le lien amoureux. Roméo et Juliette mis à part, bien sûr.

L'homme et son prochain

Pour transmettre ses gènes, l'homme a besoin du soutien de ses semblables. Outre la nécessité biologique de trouver un partenaire sexuel à cette fin, l'homme n'aime pas vivre seul. Dès le début, l'homme a cherché et cherche toujours la compagnie, et ce dans un groupe de taille raisonnable. Pour qu'une telle communauté fonctionne, chaque membre s'engage généralement pour le bien de l'ensemble du groupe, dans son propre intérêt. Ce comportement est donc lui

ολόκληρης της διαχειρίσιμης ομάδας από προσωπικό συμφέρον. Αυτή η συμπεριφορά είναι επομένως και γενετικά προσδιορισμένη. Ωστόσο, αν μια ομάδα γίνει μη διαχειρίσιμη για οποιονδήποτε λόγο, η πλειοψηφία των ανθρώπων το εκλαμβάνει ως κίνδυνο. Με άλλα λόγια, ως κάτι ξένο και εμφανίζεται η γενετικά αιτιολογημένη ξеноφοβία. Αυτό το φαινόμενο, η ξеноφοβία, μπορεί να παρατηρηθεί και σε μια μεγάλη ομάδα, δηλαδή στην κοινωνία μας στη Γερμανία. Μετά τις αρχικές φιλόξενες χειρονομίες το 2015 για το περίπου ένα εκατομμύριο πρόσφυγες, μετανάστες και ανθρώπους που ζητούσαν προστασία, οι προκαταλήψεις απέναντι στους "ξένους" συνέχισαν να αναπτύσσονται, με αποτέλεσμα να οδηγούν ενίοτε σε απόρριψη και πράξεις βίας.

Ας σημειώσουμε λοιπόν: για γενετικούς λόγους, οι άνθρωποι φροντίζουν πρωτίστως εντατικά για τους μεταφορείς των δικών τους γονιδίων, δηλαδή για τον εαυτό τους και τους απογόνους τους, τα παιδιά, τα εγγόνια και τα δισέγγονά τους. Σε μικρότερο βαθμό, φροντίζουν επίσης για τα "παλιά κάρα", δηλαδή τους γονείς, τους παππούδες και τους γιαγιάδες. Επιπλέον, οι άνθρωποι ενεργούν ανιδιοτελώς απέναντι στους

überschaubaren Gruppe ein. Auch dieses Verhalten ist also genetisch bedingt. Wird eine Gruppe aber aus irgendeinem Grund unüberschaubar, dann empfindet der Mehrheitsmensch dies als Bedrohung. Als etwas Fremdes also, und die genetisch bedingte Xenophobie entsteht. Übertragen auf eine große Gruppe, nämlich unsere Gesellschaft in Deutschland, können wir dieses Phänomen, die Xenophobie, beobachten. Nach den anfänglichen Willkommensgesten im Jahr 2015 für die rund eine Million Flüchtlinge, Migranten, Schutzsuchenden entwickelten sich kontinuierlich Vorurteile gegenüber den „Fremden“, die teilweise in Ablehnung und Gewalttaten mündeten.

Halten wir also fest: Genetisch bedingt kümmert sich der Mensch in erster Linie intensiv um die Träger seiner eigenen Gene, also um sich selbst und seine Nachkommen, die Kinder, Enkel, Urenkel. Mit etwas geringerer Intensität kümmert er sich auch um die „alten Träger“, also die Eltern und Großeltern. Darüber hinaus handelt der Mensch auch altruistisch gegenüber seinen Mitmenschen und innerhalb einer von ihm akzeptierten und

aussi génétiquement déterminé. Mais si, pour une raison ou une autre, un groupe devient ingérable, l'homme majoritaire le perçoit comme une menace. Comme quelque chose d'étranger, et la xénophobie d'origine génétique apparaît. Appliqué à un grand groupe, à savoir notre société en Allemagne, nous pouvons observer ce phénomène, la xénophobie. Après les gestes de bienvenue initiaux en 2015 pour les quelque un million de réfugiés, migrants, personnes en quête de protection, des préjugés à l'égard des "étrangers" se sont continuellement développés, débouchant parfois sur le rejet et des actes de violence.

Retenons donc que, pour des raisons génétiques, l'homme s'occupe en premier lieu de manière intensive des porteurs de ses propres gènes, c'est-à-dire de lui-même et de sa descendance, de ses enfants, petits-enfants et arrière-petits-enfants. Avec un peu moins d'intensité, il s'occupe également de ses "anciens porteurs", c'est-à-dire ses parents et ses grands-parents. En outre, l'homme agit également de manière altruiste envers ses

συνανθρώπους τους και μέσα σε μια αποδεκτή και καθορισμένη, διαχειρίσιμη κοινωνία. Κατά συνέπεια, αισθάνονται συνυπεύθυνοι για το κοινό καλό μέσα στην ομάδα τους, γεγονός που τους δίνει ένα αίσθημα ασφάλειας. Αν αυτή η ασφάλεια κλονιστεί, για παράδειγμα, από απροσδόκητη μετανάστευση σε μεγάλη κλίμακα, μπορεί να ενεργοποιηθεί στον άνθρωπο ο γενετικά κληρονομημένος αρχέγονος φόβος που ονομάζεται ξενοφοβία, ο οποίος ήταν απαραίτητος για την επιβίωση στην εξελικτική ιστορία της ανθρωπότητας, αφού -όπως δήλωσε σε συνέντευξή του ο ερευνητής του φόβου Borwin Bandelow- "οι άνθρωποι που δεν είχαν στα γονίδιά τους αυτή τη φοβική νοοτροπία [...] σταδιακά εξαφανίστηκαν".

Και εδώ, επίσης, το σχόλιο του Kay-Uwe Götz: "Η ενότητα για τους κοινούς προγόνους είναι ενδιαφέρουσα, αλλά και όχι εντελώς πολιτικά ακίνδυνη. Αν οι άλλοι άνθρωποι σώζουν τα γονίδια μου για το μέλλον, γιατί να μπω στον κόπο να κάνω και να μεγαλώσω παιδιά; Θα μπορούσατε βέβαια να επικαλεστείτε την κατηγορηματική εντολή του Καντ και να πείτε ότι αν όλοι το έκαναν αυτό, η ανθρωπότητα θα πέθαινε σε 50 χρόνια, αλλά το γεγονός είναι ότι οι άνθρωποι αποδίδουν μεγάλη σημασία στη

definierten überschaubaren Gesellschaft. Er fühlt sich daher in seiner Gruppe, die ihm Sicherheit vermittelt, für das Gemeinwohl mitverantwortlich. Wird diese Sicherheit z.B. durch unerwartete Zuwanderung in größerem Umfang erschüttert, kann im Menschen die genetisch vererbte Urangst, die Xenophobie, aktiviert werden, die in der Evolutionsgeschichte des Menschen überlebenswichtig war, da - wie der Angstforscher Borwin Bandelow in einem Interview sagte - „Menschen, die dieses Stammesdenken nicht in den Genen hatten, [...] nach und nach ausgestorben sind“.

Auch hier der Hinweis von Kay-Uwe Götz: „Der Abschnitt über die gemeinsamen Vorfahren ist interessant, aber auch politisch nicht ganz ungefährlich. Wenn auch andere Menschen meine Allele in die Zukunft retten, warum sollte ich mir dann die Mühe machen, Kinder zu bekommen und großzuziehen? Jetzt kann man natürlich den kategorischen Imperativ von Kant bemühen und sagen, wenn das alle machen würden, wäre die Menschheit in 50 Jahren ausgestorben, aber Tatsache ist, dass die Menschen großen Wert

semblables et au sein d'une société à taille humaine qu'il accepte et définit. Il se sent donc coresponsable du bien commun au sein de son groupe, qui lui procure une certaine sécurité. Si cette sécurité est par exemple ébranlée par une immigration inattendue de grande ampleur, la peur ancestrale génétiquement héritée, la xénophobie, peut être activée chez l'homme, peur qui a été essentielle à sa survie dans l'histoire de l'évolution, car - comme l'a dit l'anxiologue Borwin Bandelow dans une interview - "les personnes qui n'avaient pas ce tribalisme dans leurs gènes [...] se sont peu à peu éteintes".

Là encore, la remarque de Kay-Uwe Götz : "Le paragraphe sur les ancêtres communs est intéressant, mais il n'est pas sans risque politique. Si d'autres personnes sauvent également mes allèles dans le futur, pourquoi devrais-je me donner la peine d'avoir des enfants et de les élever ? On peut bien sûr invoquer l'impératif catégorique de Kant et dire que si tout le monde faisait cela, l'humanité s'éteindrait en 50 ans, mais le fait est que les gens attachent une grande importance

μεταβίβαση των δικών τους αλληλόμορφων ή συνδυασμών αλληλόμορφων. Αυτό είναι ένα πολύ σημαντικό ερώτημα. Δεν έχει καμία σχέση με τη γενετική, αλλά με την ψυχολογία και τη φιλοσοφία. Πώς αντιδρούν οι άνθρωποι όταν συνειδητοποιούν ότι είναι απλώς ένας "μεταφορέας γονιδίων"; Ένα πολύ επικίνδυνο πράγμα. Θα προκύψουν τεράστια κοινωνικά προβλήματα. Από την άλλη πλευρά, η πίστη στο "δικό μας αίμα" δεν μας έχει φέρει πολλά δεινά και δυστυχία; Αυτό το θέμα θα συνεχίσει να μας απασχολεί. Αλλά οι επιστήμονες είναι προσηλωμένοι στην αλήθεια. Οι άνθρωποι δεν έχουν το δικό τους αίμα. Τελεία.

Εξέλιξη από τις αρχές έως το έθνος-κράτος

Την εποχή της μετανάστευσης του Homo sapiens από την Αφρική πριν από περίπου 70.000 χρόνια, μια ομάδα έως 150 ατόμων ήταν διαχειρίσιμη. Μόλις έφθασαν στην ημισέληνο, δηλαδή στην περιοχή γύρω από τη Μεσοποταμία, η εγκατάσταση και η εξημέρωση των άγριων φυτών και ζώων άλλαξαν τις συνθήκες διαβίωσης των ανθρώπων σε τέτοιο βαθμό ώστε να δημιουργηθούν κοινωνίες με τη μορφή φυλών, δηλαδή ομάδων πολλών εκτεταμένων οικογενειών,

darauflegen, ihre eigenen Allele oder Allelkombinationen weiterzugeben. Das ist ein verdammt wichtiges Thema. Sie hat nichts mit Genetik zu tun, sondern mit Psychologie und Philosophie. Wie reagiert der Mensch, wenn er merkt, dass er nur ein „Gentransporter“ ist? Eine sehr gefährliche Sache. Es wird riesige soziale Probleme geben. Andererseits, hat uns der Glaube an das „eigene Blut“ nicht viel Leid und Elend gebracht? Diese Frage wird uns noch beschäftigen. Aber der Wissenschaftler ist der Wahrheit verpflichtet. Der Mensch hat kein eigenes Blut. Punkt.

Entwicklung von den Anfängen bis zum Nationalstaat

Als der Homo sapiens vor etwa 70.000 Jahren aus Afrika auswanderte, war seine Gruppe mit bis zu 150 Menschen überschaubar. In Mesopotamien angekommen, veränderten sich die Lebensbedingungen der Menschen durch Sesshaftigkeit und die Domestizierung von Wildpflanzen und -tieren derart, dass sich Gesellschaften in Form von Clans, also Zusammenschlüssen mehrerer, meist blutsverwandter Großfamilien, bildeten. Wurde die Ernährungssituation in einem

à la transmission de leurs propres allèles ou combinaisons d'allèles. C'est une question sacrément importante. Elle n'a rien à voir avec la génétique, mais avec la psychologie et la philosophie. Comment l'être humain réagit-il lorsqu'il se rend compte qu'il n'est qu'un "transporteur de gènes" ? C'est une chose très dangereuse. Il y aura d'énormes problèmes sociaux. D'autre part, la croyance en notre "propre sang" ne nous a-t-elle pas apporté beaucoup de souffrance et de misère ? Cette question nous occupera encore. Mais le scientifique a un devoir de vérité. L'homme n'a pas de sang propre. Point final.

Évolution des origines à l'État-nation

Lorsque l'Homo sapiens a quitté l'Afrique il y a environ 70 000 ans, son groupe était de taille raisonnable, comptant jusqu'à 150 personnes. Une fois arrivés en Mésopotamie, la sédentarisation et la domestication des plantes et des animaux sauvages ont modifié les conditions de vie des hommes à tel point que des sociétés se sont formées sous forme de clans, c'est-à-dire de regroupements de plusieurs grandes familles, généralement liées par le sang. Lorsque la situation alimentaire d'un village devenait précaire,

συνήθως συγγενών εξ αίματος. Εάν η κατάσταση της τροφής σε ένα χωριό γινόταν αβέβαιη - δηλαδή απειλητική για τις ανάγκες των ατόμων - οι νέοι εγκατέλειπαν το χωριό για να ιδρύσουν οικισμούς στη γειτονιά, έτσι ώστε να αναπτυχθούν με την πάροδο του χρόνου φυλές. Με τη γεωργική επανάσταση και το επακόλουθο πρώτο κύμα μετανάστευσης γύρω στο 6.000 π.Χ., οι γεωργοί της Δυτικής Ημισελήνου μετανάστευσαν προς την Ευρώπη και οι γεωργοί της Ανατολικής Ημισελήνου προς τα βόρεια και ανατολικά (Johannes Krause). Με το δεύτερο μεταναστευτικό κύμα γύρω στο 3.000 π.Χ., οι απόγονοι των γεωργών της Ανατολικής Ημισελήνου ήρθαν στην Ευρώπη μαζί με τους Βόρειους Ευρασιάτες. Επίσης και στην Ελλάδα, αλλά μέχρι την Πελοπόννησο. Η Κρήτη δεν επηρεάστηκε από το δεύτερο μεγάλο μεταναστευτικό κύμα.

Στην αρχαία Ελλάδα από τον 8ο αιώνα π.Χ., η πόλις ενσάρκωνε το πρότυπο μιας διαχειρίσιμης κοινωνίας. Αποτελούνταν από μερικές χιλιάδες πολίτες και επικεντρωνόταν στην αυτονομία, την ελευθερία και την οικονομική ανεξαρτησία. Εκτός από τις ναυτικές γνώσεις και την κινητικότητα, η αύξηση του πληθυσμού οδήγησε επίσης τους ανθρώπους να

Dorf prekär, d.h. für den Einzelnen existenzbedrohend, verließen die jungen Leute das Dorf und gründeten in der Nähe Siedlungen, so dass sich mit der Zeit Stämme bildeten. Mit der landwirtschaftlichen Revolution und der darauffolgenden ersten Migrationswelle um 6.000 v. Chr. wanderten die Bauern des westlichen Halbmonds nach Europa, die Bauern des östlichen Halbmonds nach Norden und Osten (Johannes Krause). Mit der zweiten Migrationswelle um 3.000 v. Chr. kamen die Nachkommen der Ost-Halbmond-Bauern zusammen mit den Nordeurasiern nach Europa. Auch nach Griechenland, aber nur bis zum Peloponnes. Kreta blieb von der zweiten großen Völkerwanderung unberührt.

Im antiken Griechenland ab dem 8. Jahrhundert v. Chr. verkörperte die Polis den Maßstab einer überschaubaren Gesellschaft. Sie bestand aus einigen tausend Bürgern und war auf Eigenständigkeit, Freiheit und wirtschaftliche Unabhängigkeit bedacht. Neben nautischen Kenntnissen und Mobilität führte auch hier das

c'est-à-dire qu'elle menaçait l'existence de l'individu, les jeunes gens quittaient le village et fondaient des colonies à proximité, de sorte que des tribus se formaient au fil du temps. Avec la révolution agricole et la première vague de migration qui s'en est suivie vers 6.000 av. J.-C., les agriculteurs du croissant occidental ont migré vers l'Europe, ceux du croissant oriental vers le nord et l'est (Johannes Krause). Avec la deuxième vague de migration, vers 3.000 avant J.-C., les descendants des paysans du croissant oriental sont arrivés en Europe avec les Eurasiens du nord. En Grèce également, mais seulement jusqu'au Péloponnèse. La Crète n'a pas été touchée par la deuxième grande migration.

Dans la Grèce antique, à partir du 8e siècle avant J.-C., la polis incarnait l'échelle d'une société à taille humaine. Composée de quelques milliers de citoyens, elle était soucieuse d'autonomie, de liberté et d'indépendance économique. Outre les connaissances nautiques et la mobilité, la croissance démographique a là aussi conduit à l'abandon de la polis et

εγκαταλείψουν την πόλιν και να ιδρύσουν αποικίες. Ενώπιον των ένοπλων συγκρούσεων με τους Πέρσες (Περσικοί πόλεμοι 490 και 480/79), οι ελληνικές πόλεις ενώθηκαν.

Και όπως η συγγένεια και τα κοινά έθιμα εξασφάλιζαν τη συνοχή μεταξύ των προαναφερθέντων φυλών, έτσι και τους πολίτες των ελληνικών πόλεων ένωναν τα κοινά χαρακτηριστικά, η γλώσσα, το μαντείο των Δελφών, ο κόσμος των θεών του Ολύμπου, οι Ολυμπιακοί Αγώνες - με άλλα λόγια, όλα όσα κάνουν τους Έλληνες. Αυτό επηρέασε ολόκληρη την ελληνική αυτοκρατορία, δηλαδή τη μητέρα πατρίδα και τις ελληνικές αποικίες. Αλλά ο αποφασιστικός παράγοντας για την επιβίωση και τις μετέπειτα ημέρες δόξας της Ελλάδας ήταν η νίκη, κατά τους ιστορικούς η μεγαλύτερη νίκη των Ελλήνων, επί των Περσών εισβολέων. Ο Περσικός πόλεμος και η επιτυχής νίκη ένωσαν τελικά τους Έλληνες

Ακολούθησαν η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, η Βυζαντινή Αυτοκρατορία (4ος έως 15ος αιώνας μ.Χ.) και η Οθωμανική Αυτοκρατορία (τέλη 15ου έως αρχές 19ου αιώνα μ.Χ.). Το κοινό χαρακτηριστικό και των τεσσάρων αυτοκρατοριών ήταν η θεοκρατία. Δεν προέκυψε μια διαχειρίσιμη κοινωνία. Μέχρι τον 17ο αιώνα, η

Bevölkerungswachstum zum Verlassen der Polis und zur Gründung von Kolonien. Angesichts der kriegerischen Auseinandersetzungen mit den Persern (Perserkriege 490 und 480/79) schlossen sich die griechischen Poleis zusammen. Und wie bei den oben genannten Stämmen Verwandtschaft und gemeinsame Bräuche den Zusammenhalt sicherten, so verbanden die Bürger der griechischen Poleis verbindende Merkmale, die Sprache, das Orakel von Delphi, die Götterwelt des Olymp, die Olympischen Spiele - also alles, was einen Hellenen ausmacht. Das betraf das gesamte griechische Reich, also das Mutterland und die griechischen Kolonien. Entscheidend für das Überleben und die folgende glorreiche Zeit Griechenlands war aber der Sieg über die persischen Angreifer. Der Perserkrieg und der erfolgreiche Sieg einte die Griechen endgültig.

Es folgten, das Römische Reich, das Byzantinische Reich (4. bis 15. Jh. n. Chr.) und das Osmanische Reich (Ende 14. bis Anfang 19. Jh. n. Chr.). Gemeinsames Merkmal aller vier Reiche war die Theokratie. Es entwickelte sich keine überschaubare Gesellschaft. Bis ins 17. Jahrhundert war die Theokratie das

à la création de colonies. Face aux conflits armés avec les Perses (guerres de Perse en 490 et 480/79), les poleis grecques se sont regroupées.

Et tout comme la parenté et les coutumes communes assuraient la cohésion des tribus susmentionnées, les citoyens des poleis grecques étaient unis par des caractéristiques communes, la langue, l'oracle de Delphes, le monde des dieux de l'Olympe, les jeux olympiques - bref, tout ce qui fait un Hélène. Cela concernait l'ensemble de l'empire grec, c'est-à-dire la mère patrie et les colonies grecques. Mais l'élément décisif pour la survie et la période glorieuse qui suivit pour la Grèce fut la victoire sur les envahisseurs perses. La guerre perse et le succès de la victoire ont définitivement unifié les Grecs.

Suivirent l'Empire romain, l'Empire byzantin (du 4e au 15e siècle après J.-C.) et l'Empire ottoman (de la fin du 14e au début du 19e siècle après J.-C.). La caractéristique commune à ces quatre empires était la théocratie. Aucune société à taille humaine ne s'est développée. Jusqu'au 17e siècle, la théocratie était le

θεοκρατία ήταν το κυρίαρχο κοινωνικό σύστημα. Από το 1648, μετά τον Τριακονταετή Θρησκευτικό Πόλεμο και με τη Συνθήκη της Βεστφαλίας, επανήλθε το κριτήριο προέλευσης για τη συνοχή των πολιτών ενός κράτους, δηλαδή το εθνικό κράτος. Το έθνος είναι η δύναμη που συνδέει τους ανθρώπους μεταξύ τους. Και είναι ισχυρότερη από τη θρησκευτική δύναμη. Ίσως αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι οι άνθρωποι - λανθασμένα - αντιλαμβάνονται το έθνος ως το ίδιο αίμα ή τα ίδια γονίδια. Αυτό σημαίνει ότι ανήκουμε μαζί, στηρίζουμε ο ένας τον άλλον, φροντίζουμε για το κοινό καλό. Αντίθετα, οι αναγκαστικές κοινότητες κρατών, όπως η Σοβιετική Ένωση ή η Γιουγκοσλαβία, ήταν μη διαχειρίσιμες λόγω ανεπαρκούς συνοχής και γι' αυτό κατέληξαν.

Συμπέρασμα: Οι άνθρωποι έχουν ισχυρό δεσμό με τους ανθρώπους που εξασφαλίζουν τη μεταφορά και τη μετάδοση των "γονιδίων τους". Αυτό πράττουν οι άνθρωποι και με τα ίδια τους τα παιδιά, στα οποία έχουν μεταδώσει τα "δικά τους γονίδια". Ως 11χρονος, έπρεπε να μείνω με μια θεία για ένα χειμώνα και να πάω στο σχολείο με το γιο της, τον ξάδερφό μου Σπήλιο. Ο ξάδερφός μου έπαιρνε πάντα ένα σχολικό κολατσιό με μέλι, το δικό μου ήταν πάντα χωρίς μέλι.

vorherrschende Gesellschaftssystem. Ab 1648, nach dem Dreißigjährigen Religionskrieg und mit dem Westfälischen Frieden, kehrte das Kriterium der Abstammung für den Zusammenhalt der Bürger eines Staates, der Nationalstaat, zurück. Die Nation ist die verbindende Kraft. Und sie ist stärker als die der Religion. Vielleicht, weil die Menschen unter Nation - fälschlicherweise - gleiches Blut oder gleiche Gene verstehen. Das heißt: Man gehört zusammen, man unterstützt sich gegenseitig, man sorgt für das Gemeinwohl. Erzwungene Staatengemeinschaften wie die Sowjetunion oder Jugoslawien waren dagegen mangels Bindekraft unüberschaubar und gingen deshalb zugrunde-.

Fazit: Der Mensch hat eine starke Bindung zu den Menschen, die für den Transport und die Weitergabe „seiner Gene“ gesorgt haben. Das Gleiche gilt für die eigenen Kinder, an die man „seine Gene“ weitergegeben hat. Als ich 11 Jahre alt war, musste ich einen Winter lang bei einer Tante bleiben und mit ihrem Sohn, meinem Cousin Spilios, zur Schule gehen. Mein Cousin bekam immer ein Schulbrot mit Honig, meins war immer ohne Honig. Dass ich das nach über 60

système social dominant. À partir de 1648, après la guerre de religion de Trente Ans et avec le traité de Westphalie, le critère de l'ascendance pour la cohésion des citoyens d'un État, l'État-nation, a fait son retour. La nation est la force unificatrice. Et elle est plus forte que celle de la religion. Peut-être parce que les gens entendent par nation - à tort - le même sang ou les mêmes gènes. Cela signifie que l'on s'appartient, que l'on se soutient mutuellement, que l'on veille au bien commun. En revanche, les communautés d'États forcées comme l'Union soviétique ou la Yougoslavie étaient ingérables, faute de cohésion, et ont donc périclité.

Conclusion : l'homme a un lien fort avec les personnes qui ont assuré le transport et la transmission de "ses gènes". Il en va de même pour ses propres enfants, à qui l'on a transmis "ses gènes". Quand j'avais 11 ans, j'ai dû passer un hiver chez une tante et aller à l'école avec son fils, mon cousin Spilios. Mon cousin avait toujours un pain d'école avec du miel, le mien était toujours sans miel. Le fait que je n'ai pas oublié cela après plus de 60 ans montre à quel point cette injustice est profondément

Το γεγονός ότι δεν έχω ξεχάσει κάτι τέτοιο μετά από 60 και πλέον χρόνια δείχνει πόσο βαθιά και πόσο έντονα είναι χαραγμένη μέσα μου αυτή η αδικία. Μόλις πριν από λίγα χρόνια συγχώρεσα τη θεία μου. Όταν συνειδητοποίησα ότι δεν είχε κάνει τίποτα άλλο από το να εκπληρώσει τις απαιτήσεις της εξέλιξης. Δυστυχώς, δεν μπόρεσε να δεχτεί τη συγχώρεσή μου. Την ημέρα που πέθανε, τηλεφώνησα για πρώτη φορά στον ξάδερφό μου. Και την επόμενη φορά θέλω να μου πει αν γνώριζε την ιστορία με το σχολικό γεύμα και την αδικία που προκάλεσε. Αν δεν το θυμάται, τότε ξέρω τι θυμάται περισσότερο ένας άνθρωπος. Την αδικία.

Άνθρωπος, εθνικό κράτος, Ευρωπαϊκή Ένωση

Ένα εθνικό κράτος, π.χ. η Γερμανία, μπορεί πιθανώς να δεχθεί μεγαλύτερο αριθμό μεταναστών και να διατηρήσει τη συνοχή των πολιτών του. Για παράδειγμα, η υποδοχή "φιλοξενούμενων εργατών" τη δεκαετία του 1960 μέσω συμβάσεων πρόσληψης με τις χώρες προέλευσης. Η Γερμανία χρειαζόταν εργατικό δυναμικό για να εξασφαλίσει την ευημερία της. Αυτό εξηγήθηκε στο κοινό μέσω της κατάλληλης κάλυψης από τα μέσα ενημέρωσης, γι' αυτό και δεν υπήρξαν ξενοφοβικές

Jahren noch nicht vergessen habe, zeigt, wie tief und stark diese Ungerechtigkeit in mir verankert ist. Erst vor einigen Jahren habe ich meiner Tante verziehen. Als mir klar wurde, dass sie nichts anderes gefühlt hat als die Vorgaben der Evolution. Leider konnte sie meine Vergebung nicht annehmen. An ihrem Todestag habe ich zum ersten Mal mit meinem Cousin telefoniert. Und das nächste Mal will ich von ihm wissen, ob er sich der Schulbrot-Geschichte und der damit verbundenen Ungerechtigkeit bewusst war. Wenn er sich nicht daran erinnert, dann weiß ich, woran er sich am meisten erinnert. An Ungerechtigkeit.

Der Mensch, der Nationalstaat, die Europäische Union

Ein Nationalstaat, z.B. Deutschland, kann durchaus eine größere Zahl von Migranten aufnehmen und trotzdem den Zusammenhalt seiner Bürger aufrechterhalten. Ein Beispiel dafür ist die Aufnahme von „Gastarbeitern“ in den 60er Jahren durch Anwerbeverträge mit den Herkunftsländern. Deutschland brauchte Arbeitskräfte, um seinen Wohlstand zu sichern. Dies wurde der Öffentlichkeit durch eine entsprechende Medienberichterstattung erklärt, weshalb

et fortement ancrée en moi. Ce n'est qu'il y a quelques années que j'ai pardonné à ma tante. Lorsque j'ai compris qu'elle n'avait rien ressenti d'autre que les préceptes de l'évolution. Malheureusement, elle n'a pas pu accepter mon pardon. Le jour de sa mort, j'ai téléphoné pour la première fois à mon cousin. Et la prochaine fois, je veux qu'il me dise s'il était conscient de l'histoire du pain d'école et de l'injustice qu'elle représentait. S'il ne s'en souvient pas, je sais ce dont il se souvient le plus. De l'injustice.

L'homme, l'État-nation, l'Union européenne

Un État-nation, par exemple l'Allemagne, peut tout à fait accueillir un grand nombre de migrants tout en maintenant la cohésion de ses citoyens. L'accueil de "travailleurs invités" dans les années 60, par le biais de contrats de recrutement avec les pays d'origine, en est un exemple. L'Allemagne avait besoin de main-d'œuvre pour assurer sa prospérité. Cela a été expliqué au public par une couverture médiatique appropriée, ce qui explique pourquoi il n'y a pas eu de

εξελίζεις εκείνη την εποχή. Δυστυχώς, στην περίπτωση της εισόδου προσφύγων το 2015 δεν υπήρξε αντίστοιχη κάλυψη από τα μέσα ενημέρωσης. Τα ΜΜΕ δεν εξήγησαν επαρκώς στο κοινό την εμφάνιση πολέμων, την εξαγωγή όπλων και τη συνενοχή μας στην εξαθλίωση των ανθρώπων. Ήταν προβλέψιμο ότι ως αποτέλεσμα θα προέκυπταν ξενοφοβικές εξελίξεις.

Το εγχείρημα της ΕΕ προχωρά επίσης πολύ αργά. Και ο λόγος γι' αυτό είναι ότι το εγχείρημα δεν είναι διαφανές για πάνω από 50 χρόνια. Οι άνθρωποι δεν έχουν ενημερωθεί επαρκώς για την ανάγκη να ενωθούν για να σχηματίσουν την Ευρωπαϊκή Ένωση, ότι δηλαδή τα μεγάλα προβλήματα του κόσμου μας δεν μπορούν να επιλυθούν χωρίς ουσιαστική συνεργασία μεταξύ όλων των εθνικών κρατών. Και η συγχώνευση των διαχειρίσιμων εθνικών κρατών σε ένα εξίσου διαχειρίσιμο κράτος της ΕΕ είναι ο λογικός δρόμος προς τα εμπρός. Οι κυβερνήσεις των λειτουργικών δημοκρατιών στα επιμέρους κράτη της ΕΕ πρέπει να εξηγήσουν στους πολίτες τους αυτή την πορεία και να τους αφήσουν να αποφασίσουν γι' αυτήν. Τότε η διαδικασία

es damals nicht zu ausländerfeindlichen Entwicklungen kam. Im Falle der Aufnahme von Flüchtlingen im Jahr 2015 hat eine entsprechende Berichterstattung leider nicht stattgefunden. Die Entstehung von Kriegen, Waffenexporte und unsere Mitschuld an der Verelendung von Menschen wurden der Öffentlichkeit durch die Medien nicht ausreichend erklärt. Dass daraus fremdenfeindliche Entwicklungen entstehen, war vorhersehbar.

Auch das Projekt EU kommt nur sehr langsam voran. Und der Grund dafür ist, dass es seit über 50 Jahren an Transparenz mangelt. Die Notwendigkeit des Zusammenschlusses zur Europäischen Union ist den Menschen nicht klar und verständlich genug gemacht worden, dass z.B. die großen Probleme unserer Welt ohne eine sinnvolle Zusammenarbeit aller Nationalstaaten nicht zu lösen sind. Und der Zusammenschluss der überschaubaren Nationalstaaten zu einem ebenfalls überschaubaren EU-Staat ist der logische Weg. Diesen Weg müssen die Regierungen der funktionierenden Demokratien in den einzelnen EU-Staaten ihren Bürgern erklären und sie darüber entscheiden lassen. Dann ist der Weg

développements xénophobes à l'époque. Dans le cas de l'accueil des réfugiés en 2015, une couverture médiatique correspondante n'a malheureusement pas eu lieu. L'origine des guerres, les exportations d'armes et notre complicité dans l'appauvrissement des populations n'ont pas été suffisamment expliquées au public par les médias. Il était prévisible que des développements xénophobes en découlent.

Le projet de l'UE n'avance lui aussi que très lentement. Et la raison en est le manque de transparence depuis plus de 50 ans. On n'a pas suffisamment expliqué aux gens la nécessité de s'unir pour former l'Union européenne et on ne leur a pas fait comprendre que, par exemple, les grands problèmes de notre monde ne peuvent pas être résolus sans une coopération judicieuse de tous les États-nations. Et l'union des États nationaux gérables en un État européen également gérable est la voie logique. Les gouvernements des démocraties qui fonctionnent dans les différents États de l'UE doivent expliquer cette voie à leurs citoyens et les laisser en décider. Le chemin sera alors clair et les craintes des citoyens maîtrisables.

είναι διαχειρίσιμη και οι φόβοι των ανθρώπων μπορούν να ελεγχθούν.

Ωστόσο, η κρίση με τον κοροναϊό έδειξε ξεκάθαρα ότι οι χώρες της Ευρώπης δεν ενώθηκαν πιο δυνατά, όπως θα αναμενόταν, αλλά αντίθετα η καθεμία προσπάθησε να ξεπεράσει αυτή την εξωτερική απειλή με δική της ευθύνη. Ακόμα και τα ομόσπονδα κρατίδια της Γερμανίας δεν λειτούργησαν ενιαία. Ήταν λοιπόν μια πολύ διαφορετική αντίδραση από εκείνη μετά την επίθεση του Πούτιν ή μετά την επίθεση των Περσών στην αρχαιότητα. Αλλά όσο παράδοξο και αν ακούγεται, η συμπεριφορά των ευρωπαϊκών κρατών και των ομοσπονδιακών κρατών μπορεί επίσης να εξηγηθεί από την εξέλιξη και είναι εξελικτικά συνεπής.

überschaubar und die Ängste der Menschen beherrschbar.

Die Corona-Krise hat aber sehr deutlich gezeigt, dass die Staaten Europas nicht, wie zu erwarten gewesen wäre, enger zusammengerückt sind, sondern jeder für sich versucht hat, diese äußere Gefahr zu meistern. Selbst die Bundesländer sind nicht als Einheit aufgetreten. Also eine ganz andere Reaktion als nach dem Angriff Putins oder nach dem Angriff der Perser in der Antike. Aber auch das Verhalten der europäischen Staaten und der Bundesländer ist, so paradox es klingen mag, evolutionär erklärbar und evolutionskonform.

La crise de Corona a toutefois montré très clairement que les États européens ne se sont pas rapprochés les uns des autres, comme on aurait pu s'y attendre, mais qu'ils ont tenté de maîtriser chacun de leur côté ce danger extérieur. Même les Länder n'ont pas agi en tant qu'unité. C'est donc une réaction très différente de celle qui a suivi l'attaque de Poutine ou celle des Perses dans l'Antiquité. Mais le comportement des États européens et des Länder, aussi paradoxal que cela puisse paraître, est également explicable du point de vue de l'évolution et conforme à l'évolution.

11 Ο ρόλος των Ελλήνων του Ισοκράτη στη διαμόρφωση της κοινωνίας

Σε μια νεοσύστατη "ευρωπαϊκή κοινωνία" πρέπει να δοθεί μεγάλη σημασία στη σαφήνεια. Ποια δύναμη μπορεί να ενώσει τους πολίτες της Ευρώπης με τα πολλά και διαφορετικά εθνικά χαρακτηριστικά τους; Ούτε η εθνική σκέψη ούτε η θρησκεία αποτελούν επιλογή. Επίσης ούτε το NATO και κάθε άλλος στρατιωτικός οργανισμός έχουν θέση σε έναν παγκόσμια ενωμένο κόσμο χωρίς εχθρούς. Ο συγγραφέας του βιβλίου "ΠΟΙΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ", Στυλιανός-Γεώργιος Πρεβελάκης, προτείνει τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό. Απορροφήθηκε και εν μέρει ενσωματώθηκε τόσο από τον Ιουδαϊσμό όσο και από το Ισλάμ. Οι Άραβες μετέφρασαν τα αρχαία γραπτά στα αραβικά και τα έφεραν στην Ευρώπη στο δρόμο για την κατάκτηση. Με βάση τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό, οι Ευρωπαίοι προσπάθησαν να διαμορφώσουν μια διαχειρίσιμη "ευρωπαϊκή κοινωνία".

11. Die Rolle der Isokrates-Griechen bei der Gestaltung der Gesellschaft

In einer neu zu schaffenden „Europäischen Gesellschaft“ muss man großen Wert auf Überschaubarkeit legen. Welche Kraft kann die Bürger Europas mit ihren vielen unterschiedlichen nationalen Prägungen zusammenführen? Weder nationales Denken noch Religion kommen dafür in Frage. Weder die NATO noch irgendeine andere militärische Organisation hat einen Platz in einer global geeinten Welt ohne Feinde. Der Autor des Buches "ΠΟΙΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ", auf Deutsch "WER SIND WIR?", Stylianos-Georgios Prevelakis, schlägt die antike griechische Kultur vor. Sie wurde sowohl vom Judentum als auch vom Islam aufgenommen und teilweise integriert. Die Araber übersetzten die antiken Schriften ins Arabische und brachten sie auf dem Weg der Eroberung nach Europa. Auf der Grundlage der antiken griechischen Kultur versuchten die Europäer, eine überschaubare „europäische Gesellschaft“ zu formen.

11) Le rôle des Grecs d'Isocrate dans l'organisation de la société

Dans une "société européenne" à créer, il faut accorder une grande importance à la lisibilité. Quelle force peut rassembler les citoyens européens avec leurs nombreuses empreintes nationales différentes ? Ni la pensée nationale ni la religion n'entrent en ligne de compte. Ni l'OTAN ni aucune autre organisation militaire n'a sa place dans un monde globalement uni et sans ennemis. L'auteur du livre "ΠΟΙΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ", en français "QUI SOMMES-NOUS ?", Stylianos-Georgios Prevelakis, propose la culture grecque antique. Elle a été reçue et partiellement intégrée tant par le judaïsme que par l'islam. Les Arabes ont traduit les écrits antiques en arabe et les ont apportés en Europe par la voie de la conquête. Sur la base de la culture grecque antique, les Européens ont tenté de former une "société européenne" à taille humaine.

Από ένα τρίγωνο να κάνουμε ένα κύκλο

Aus einem Dreieck soll ein Kreis gemacht werden

D'un triangle, on veut faire un cercle

Λαμβάνοντας υπόψη αυτή την πολιτιστική κληρονομιά, οι σημερινοί Έλληνες έχουν μια μεγάλη ευκαιρία. Πρέπει να προσπαθήσουν να αντικαταστήσουν τους Έλληνες του παρελθόντος, τον Σόλωνα που λείπει, τον Σωκράτη, τον Πλάτωνα, τον Αριστοφάνη, τον Αριστοτέλη και όλους τους άλλους στοχαστές. Και αυτό ακριβώς προσπαθεί να κάνει ο σύλλογος "Έλληνες Επιστήμονες και Διανοούμενοι της Βάδης-Βυρτεμβέργης". Στη γενική συνέλευση της 7ης Απριλίου 2019, το καταστατικό τροποποιήθηκε αναλόγως. Η ιδέα του σωματείου:

ΕΕΕΔ.ΒΒ να γίνει ένας σύλλογος με προσανατολισμό στο έργο, ο οποίος επικεντρώνεται κυρίως στα θέματα της δικαιοσύνης, της δημοκρατίας, της

Angesichts dieses kulturellen Erbes haben die heutigen Griechen eine große Chance. Sie müssen versuchen, die Griechen von damals, die fehlenden Solon, Sokrates, Platon, Aristophanes, Aristoteles und all die anderen Denker ein wenig zu ersetzen. Und genau das will der Verein „Griechische Wissenschaftler und Intellektuelle Baden-Württemberg“ versuchen. Bei der Mitgliederversammlung am 7. April 2019 wurde die Satzung entsprechend geändert. Die Idee des Vereins:

Die ΕΕΕΔ.ΒΒ soll ein projektorientierter Verein sein, der sich vor allem mit den Themen Gerechtigkeit, Demokratie, Religion, Umwelt, Frieden, Nationalismus,

Face à cet héritage culturel, les Grecs d'aujourd'hui ont une grande chance. Ils doivent essayer de remplacer un peu les Grecs d'autrefois, les absents Solon, Socrate, Platon, Aristophane, Aristote et tous les autres penseurs. Et c'est ce que l'association "Scientifiques et intellectuels grecs du Bade-Wurtemberg" veut tenter de faire. Lors de l'assemblée générale du 7 avril 2019, les statuts ont été modifiés en conséquence. L'idée de l'association :

ΕΕΕΔ.ΒΒ doit être une association orientée vers des projets, qui s'occupe principalement des thèmes de la justice, de la démocratie, de la religion, de

θρησκείας, του περιβάλλοντος, της ειρήνης, του εθνικισμού, της διεθνούς κατανόησης, της ενοποίησης της Ευρώπης και της ομαλής ανθρώπινης παγκοσμιοποίησης. Θα πρέπει να τονιστεί η ιδιαίτερη ευθύνη όλων των Ελλήνων σήμερα για την προστασία των επιτευγμάτων των προγόνων τους. Ειδικότερα, θα δοθεί έμφαση στη δημοκρατία (Σωκράτης) και στο οικονομικό σύστημα (Σόλων). Η ιδιαίτερη κατάσταση των λαών στην περιοχή της Μεσογείου, και ιδιαίτερα στην περιοχή του Αιγαίου, θα αποτελέσει επίσης κεντρικό σημείο αναφοράς του ερευνητικού προγράμματος ΕΕΕΔ ΒΒ.

Η ιδιότητα του μέλους της ΕΕΕΔ.ΒΒ είναι ανοικτή σε όλους τους "Ελληνες" διανοούμενους που είναι πρόθυμοι να συνεισφέρουν προσωπικά στο έργο. Στο παρόν καταστατικό, ο όρος "Ελληνας" νοείται με την έννοια του Ισοκράτη. "Ελληνας δεν είναι κανείς εκ γενετής, αλλά από τη συμμετοχή του στην εκπαίδευση". Ακολουθεί το απόσπασμα του Ισοκράτη από το 380 π.Χ. περίπου στα αρχαία ελληνικά, στα νέα ελληνικά και στα γερμανικά:

Αρχαία Ελληνικά: «Τοσούτον δ' απολέλοιπεν η πόλις ημών περί το φρονεῖν και λέγειν τους άλλους ανθρώπους, ὥσθ' οι ταύτης μαθηταί των

Völkerverständigung, Einigung Europas und geordnete humane Globalisierung beschäftigt. Die besondere Verantwortung aller heutigen Griechen, die Errungenschaften ihrer Vorfahren zu schützen, soll hervorgehoben werden. Insbesondere die Demokratie (Sokrates) und das Wirtschaftssystem (Solon) sollen dabei im Vordergrund stehen. Auch die besondere Situation der Menschen im Mittelmeerraum, insbesondere in der Ägäisregion, soll ein zentrales Forschungsprojekt der ΕΕΕΔ.ΒΒ sein. Mitglieder der ΕΕΕΔ.ΒΒ können alle „griechischen“ Intellektuellen werden, die bereit sind, einen persönlichen Projektbeitrag zu leisten. In dieser Satzung wird der Begriff „Griechen“ im Sinne von Isokrates verstanden. „Griechen ist man nicht durch Geburt, sondern durch Teilnahme an der griechischen Bildung“. Hier das Zitat von Isokrates um 380 v. Chr. in altgriechischer, neugriechischer und deutscher Sprache:

Altgriechisch: «Τοσούτον δ' απολέλοιπεν η πόλις ημών περί το φρονεῖν και λέγειν τους άλλους ανθρώπους, ὥσθ' οι ταύτης μαθηταί των άλλων διδάσκαλοι γεγονάσι

l'environnement, de la paix, du nationalisme, de l'entente entre les peuples, de l'unification de l'Europe et de la mondialisation humaine ordonnée. La responsabilité particulière de tous les Grecs d'aujourd'hui de protéger les acquis de leurs ancêtres doit être mise en avant. La démocratie (Socrate) et le système économique (Solon), en particulier, doivent être mis en avant. La situation particulière des habitants de la Méditerranée, notamment de la région égéenne, doit également constituer un projet de recherche central de l'ΕΕΕΔ.ΒΒ. Peuvent devenir membres de l'ΕΕΕΔ.ΒΒ tous les intellectuels "grecs" qui sont prêts à apporter une contribution personnelle au projet. Dans ces statuts, le terme "grec" est compris dans le sens d'Isocrate. "On n'est pas grec par naissance, mais par participation à l'éducation grecque". Voici la citation d'Isocrate vers 380 avant J.-C. en grec ancien, en grec moderne et en allemand :

Grec ancien : "Τοσούτον δ' απολέλοιπεν η πόλις ημών περί το φρονεῖν και λέγειν τους άλλους ανθρώπους, ὥσθ' οι ταύτης μαθηταί των άλλων διδάσκαλοι γεγονάσι

άλλων διδάσκαλοι γεγόνασι και το των Ελλήνων όνομα πετποίηκε μηκέτι του γένους, αλλά της διανοίας δοκείν είναι, και μάλλον Έλληνας καλείσθαι τους της παιδεύσεως της ημετέρας, ή τους της κοινής φύσεως μετέχοντας».

Neugriechisch: Τόσο πολύ ξεπέρασε η πόλη μας (η Αθήνα) τους υπόλοιπους ανθρώπους στη σκέψη και στο λόγο, ώστε οι μαθητές της έγιναν δάσκαλοι των άλλων, και το όνομα των Ελλήνων το έχει κάνει να φανερώνει όχι πλέον τη φυλή αλλά τη διάνοια, με αποτέλεσμα περισσότερο να αποκαλούνται Έλληνες αυτοί που μετέχουν στη δική μας παιδεία παρά στην κοινή καταγωγή.

Deutsch: Unsere Stadt (Athen) hat den Rest der Menschheit an Denken und Wissen übertroffen, so dass ihre Schüler zu Lehrern der anderen wurden, so dass unter dem Namen Griechen nicht mehr die Phyle, sondern der Intellekt gemeint ist, mit der Folge, dass diejenigen, die an unserer Bildung teilhaben, sich eher Griechen nennen als diejenigen, die aus unserer gemeinsamen Herkunft stammen. Υπάρχει ένα σημαντικό σημείο εδώ, και καλώ τους γλωσσολόγους να το διευκρινίσουν. Για να κατανοήσουμε το νόημα του χωρίου του Ισοκράτη, πρέπει

και το των Ελλήνων όνομα πετποίηκε μηκέτι του γένους, αλλά της διανοίας δοκείν είναι, και μάλλον Έλληνας καλείσθαι τους της παιδεύσεως της ημετέρας, ή τους της κοινής φύσεως μετέχοντας».

Neugriechisch: Τόσο πολύ ξεπέρασε η πόλη μας (η Αθήνα) τους υπόλοιπους ανθρώπους στη σκέψη και στο λόγο, ώστε οι μαθητές της έγιναν δάσκαλοι των άλλων, και το όνομα των Ελλήνων το έχει κάνει να φανερώνει όχι πλέον τη φυλή αλλά τη διάνοια, με αποτέλεσμα περισσότερο να αποκαλούνται Έλληνες αυτοί που μετέχουν στη δική μας παιδεία παρά στην κοινή καταγωγή.

Deutsch: Unsere Stadt (Athen) hat den Rest der Menschheit an Denken und Wissen übertroffen, so dass ihre Schüler zu Lehrern der anderen wurden, so dass unter dem Namen Griechen nicht mehr die Phyle, sondern der Intellekt gemeint ist, mit der Folge, dass diejenigen, die an unserer Bildung teilhaben, sich eher Griechen nennen als diejenigen, die aus unserer gemeinsamen Herkunft stammen. Es gibt hier einen wichtigen Punkt, und ich bitte die Sprachwissenschaftler, ihn zu klären. Um die Bedeutung des Satzes von Isokrates zu verstehen, müssen wir die

και το των Ελλήνων όνομα πετποίηκε μηκέτι του γένους, αλλά της διανοίας δοκείν είναι, και μάλλον Έλληνας καλείσθαι τους της παιδεύσεως της ημετέρας, ή τους της κοινής φύσεως μετέχοντας".

Grec moderne : Τόσο πολύ ξεπέρασε η πόλη μας (η Αθήνα) τους υπόλοιπους ανθρώπους στη σκέψη και στο λόγο, ώστε οι μαθητές της έγιναν δάσκαλοι των άλλων, και το όνομα των Ελλήνων το έχει κάνει να φανερώνει όχι πλέον τη φυλή αλλά τη διάνοια, με αποτέλεσμα περισσότερο να αποκαλούνται Έλληνες αυτοί που μετέχουν στη δική μας παιδεία παρά στην κοινή καταγωγή.

Français : Notre cité (Athènes) a surpassé le reste de l'humanité en matière de pensée et de savoir, si bien que ses élèves sont devenus les professeurs des autres, si bien que sous le nom de Grecs, on ne désigne plus la phylum, mais l'intellect, avec pour conséquence que ceux qui participent à notre éducation se nomment plus volontiers Grecs que ceux qui sont issus de notre origine commune. Il y a ici un point important, et je demande aux linguistes de l'éclaircir. Pour comprendre le sens de la phrase d'Isocrate, nous devons clarifier les

να αποσαφηνίσουμε τους όρους εκπαίδευση, παιδεία, σοφία και πανουργία. Επίσης, τι εννοούσε ο Ισοκράτης με τον όρο "η παιδεία μας"; Η εκπαίδευση παρέχει στους ανθρώπους τις γνώσεις και τις δεξιότητες για να ενεργούν ορθολογικά με στόχο την αύξηση της παραγωγής, τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσής τους ή την ικανοποίηση των αναγκών τους. Η παιδεία, από την άλλη πλευρά, του προσφέρει ηθική και πνευματική ανάπτυξη, ενισχύει την πολιτιστική του υπόσταση και τον καθιστά υπεύθυνο για το μέλλον του.

Σοφία: Όταν ένα άτομο χρησιμοποιεί τις γνώσεις που απέκτησε μέσω της εκπαίδευσης προς όφελος της κοινωνίας.

Πανουργία: Αυτό συμβαίνει όταν ένα άτομο χρησιμοποιεί τις γνώσεις που απέκτησε μέσω της εκπαίδευσης μόνο για τα δικά του συμφέροντα. Αυτή είναι η κατάντια του ανθρώπου που έχει πέσει στην κακία, και σήμερα είναι ιδιαίτερα επικίνδυνος, επειδή κατέχει πλούτο γνώσεων και δεξιοτήτων.

Ο Πλάτωνας τόνιζε: "Πάσα τε επιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης και της άλλης αρετής, πανουργία τις, και ου σοφία φαίνεται", δηλαδή κάθε επιστήμη, όταν διαχωρίζεται από τη δικαιοσύνη και τις

Begriffe Bildung, Paideia, Weisheit und Schlauheit klären. Und was meinte Isokrates mit "unserer Bildung"? Bildung vermittelt den Menschen das Wissen und die Fähigkeiten, rational zu handeln, um die Produktion zu steigern, ihre Lebensbedingungen zu verbessern oder ihre Bedürfnisse zu befriedigen. Paideia hingegen ermöglicht ihnen eine moralische und geistige Entwicklung, stärkt ihre kulturelle Identität und macht sie verantwortlich für ihre eigene Zukunft. Weisheit: Wenn ein Individuum sein durch Bildung erworbenes Wissen zum Nutzen der Gesellschaft einsetzt.

Schlauheit: Dies ist der Fall, wenn ein Individuum das durch Bildung erworbene Wissen nur für seine eigenen Interessen nutzt. Dies ist der Untergang eines Menschen, der der Untugend verfallen ist, und heute ist er besonders gefährlich, weil er eine Fülle von Wissen und Fähigkeiten besitzt.

Platon betonte: "Πάσα τε επιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης και της άλλης αρετής, πανουργία τις, και ου σοφία φαίνεται", das heißt, alle Wissenschaft wird, wenn sie von der Gerechtigkeit und den anderen Tugenden getrennt ist, zur Schlauheit und nicht zur Weisheit.

concepts d'éducation, de paideia, de sagesse et de ruse. Et que voulait dire Isocrate par "notre éducation" ? L'éducation donne aux hommes les connaissances et les capacités nécessaires pour agir rationnellement afin d'augmenter la production, d'améliorer leurs conditions de vie ou de satisfaire leurs besoins.

La paideia, en revanche, leur permet de se développer moralement et intellectuellement, renforce leur identité culturelle et les rend responsables de leur propre avenir.

Sagesse : lorsqu'un individu utilise les connaissances qu'il a acquises par l'éducation au profit de la société.

Rusée : c'est le cas lorsqu'un individu utilise les connaissances acquises par l'éducation uniquement pour servir ses propres intérêts. C'est la déchéance d'un individu qui est tombé dans le vice, et aujourd'hui, il est particulièrement dangereux parce qu'il possède une multitude de connaissances et de compétences.

Platon soulignait ainsi : "Πάσα τε επιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης και της άλλης αρετής, πανουργία τις, και ου σοφία φαίνεται", c'est-à-dire que toute science, lorsqu'elle est séparée de la justice et des

άλλες αρετές, γίνεται πονηριά και όχι σοφία.

"Έλληνας καλείσθαι τους της παιδεύσεως της ημετέρας": εδώ, κατά τη γνώμη μου, με τον όρο "ημετέρα παιδείυση" ο Ισοκράτης εννοεί το αθηναϊκό εκπαιδευτικό σύστημα, το οποίο προσφέρει/μεταδίδει τη γνώση στους ανθρώπους. Όσοι μορφώνονται από ένα τέτοιο εκπαιδευτικό σύστημα γίνονται Έλληνες. Ακόμη και αν δεν γνωρίζουν ελληνικά. Και ακόμη και αν δεν έχουν πάει στην Αθήνα. Με άλλα λόγια: Έλληνες και Ελληνισμός είναι μια κοσμοθεωρία. Όπως ακριβώς ο καπιταλισμός ή ο κομμουνισμός. Το να είσαι Έλληνας σημαίνει να είσαι άνθρωπος της γνώσης. Ότι είσαι επιστήμονας. Ότι στέκεσαι όρθιος (επί- ίσταμαι = στέκομαι όρθιος). Δεν γίνεται καμία εκτίμηση για το αν κάποιος είναι σοφός ή κακός Έλληνας. Έτσι ερμηνεύω το απόσπασμα του Ισοκράτη και γι' αυτό βλέπω τον Ελληνισμό ως κοσμοθεωρία και όχι ως εθνικό προσδιορισμό. (Αγαπητοί γλωσσολόγοι, διορθώστε με).

Η έννοια του διανοούμενου στο παρόν καταστατικό: Διανοούμενος είναι το πρόσωπο που ασκεί επιστημονική, καλλιτεχνική, φιλοσοφική, θρησκευτική, λογοτεχνική ή δημοσιογραφική

"Έλληνας καλείσθαι τους της παιδεύσεως της ημετέρας": Hier meint Isokrates meiner Meinung nach mit dem Begriff "ημετέρα παιδείυση" das athenische Bildungssystem, das den Menschen Wissen anbietet/vermittelt. Diejenigen, die durch ein solches Bildungssystem erzogen werden, werden Griechen. Auch wenn sie kein Griechisch können. Und auch, wenn sie nicht in Athen gewesen sind. Mit anderen Worten: Die Griechen und der Hellenismus sind eine Weltanschauung. Genau wie der Kapitalismus oder der Kommunismus. Griechen zu sein bedeutet, ein Mensch des Wissens zu sein. Dass man ein Wissenschaftler ist. Dass man aufrecht steht (επί- ίσταμαι (epistamai) = aufrecht stehen). Es wird nicht bewertet, ob man ein weiser oder ein schlechter Grieche ist. So interpretiere ich das Isokrates-Zitat und sehe den Hellenismus als eine Weltanschauung und nicht als ethnische Bezeichnung. (Liebe Sprachwissenschaftler, korrigiert mich).

Der Begriff des Intellektuellen in diesem Statut: Als Intellektueller wird ein Mensch bezeichnet, der sich wissenschaftlich, künstlerisch, philosophisch, religiös, literarisch oder publizistisch betätigt, dabei

autres vertus, devient de la roublardise et non de la sagesse.

"Έλληνας καλείσθαι τους της παιδεύσεως της ημετέρας" : Ici, à mon avis, Isocrate désigne par le terme "ημετέρα παιδείυση" le système éducatif athénien qui offre/transmet des connaissances aux gens. Ceux qui sont éduqués par un tel système éducatif deviennent grecs. Même s'ils ne connaissent pas le grec. Et même s'ils n'ont pas été à Athènes. En d'autres termes, les Grecs et l'hellénisme sont une vision du monde. Tout comme le capitalisme ou le communisme. Être grec signifie être un homme de savoir. Que l'on est un scientifique. Que l'on se tient debout (επί- ίσταμαι (epistamai) = se tenir debout). Le fait d'être un sage ou un mauvais grec n'est pas évalué. C'est ainsi que j'interprète la citation d'Isocrate et que je considère l'hellénisme comme une vision du monde et non comme une désignation ethnique. (Chers linguistes, corrigez-moi).

La notion d'intellectuel dans ce statut : Un intellectuel est une personne qui exerce une activité scientifique, artistique, philosophique, religieuse, littéraire ou journalistique, qui a acquis des

δραστηριότητα, στην οποία έχει αποκτήσει αποδεδειγμένες ικανότητες και παίρνει κριτική ή θετική θέση στις δημόσιες συζητήσεις. Με τον τρόπο αυτό, δεν δεσμεύεται κατ' ανάγκη από συγκεκριμένη πολιτική, ιδεολογική ή ηθική θέση.

Ο Hans Eideneier είναι Έλληνας του Ισοκράτη. Γεννημένος στη Στουτγάρδη στις 21 Μαΐου 1937, ο Γερμανός σπούδασε και αφιερώθηκε στην ελληνική γλώσσα αμέσως μετά την αποφοίτησή του από το σχολείο. Φοίτησε σε ελληνικά σχολεία. Έγινε Έλληνας του Ισοκράτη και το ελληνικό κράτος του χορήγησε την ελληνική ιθαγένεια στις 11 Μαΐου 2023. Για περισσότερα από 60 χρόνια, ο Hans Eideneier έχει αφιερωθεί στην προστασία και διάδοση του ελληνικού πολιτισμού. Και μπόρεσε να το κάνει αυτό επειδή είχε μελετήσει την ιστορία των Ελλήνων, ή μέρη της,

Υπάρχουν χιλιάδες Eideneier σε όλο τον κόσμο. Η συντριπτική πλειοψηφία δεν είναι ελληνικής καταγωγής. Αυτό σημαίνει ότι οι εθνικά Έλληνες πρέπει να κάνουν κάτι αν θέλουν να προστατεύσουν και να διαδώσουν τον ελληνικό πολιτισμό. Πάνω απ' όλα, πρέπει να γίνουν ισοκράτες Έλληνες. Για να γίνει αυτό, το κράτος πρέπει να εκσυγχρονίσει το εκπαιδευτικό

ausgewiesene Kompetenzen erworben hat und in öffentlichen Debatten kritisch oder affirmativ Stellung bezieht. Dabei ist er nicht notwendigerweise an eine bestimmte politische, weltanschauliche oder moralische Position gebunden.

Hans Eideneier ist Isokrates-Griechen. Der am 21. Mai 1937 in Stuttgart geborene Deutsche studierte und widmete sich unmittelbar nach dem Abitur der griechischen Sprache. Er besuchte griechische Schulen. Er wurde Isokrates-Griechen und der griechische Staat verlieh ihm am 11. Mai 2023 die griechische Staatsbürgerschaft. Seit mehr als 60 Jahren setzt sich Hans Eideneier für den Schutz und die Verbreitung der griechischen Kultur ein. Und das konnte er, weil er die Geschichte der Griechen, oder Teile davon, studiert hatte und kannte.

Auf der ganzen Welt gibt es Tausende von Eideneiern. Die große Mehrheit ist nicht griechischer Abstammung. Das bedeutet, dass die ethnischen Griechen etwas tun müssen, wenn sie die griechische Kultur schützen und verbreiten wollen. Sie müssen vor allem isokratische Griechen werden. Dazu muss der Staat sein Bildungssystem modernisieren. Wir

compétences reconnues dans ce domaine et qui prend position de manière critique ou affirmative dans les débats publics. Ce faisant, il n'est pas nécessairement lié à une position politique, idéologique ou morale particulière.

Hans Eideneier est grec isocratique. Né le 21 mai 1937 à Stuttgart, cet Allemand a étudié et s'est consacré à la langue grecque immédiatement après le baccalauréat. Il a fréquenté des écoles grecques. Il est devenu Grec Isocrate et l'État grec lui a accordé la citoyenneté grecque le 11 mai 2023. Depuis plus de 60 ans, Hans Eideneier s'engage pour la protection et la diffusion de la culture grecque. Et il a pu le faire parce qu'il avait étudié et connaissait l'histoire des Grecs, ou une partie de celle-ci.

Il existe des milliers d'œufs d'Eiden dans le monde. La grande majorité n'est pas d'origine grecque. Cela signifie que les Grecs de souche doivent faire quelque chose s'ils veulent protéger et diffuser la culture grecque. Ils doivent avant tout devenir des Grecs isocrates. Pour cela, l'État doit moderniser son système éducatif. Nous avons aujourd'hui besoin

του σύστημα. Σήμερα χρειαζόμαστε ένα σύγχρονο, μοντέρνο εκπαιδευτικό σύστημα. Συνδιαμόρφωση (Συνδόμηση) το ονομάζει ο γνωστός Έλληνας εκπαιδευτικός Βασίλειος Φθενάκης. Αυτό σημαίνει περίπου ότι ο δάσκαλος είναι και μαθητής. Ένας καλός μαθητής. Τα μαθήματα οργανώνονται μαζί με όλους τους μαθητές. Όλοι συνεισφέρουν. Και όλοι μαθαίνουν ο ένας από τον άλλο. Ακόμη και ο δάσκαλος μαθαίνει από τους μαθητές. Ο Αθανάσιος Ευαγγελόπουλος ήταν καθηγητής ελληνικών στη Στουτγάρδη για πολλά χρόνια. Δημοσίευσε τις εμπειρίες του από το εκπαιδευτικό σύστημα σε ένα μικρό βιβλιαράκι "Η ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΤΗΣ" το 2021. Η πρότασή του είναι: συνδημιουργία (Συνδóμηση). veröffentlicht. Sein Vorschlag lautet: Mitgestaltung (Συνδóμηση).

(Photo: mit Fthenakis, 15.3.19 in München)

Αυτό είναι το σχολικό σύστημα του μέλλοντος. Θα ήταν καλό να το

brauchen heute ein zeitgemäßes, modernes Bildungssystem. Mitgestaltung (Συνδóμηση) nennt das der bekannte griechische Pädagoge Wassilios Fthenakis. Das heißt in etwa, dass der Lehrer auch ein Schüler ist. Ein guter Schüler. Gemeinsam mit allen Schülern wird der Unterricht gestaltet. Jeder bringt sich ein. Und jeder lernt vom anderen. Sogar der Lehrer von den Schülern. Athanasios Evangelopoulos war lange Jahre griechischer Lehrer in Stuttgart. Seine Erfahrungen mit dem Bildungssystem hat er in einem kleinen Büchlein «Η ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΤΗΣ» im Jahr 2021 veröffentlicht. Sein Vorschlag lautet: Mitgestaltung (Συνδóμηση).

(Photo: mit Fthenakis, 15.3.19 in München)

Das ist das Schulsystem der Zukunft. Es wäre gut, wenn alle Staaten es übernehmen würden. Aber alle, die die alten Schulsysteme durchlaufen haben,

d'un système éducatif moderne et adapté à notre époque. C'est ce que le célèbre pédagogue grec Wassilios Fthenakis appelle la coformation (Συνδóμηση). Cela signifie en gros que l'enseignant est aussi un élève. Un bon élève. L'enseignement est organisé en commun avec tous les élèves. Chacun apporte sa contribution. Et chacun apprend de l'autre. Même le professeur apprend des élèves. Athanasios Evangelopoulos a été pendant de longues années enseignant grec à Stuttgart. Il a publié son expérience du système éducatif dans un petit livret "Η ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΤΗΣ" en 2021. Sa proposition est la suivante : coconstruction (Συνδóμηση).

(Photo : avec Fthenakis, 15.3.19 à Munich)

C'est le système scolaire de l'avenir. Il serait bon que tous les États l'adoptent. Mais tous ceux qui sont passés par les anciens systèmes scolaires ont beaucoup

υιοθετήσουν όλες οι χώρες. Αλλά όλοι όσοι έχουν περάσει από τα παλιά σχολικά συστήματα θα πρέπει να καλύψουν πολλά κενά. Πρέπει να γνωρίζουν καλά την ελληνική ιστορία, εν όλω ή εν μέρει. Πρέπει να γίνουν ενεργά μέλη κάποιου ισοκρατικού συλλόγου και να αφιερώσουν πολύ χρόνο. Γιατί έχουμε μια πολύ-πολύ μεγάλη ιστορία. Όταν ιδρύθηκε η ΕΕΕΔ.ΒΒ το 1994 λόγω του Μακεδονικού ζητήματος, 150 άνθρωποι θέλησαν αμέσως να συμμετάσχουν ενεργά. Τότε, το σύνθημα „Macedonia is greece“ ήταν αρκετό για να είμαστε ενεργοί. Σήμερα όμως πρέπει να ασχοληθείς με πολλά βιβλία. Για παράδειγμα, με τους 17 τόμους της "Ιστορίας του Ελληνικού Έθνους", 800 σελίδες ο καθένας, γραμμένους από 300 Έλληνες ακαδημαϊκούς. Δεν είναι εύκολη υπόθεση. Αλλά αυτός είναι ο μόνος τρόπος, λένε οι συγγραφείς Μάκης Καραγιάννης και Στυλιανός-Γεώργιος Πρεβελάκης, για να απαλλαγούμε από την ατυχία του "να είμαστε Έλληνες" (Νίκος Δήμου) και του "ευγενικού" εθνικισμού. Πάνω απ' όλα, να προστατεύσουμε τη δημοκρατία. Ο καθοριστικός παράγοντας σε μια δημοκρατία είναι το επίπεδο ενημέρωσης του εκλογικού σώματος. Για παράδειγμα, οι ψηφοφόροι πρέπει να είναι καλά ενημερωμένοι για το αντικείμενο της

müssen viel nachholen. Sie müssen die griechische Geschichte ganz oder teilweise gut kennen. Sie müssen aktive Mitglieder irgendeiner isokratischen Vereinigung werden und viel Zeit mitbringen. Denn wir haben eine sehr, sehr lange Geschichte. Als die ΕΕΕΔ.ΒΒ 1994 wegen der Mazedonienfrage gegründet wurde, wollten auf Anhieb 150 Leute aktiv mitmachen. Damals reichte der Slogan „Makedonien ist Griechenland“, um aktiv zu werden. Aber heute muss man mehrere Bücher lesen. Zum Beispiel die 17 Bände à 800 Seiten „Die Geschichte der Griechen“, geschrieben von 300 griechischen Akademikern. Keine leichte Aufgabe. Aber nur so, meinen die Buchautoren Makis Karagiannis und Stylianos-Georgios Prevelakis, können wir uns vom Unglück, „ein Grieche zu sein“ (Nikos Dimou), und vom „Eugenischen“ Nationalismus befreien.

Vor allem die Demokratie verteidigen. Das Wichtigste in einer Demokratie ist der Informationsstand der Wähler. Die Wähler müssen zum Beispiel gut über den Gegenstand der Abstimmung informiert sein. Nicht informiert zu sein und trotzdem

de choses à rattraper. Ils doivent bien connaître tout ou partie de l'histoire grecque. Ils doivent devenir des membres actifs d'une quelconque association isocratique et apporter beaucoup de temps. Car nous avons une très, très longue histoire. Lorsque l'ΕΕΕΔ.ΒΒ a été fondée en 1994 à cause de la question macédonienne, 150 personnes ont tout de suite voulu y participer activement. A l'époque, le slogan "La Macédoine, c'est la Grèce" suffisait pour devenir actif. Mais aujourd'hui, il faut lire plusieurs livres. Par exemple les 17 volumes de 800 pages de "L'histoire des Grecs", écrits par 300 universitaires grecs. Ce n'est pas une tâche facile. Mais c'est la seule façon, selon les auteurs du livre Makis Karagiannis et Stylianos-Georgios Prevelakis, de nous libérer du malheur d'"être un Grec" (Nikos Dimou) et du nationalisme "eugénique".

Avant tout, défendre la démocratie. Le plus important dans une démocratie est le niveau d'information des électeurs. Les électeurs doivent par exemple être bien informés sur l'objet du vote. Selon Socrate, ne pas être informé tout en ayant le droit de voter n'est pas une démocratie.

ψηφοφορίας. Σύμφωνα με τον Σωκράτη, το να μην είσαι ενημερωμένος και να σου επιτρέπεται να ψηφίζεις δεν είναι δημοκρατία. Έτσι θα μπορούσε να εκλεγεί αρχηγός κράτους και ένας γάιδαρος. Το πόσο δίκιο είχε ο Σωκράτης έχει επιβεβαιωθεί πολλές φορές στο παρελθόν και σήμερα. Τι μπορεί λοιπόν να γίνει; Σύμφωνα με τον Καραγιάννη και τον Πρεβελάκη, οι Έλληνες πρέπει να εγκαταλείψουν το σύνδρομο "ΕΜΕΙΣ και ΟΙ ΑΛΛΟΙ", δηλαδή ΕΜΕΙΣ οι καλοί και όλοι οι άλλοι οι κακοί, και να αναλάβουν την ευθύνη για την προστασία της δημοκρατίας. Η δικτύωση των πολλών εκατομμυρίων ισοκρατικών Ελλήνων σε όλο τον κόσμο και ιδιαίτερα των Ελλήνων διανοουμένων θα μπορούσε να είναι ένα

λογικό βήμα. Το άρθρο 108 του ελληνικού συντάγματος αφορά την εκπροσώπηση των Ελλήνων στο εξωτερικό.

Ωστόσο, το άρθρο αυτό παραμένει αναποτελεσματικό αν οι Έλληνες του εξωτερικού δεν έχουν αντιπροσωπευτική οργάνωση. Η Οργάνωση Απόδημου Ελληνισμού (ΣΑΕ) πρέπει επομένως να ξαναβρεί τον εαυτό της και, σε αντίθεση με την πρώτη της ίδρυση το 1995, πρέπει τώρα να διοικείται και να χρηματοδοτείται κυρίως από τους Έλληνες του εξωτερικού. Η ΕΕΕΔ.ΒΒ προσπαθεί να κάνει ένα νέο

wählen zu dürfen, ist nach Sokrates keine Demokratie. Denn dann könnte auch ein Esel zum Staatsoberhaupt gewählt werden. Wie Recht Sokrates hatte, hat sich in der Vergangenheit und in der Gegenwart immer wieder bestätigt. Was also tun?

Nach Karagiannis und Prevelakis sollten die Griechen das „WIR und die ANDEREN“-Syndrom, d.h. WIR sind die Guten und die ANDEREN sind die Bösen, ablegen und Verantwortung für den Schutz der Demokratie übernehmen. Die

Vernetzung der vielen Millionen Isokrates-Griechen in aller Welt und insbesondere der griechischen Intellektuellen könnte ein sinnvoller Schritt sein. Artikel 108 der griechischen Verfassung betrifft die Vertretung der Auslandsgriechen. Dieser Artikel bleibt jedoch wirkungslos, wenn die Auslandsgriechen keine

En effet, un âne pourrait alors être élu à la tête de l'État. La justesse de Socrate a été confirmée à maintes reprises dans le passé et le présent. Que faire alors ? Selon Karagiannis et Prevelakis, les Grecs devraient se débarrasser du syndrome "NOUS et les AUTRES", c'est-à-dire que NOUS sommes les bons et les AUTRES sont les méchants, et prendre la responsabilité de protéger la démocratie. La mise en réseau des dizaines de millions de Grecs isocrates du monde entier, et en particulier des intellectuels grecs, pourrait être une étape utile. L'article 108 de la Constitution grecque concerne la représentation des Grecs de l'étranger. Cet article reste toutefois sans effet si les Grecs de l'étranger n'ont pas d'organisation de représentation. L'Organisation des Grecs de l'étranger (SAE) doit donc se réinventer et, contrairement à sa première création en 1995, elle est aujourd'hui principalement dirigée et financée par des Grecs de l'étranger. L'EΕΕΔ.ΒΒ s'efforce de prendre un nouveau départ. Et nous y parviendrons. Car après tout, c'est la démocratie qui est en jeu. La Grecque la plus connue vit dangereusement. Et cela nous concerne tous, nous les Grecs, un peu plus. (Photo : avec Prevelakis, 15.3.19 à Munich)

ξεκίνημα. Και θα τα καταφέρουμε. Γιατί σε τελική ανάλυση, το ζητούμενο είναι η δημοκρατία. Η πιο διάσημη Ελληνίδα ζει επικίνδυνα. Και αυτό μας αφορά όλους, και εμάς τους Έλληνες λίγο περισσότερο. (Φωτογραφία: με την Πρεβελάκη, 15.3.19 στο Μόναχο)

Vertretungsorganisation haben. Die Organisation der Auslandsgriechen (SAE) muss sich daher neu finden und wird im Gegensatz zu ihrer ersten Gründung im Jahr 1995 heute hauptsächlich von Auslandsgriechen geleitet und finanziert. Die EEEΔ.BB bemüht sich um einen Neuanfang. Und wir werden es schaffen. Denn schließlich geht es um die Demokratie. Die bekannteste Griechin lebt gefährlich. Und das geht uns alle an, uns Griechen ein bisschen mehr. (Photo: mit Prevelakis, 15.3.19 in München)

12. Βιβλιογραφία και παράρτημα

Συμπλήρωσα τις πανεπιστημιακές μου γνώσεις διαβάζοντας βιβλία. Ακολουθούν τα σημαντικότερα βιβλία από τα οποία πήρα τις βασικές πληροφορίες για την παρούσα εργασία. Θα ήθελα να ευχαριστήσω τον ανιψιό μου Κωνσταντίνο Καρρά, ιδιοκτήτη του ελληνογερμανικού εστιατορίου "Der Grieche im Grünen", για τη χρηματοδότηση της εκτύπωσης αυτού του βιβλίου. Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω τον επί μακρόν Βαυαρό συνάδελφό μου Kay-Uwe Götz για τη διόρθωση του χειρογράφου και για τις κριτικές παρατηρήσεις και συμβουλές του. Οι σκέψεις μου είναι επίσης με τον πρώην

12. Literatur und Anhang

Mein universitäres Wissen habe ich durch die Lektüre von Büchern ergänzt. Hier sind die wichtigsten Bücher, aus denen ich die grundlegenden Informationen für diese Arbeit entnommen habe. Meinem Neffen Constantin Karras, Inhaber des deutsch-griechischen Restaurants „Der Grieche im Grünen“, danke ich für die Finanzierung der Drucklegung. Ebenso danke ich meinem langjährigen bayerischen Kollegen Kay-Uwe Götz für das Korrekturlesen des Manuskripts und seine kritischen Anmerkungen und Hinweise. In Gedanken bin ich auch bei meinem

12. littérature et annexe

J'ai complété mes connaissances universitaires par la lecture d'ouvrages. Voici les principaux ouvrages dans lesquels j'ai puisé les informations de base pour ce travail. Je remercie mon neveu Constantin Karras, propriétaire du restaurant germano-grec "Der Grieche im Grünen", pour le financement de l'impression. Je remercie également mon collègue bavarois de longue date Kay-Uwe Götz pour la relecture du manuscrit et ses remarques et conseils critiques. J'ai également une pensée pour mon ancien supérieur et promoteur Franz Werkmeister au ciel.

επιβλέποντα και υποστηρικτή μου Franz
Werkmeister στον ουρανό

ehemaligen Vorgesetzten und Förderer
Franz Werkmeister im Himmel.

"Der Grieche im
Grünen" Ένα από τα
καλύτερα εστιατόρια
της Στουτγάρδης.

Τα ανίψια μου Κώστας
και Αναστασία Καρράς

Κ.Κ.

Κ.Κ.

Πάσχα 2023
το έθιμο με τα
κόκκινα αυγά

Kırmızı yumurtalı
gelenek

Κ.Κ.

Griechen und Türken in Stuttgart

Vereint in Wissenschaft und Integrationspolitik

Γερμανοί, Έλληνες και Τούρκοι στη Στουτγάρδη

Ενωμένοι στην επιστήμη και στην πολιτική ενσωμάτωσης

Stuttgart'ta Almanlar, Yunanlılar ve Türkler
Bilim ve entegrasyon politikasında birlik

Griechen und Türken in Stuttgart

Vereint in Wissenschaft und Integrationspolitik

Γερμανοί, Έλληνες και Τούρκοι στη Στουτγάρδη

Ενωμένοι στην επιστήμη και στην πολιτική ενσωμάτωσης

Stuttgart'ta Almanlar, Yunanlılar ve Türkler
Bilim ve entegrasyon politikasında birlik

Greco et Turcs à Stuttgart

Unis dans la science et la politique d'intégration

Γερμανοί, Έλληνες και Τούρκοι στη Στουτγάρδη

Ενωμένοι στην επιστήμη και στην πολιτική ενσωμάτωσης

Stuttgart'ta Almanlar, Yunanlılar ve Türkler
Bilim ve entegrasyon politikasında birlik

Με τον Tahsin
1971 Γάμος στη Στουτγάρδη και 2023
Μάιος στο Αμβούργο

Με τον Erol
 δεκαετία του 1980 στην επιτροπή
 αλλοδαπών της πόλης της Στουτγάρδης

Mit Tahsin
 1971 bei meiner Hochzeit in Stuttgart und
 2023 im Mai in HH

Mit Erol
 80er Jahre im Ausländerausschuss der
 Stadt Stuttgart

Avec Tahsin
 En 1971 lors de mon mariage à Stuttgart
 et en 2023 en mai à HH.

Avec Erol
 années 80 au comité des étrangers de la
 ville de Stuttgart

Η δίλεπτη συνάντησή μου με τον Ümit και η ωραία ιστορία με τα λεφτά του πάρκινγκ

Meine zweiminütige Begegnung mit Ümit und die nette Geschichte mit dem Parkticket

Ma rencontre de deux minutes avec Ümit et la jolie histoire du ticket de parking

Στη μνήμη του μακροχρόνιου
υποστηρικτή μου
Dr. Franz Werkmeister

Zum Gedenken an meinen
langjährigen Förderer
Dr. Franz Werkmeister

A la mémoire de mon
mécène de longue date
Dr. Franz Werkmeister

**Αποχαιρετιστήριο πάρτι του Κώστα
Γιαννακάκου
διοργανώθηκε από την Ελληνική
Ορθόδοξη Εκκλησία
Πάτερ Απόστολος Μαλαμούσης
21 Μαΐου 2023 στο Μόναχο**

**Abschiedsfeier für Costas Giannacacos
veranstaltet von der Griechisch-
Orthodoxen Kirche
Pater Apostolos Malamoussis
21. Mai 2023 in München**

**Cérémonie d'adieu à Costas
Giannacacos
organisée par l'Église orthodoxe
grecque
Père Apostolos Malamoussis
21 mai 2023 à Munich**

Από πού προερχόμαστε wir, εμείς, biz;

„Woher kommen wir, εμείς, biz?“

"D'où venons-nous, εμείς, biz ?"

**Η χρήση της γενετικής επιστήμης για
την καταπολέμηση
του ρατσισμού και του εθνικισμού
Η διαχειρισιμότητα (Überschaubarkeit)
ενισχύει την Αυτοσυναίσθηση
Δρ Κωνσταντίνος Καρράς**

**Mit Genetik gegen Rassismus und
Nationalismus
Überschaubarkeit stärkt das
Selbstbewusstsein
Dr. Konstantin Karras**

**La génétique contre le racisme et le
nationalisme
La visibilité renforce la confiance en
soi
Dr. Konstantin Karras**

Αγαπητέ μου φίλε Κώστα, αγαπητέ πάτερ
Απόστολε και αγαπητοί καλεσμένοι.

Lieber Freund Costas, Pater Apostolos,
liebe Gäste.

Cher ami Costas, père Apostolos, chers
invités.

Μου ζητήθηκε να πω μερικά καλά λόγια
για σένα Κώστα. Αλλά άλλαξα γνώμη.
Είσαι τόσο καλά γνωστός εδώ. Τι να πω
καινούργιο για σένα; Ναι, ίσως το
ανέκδοτο με το 3+5 και τους δύο Έλληνες
στο καζίνο. Άρχισα να σου λέω αυτό το
ανέκδοτο στο χωριό σου στην Ελλάδα και
επειδή πάντα έπρεπε να γελάω, δεν

Man hat mich gebeten, ein paar schöne
Worte über Dich, Costas, zu sagen. Aber
ich habe es mir anders überlegt. Du bist
hier so bekannt. Was soll ich noch Neues
über dich sagen? Ja vielleicht den 3+5
Witz und die zwei Griechen im Casino.
Den Witz habe ich in deinem Dorf in
Griechenland angefangen zu erzählen und

On m'a demandé de dire quelques belles
paroles à ton sujet, Costas. Mais j'ai
changé d'avis. Tu es tellement connu ici.
Que puis-je encore dire de nouveau sur toi
? Oui, peut-être la blague 3+5 et les deux
Greco au casino. J'ai commencé à
raconter cette blague dans ton village en
Grèce et comme je riais tout le temps, je

μπόρεσα να το πω μέχρι τέλους. Όχι, δεν λέω κάτι καλό για σένα αλλά κάτι που είναι καλό και για σένα. Δηλαδή για την επιστήμη της γενετικής, η οποία μπορεί να μας βοηθήσει να καταπολεμήσουμε τον ρατσισμό και τον εθνικισμό και να ενισχύσει τη φιλία μεταξύ των λαών. Και, αν δεν είχε παρέμβει η Corona, θα είχα ήδη δώσει αυτή τη διάλεξη πριν από τρία χρόνια, τον Μάρτιο του 2020, εδώ στο Δημαρχείο του Μονάχου. Και ήταν δική σου πρόταση τότε, αγαπητέ Κώστα. Αναφέρομαι σε θέματα και σκεπτικά που συζητούσα συχνά τα τελευταία τέσσερα με πέντε χρόνια με τον πρώην προϊστάμενό μου στο υπουργείο της Βάδης-Βυρτεμβέργης, τον Dr. Franz Werkmeister, και πάντα με ενθάρρυνε να παραμείνω στο θέμα, προκειμένου να γίνει η γενετική "και πάλι σεβαστή". Και για τον σκοπό αυτό χρησιμοποίηω κάθε ευκαιρία. Επίσης, και αυτό το αποχαιρετιστήριο πάρτι σου αγαπητέ Κώστα. Θα ήθελα να πω στον πάτερ Απόστολο ότι ο φίλος μου Werkmeister δεν συμφωνούσε πάντα με όλα όσα σκέφτομαι για τη θρησκεία και τον Θεό. Ελπίζω ότι δεν θα έχει προβλήματα στον παράδεισο εξαιτίας των απόψεών μου. Ή τι πιστεύεις εσύ, αγαπητέ πάτερ Απόστολε;

weil ich immer lachen musste, konnte ich ihn nicht zu Ende erzählen. Nein, ich erzähle nichts Nettes über dich, sondern etwas Nettes für dich. Nämlich über die Genetik, die uns helfen kann, Rassismus und Nationalismus zu bekämpfen und die Freundschaft zwischen den Völkern zu stärken. Und, wenn Corona nicht dazwischengekommen wäre, hätte ich diesen Vortrag schon vor drei Jahren, im März 2020, hier im Münchner Rathaus gehalten. Und es war Dein Vorschlag damals, lieber Costas. Es sind Gedanken, die ich in den letzten vier bis fünf Jahren oft mit meinem ehemaligen Referatsleiter im baden-württembergischen Ministerium, Dr. Franz Werkmeister, diskutiert habe und er hat mich immer wieder ermutigt, an dem Thema dran zu bleiben, um die Genetik wieder „salonfähig“ zu machen. Und dafür nutze ich jede Gelegenheit. Auch heute bei Deiner Verabschiedung, lieber Costas. Zu Pater Apostolos möchte ich sagen, dass mein Freund Werkmeister nicht immer mit allem einverstanden war, was ich über Religion und Gott denke. Ich will hoffen, dass er im Himmel keine Probleme wegen meiner Ansichten bekommt. Oder was meinst Du, mein lieber Pater Apostolos?

n'ai pas pu la terminer. Non, je ne raconte rien de gentil sur toi, mais quelque chose de gentil pour toi. A savoir sur la génétique, qui peut nous aider à lutter contre le racisme et le nationalisme et à renforcer l'amitié entre les peuples. Et, si Corona n'était pas intervenue, j'aurais déjà donné cette conférence il y a trois ans, en mars 2020, ici à la mairie de Munich. Et c'était ta proposition à l'époque, cher Costas. Ce sont des idées dont j'ai souvent discuté ces quatre ou cinq dernières années avec mon ancien chef d'unité au ministère du Bade-Wurtemberg, le Dr Franz Werkmeister, et il m'a toujours encouragé à rester sur le sujet afin de rendre la génétique à nouveau "présentable". Et pour cela, je profite de chaque occasion. Aujourd'hui aussi, lors de tes adieux, cher Costas. En ce qui concerne le père Apostolos, je voudrais dire que mon ami Werkmeister n'a pas toujours été d'accord avec tout ce que je pense de la religion et de Dieu. Je veux espérer qu'il n'aura pas de problèmes au ciel à cause de mes opinions. Ou qu'en penses-tu, mon cher père Apostolos ?

Cher Costas, ma "génétique" présentée ici n'est rien d'autre, par analogie, que le spectacle musical et artistique Biz-Nous-Eμείς, organisé avec brio par toi et ton ami

Αγαπητέ Κώστα, η "γενετική" που παρουσιάζω εδώ δεν είναι τίποτε άλλο από τη μουσικο-καλλιτεχνική παράσταση Biz-Wir-Εμείς που οργανώθηκε άριστα από εσένα και τον Τούρκο φίλο σου Tuncay Acar. Με την εκδήλωσή σας, χαράξατε τον δρόμο που θα πρέπει να ακολουθήσουν οι λαοί μας στο μέλλον. Και η γενετική; και πιο συγκεκριμένα η παλαιογενετική μπορεί να μας δείξει τον δρόμο που έχουν περπατήσει οι λαοί μας μαζί. Εσείς μιλάτε για το μέλλον και εγώ για το παρελθόν. Και το μέλλον και το παρελθόν ανήκουν μαζί. Μόνο αν γνωρίζουμε το παρελθόν μπορούμε να χτίσουμε το μέλλον, άκουσα από έναν Έλληνα του Πόντου. Σήμερα σε ένα γερμανικό σχολείο, ο μικρός Νίκος κάθεται δίπλα στον μικρό Αχμέτ. Κάποια στιγμή θέλουν να μάθουν από πού κατάγονται. Ψάχνουν στο παρελθόν και βρίσκουν τον προπάππου τους. Και στις δύο περιπτώσεις αυτός λέγεται Κωστίκας. Ένα και το αυτό πρόσωπο. Έτσι αγαπητέ Κώστα και αγαπητέ Τουντσάι, η γενετική βρήκε το παρελθόν των δύο μικρών Νίκου και Αχμέτ. Και τώρα είναι η σειρά σας. Δείξτε σε αυτούς τους δύο μικρούς μαθητές τον κοινό δρόμο του μέλλοντος. Συνεχίστε να κάνετε τέτοιες εκδηλώσεις που αποβλέπουν στο μέλλον, Από αυτή

Lieber Costas, meine hier vorgestellte „Genetik“ ist sinngemäß nichts anderes als die von Dir und Deinem türkischen Freund Tuncay Acar hervorragend organisierte musikalisch-künstlerische Darbietung Biz-Wir-Εμείς. Mit eurer Veranstaltung habt ihr den Weg vorgezeichnet, den unsere Völker in Zukunft gehen müssen. Und die Genetik? Sie kann uns den Weg zeigen, den unsere Völker gemeinsam gegangen sind. Ihr sprecht von der Zukunft, ich von der Vergangenheit. Aber Zukunft und Vergangenheit gehören zusammen. Nur wenn wir die Vergangenheit kennen, können wir die Zukunft gestalten, habe ich von einem Pontosgriechen gehört. Jetzt sitzt in einer deutschen Schule der kleine Nikos neben dem kleinen Achmet. Irgendwann wollen sie wissen, woher sie kommen. Sie suchen in der Vergangenheit und finden ihren Urgroßvater. Er hieß bei beiden Kostikas. Ein und dieselbe Person. Also lieber Costas und lieber Tuncay. Das ist die Vergangenheit der beiden kleinen Nikos und Achmet. Und jetzt seid ihr dran. Zeigt den beiden kleinen Schülern, wie ihre Zukunft aussieht. Macht weiter so zukunftsweisende Veranstaltungen, So, lieber Costas, ich habe doch etwas Schönes über dich gesagt.

turc Tuncay Acar. Avec votre manifestation, vous avez tracé le chemin que nos peuples devront emprunter à l'avenir. Et la génétique ? Elle peut nous montrer le chemin que nos peuples ont parcouru ensemble. Vous parlez de l'avenir, moi du passé. Mais l'avenir et le passé vont de pair. Ce n'est qu'en connaissant le passé que nous pouvons construire l'avenir, ai-je entendu de la part d'un Grec du Pont. Maintenant, dans une école allemande, le petit Nikos est assis à côté du petit Achmet. Un jour, ils voudront savoir d'où ils viennent. Ils cherchent dans le passé et trouvent leur arrière-grand-père. Il s'appelait Kostikas pour les deux. Une seule et même personne. Donc cher Costas et cher Tuncay. Voilà le passé des deux petits Nikos et Achmet. Et maintenant, c'est à vous de jouer. Montrez à ces deux petits élèves à quoi ressemble leur avenir. Continuez à organiser des événements tournés vers l'avenir, Voilà, cher Costas, j'ai dit quelque chose de beau à ton sujet.

την άποψη, αγαπητέ Κώστα, είπα πολλά
καλά για σένα.

Tuncay Acar und Costas Giannacacos am
17. Februar 2023 in München

Tuncay Acar und Costas Giannacacos am
17. Februar 2023 in München

Tuncay Acar et Costas Giannacacos le 17
février 2023 à Munich

K.K.

K.K.

K.K.

